

உ
சிவமயம்

கொக்குவில்

**கிருபாகர சீவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
(புதுக்கோவில்)**

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

KOKUVIL

**Kirupakara Sivasupiramaneya Swamy Kovil
(Puthukkovil)**

சமர்ப்பணம்

எத்திக் குஞ்சீர் பரந்தோங்கும்
எழிலார் கொக்கூர்ப் பதிமேவிச்
சித்திக் கிறையா மையனுடன்
சீறப்பா யுறையுஞ் செவ்வேளே
முத்திக் கரைக்கு வழிகாட்டும்
முச்சத் திக்கோர் முதலே
பத்தர்க் கருளுகிரு பாகரவுன்
பாத மலருக் கர்ப்பணமே.

உ
சிவமயம்

கொக்குவில்

**கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய
சுவாமி கோவில்**
(புதுக்கோவில்)

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
(சீரிய விளக்கங்களும் தத்துவக் குறிப்புகளும் அடங்கியது)

செ. இரத்தினப்பிரகாசம்

KOKUVIL

KIRUPAKARASIVASUPIRAMANIYASWAMYKOVIL

(PUTHUKKOVIL)

26.05.2010

- i -

சித்திவிநாயகர் துதி

செந்தமி மோடு சிவநெறி நின்றோங்கு கொக்குவிற்கண்
வந்து வழிபடு வார்க்கருள் சித்தி விநாயகனே
எந்தையென் வல்வினை போக்குவா யென்றுனை யேத்துதற்கென்
சிந்தையி னின்றருள் செய்வாய் பிரணவச் செம்பொருளே.

முருகவணக்கம்

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறைதி யானம் வைக்க அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவவினையி லேசனித்த
தமியன்மிடி யால்மயக்கம் உறுவேனோ
கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனதுகுறையி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
கடகபுய மீதிரதன் மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
கமமுமண மார்க டப்பம் அணிவோனே
தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
சகலசெல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியுநீ கொடுத்து
தவிபுரிய வேணும் நெய்த்த வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம மனுதினமு மேதுதிக்க
அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
அதிசயம நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
அழகதிரு வேர கத்தின் முருகோனே.

- அருணகிரிநாதர்

அணிந்துரை

திருக்கோயில் இல்லாத திருவிலூரும்
திரு வெண்ணீறணியாத திருவிலூரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடாவுரும்
பாங்கினொடு பலதளிகள் இல்லாவுரும்
விருப்போடு வெண்சங்க மூதாவுரும்
விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா வூரும்
அருப்போடு மலர் பறித்தீட் டுண்ணாவுரும்
அவையெல்லா முரல்ல அடவிகாடே.

இத் திருப்பாடலில் கோயிலின் இன்றியமையாமையினையும் பலதளிகள் இருத்தலின் அவசியத்தினையும் அப்பர் சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அப்பர் கருத்தில் திருக்கோயில் பெருங்கோயில், கரக்கோயில், ஞாழற்கோயில், கொகுடிக்கோயில், இளங்கோயில், மணிக்கோயில், ஆலக்கோயில் எனவரும் கோயில்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கி நிற்கும். அவையெல்லாம் பாங்கினொடு இருத்தல் வேண்டும் என்பது அப்பர் முடிவு. அதனை மீண்டும் 'பாங்கினொடு பலதளிகள் இல்லாவுரும்' என்னும் அவரது திருவாக்கு புலப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய பாங்கினைப் பெற்ற ஈழத்துத் தளிகளில் ஒன்றாக கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் தேவஸ்தானம் மிளிர்கின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

தமிழ்நாட்டில் பல்லவர், சோழர் ஆட்சிக்காலங்களில் தனிப்பெருங் கோயில்கள் எழுந்தன. ஆனால் அவை அரச ஆணை பெற்ற ஏவல், பொருள், வளம் என்பவற்றில் எழுந்தவையே. இந்நிலையில் அத்தகைய அரசின் ஏவலும் பொருள்வளமும் இல்லாத கொக்கூர் மக்களின் உள்ளத்தில் எழுந்த புதுக்கோயில் பற்றிய சிந்தனை பூசலாரின் பக்தியை நினைவுட்டுகிறது.

தேவஸ்தானம் பாங்கமைந்த தளியாக மிளிரவதை கொக்கூர் மக்களின் அயராத உடலுழைப்பு, பெருநிதி வழங்கல், நிலம் வழங்கல் என்பன வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. மேலும் புலம்பெயர் மக்களின் பக்தி உள்ளத்திலும் கோயில் இன்றும் அழிவின்றி நிற்பதையும் அவர்தம் நிதி வழங்கல் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. இவ்வாறு பெருநிதியும், அருநிலமும் வழங்கிக் கோயில் வளர்ச்சியை வளப்படுத்திய வள்ளல்களின் விபரங்களை விரைவாகப் பதிவுசெய்துள்ளார் ஆசிரியர்.

இக்கோயில் சார்ந்த பல்வகைச் சிறப்புக்கள் இக்கோயில் மீது பாடப்பெற்ற பல்வகைப் பிரபந்தங்களில் விரிவாகவும், சுவையாகவும் பேசப்பட்டுள்ளன. இக்கோயில் சார்ந்த பிரபந்தங்கள் நான்கு தொகுதிகளாக

வெளியிடப்பெற்றுள்ளன. இத்தொகுதிகள் பிள்ளைத்தமிழ், எழுசுற்றிருக்கை, இரட்டை மணிமாலை, மும்மணிக்கோவை முதலாய பிரபந்தங்கள் உள்ளிட்டன. அதனால் புதுக்கோயில் எனப்படும் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் ஆலயமும் மகாபுனித ஸ்தலங்களின் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்பட வேண்டியதொன்று, என்பதை வரலாற்று நூல் ஸ்திரப்படுத்தியுள்ளது.

பாலர் சிறுகதைகளில் ஓர் உண்மை மறைந்திருக்கும். ஆனால் அந்த உண்மை அப்போது குழந்தைகளுக்குத் தெரிவதில்லை. அவர்கள் வளர்ந்தபின் அவர்களுக்கு அது புலப்படும். அதுபோல் சிவநெறித் தத்துவங்களை உணராத பாமரர்களுக்கும் ஆலயங்கள் ஆடம்பரக் கோயிலாகவோ, அலங்கார ஆலயங்களாகவோ தோன்றும். எனவே அவர்களும் சிவநெறித் தத்துவங்களை உள்ளபடி உணர்ந்து பக்திநெறியில் நிற்க உதவுமாறு அன்பர் செ.இரத்தினப்பிரகாசம் அவர்கள் கோயில் வரலாற்றைக் கூறுவதோடு நின்றுவிடாது சமயம் சார்ந்த பல தத்துவ உட்பொருட்களை ஆங்காங்கே விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

அவர் தந்துள்ள பல்வகை விளக்கங்களுள் மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை பின்வருவன.

கோயில் அமைப்பு
விக் கிரகங்கள்
மூர்த்தங்கள்
ஆவாகனம்

கிரியைகள்
மஹோற்சவம்
சிறப்பு விழாக்கள்

இவ்வகை விளக்கமானது பார்வை குறைந்தவர்களுக்குக் கண்ணாடி வழங்குவதை ஒக்கும். மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவன்றோ? அதனால் ஆசிரியரின் ஆழ்ந்த கிரியாதத்துவ அறிவு, சித்தாந்த விளக்கம், பரந்த திருமுறைப் பயிற்சி என்பனவும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன. அவர்பணி சிவப்பணியே! எனவே கிருபாகரரின் திருவருள் அவரில் பொலிவதாக. இந்நூலின் கோயில் வரலாறு ஒருபால் இருக்கப் பேசப்பெற்றுள்ள விடய சூசிக்கைகளை நோக்கும் போது சைவசமய அபிராண சங்கிரமம் என்று இதனைக் கூறலாம் போலும். இந்நூலாசிரியரது இப்பணி நிறைந்த பாராட்டுக்குரியது. இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குமாறு எனை வேண்டியதையிட்டுப் பெருமையடைகிறேன்.

வீரோதி வருடம் பங்குனி
(20.03.2010) களச்சியந்தோட்டம்,
கரவெட்டி கீழ்க்கு, கரவெட்டி.

வ. சீவராசசீங்கம் B.A.Hons (English)
பிள்ளைக்கவி
(முந்நாள்) அரச மொழி
கருமத் திணைக்கள
உதவி ஆணையாளர்.

INTRODUCTION

Puthukovil (as Kirupakara Sivasubramaniya Swami Kovil is called), despite its name, is over 180 years old. According to the author the temple was founded in about 1830. The origin and its development are buried in the lore of the temple and no records are available. The author has made a great effort to gather the information regarding its history and has completed the onerous task of compiling it. He has in addition described the rites and rituals associated with the various deities, their meaning and significance.

The people of Kokuvil central had been worshipping at Nallur Kandasamy temple and more regularly at Murugamoorthy temple in the vicinity at Kaddupulam, Kokuvil, about both of which there is a short account. While some of the people were participating at the pooja at the Murugamoorthy temple one day they had felt slighted as a result of not receiving proper attention from the officiating priest. They realized the necessity to have a temple at the centre of Kokuvil for their own worship and initiated the establishment of the temple which thereupon came to be known as Puthukovil (new temple)

The logo of the temple is appropriate to murugan. The structure of a temple is based on the human body with various sections corresponding to its organs. The book describes the various aspects of the construction of the temple. and explains their significance.

Although Lord Murugan is the presiding deity, there are shrines for the other deities as well at the temple. Subramaniayar appeared as six sparks from Lord Siva's eyes. The Thejas of Siva were borne by Vayu to the Saravana pond where the six sparks were nursed by Karthikai mothers till Siva - Sakthi, Parvathi made the six sparks into one form known as Karthegeya. The name Kirupakara Siva Subramaniar consists of Siva, Uma and Skanda who is worshipped as Gnanashakthi (the embodiment of knowledge). Uma - connotes benediction (அருட்சக்தி). The term Murugan in derived from Murugu (முருகு) meaning youth, beauty and fragrance. His mount or vahanam is the peacock, the most beautiful of all birds. His flag carries the emblem of the cock - the harbinger of dawn - thus signifying youthfulness. Subramaniya is depicted as a youth even in his pose of renunciation as

Palaniyandi or Thandayuthapani. His consort Valliamma represents the feeling or affection of the mind Ichhasakthi (இச்சாசக்தி) and Theivayanai as Kriya shakthi (கிரியாசக்தி) represents willing or conation aspect of the mind. The spear in the hands of Subramaniam is described as Gnana Sakthi (ஞானசக்தி) and it represents the cognitive aspect of the mind. This anthropomorphic form not only symbolises the ultimate Reality but also indicates the path to be taken by the seekers to attain Reality.

Vinayagar was created by the union of the smiles that emanated from the faces of Eswaran and Ambal. His human torso up to the neck represents the Jeevathma and the elephant head represents the Paramathma and thus his form depicts the union of Jeevan and Brahman. The monthly Sathurthi festival is associated with Vinayagar and Aavani (August) Sathurthi is the most important one when Vinayagar incarnated and became. Head of the heavenly beings.

Thechanamorthy is another deity which is an incarnation of Siva and is enshrined in the outer wall of the main shrine. The Thechanamorthy form (form of Siva facing south) signifies the universal Lord, the very substance behind the cosmic play, the very entity that has created the cosmic activity, passively watching the manifested world with serene composure. His chinmudra (right hand) pose gives the message that when the man becomes Divine the individual becomes universal jeeva (Shiva) and Jeevathma becomes Paramathma. The shanta mudra (left hand) is established in effable peace and the banian tree represents the universe.

Nadarajah with Sivakami Amman was installed in May 2002 in the North - West of the temple adjoining the Wasantha mandapam as a contribution from Ambikapathy Karunahkaran family. The footnote in English on page 126 explains in detail the significance of the various aspects of this cosmic dancer.

The shrine for Venugopalar was built as a contribution from Ratnapragasam family and the statue consecrated along with the other deities at the Maha Kumbabisheham of March 1966. The Venugopalar statue is a tribanga moorthy (inclined with head, trunk and limbs on different axis) The venu or the flute that he plays emanates Sattvaguna.

The statue is a fully manifested moorthy depicting melodious sattvaguna and shanthy leading the devotee to hathayoga. The flute gives the transcendental vibration. Krishna fills up the holes of his flute of mere bamboo with the nectar emanating from his lips. The Vaikuntha Ekathesi is celebrated as a festival every year.

The shrine for Mahalakshmi, consort of Vishnu, was a later addition as a contribution from Murugadas family and the consecration took place in 1998 Kumbabishekam. Mahalakshmi as an aspect of Thevy is worshipped during the second three days of Navarathri. The footnote in English on page 122 explains its significance.

The emblem by which Vairavar is identified and worshipped is that of Siva's trident or trishul which signifies the power of Siva to destroy the triple negative forces of the body, mind and spirit operating in man. The three prongs of the trident stand for three gunas (satva, rajas and tamas). A mixture of these thought textures determines the different individual personalities. When the gunas are eliminated one loses ones individuality and merges with the all - pervading Reality. In the early days at Puthukovil a trident was installed and worshipped as Vairavar who is referred to as an aspect of Siva, a particular manifestation. In 1939, as a contribution from A. Kuddithamby, a Vairavar statue was installed and consecrated in a separate shrine. The statue visibly displayed an angry posture with an ugra (fierce) face. This statue was destroyed by some vandals and Kuddithamby replaced it with a new statue with a shantha pose in 1941. Vairavar is also known as Sethirapalar and is worshipped as a guardian deity. The eight different forms of this deity are also mentioned in the book.

Chandeswara is an apotheosized devotee of Siva. The worship of Siva is not complete until the final homage is paid to this saint. Siva manifested himself and presented him with a garland of Cassia from his crown (which the devotee holds in profound reverence between his palms). Shiva appointed him chief of his hosts. This shrine was a contribution in 1986 by V.A.Selvaratnam and the author.

The ground plan of the temple appears on page 144 showing the positions of the various shrines.

Daily poojas are conducted by an officiating priest four times a day and offerings are made during the noon pooja. All important religious

occasions are celebrated at the temple. Description of the various festivals and their significance are dealt with in Chapter 5. Thaipoozam, Mahasivarathri, Navarathri, Kanthasasti, Soorasangaram and Thiruvembavai are some of these important festivals.

The Mohotsavam is celebrated on 10 days in the month of May / June every year. The festivals start with hoisting of the flag (கொடியேற்றம்) and on the eighth night Saparam festival is conducted, followed by the Chariot festival (சேர்) on the ninth day and (Theertham) the water cutting ceremony. On the tenth day Poonkavanam is the concluding ceremony when Murugan is said to wed Valli Amman and the occasion is marked by musical and dancing performances.

In Chapter 10, the author has described the various rites and rituals and their meanings and the benefits they confer. The arduous nature of the author's efforts is evident from the valuable information contained in the book regarding the persons (some of whose photographs are included in the book), who had contributed towards the development of the temple.

The author has displayed a profound knowledge of the symbolism of Hindu Gods and rituals. This book will be of interest not only to worshippers at the Puthukovil but also to all religious people who wish to learn about idol worship in Hindusim.

S. Sinnathamby Bsc Cylon.
Attorney at Law.

65/261, Vystwyke Road,
Matakūliya,
Colombo - 15

Hindu symbolism expresses the Pancha Kritiyam, Lord Shiva's Five Activities, in two popular ways: In the Dance of Shiva, and in temple "Utsavam" Pancha Kritiyams consist of :- **Shrishti** (overlooking, creation, evolution); **Sthiti** (preservation, support); **Samhara** (destruction, evolution); **Tirobhava** (veiling, embodiment, illusion, and also giving rest); and **Anugraha** (release, salvation, grace). These, separately considered, are the activities of the deities Brahma, Vishnu, Rudra, Maheswara and Sadashiva. Temple festivals, whether they be of ten day's duration or more, are conceptualised in such a way as to conform to this pattern of cosmic activity. The rites associated with the inaugural flag - hoisting ceremony (Kodiettam) represent the act of creation. The successive festivals where the deities duly decorated are taken in procession on mounts (Vahanams) symbolise preservation and support. The chariot festival represents the third cosmic activity - destruction and evolution, followed by the "Mouna Utsavam" showing veiling, illusion and rest. The final act of release, salvation and grace, that of Anugraham comes with the water - cutting ceremony or "Theertham"

பதிப்புரை

முருக வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் மட்டுமன்றி இலங்கையிலும் மிகப் பழையகாலந்தொட்டுச் சிறப்புற்றிருக்கின்றது. உலகத்திற் பிறந்த பயன், இனிப் பிறவாமல் இருப்பது, அதற்குத் துணையாயிருப்பது திருவருள். அதைப் பெறுவதற்குச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்று படிப்படியாக அமைந்த சாதனங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மேற்கொள்ளவேண்டும். காரண காரிய முறையில் அநாதியாகத் தொடர்ச்சியுற்று வரும் பிறப்பைப் பொருந்தி, நிலையில்லாத உலக இன்பங்களை நிலையுள்ளவாகக் கருதி, மயங்கி உழுவும் பற்றினை ஒழித்துத் திருந்தும் பரிபக்குவ நிலையை யாம் பெற முயலல் வேண்டும்.

கல்வி என்பது ஒருவனுக்கு அறிவையும், ஆத்மஞானத்தையும், கொடுத்து அவனுடைய ஜன்மாவை கடைத்தேற்றி வைப்பதற்காகவே ஏற்பட்டது. ஈஸ்வர தத்துவத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கவே கல்வி பிரயோஜனப்படல் வேண்டும். 'கற்றதனாலாய பயன்' இதுதான் என்று 'வாலறிவன் நற்றாளை' காட்டிக் கொடுக்கும் படியாக ஆலயங்களை எழுப்புவது பூர்வீக வழக்கமாயிருந்தது. வேத மந்திரங்களைக் கொண்டு செய்யும் பிரதிஷ்டையும், சும்பாபிஷேகமும், பூஜைகளுந்தான் தெய்வ சாந்நித்தியத்தை ஆலயங்களில் உண்டாக்குபவை. வேத மந்திரங்களையே ஆலயங்களின் கோபுரங்களிலும், விமானங்களிலும், தெய்வ மூர்த்திகளிலும் அப்படியே இறக்கி நிரப்பி வைத்து சும்பங்களிலுள்ள மந்திர தீர்த்தத்தை அவற்றின் மேல் வார்த்துக் கோயிலைக் கோயிலாக்குகின்றோம்.

ஆன்மீகத் துறையில் இருநிலைகள் உள்ளன. ஒன்று அறிவு மேம்பட்டவர் நிற்கும் ஞானநிலை. இந்நெறி நிற்பவர் மிகச் சிலரே ஏனையோர் கிரியைநெறி நிற்போரே, கிரியைகள் நடத்த வழிகாட்டி நிற்பவை பத்ததிகள். சாத்வீகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்ற முக்குணங்களுக்கேற்பத் தெய்வங்களை மக்கள் வழிபடுகிறார்கள். சிலர் வேள்விகளால் வழிபடுவர். சிலர் அர்ச்சனை முதலிய வழிபாட்டு முறைகளை மேற்கொள்வர். நாமசங்கீர்த்தனங்களில் ஈடுபடுவோரும் உண்டு. சிலர் தியான வாயிலாக இறைவனை ஆராதிப்பர். எல்லா உபாசகர்களும் அந்தஅந்த மூர்த்திகளிடம் இருந்து பெறும் பயன்கள் எல்லாம் ஆதிமூலமும் அந்தர்யாமியுமான அந்தப் பரம்பொருளிலிருந்தே பெறுகின்றனர்.

நாம் பரம்பொருளை மங்களப்பொருளாக மதித்து 'சிவம்' என்கிறோம். எங்கும் வியாபித்துள்ளவராய் காணும் போது 'விஷ்ணு' என்கிறோம். அழகனாய்க் காணும் போது முருகன் என்கின்றோம். சிவன், சக்தி, விநாயகர், திருமால், முருகன் ஆகிய எல்லா மூர்த்திகளும் ஒரு பரம்பொருளின் வெவ்வேறு தோற்றங்களே.

இந்நூல் எங்கள் குலதெய்வத்தின் கோயில் நிகழ்வுகளைக் கால வரன்முறையில் ஒழுங்குபடுத்திக்கூறும் எத்தனிப்பு ஆதாரங்கள் பல இல்லாத நிலையில் எம்முதாதையர் விட்டுச்சென்ற சுவடுகளோடு நாம் ஆராய்ந்தறிந்தவற்றையும் கண்டதையும் கேட்டதையும் ஒரு தொகுப்பாக அமைத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே இருந்த கோவில் புதுப்பிக்கப்பட்டு புத்துருவம் பெற்று விளங்குகிறது.

எமது கிராமப் பகுதிக்கு அணிகலனாக 1830ஆம் ஆண்டளவில் புதுக்கோவில் சில முருகன் அடியார்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இன்று, இராசகோபுரம் தவிர்ந்த, மற்றைய அங்கங்கள் யாவும் கொண்ட அழகிய முருகன் கோவிலாக விளங்குகிறது. காலக் கிரமத்தில் பின்வந்த பல முருகனடியார்கள் திருப்பணிகளை இனங்கண்டு அர்ப்பணிப்புடன் நிறைவேற்றி வைத்தனர். பரிபாலன சபையாரும் சைவசமய வழிபாடு மரபு வழுவாது பேணியும், பொறுப்புணர்ச்சியுடன் தொண்டாற்றியும் வந்ததன் பயனாகவே எங்கள் கோவில் புதுப்பொலிவுடன் மிளிர்கின்றது.

உயிர்க்குயிராகிய இறைவன், எங்கள் எண்ணங்களுக்கும், செயல்களுக்கும் சாட்சியாக இருக்கின்றான். பரம்பொருள் நாம் முன் அளவற்ற பிறவிகளில் செய்துகொண்ட வினைப்பயனை, வருமுறை நெறியே அளந்துதர, நாம் நுகர்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். அந்த வினைப்பயனை அனுபவிக்கும் போது, மேன்மேலும் தீவினையையே செய்து, மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கா வண்ணம் நம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்குப் புலனடக்கம் இன்றியமையாதது. நிலையில்லாத உலகச் சிற்றின்பங்களில் இது காணும் நடட்டம் வைத்து அலைந்து திரிந்து திருப்தியடையாது அல்லற்படும் அவற்றைத் திசைதிருப்பி, மேலான இறைபணியில் நிற்பதும் புலனடக்கமாகும். இதற்கு வழிபாடு மிக முக்கியமானது.

யாழ் / கரவேட்டியில் வசிக்கும் பண்டிதர் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் நூலைச் சரவையிடுவதில் பெரிதும் உதவினார். அவருக்கும், அணிந்துரை வழங்கிய தமிழ் அறிஞர் வ. சிவராசசிங்கத்திற்கும், ஆங்கிலத்தில் முகவுரை வழங்கிய சட்டத்தரணி சு.சின்னத்தம்பிக்கும் கிருபாகரப்பெருமான் அருள்பாலிக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்பதுடன், அவர்கட்கு எனது அன்பு நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதனை எழுதும்படி செய்த முருகன் திருவருளை வாழ்த்துகிறேன்.

புதுக்கோயில் 180 வருடகால வரலாற்றுக் குறிப்புகளும், அங்கு நடைபெறும் கிரியா தத்துவ விளக்கங்களும், உற்சவங்களின் தன்மையும் இதில் அடங்குகின்றன. கொழும்பிலிருந்து வெளிவருவதால் கொக்குவிற்

கோவிலிலிருக்கும் ஏடுகளைப் பார்வையிட வாய்ப்பிருக்கவில்லை. மேலும் சேர்க்க வேண்டிய குறிப்புகளையோ, திருத்தங்களையோ அன்பர்கள் எமக்கு அறியத் தருவாராயின் மிக்க நன்றியுணர்வோடு ஏற்றுக் கொள்வோம். இளம்பிராயத்திலிருந்தே கோவில் தொண்டில் ஈடுபட வைத்த எனது பெற்றோர்களை வாழ்த்துகிறேன். அடியேன் இலக்கண இலக்கியம் ஐயந்திரிபறக் கற்றுத் தேர்ந்தவனல்லன். போதிய தமிழறிவு அற்றவன். எழுத்தாளர் மத்தியில் வைத்தெண்ணப்படுந் தகைமையுடையவனல்லன். ஆகையால் குறைகளைந்து குணம் கொள்க.

குறுகிய காலத்தில் அழகாக அச்சிட்டுத்தந்த லக்ஷ்மி அச்சகத்தாருக்கும் (Luxmi Printers) முக்கியமாக செல்வி. ஸ்ரீபாலசுரியர் சிந்துஜாவுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறி, ஸ்ரீவள்ளி தேவசேனா சமேத கிருபாகரப் பெருமான் திருவடிகளுக்கு இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இந்த நூலின் பாடல்கள் பகுதி 'புதுக்கோவிற பிரபந்தத் திரட்டு ஐந்தாம் (5ம்)பாகம்' என்று தலைப்பிட்டு இதே தினத்தில் வெளியிடப்படுகிறது. கீழ்க்காணும் ஐந்து அனுதாபங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

- i. திருக்கோயிலினுந் திருவீதியினுஞ் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்
- ii. புதுக்கோயிற் பரிபாலன சபைப் பிரமாணங்கள் .
- iii. கடந்தகால பரிபாலன சபை முக்கிய உத்தியோகத்தர்
- iv. சீவியகால அங்கத்தவர்
- v. மகோற்சவ விழா உபயகாரர் ஆகியோரின் பெயர்ப்பட்டியல், ஆகியன அனுபந்தங்களில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

செ.கிரத்தனப்பிரகாசம்
புதிப்பாளர்.

115/4, டபிள்யு ஏ சீல்வா மாவத்தை
வெள்ளவத்தை,
20.04.2010.

'அன்பகந் ததும்ப விருகணீர் சொரிய
வானந்த வாரிதி படிந்தே
என்புநெக் குருக வனலிடைப் பட்ட
விழுதென ஷுளமிகக் கரையக்
கொன்பயி லயில்வேற் குமரனைக் கொக்கூர்க்
கோயிலிற் கண்டு கைதொழுதால்
என்பெற லரிதா மிம்மையே மறுமை
ஈரிடத் தினிலுமிங் கெவர்க்கும்.'

விலை 100/=

உள்ளுறை

- ❖ சித்திவிநாயகர் குதி
- ❖ முருகவணக்கம்
- ❖ அணிந்துரை
- ❖ பதப்புரை
- ❖ Introduction
- ❖ உள்ளுறை
- ❖ கிலச்சினை விளக்கம்

புதுக்கோயில் வரலாறு - காலப்பகுதி

கியல் 1	1830	கிலிருந்து	1880	வரை
கியல் 2	1881	கிலிருந்து	1922	வரை
கியல் 3	1923	கிலிருந்து	1930	வரை
கியல் 4	1931	கிலிருந்து	1961	வரை
கியல் 5	சிறப்பு விழாக்கள்			
கியல் 6	1962	கிலிருந்து	1980	வரை
கியல் 7	1981	கிலிருந்து	1995	வரை
கியல் 8	1996	கிலிருந்து	2007	வரை
கியல் 9	2007	கிலிருந்து	2010	வரை
(மூலவரும் பரிவார முர்த்திகளும்)				
கியல் 10	கோவிற கிரியைகள்			

பக்கம்

கியல் 1

1830 - 1880

01. அறிமுகம்	01
02. காட்டுப்புலம் முருகமுர்த்தி கோயில்	02
03. புதுக்கோயில்	03
04. நல்லூர்க்கோயில்	05
05. புதுக்கோயில் அமைவிடம்	06
06. ஆடியபாதன்	07
07. கோற்றம்	09
08. சண்முகம் முருகேசர் பணி (பெரிய முருகேசர்)	09
09. கோவில் அமைப்பு	11
10. பிள்ளையார் சுழி	13
11. சித்திவிநாயகர்	14
12. பெருங்கதை	15

13. புதுக்கோயில் முலவிமானம்	17
14. கிருபாகரர்	17
15. பிரதிட்டை	19
16. கும்பாபிஷேகம்	21

இயல் 2

1881 - 1922

17. சபாரத்தின முதலியார் பணி	24
18. வீக்கிரக வழிபாடு	26
19. சிற்பக்கலை	26
20. உற்சவமுர்த்திகள்; ஊர்திகள்	28
21. பிடியாசி க்க காணிக்கை	29
22. புராணபடனம்	30
23. பிரார்த்தனை	32
24. (வேலாயுதம் முருகேசு) சின்னமுருகேசர்	32
25. புதுக்கோயில் ஆறுமுகசுவாமி	34
26. வழிபாட்டு மரபு	37
27. பிள்ளைத்தம்பி பணி (ச.காசிப்பிள்ளை)	39
28. சமூகப்பணி	41
29. பிரம்மோற்சவம்	42

இயல் 3

1923 - 1930

30. பிரம்மோற்சவ விழாக்கள்	44
31. கொடியேற்றத் திருவிழா (துவசாரோகணம்)	47
32. தேர்த்திருவிழா	49
33. தீர்த்தத் திருவிழா (இரவு) (துவசாரோகணம் கொடியேற்றம்)	50
34. பிராயச்சித்த அபிடேகம்	52
35. பைரவர் வழிபாடு	53
36. சட்டைநாதர்	54
37. சேஷத்திரபாலகர்	54
38. பூங்காவனம்	56
39. வள்ளி கல்யாண தத்துவ விளக்கம்	58
40. உயிர்ப்பலி	59

இயல் 4

1931 - 1961

41. ஆலயங்களின் முக்கியத்துவம்	61
42. அர்ச்சகர் மரபு	62
43. இக்கட்டான காலம்	64

44. V.K.ஞானசுந்தரம் பணி	65
45. நீதிமன்ற வழக்கு	68
46. மின்சாரத் தொடர்பு	69
47. வேலுப்பிள்ளை சிற்றம்பலம் பணி	70
48. அரசிற் பதிவாதல்	71
49. நவக்கிரக ஸ்தாபிதம்	72
50. வேணுகோபாலர் ஸ்தாபிதம்	73
51. திருவூஞ்சல் பாடல்	75
52. கந்தவிரதம்	76

கியல் 5

53. மஹா சீவராத்திரி	78
54. நவராத்திரி	79
55. மகாநோன்பு (மானம்பூ)	81
56. வரலக்ஷ்மி வீரதம்	83
57. சூரசம்ஹாரம்	83
58. சூரசம்ஹார தத்துவம்	85
59. படைவீடு	86
60. கதிர்காமத்தில் முருகவழிபாடு (ஆங்கிலத்தில்)	87
61. திருவெம்பாவை	88
62. திருவாதிரை ஆருத்ரா தரிசனம்	90
63. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	91
64. தைப்பூசம்	91
65. ஒருவரே கடவுள் (கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி) முப்புரம் எரித்த விளக்கம்	92 93
66. நான்முகன்	94

கியல் 6

1962 - 1980

67. கந்தப்பிள்ளை பொன்னம்பலம் பணி	96
68. சுந்தரம்பிள்ளை சங்கரசிவம் பணி	97
69. ஆதனம்	100
70. புதிய கடைத்தொகுதி	100
71. கண்டாயுதபாணி ஸ்தாபிதம்	101
72. தேர்த்திருப்பணி	103
73. தேர் நம்பிக்கை நிதியம்	105
74. வெளியீடுகள்	106
75. சித்திரத் தேர் சிறப்பிதழ்	107

கியல் 7**1981 - 1995**

76. கந்தையா சோமசுந்தரம் பணி	108
77. சண்டேசர் கோயில்	109
78. 1986 சும்பாபிலேகம்	111
79. மாதாந்த பூசை ஒழுங்கு	111
80. சீவியகால சந்தா நிதி	113
81. 1988 சும்பாபிலேகம்	113
82. 1994 பாலஸ்தாபனம்	114

கியல் 8**1996 - 2007**

83. 1996ல் புதிய நிர்வாகம்	116
84. த. பொன்னம்பலம் பணி	116
85. 1998 மஹா சும்பாபிலேகம்	118
86. தகஷ்சணாமூர்த்தி	118
87. மஹாலக்ஷ்மி	121
88. வை. சீ. அம்பிகாபதி பணி	123
89. மேம்பாட்டுத் திருப்பணிகள்	123
90. புதிய வசந்தமண்டபம்	124
91. நடராஜர் கோயில்	124
92. நடராஜர் தத்துவம்	125
93. நால்வர் கோயில்	127
94. எழுதும் மறை	129
95. பஞ்சபுராணம்	129

கியல் 9**2007ன் பின்**

96. முல்வரும் பரிவார முர்த்திகளும்	130
97. சைவசமயம்	132
98. சைசித்தாந்தம்	134
99. மும்மலங்கள்	135
100. இறைபணி நிற்பல்	137
101. முத்தி (விடுதலை)	137
102. விட்டார் வீடுற்றார்	139
103. மெய்கண்டார்	140
104. பக்தி நெறி	141
105. பரிபாலன சபை (2007)	142
106. ஆலயக் கிடைப்படம்	144

இயல் 10 கோவீற் கிரியைகள்

107. திருக்கோயில்	145
108. பரிபாலன முறைகேடு	147
109. திருநீறு	148
110. சந்தனம்	149
111. கர்ப்பூர் ஆராத்திகை	150
112. கிரியைகளின் விளக்கம்	152
113. நைமித்திகோற்சவம்	152
114. வாழ்க்கையின் நோக்கம்	157
115. பஞ்சோபசாரம்	159
116. கண்டாமணி	160
117. சாமரை	161
118. பஞ்சாங்கம்	163
119. காணிக்கை	164
120. அநுபந்தம் I	திருக்கோயிலினுற் திருவீதியினுள் செய்யத்தகாத குற்றங்கள் 165
121. அநுபந்தம் II	பரிபாலனசபை - பிரமாணங்கள் 167
122. அநுபந்தம் III	கடந்தகால பரிபாலனசபை முக்கிய உத்தியோகத்தர்கள் 173
123. அநுபந்தம் IV	மகோற்சவ விழா உடையகாரர்கள் 174
124. அநுபந்தம் V	சீவியகால அங்கத்தவர்கள் 175
125. கோவீற் படங்களின் நிரல்	183

படம் - 01	ஆலயத்தின் முகப்புத் தோற்றம்
படம் - 02	விநாயகர், வள்ளி தெய்வயானை சமேத கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் (சிலா விக்கிரகம்)
படம் - 03	எழுந்தருளி விநாயகர்
படம் - 04	வள்ளி தெய்வயானை சமேத முத்துக்குமாரசுவாமி
படம் - 05	விநாயகர், பாலசுப்பிரமணியர், வள்ளி தெய்வயானை சமேத முத்துக்குமாரசுவாமி, வேணுகோபாலர் (எழுந்தருளி முர்த்திகள்)
படம் - 06	வள்ளி தெய்வயானை சமேத ஆறுமுகசுவாமி
படம் - 07	எழுந்தருளி வேணுகோபாலர்
படம் - 08	புதுக்கோவில் பழைய குரபத்தன்
படம் - 09	எழுந்தருளி தண்டாயுதபாணி
படம் - 10	புதிய சித்திரத்தேர் - 1983
படம் - 11	மகா மண்டப மறு அமைப்பு ஆரம்ப வேலைத் தோற்றம் - 1994
படம் - 12	ஸ்நான மண்டப வாசல் தோற்றம்
படம் - 13	1998 மகாகும்பாபிஷேகம் - பிரதான கும்பம் கோயிலை வலம் வருதல்
படம் - 14	சிவகாமசுந்தரி சமேத நடராசர் முர்த்தியுடன் மாணிக்கவாசகர்
படம் - 15	வள்ளி தெய்வயானை சமேத ஆறுமுகசுவாமி தேருக்கு எழுந்தருளல்
படம் - 16	கோயில் தென்பக்கத் தோற்றம்

இலச்சினை விளக்கம்

கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் தேவஸ்தான வெளியீடுகளுக்கென உருவாக்கப்பட்ட இலச்சினை கண்ணுக்கு அழகாகவும் கருத்துக்குப் பொருண்மை பொதிந்ததாகவும் அமைந்திருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. பார்ப்பவர் கண்ணுக்கு உடனே புலப்படுவன ஓம் என்னும் சமட்டிப் பிரணவ மந்திரமும், நடுவே ஓங்கி நிமிர்ந்து நிற்கும் வேலும் ஆடும் மயிலின் விரிந்த தோகையும் ஆகும். பிரணவமே இலச்சினையின் அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது. சைவர்களுக்கு அது பிரணவப் பொருளாம். பெருந்தகை ஐங்கரக் கடவுளாகிய விநாயகரை உடனே நினைவூட்டுகின்றது. வேதங்களுக்கு முன்னும், பின்னும் ஒலிக்கப்படும் இப் பிரணவ மந்திரம் சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொள்ளும் சைவர்களுக்கு மாத்திரமன்றி முறையே விட்டுணு, சக்தி, கணபதி, குமாரன் ஆகிய தெய்வங்களை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொள்ளும் வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், கௌமாரம் ஆகிய பிற வைதீக சமயங்களுக்கும் பொதுவான மகாமந்திரமாகும். ஆகவே அது சிவன் என்றும், விட்டுணு என்றும், சக்தி என்றும், கணபதி என்றும், குமாரன் என்றும் வெவ்வேறு பெயர் கொள்ளும் முழுமுதற் பரம்பொருள் ஒன்றே என்னும் உண்மையை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

இப் பிரணவம் வியட்டிப் பிரணவம் என்றும், சமட்டிப் பிரணவம் என்றும் இரு வகைப்படும்: வியட்டிப் பிரணவமானது அகர, உகர, மகரங்களாம். சமட்டிப் பிரணவமானது அம் மூன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்து ஓம் என்று ஒலிப்பதாகும். இவற்றுள் முன்னது அபரப்பிரணவம் எனவும் பின்னது பரப்பிரணவம் எனவும் சொல்லப்படும். வியட்டிப் பிரணவத்தில் அகரம் வாயைத் திறப்பதாலும், உகரம் வாயைக்

குவிப்பதாலும், மகரம் வாயை முடுவதாலும் பிறக்கின்றன. இவற்றால் பிரணவத்திலிருந்தே சொற் பிரபஞ்சங்கள் எல்லாம் தோன்றுகின்றன என்பர். மேலும் வாயைத் திறப்பதால் தோன்றும் அகரம் படைத்தற்றொழிலையும், வாயைக் குவிப்பதால் தோன்றும் உகரம் காத்தற்றொழிலையும், வாயை முடுவதாற் தோன்றும் மகரம் அழித்தற்றொழிலையும் குறிக்குமென மெய்ந்நூலோர் கூறுவர். இன்னும் ஓங்காரத்துக்கு வடபுறம் தலையும், தென்புறம் தாளும் விளங்குவதால் அதனை வழிபடுவோர் எல்லோரும் வடக்கு முகமாயிருப்ப வழிபாட்டைப் பெறும் தாம் தென்றிசை முகநோக்கியிருப்பவரான தட்சணாமூர்த்தியின் வடிவத்தை அது நினைவுபடுத்தி நிற்கின்றது.

பிரணவத்தின் உண்மைப் பொருள் சொல்லுக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாதது. அப்பொருளைத் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குத் தாமே குருவாய் அமர்ந்து உபதேசமுறையால் உரைத்தருளிய பரசிவகுரு மூர்த்தியாகிய முருகப்பெருமானைக் குறிக்கும் வேலாயுதம் இலட்சினையின் நடுவே ஓங்காரத்தின் ஊடாக ஓங்கி விளங்குகின்றது. தமக்குத் தாமே மகனாகிய சிவபெருமான், தமக்குத்தாமே குற்றமொன்றும் இல்லாத குருமூர்த்தியாய் இருந்து, தாமாகிய தத்துவப்பொருளைத் தாமே சொல்லத் தாமே கேட்டுத் திருவிளையாடல் புரிந்த தத்துவ நுட்பத்தை எமது இலச்சினையும் நுட்பமாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

இனி இலச்சினையின் பின்னணி, முருகப்பெருமானைச் சுமந்து நின்றாடும் மயிலின் விரிந்த தோகை போல் விளங்குகின்றது. நுணுகி நோக்கின் வட்டவடிவமான அத்தோகை, எண்ணிலடங்காத அண்டங்கள் அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கி நிற்கும் பேரண்டத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துவதைக் காணலாம். விரிந்த தோகையில் விளங்கும் கண்களே அண்டங்களைக் குறிப்பன. பேரண்டத்தின் புறக்கோடு, தொடர்ச்சியான வட்டவரைவாக இல்லாமல், இடையறாபட்டு வட்டவடிவாகத் தோன்றுவது, பேரண்ட வெளியின் வரையறையுடைய தன்மையைக் குறிப்பாக விளக்குகின்றது.

பரம்பொருளாகிய முருகப்பெருமான் அண்டங்கள் அனைத்தையும் கடந்து, அப்பாலுக் கப்பாலாய் நிற்கும் உண்மையை, வேலாயுதத்தின் தலை அப்பேரண்ட வட்டத்துக்கும் அப்பால் ஓங்கிநிற்பது உணர்த்துகின்றது. முருகனது வேல் முத்தி நல்கும் ஞான சத்தியமாகும்.

எல்லா வகையாலும் கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் தேவஸ்தானத்துக்கு ஏற்புடையதாக இவ் இலச்சினை உருவாக்கப்பட்டது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

உ
சீவமயம்

கொக்குவீல்

கிருபாகர சீவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
(புதுக்கோவில்)

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

(கிரியா விளக்கங்களும் தத்துவக் குறிப்புகளும் அடங்கியது)

காப்பு

ஓங்கார மெய்ப்பொருளை யுள்ளத் திருத்தினேன்
ஈங்கொன்றும் வாராதிடர்

இயல் (1)

(1830 - 1880)

அறிமுகம்

உலகெங்கும் சரித்திர காலத்துக்கு முன்னே இயற்கைச் சக்திகளின் வழிபாடு நிலவியது. பார்க்கும் இடமெங்கும் நீக்கமற நிறைந்து கிடக்கும் எழில்களின் கூட்டத்திலே எழுகின்ற சக்தியை வழிபட்டு அமைதி கண்டவர்கள் நமது முன்னோர்கள். இயற்கையைத் தெய்வங்களாக வணங்கினார்கள். சூரிய, சந்திர வழிபாடுகளைச் செய்தார்கள். ஜோதி வணக்கமாக ஆரம்பித்து சூரிய நமஸ்காரம், அக்கினி என வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளனர். பூமியைப் பூமாதேவி என்று போற்றி வணங்கினார்கள். வாயு பகவானையும், காங்காதேவியையும் போற்றினார்கள். மொத்தத்தில் பஞ்சபூத வழிபாடு விளங்கியது. இயற்கை சீற்றம் கொண்டால் நாம் தாங்கமாட்டோம். 2004ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுமீயில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட உல்லோலம் (சுனாமி) அனர்த்தங்கள் இவ்வுண்மையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

மக்கள் வாழ்வில் காதலும், வீரமும், கலையும் மிளிர்வே முருக வழிபாடு உலகெங்கும் பரவியது எனலாம். நிலப்பரப்பை ஐந்து வகையாகப் பிரித்து மலையையும் மலையைச் சார்ந்த இடத்தையும் குறிஞ்சித் திணையாகக் கொண்டு முருகனைக் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாக வைத்தனர். பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என மூன்று வகையாகப் பிரித்த கடைச்சங்க காலத்து 36 நூல்களில் முருகாற்றுப்படையை முதலில் வைத்தனர். சைவர்கள் இதனைத் தோத்திர வகையில் சேர்த்து 11ஆம் திருமுறையில் திருமுருகாற்றுப்படை

ஆக்கிவிட்டனர். சேவற் கொடியோனாகிய முருகனது சேவடி படரும் செம்மை சான்ற உள்ளம் எம்பால் மலர வேண்டும். ஆறுபடை வீடுகளில் சிறந்து தோன்றும் முருகன் பரம்பொருளின் தோற்றம், அப்பெருமானை வழிபடும் முறைகளும் பலவாகும். குறவர்கள் கோயில் அமைத்துக் கோடு முழக்கி, கொடுமணி அடித்து, குறிஞ்சிப் பாட்டிசைத்து, நறும்புகை எடுத்து, குருதி பரந்த செந்தினை பரப்பி வழிபடுவர். அந்தணர்கள் அருமறை பாடி நறுமலரால் அருச்சனை செய்வர். நற்றவ முனிவர்கள் ஞானத்தால் வழிபடுவர். அப்பெருமானை நாமும் மனமார நினைத்து வாயார வாழ்த்தி நின்றால் எமக்கும் அவர் அருள் கிடைக்கும். நீலமாமயில் மீது இலங்கும் பாலனே யாவார்க்கும் மூல காரணமாயுள்ள மூர்த்தி; மாற்றாரை அழிப்பதற்கு அவர் எடுக்கும் கோலம் வீரப் பெருங்கோலம், அடியார்க்கு அருள் செய்யும் கோலம் அழகிய இளமைக் கோலம், எம் பிறவிப் பெரும் பிணியை மாற்றுவார். அன்பொன்றே வேண்டற்பாலது.

வையத்து மாந்தர் வாழ்வை வளம்படுத்தச் சைவப் பண்பாட்டுக் கலாசாரங்கள் துணைபுரிகின்றன. வாழ்வு பண்புடையதாக விளங்கி நிலைபெறுவதற்கு நிலைக்களனாக அமைவது ஆலயமும், ஆலயத்தில் நடைபெறும் பூசைகளும், திருவிழாக்களும் ஆகும்.

“கிரியை யென மருவுமவை யாவு ஞானங்
கிடைத்தற்கு நிமித்த மெனக் கிளக்கு முண்மை”

- சிவப்பிரகாசம் -

காட்டுப்புலம் முருகமூர்த்தி கோயில்

19ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி வரை கொக்குவில் மத்திய பகுதியில் வாழ்ந்த சைவ மக்களுக்கு வழிபாடாற்றத் தனி ஆலயம் இருக்கவில்லை. இவர்கள் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிலும் அண்மையில் இருக்கும் முருகமூர்த்தி கோவிலிலுமே தமது வழிபாட்டை நடத்தி வந்தனர். அக் கோயில் அமைந்திருக்கும் காணியின் பெயர் “காட்டுப்புலம்”. ஓர் அற்புத நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்தே அக் கோயில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்பது ஒரு கர்ண பரம்பரைக் கதை. இப்பகுதியில் வசித்த சுப்பிரமணியம் என்னும் பக்தர் ஒருவர் ஒரு சிறிய பாவையைச் சுவாமியெனப் பாவனை செய்து பூசை செய்து ஒரு வாழைத் தண்டில் சுவாமியை எழுந்தருளச் செய்து தோளில் வைத்து வீதிவலம் வருவது போல் தனது வீட்டைச் சுற்றி வந்து பூசையை முடித்துக்கொள்வது வழக்கமாக இருந்ததாம். ஒருநாள் முருகப்பெருமான் அவரது கனவிலே தோன்றி “நாம் இங்கு இருப்போம் சிறு ஆலயம் இவ்விடத்தில் அமைக்கவும்” என்று பணித்து மறைந்தாராம்.

இக்கனவை நனவாக்க எண்ணி காட்டுப்புல முருகமூர்த்தி ஆலயத்தைத் தன் வீட்டுக்கு அருகில் சுப்பிரமணியம் என்பவர் அமைத்து நித்திய பூஜைக் கீரமங்கள் தொடங்கப்பட்டனவாம். அவருக்குப் பின் வழித்தோன்றலாகிய இராமுப்பிள்ளை கோயிலைப் பொறுப்பேற்று பக்தி சிரத்தையோடு நடத்தினார். தொடர்ந்து அவர் மகன் வல்லிபுரம் கோயிற் பரிபாலனத்தை ஏற்றுத் திருப்பணிகள் செய்து சிறந்த முறையில் தொண்டு புரிந்தார். பின்னர் பொன்னுத்துரை பல வருடங்களாகக் கோயிலைப் பரிபாலித்து வந்தார். அவரின் மறைவுக்குப் பின் சண்முகராசா பரிபாலனப் பொறுப்பை ஏற்று செவ்வனே தொண்டாற்றி வருகிறார். அண்மையில் கோயிலில் புதிதாகப் பைரவமூர்த்தி சிலா விக்கிரகம் ஸ்தாபித்துப் பிரதிட்டைக் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. வசந்தமண்டபமும், வாகனசாலையும் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றும் பொதுக் கோவிலாக மாற்றம் பெறாமல் தனிமனிதர் உரிமைச் சொத்தாகவே கோயில் இருந்து வருகிற போதிலும் வழிபடுவோர் முயற்சியால் கோயில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. கொக்குவில் மாத்தளை முருகன், மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆலயங்களிலும் தொன்மையானது காட்டுப்புல முருகன் கோவில்.

கொக்குவில் மத்தியில் வசித்த மக்களுட் சிலர் அண்மையில் இருந்த காட்டுப்புல முருகமூர்த்தி கோவிலில் தமது முருக வழிபாட்டைச் செய்து வந்த காலப்பகுதியில் ஒருநாள் முருகமூர்த்தி கோயிலிற் பூஜை முடிந்ததும் ஐயர் முன் வரிசையில் இருந்த அடியார்களுக்கு விபூதிப் பிரசாதம் வழங்காது இரண்டு, மூன்று வரிசைகளுக்குப் பின்னால் நின்ற கோயில் உரிமையாளராகிய இராமுப்பிள்ளையின் மனைவியை முன்வரிசைக்கழைத்து அந்த அம்மையாருக்கு முதலில் விபூதிப் பிரசாதம் வழங்கிய பின்பே மற்றையோருக்கு விபூதிப் பிரசாதம் வழங்கினாராம். அம்மையார் அவர்களிடம் இருந்து வேதனம் வாங்கும் ஐயர் கோயில் உரிமையாளர் குடும்பத்துக்குச் செய்த மரியாதையைப் பிழையாக விளங்கிக் கொண்ட முன்வரிசையில் இருந்த பெண்கள் சிலர் ஐயரின் செயலைத் தமக்கேற்பட்ட அவமரியாதையாகக் கொண்டு உடனே கோயிலில் இருந்து வெளியேறினார்கள். இக்காரணம் தவிர முருகமூர்த்தி கோயிலைச் சுற்றிலும் குடிமனைகள் நெருக்கமாக இருந்தமை அக்கோயிலின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் இடையூறாகவும் இருந்தது.

புதுக்கோயில்

இந் நிலையை உணர்ந்த முருகன் அடியார்கள் சிலர் கொக்குவில் மத்தியில் வதியும் மக்கள் சுதந்திரமாக இறைவழிபாடு செய்து தொண்டாற்றி விழாக் கொண்டாடத் தங்கள் பகுதிக்கு கோவிலின் அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்து உந்தப்பட்டு “புதுக்கோவில்” எனப் பொதுவழக்கில் இருந்து

வரும் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் கோவிலை 1830ஆம் ஆண்டளவில் அமைத்தனர். “என்றும் இளையாய், அழகியாய்” என்று நக்கீரரார்போற்றப்பட்ட முருகனது கோயில் “புதுக்கோயில்” என வழங்கி வந்தமை பொருத்தமுடையதே.

சிவபிரானோடு பிரிவின்றி ஒன்றியிருக்கும் அருளே சக்தியாகும். அந்த அருள் இறைவனோடு ஒன்றி மறைந்திருப்பது ஒருநிலை. அது வெளிப்படுவது இன்னொரு நிலை. வெளிப்படும் போது அம்மை உருவத்தில் வெளிப்பட்டது. அது பின்னும் மிகுதியாக வெளிப்படும் நிலை ஒன்றும் உண்டு. அதுதான் முருகன் திருவவதாரம். அருளே வடிவான பார்வதிக்கு எளிய அருளே வடிவான மகனாக முருகன் தோன்றினான். சிவபெருமான் வேறு முருகன் வேறு அல்லர். ஆயினும் கருணை மிகுதியாகி உலகத்தை உய்விக்கும் பொருட்டு ஈசனே மதலையாயினான். முருகன் எளிதில் தன் கருணையை அடியவர்களுக்கு வழங்கும் இயல்புடையவன். உம்பர் தலைவனுக்கும் அரியவனாகியவன் முருகன். பிரமன் மாலுக்கரிய சிவபெருமானுடைய திருமகன், ஞானபண்டிதசாமி என்று பாராட்டும் வேலாயுதக் கடவுள், பிரமன் அறியாது தத்தளித்த பின் பிரணவப் பொருளை அவனுக்கு உணரச் செய்த குமரகுருபரன், இத்தனை சிறப்புக்களைக் கொண்ட முருகனுக்கு நமது முன்னோர் குலதெய்வமாக்கிக் கோயில் அமைத்தது பெருமைக்குரியதே.

“உலகு முயிருமா யொன்றி நிறையும்
குலதெய்வத் தைக்கும் பிடு”

என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. எனவே எமது குலதெய்வத்துக்குப் “புதுக்கோயில்” அமைத்த எமது முன்னோரை நாம் போற்ற வேண்டும். “புதுச் சந்நிதி” வேறு. அப் பெருங்கோயில் யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலிக் கண்ணுள்ளது. “சுக்குக்கு மிஞ்சிய மருந்துமில்லை சுப்பிரமணியத்துக்கு மிஞ்சிய தெய்வமும் இல்லை” என்பது முதுமொழி. எனவே முருக வழிபாடு யாழ்ப்பாணத்து மக்களிடையே பெரும்பாலும் பரவியிருந்ததில் வியப்பில்லை.

கோணமாமலை, கேதீச்சரம், கதிரைமாமலை முதலாய தளிகள் ஓங்கியது இலங்கைத்தீவு. இதன் சிரம் அணி மகுடமாய்த் திகழ்வது யாழ்ப்பாணம். யாழ் வாசித்துப் பாணன் பரிசாகப் பெற்ற காரணத்தினால் இப்பெயர் ஏற்பட்டதென்பர். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பல ஊர்களில் கொக்குவிலும் ஒன்றாகும். ஒல்லாந்த தேச ஆட்சியாளர் யாழ்ப்பாணத்தை முப்பத்திரண்டு (32) கோயிற் பற்றுகளாகப் பகுத்து ஒவ்வொரு பற்றுக்கும்

ஒவ்வொரு கிறீஸ்தவ கோயில் அமைத்து அங்கே தமது குருவானவரை நியமித்து அனைவரும் அக் கோயில்களிற் போய் அறிவு கேட்கவும், கலியாணம் கைபிடிக்கவும் ஒழுங்கு செய்து மற்றச் சடங்குகள் எவையும் தங்கள் சமய விதிப்படியே அமையவேண்டும் என்றும் ஆட்சியாளர்கள் அன்று பலவந்தம் செய்து வந்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நல்லூர் கோயிற்பற்றில் உள்ளது கொக்குவில் கிராமம். அங்கு மத்தியில் திகழ்வது “புதுக்கோயில்” ஆரம்பகாலத்தில் பிள்ளையார் சந்நிதியும், வள்ளி தெய்வானை சமேத முருகன் சந்நிதியும் 1830ஆம் ஆண்டளவில் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடு நடத்தி வந்தனர் அவ்வூர்மக்கள். சோதிட வல்லுனரான கொக்குவில் இரண்டாம் இரகுநாத ஐயர் தலைமையில் முதலாவது கும்பாபிஷேக அநாவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை நடைபெற்று நித்திய பூசைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

நல்லூர்க் கோயில்

நல்லூரிலுள்ள கந்தசுவாமி கோயில் மிகவும் தொன்மையானது. அது 13ஆம் நூற்றாண்டில் கூழங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதம மந்திரியாய் இருந்த புவனேகபாகு என்பவனால் கட்டப்பட்டதென மயில்வாகனப் புலவர் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கோவிலில் படிக்கப்படும் கட்டியத்தில் செண்பகப் பெருமான் (பின்னர் புவனேகபாகு என்ற பெயரில்) 15ஆம் நூற்றாண்டில் (1450) கட்டி முடித்ததாகச் சிலர் கருதுகின்றனர். போத்துக்கேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் சூறையாடப்பட்ட நகரங்கள், கிராமங்கள், இந்துக் கோவில்களில் இருந்து நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலும் தப்பிக்கொள்ளவில்லை. 1620ஆம் ஆண்டில் பிலிப் டி ஒலிவீரா (Philip De Oliviera) என்பவன் சங்கிலி மன்னனைத் தோற்கடித்து நல்லூர்க் கோவிலையும் அடி அத்திவாரம் இல்லாமல் இடித்தழித்தான் என்பது சரித்திரம். அந்தக் கோயில் இருந்த இடத்திலேயே இன்று நாம் காணும் St. James Church அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் சிறாப்பர் பதவியில் கடமையாற்றிய தொன் யுவான் மாப்பாண முதலியார் (Don Juvan Mappana Mudaliyar) 1732இல் அரசாங்க அனுமதி பெற்று இன்று கோவில் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு மடத்தில் வேலை ஸ்தாபித்துப் பூசைக்கிரமங்களைத் தானே செய்து வந்தார். பின்னர் ஐயரை ஏற்படுத்தி மக்கள் வழிபட வழிவகுத்து வைத்தார்கள். அந்த இடம் முன்பு கந்தபுராண மடமாய்

“Hindusim was neglected if not badly treated during almost half a millenium of Western rule in Ceylon In 1711 (6th June) a law was enacted by the Dutch government prohibiting the Hindu ceremonies under severe penalties.” - John Martyn - 1923 in Jaffna Notes.

இருந்ததென்றும் கொட்டில் ஓலையால் வேய்ந்திருந்ததால் வாணம் விழுந்து முற்றாய் எரிந்தழிந்து எஞ்சியிருந்த மேடையிலே வேல் அமைக்கப்பட்டதாகக் கர்ண பரம்பரைக் கதை. காலக்கிரமத்தில் அதன் நாற்புறமும் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்ட போதிலும் அந்த மேடையில் எதுவித மாற்றமும் செய்யமுடியாது இருப்பது நல்லூர் முருகப் பெருமானின் பேரருட் சிறப்பாகும். அப்பெருமகனாரைத் தொடர்ந்து அவர் வழித்தோன்றல்கள் ஆகிய சங்கரப்பிள்ளை, இரகுநாதர், சண்முகதாஸ் முதலியோரின் பின் இப்பொழுது பல வருடங்களாக சைவத் தொண்டே தமது பேச்சாகவும் முச்சாகவும் கொண்டு பணியாற்றி வரும் குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் தலைமையில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் மிகச் சிறந்த முறையில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு பூஜைக்கிரமங்கள் நேரம் தவறாது ஆற்றி நித்தியாக்கினி வளர்த்து ஈழத்தில் ஈடும் இணையும் இல்லாத பெரும் கோவிலாகப் பெருமை பெற்றுத் துலங்குகிறது. 1950ஆம் ஆண்டில் இருந்து முன் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரும் தடையில்லாது அங்கு வழிபாடாற்றும் சிறப்புடையது. கொக்குவில் மக்கள் தொடர்ந்து நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவிலிலும் வழிபாடு செய்து வருகிறார்கள். யாழ்ப்பாணம் முழுவதிற்கும் நல்லூர் முருகன் முக்கியமான தெய்வமாக விளங்குகின்றான்.

புதுக்கோயில் அமைவிடம்

கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் அமைந்திருக்கும் இடத்தின் பெயர் “நினைக்க முடிச்சான் வளவு” என்று 1786ஆம் ஆண்டுக்குரிய ஒல்லாந்தர் தோம்பில் பதியப்பட்டு யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் இருக்கின்றது என்பதைக் கொக்குவில் அன்பர் மு.வே. இராசரத்தினம், வல்லிபுரம்-சண்முகம் ஆகிய இருவரும் கண்ணுற்று உறுதிப்படுத்தியிருந்தார்கள். ஒல்லாந்த அரசினர் மக்களிடமிருந்து நிலவரி அறவிடுவதற்கு ஆதாரமாக அமைத்துக் காலத்துக்குக் காலம் திருத்தி வைத்துக் கொண்ட சாதனம் “தோம்பு” எனப்படும். அது புத்தகம் எனப் பொருள் கொண்ட ஒரு பறங்கிப் பாஷைச் சொல்லாகும். இது நிலவரித் தோம்பு, காணித் தோம்பு என்றும் பெயர் பெறும். இத் தோம்பில் நன்செய், புன்செய் நிலங்களும் அவற்றின் பெயர்களும், அந்நிலங்களின் சொந்தக்காரருடைய பெயர்களும், இறுக்க வேண்டிய வரிப்பணத் தொகையுமான விபரங்கள் குறிக்கப்பட்டு இருக்கும்.

இவ்வகைக் காணித் தோம்பு ஒல்லாந்தரால் கடைசி முறையாக 1754ஆம் ஆண்டில் திருத்தப்பட்டது. நல்லூர்க் குறிச்சித் தோம்பு 1787ஆம் ஆண்டில் திருத்தப்பட்டு இருக்கின்றது.

ஆதியில் இப்பகுதியில் குடியிருந்தவர்கள் தென்இந்தியத் தொடர்புகளை உடையவர்கள். 12ஆம் நூற்றாண்டு மகா பராக்கிரமபாகுவின் நயினாதீவுக் கல்வெட்டில் பரதேசிகள் என்ற சொல் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊராத்துறையில் பரதேசிகள் வந்திருக்க வேண்டுமென்றும் இவர்கள் ரஷ்டக்கப்பட வேண்டுமென்றும் புதுத் துறைகளில் பரதேசிகள் வந்தாலத் துறையிலே சந்திக்கவேண்டுமென்றும்.....' குறிப்பிருக்கிறது. பரதேசிகள் கன்னடம், தெலுங்குப் பகுதிகளில் இருந்து வந்து இலங்கையில் கொக்குவில், கோண்டாவில், அச்சவேலி முதலிய இடங்களில் குடியேறியவர்கள், அவர்களின் தொழில் சாத்திரம் சொல்லுதல், கொக்குவில் செட்டி தம்பன் சின்னப்பிள்ளை (6பரப்பு); கொக்குவில் பரதேசி ஐயன் பெருமான் விசுவநாதன் (6பரப்பு); கொக்குவில் பரதேசி சங்கரன் மாணிக்கம் (7 $\frac{1}{4}$ பரப்பு); வண்ணார்பண்ணை பரதேசி வாசுதேவன் அபிராமி (7 $\frac{1}{4}$ பரப்பு) முதலியோரே காணிகளின் ஆதி உரிமையாளர்கள் எனப் பதிவு குறிப்பிடுவதாகக் கொக்குவில் அன்பர் மு.வே. இராசரத்தினம் 1970இல் எமக்குத் தகவல் தந்திருந்தார். 1845இல் யாழ்கச்சேரி செயலகத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட சைவக் கோயில்களின் பட்டியலிலும் புதுக்கோயில் ஆலயப் பதிவு இடம்பெற்றுள்ளதாம். சைவசமய வழிபாடு தவிர்க்கப்பட்ட ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்துக்கு முன்பே புதுக்கோயில் அமைந்திருக்கும் இடத்துக்கு அருகாமையில் - யாழ்ப்பாணம் - காங்கேசன்துறை வீதியோரமாக ஒரு கேணியும், ஆடியபாத மடமும், சுமைதாங்கியும், ஆ (பசு முதலியன உராயும் தறி) தீண்டு குற்றியும், ஆவுண்ணி நீர்த் தொட்டியும் இருந்திருக்கின்றன.

ஆடியபாதன்

தமிழ் நாட்டின் (இந்தியா) வட பகுதிகளில் தங்களைச் "சத்திய புத்திரர்" (Sathyaputra) என்று கூறிக்கொள்ளும் ஆடியமன்கள் என்போர் இருந்ததாகக் கற்களில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வடிவங்கள் ஆராய்ச்சியாளர்களால் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. தெற்குப்பகுதி அயலவர்களுக்கும் இதே பெயர் அசோகர் காலத்துக் கல்வடிவங்களில் காணப்படுகிறது. இவ்வண்ணத்தாருக்கும் ஆடியபாதனுக்கும் தொடர்பிருந்திருக்கலாம் என்பதொரு சங்கை.

Dutch Thombo was the Official Record Dutch clergymen looked after education, in elementary schools which, had the Thombo - Holder as the teacher. *In collegiate school as seminaries*

ஆடியபாதன் என்னும் பெயரில் ஒருவர் இந்தியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து, வணிகத் துறையில் ஈடுபட்டுக் கொக்குவிலில் ஒரு பெண்ணை மணம் செய்து வசித்துப் பெரிய செல்வந்தராக விளங்கினார். இவர் தர்ம சிந்தனை உடையவராய்க் கொக்குவிலில் யாழ் - காங்கேசன்துறை வீதியோரத்தில் ஒரு சுமைதாங்கியும், தங்கு மடமும், கேணியும் அமைத்ததோடல்லாமல் திருநெல்வேலி பலாலி வீதிச் சந்தியிலும், கள்ளியங்காட்டில் கைக்கோளர்வீதிச் சந்தியிலும், நாயன்மார்கட்டு சந்தியிலும் ஒவ்வொரு மடங்களும், சுமைதாங்கிகளும் அமைத்துப் பொதுமக்களுக்கு அன்று உதவியமைக்கு மிக அண்மைக்காலத்திலும் அவ் இடங்களில் காணப்பட்ட நிலையங்கள் சான்றாகும். மேலும் அந்த வீதியும் ஆடியபாத வீதி என்று பெயரிடப்பட்டு வழங்கி வந்திருக்கின்றது. கொக்குவிலில் அமைந்திருந்த கேணி பிற்காலத்தில் தூர்ந்து போயிருந்த நிலையில் மூடப்பட்டு அந்த இடத்திலேயே புதுக்கோயில் தீர்த்தக் கிணறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1935ஆம் ஆண்டளவில் காத்தியர் முத்து என்பவர் தரும சிந்தனையுடன் கோவிலுக்கு மேற்கில் வீதியோரமாக ஒரு கிணறு தோண்டி ஆவுண்ணி நீர்த்தொட்டி அமைத்து அதில் நீர் நிரப்பி வந்தார். அவர் மறைந்தபின் அவ்வழக்கம் கைவிடப்பட்டது. சில வருடங்களின் பின் பிள்ளைத்தம்பி தீர்த்தக்கிணற்றுக்கு அருகாமையில் ஒரு நீர்த்தொட்டி அமைத்து ஆனினங்களுக்குக் குடிநீர் ஒழுங்கைச் செய்திருந்தார். உயிரினங்களுக்குச் செய்யும் தொண்டே மிகச் சிறந்தது.

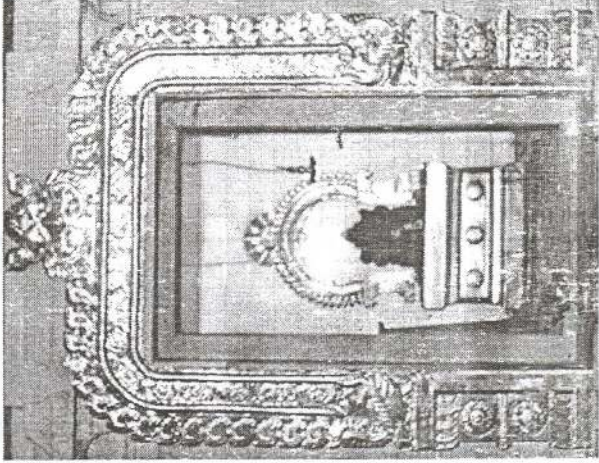
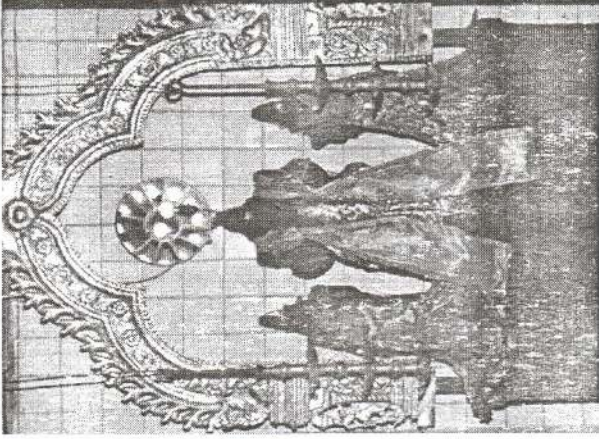
* Adiyamans This is the name given in the Asoka inscriptions to "Southern neighbours".

* Among those who were brought to Jaffna were some from the North of Thondainadu. The place they settled down assumed the name of Vadamarachi meaning occupied by the northerners. That region where Vallithevan was the chief settler became known as Vallipuram. They were Telugu people and were Vaishnavites. So a temple for the worship of Shri Vishnu got built at Vallipuram - *Jaffna History A.Moorthahambipillai*

படம் - 1

ஆலயத்தின் முகப்புத் தேர்ந்றம்

1820 கிலிருந்து இன்றுவரை முலிர்த்திகளாக எழுந்தருள்

அருள்பாலித்துக்கொண்டிருக்கும்

சிந்திநாயகர், வள்ளி தெய்வானை சமேத கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர்

(சீலா விக்ரகங்கள்)

தோற்றம்

இவ் ஆலயம் தோன்றிய 19ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதியில் இதன் சுற்றாடலில் சைவவேளாள மரபினராகிய ஒரு பதினைந்து குடும்பத்தினரே வாழ்ந்திருந்தனர். அவர்கள் குடும்பத் தலைவர்கள் வாழ்க்கை வளம் பெற்று “தெய்வம் என்பதோர் சித்தம்” உண்டான போது தாங்கள் இறைவழிபாடு செய்யவும், தொண்டாற்றவும், விழாக் கொண்டாடவும் திருக்கோயில் இன்றியமையாததென உணர்ந்து இவ் ஆலயத்தைக் கட்ட ஆரம்பித்தனர். பெண்கள் எதையும் சாதிக்க வல்லவர்கள். அன்றொரு நாள் தாம் காட்டுப்புல முருகமூர்த்தி கோவிலில் அவமதிக்கப்பட்டதாக நினைந்து மனமுடைந்து வெளியேறிய பெண்களின் தற்பெருமையும், போட்டி மனப்பாங்கும் அவர்களின் கணவன்மாரைத் தூண்டி உற்சாகப்படுத்திப் புதிய கோயில் அமைக்க வைத்ததும் முருகன் திருவிளையாடலே. அந்தக் குடும்பத் தலைவர்களின் சிந்தனைத் தெளிவின் விளைவுதான் கோயில் ஆரம்பம். காலக்கிரமத்தில் பல அடியார்களின் முயற்சியால் இன்று நாம் காணும் பெரிய முருகன் கோவிலாக அது பரிமளிக்கின்றது. அவர்களது சிந்தனையைச் செயற்படுத்த வல்லதொரு “பஞ்சகர்த்தா சபை” ஏற்படுத்தினர். அக்கால கட்டத்தில் சபையில் அங்கம்

வகித்தவர்கள் சண்முகம் முருகேசு (பெரிய முருகேசர் என்பது பொது வழக்கு) வேலாயுதர் முருகேசு (சின்ன முருகேசர்) சட்டநாதர், சின்னப்பு, கதிரித்தம்பி, அம்பலவாணர், தாமோதரம்பிள்ளை என்பவர்களாவர். இவர்கள் சண்முகம் முருகேசுவைத் தலைவராக்கிக் கோவில் அமைக்கும் பொறுப்பு அவரிடம் விடப்பட்டது. ஒருவனுக்குத் தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாக வேண்டுமானால்

எத்தனை தடைகளைத் தாங்கி வரவேண்டும் என்பதை மாணிக்கவாசகர் போற்றித் திருவகவலில் குறிப்பிடுகிறார். ‘யானை முதலா ஏறும்பீறாய், ஊனமில் யோனியினுள்வினை பிழைத்தும் என்று தொடங்கி, புல்வரம்பாய பல் துறை பிழைத்தும்’ என்பது வரையில் இருபது கண்டங்களைச் சொல்லி அவற்றையெல்லாம் கடந்து தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகி இறைவனைப் பணியப் புகவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்.

சண்முகம் முருகேசர் பணி

ஆலயம் அமைப்பதற்கென ஒரு நிலத்தைச் சபையினர் கொள்வனவு செய்து அதனை தர்மசாதனம் ஆக்கினர். இந்த நிலம் கொக்குவில் செட்டிகளின் உரிமையில் இருந்து பின் பலருக்கு உரிமை

மாறியபின் ஈற்றில் பஞ்சகர்த்தா சபையினர் கொள்வனவு செய்து உரிமை ஏற்றனர். (கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி அமைந்திருக்கும் காணியும் நினைக்க முடிச்சான் வளவைச் சேர்ந்ததாம்.) கோயிற்காணித்துண்டோடு பஞ்சகர்த்தா சபையின் தலைவர் சண்முகம் முருகேசு அவர்களும் தமது சொந்த நிலத்தின் ஒரு பகுதியை இந்தத் தர்மசாதனத்துடன் சேர்த்துள்ளார். அந்த மகானின் தெய்வ நம்பிக்கையும் சைவ வாழ்வந்தான் ஆலயத்தின் இன்றைய பொலிவிற்கும், அருளாட்சிக்கும் மூலம் எனல் குறைவுடைத்தாகாது. அந்தத் தரும சாதன நிலத்தின் தெற்கில் முன்பு ஒரு தீர்த்தம் (கேணி) இருந்திருக்கிறது. வீதிக்கு எதிர்ப்புறத்தில் ஒரு மடம் இருந்ததென்றும் அதனை ஆடியபாதன் மடம் என்றும் அழைத்தனர் எனக் கர்ண பரம்பரைச் செய்திகள் உண்டு. தெய்வீகப் பொலிவுடனான மண்ணில் புதுக்கோயில் அமைந்ததாலேயே அது இடையூறாம் பல தாக்கங்கள் எனும் திருவிளையாடல்களுக்கு உள்ளாகியும் அருளாட்சியில் உயர்ந்திருக்கின்றது.

பஞ்சகர்த்தா சபைத் தலைவர் சண்முகம் முருகேசு அவர்களின் அயராது உழைப்புக் காரணமாகக் குறிப்பிட்ட நிலத்தில் புதுக்கோயிலுக்கான கால்கோள் நிகழ்வுகள் ஆரம்பித்துக் கோயிலின் பிரதான அங்கங்களான கர்ப்பக்கிருகம், மேல்விமானம், அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம், முன்மண்டபம் என்பன நிறைவுகண்டன. தென்மேற்கில் விநாயகருக்கான சந்நிதியும் வடக்கில் திருமஞ்சனக் கிணறும் அமைக்கப் பெற்றன. கோவில் உபயோகத்துக்கு வேறொரு கிணறு உட்பிரகாரத்தின் வடகிழக்குத் திசையில் அமைந்திருந்தது. கோயில் தீர்த்தக் கிணறாக மாற்றப்பட்டது தெற்கு இரண்டாம் பிரகாரத்தருகில் அமைந்திருந்த கேணியே.

கோயில் அமைக்கும் பணியில் பல அடியார்கள் ஈடுபட்டனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் முத்துக்கறுப்பர். இவர் கோவிலின் தென்மேற்கு மூலையில் வசித்தது அமைப்பு வேலைகளைக் கவனிக்க உதவியாய் இருந்தது. கோவில், சாஸ்திர விதிகளுக்கு அமைய உட்பிரகாரங்களுடனும், விசாலமான இரண்டாம் பிரகாரங்களுடனும் பரந்த காணித் தொகுதியில் அமைந்திருக்கிறது. கோவில் அமைப்பு வேலைகள் நிறைவுற்ற பின்னர் அக்காலத்திலே பிரபல பஞ்சாங்க கர்த்தாவாய் விளங்கியவரும் கொக்குவில் வாசியுமான இரண்டாம் இரகுநாதையர் தலைமையில் விநாயகர், வள்ளி தெய்வானை சமேத சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகள் அனாவர்த்தனப் பிரதிட்டை செய்து கும்பாபிஷேகம் மங்களகரமாகப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. இக் கைங்கரியத்தைப் பொறுப்பேற்று பக்தி சிரத்தையோடு சிறப்புறச் செய்து உதவிய பெருமகன் சண்முகம் முருகேசுவை நாம் நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறோம். இவரின்

நிர்வாகத்தில் பல வருடங்கள் கோவிற் பூசைக் கிரமங்கள் சிறப்பாக நடந்தன. கோவிலுக்குத் தேவையான பணம், பொருள்கள் முதலியன கோவிலைச் சார்ந்த அடியவர்கள் முன்வந்துதவி பூசைகள், உற்சவம் முதலியன குறைவிலாது நடக்கத் துணை நின்றனர்.

கோவில் அமைப்பு

பல்லவர்களுக்குப் பிறகு கோவில் அமைக்கும் கலையைப் போற்றியவர்கள் முற்காலச் சோழர்களே ஆவர். இதில் ஆதித்தன் பங்கு போற்றுதற்குரியது. சைவ ஆலயங்கள் மூன்று வகைப்படும்.

- (1) கேவலாலயம் - இறைவனுக்கு மட்டும் உரியதாக அமைக்கப்படும் கோயில்
- (2) மிச்ராலயம் - இறைவனுக்கும், இறைவிக்கும் உரியதாக அமைக்கப்படும் கோயில்
- (3) சங்கீர்ணாலயம் - பரிவாரங்களுடன் இறைவனும், இறைவியும் அருள் பொழியும் திருக்கோயில்கள்.

ஒரு மனித உடலின் தத்துவமாக வைத்துத் திருக் கோயில்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. ஒரு ஆலயத்தின் ஸ்தூல இலிங்கமே கோபுரமாகும். கோபுரத்தைக் கடந்தவுடன் உட்பகுதி பலிபீடம், கொடிமரம், வாகனநந்தி, முகமண்டபம், மகாமண்டபம், அர்த்தமண்டபம், அந்தராளம், கர்ப்பக்கிருகம் (மூலவர் இருப்பிடம்) என்ற பல நிலைகள் உள்ளன. பொதுவாகக் கோயிலின் அமைப்பை (1) அதிஷ்டானம் (2) பாதம் (3) மஞ்சம் (4) கண்டம் (5) பண்டிகை ஸ்தூபி என ஐந்து வகைகளாகப் பிரிப்பர். கோயில்களின் அழகை உயர்த்துவன கோபுரங்களே ஆகும். இக் கோபுரங்களை அமைக்கும் போது மத்திய கோபுரம் (கோவிலின் மத்தியில் விளங்கும்), பூர்வகோபுரம் (கிழக்கிலும்), தக்ஷண கோபுரம் (தெற்கிலும்), பச்சிம கோபுரம் (மேற்கிலும்), உத்தர கோபுரம் (வடக்கிலும்) அமைக்கப்படும். இதற்குப் பஞ்ச கோபுர நிர்மாணம் என்று பெயர். மேலும் சிவனாரின் ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோ ஜாதம் என்ற ஐந்து முகங்களின் வடிவமாக நமது கோயிலின் கோபுரங்கள் திகழ்கின்றன என்பர். கோபுரங்களில் தெய்வத்திரு உருவங்களோடு மிருகங்கள், பறவைகள், மனிதர்கள், தேவர்கள், மரங்கள், முனிவர்கள் வடிவங்கள் கல்லிலும், சுதையிலும் அமைக்கப்படும். பொதுவாக எத்தெய்வத்தின் ஆலயம் அமைக்கின்றதோ அத்தெய்வத்தின் பராக்கிரமங்களை உணர்த்தும் திருமேனிகள் அதிகமாக இடம்பெறச் செய்வர். வேள்வித்

தீயின் (ஹோம குண்டம்) அமைப்பினை ஒத்ததாக ஆலயக் கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன. பின்னர் வந்த சோழப் பெரு வேந்தர்கள் ஆலயங்களின் கோபுரங்களை உன்னத நிலையில் அமைத்தனர். பிற்காலச் சோழர்களின் பாணியைப் பின்பற்றி பிற்காலப் பாண்டியர்கள், ஹோய்சாளர்கள், நாயக்க மன்னர்கள், கிருஷ்ணதேவராயர், அச்சுதராயர், சதாசிவராயர் போன்றோர்களும் ஆலயங்களில் கோபுரங்களை நிர்மாணித்தனர்.

கோயில்கள் தான் நம் வேத பாரம்பரியத்துக்கு முதுகெலும்பு. (back bone) ஆகவே இந்துநாகரிகத்தை அவை காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன என்றாலும் கோயில் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கிற ஈஸ்வர பிரசாதத்தை தனிமனிதன் அனுஷ்டானத்தால் விருத்தி செய்து கொள்ளும் படியாகவே நம் மதம் அமைந்திருக்கின்றது. எங்களுக்கு ஏகாந்தத்தில் தியானம்தான் முக்கியம். தியானம், கூடிப் பிரார்த்தனை சொல்லி வழிபடுவது (Congregational Worship) ஆகியவற்றிற்காகக் கோயில் இல்லை. ராஜா நம்மை ரக்ஷிக்கிறான். என்பதற்காக அவனுக்கு அலங்காரம், பரிவாரம், படாடோபம், எல்லாம் கொடுக்கின்றோம். அதேமாதிரி சர்வலோகராஜாவாக, சர்வகால ரட்சகனாக இருக்கப்பட்ட பகவானுக்குப் பொன்னையும், பூஷணத்தையும் கொடுத்து, பெரிதாகக் கோயில் கட்டி வைத்து, மேளதாள விமரிசைகளோடு உற்சவம் செய்ய, சமூக நன்றி அறிவிப்பாக (community thanks giving) கூடிக் காணிக்கை செலுத்துவதற்காக (collective offering) எங்கள் ஆலய வழிபாட்டுமுறை அமைந்திருக்கிறது. இங்கே அமைதியை எதிர்பார்க்க முடியாது. அமாக்களம், ஆரவாரம், மேளதாளம், கண்டாமணி, அதிர்வேட்டு இருக்கத்தான் செய்யும். அமைதியாக தியானம் செய்ய அவரவர் வீட்டில் பூஜை அறைகள் உண்டு. ஆற்றங்கரை, குளக்கரை ஆகியவையும் உண்டு.

சாஸ்திரோக்தமாக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் ஓசைகளான மணி அடிப்பது, வேதகோஷம், தேவாரம், பஜனை, மேளம், புறப்பாட்டில் வெடி என்னும் சப்தங்களுக்குள் மௌன தியானத்தில் ஒருவன் தன்னை ஈடுபடுத்துகின்ற சக்தி உண்டு. இம்மாதிரி சப்தங்களுக்கு நடுவிலேயே சந்நிதானத்தில் சிறிது கண்ணை மூடிக் கொண்டால் அல்லது தஷணாமூர்த்திக்கு எதிரே ஜெபம் செய்வதற்காக உட்கார்ந்து கொண்டால் சட்டென்று ஒரு லயிப்பு உண்டாகிவிடும். மனிதன் உண்மையாகத் தன் தெய்வீகத்தைச் சிறிதளவேனும் தெரிந்துகொள்ள நாம் ஆலயங்களை அவசியம் பேணல்வேண்டும். சாஸ்திரோக்தமாக (ஆகம சாஸ்திர வித்துவான்கள், சிற்பிகள், ஸ்தபதிகள் முதலியோரின் உதவியோடு) ஆலயங்கள் கட்டப்படல் வேண்டும். ஆலயங்களில் சாந்நித்தியம் மந்திரங்களாலும், ஆகம சாஸ்திர விதிகளாலும் ரட்சித்து வந்தாலே ஏற்படும்.

படம் - 3

எழுந்தருளி வீநாயகர்

பிள்ளையார் சுழி

எதையும் எழுதத் தொடங்குவதற்கு முன்பு பிள்ளையார் சுழி இட்டு எழுதும் வழக்கமும், எக் கருமத்தைச் செய்யத் தொடங்கும் முன்பும் பிள்ளையார் வழிபாடு செய்து தொடங்கும் வழக்கமும் தொன்றுதொட்டுள்ளன. “கணபதி பூசை கைமேற்பலன்” என்பது முதுமொழி. சர்வவல்லவரான சிவபெருமானிடம் இருந்து முதன்முதல் எழுந்த ஒலி “ஓம்” என்பதே. இந்த ஒலியின் வரிவடிவம் விநாயகரின் திருவுருவமாகும். வேதம் பிரணவத்தை முதலாகக் கொண்டுள்ளது. பிரணவம் நாதம், விந்து, அகரம், உகரம், மகரம் ஆகிய ஐந்து உறுப்புக்களையும் தன்னகத்தே அடக்கியுள்ளது. நாதம் தண்ட வடிவம், விந்து வட்ட வடிவம், இவ்விரு உறுப்புக்களும் சேர்ந்த வடிவம் பிள்ளையார் சுழி. நாத விந்துக்களின் வடிவமே பொதுவழக்கில் நாம் இடும் “உ” குறி.

விநாயகர்

அம்பாள் - ஈஸ்வரன் ஆகியவர்களின் முகத்திலிருந்து பெருகுகிற சிரிப்பு ஒன்று சேர்ந்ததிலிருந்து உற்பவித்தார் விநாயகர். காமேச்வரி தன் பிரேம கடாட்சத்தைச் செலுத்திப் புன்னகை செய்தாள். காமேச்வரன் முகத்திலும் புன்னகை படர்ந்தது. ஆதி தம்பதியின் பரஸ்பர அன்பில் உண்டான சிரிப்பின் காந்தி சமூகம் ஒன்று சேர்ந்ததும் அதிலிருந்து விநாயகர் உற்பவித்தார். விநாயகருக்குக் கழுத்து வரையிலுள்ள மனித உருவம், ஜீவாத்மாவைக் குறிக்கும். அதற்கு மேலிருக்கும் யானைமுகம், பிரம்ம ஸ்வரூபம் பரமாத்மா. ஜீவனும் பிரம்மமும் இணைந்த தத்துவத்தை விளக்க அமைந்த ஞானயோகத் திருவுருவம்தான் விநாயகப் பெருமானின் மூர்த்தம். முஷிகவாகனம் ஆணவ மலத்தினையும், அதனை வாகனமாகக் கொண்டு ஊர்தல், ஆணவ மலத்தின் வலியை அடக்கி அருளுதலையும் குறிக்கும்.

திருவருளே திருமேனியாக உள்ளவர் விநாயகர். ஆன்மாக்கள் வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டு யானைமுகமும், பூத வயிறும், தேவ சரீரமும், ஒற்றைக் கொம்பும், மூன்று திருக் கண்களும், இரு செவிகளும், அங்குசம், ஓடித்த கொம்பு, செபமாலை, பாசம், மோதகம் தாங்கும் ஐந்து திருக்கரங்களும், இரண்டு திருவடிகளும் உடையவராய், முஷிக வாகனத்தைக் கொண்டருளுவர். தேவர்களின் துன்பம் துடைக்க விநாயகர் பிரணவத்தில் நின்றுத் தோன்றி சிவபெருமானுடைய மூத்த குமாரர் ஆக விளங்குகிறார். இவர் அவதரிக்கும் போது சிவபெருமான் கூற்றாக.

“என்னரே யாயினும் யாவதொன் றெண்ணுதல்
முன்னரே உனதுதான் முடியுறப் பணிவரேல்
அன்னர்தம் சிந்தைபோல் ஆக்குதி, அலதுனை
உன்னலார் செய்கையை ஊறு செய்திடுதி நீ” (புழம்பாடல்)
முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாதது ஒன்றும் இல்லை அன்றே.

சீத்தி விநாயகர்

புதுக்கோவிலில் எழுந்தருளி அருள்செய்து கொண்டிருப்பவர் சித்தி விநாயகர். பிரமம் எனப்படும் பரம்பொருள் விநாயகரே. அவரது திருமேனி செந்நிறமானது என்றும், கருநிறமானது என்றும் குறிப்பிடுவர். வெவ்வேறு மூர்த்தங்களில் வெவ்வேறு நிறம் கூறப்படும். விநாயகர் பொதுவாகப் பிரமச்சாரி என்றே கருதப்படுகிறார். ஆயினும் நூல்கள் அவருக்கு வல்லபை என்னும் ஒரு சக்தி உண்டென்றும், சித்தி, புத்தி என்னும் இரு சக்திகள் உண்டென்றும் கூறுகின்றன. சைவக்கோட்பாட்டில் இறைவனது திருவருளே சக்தி எனப்படும். ஆகவே விநாயகருடைய திருவருளே அவரது சக்தியாகும். இச்சக்தி தொழில் வேறுபாட்டால் புத்தி என்றும், வல்லபை என்றும், சித்தி என்றும் வேறுவேறாகக் கூறப்படும். செயலைச் செய்யும் மதிநுட்பமே புத்தி; செய்யும் திறமையே வல்லபை; செயல் வெற்றியே சித்தி; வல்லபையை மடிமீது வைத்திருக்கும் மூர்த்தி “சக்தி கணபதி” எனப்படும். சித்தி, புத்திகளை இருபக்கத்திலும் வைத்திருக்கும் விநாயக மூர்த்தமும் உண்டு. பெரும்பாலான விநாயகர் திருவுருவங்கள் சக்தியின்றித் தனியாகவே காணப்படுகின்றன. இவ்வண்ணமே புதுக்கோயிலில் இருக்கும் சித்தி விநாயகர் விக்கிரகமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. யானை முகம், பாசம், அங்குசம், கொம்பு முதலிய படைக்கலங்கள் பொருந்திய திருவுருவமாய் எவ்வாறு அகரம் எழுத்துக்களுக்கு எல்லாம் தோற்றுவாயாக உள்ளதோ அவ்வாறே விநாயகரும் உலகம் யாவற்றுக்கும் முதலாக உள்ளார். யானை முகம் ஓங்காரம் ஆகிய பிரணவத்தைக் குறிக்கும். பிரணவத்தில் இருந்தே உலகம் உண்டாயிற்று. விநாயகரின் இடக்கைகள் ஒன்றில் இருப்பது மோதகம் அன்று அது மாம்பழம் என்றே ஆகமம் குறிப்பிடுகின்றது. நாரதமுனிவர் சிவபெருமானிடம் கொடுத்த மாம்பழத்தை முருகனோடு போட்டியிட்டு விநாயகர் சாதுரியமாகப் பெற்றுக் கொண்டார். விநாயகருக்குச் சிறப்பாகக் கூறப்படும் இரு படைகள்

- பாசம் - கொடியவேரைப் பற்றியிர்த்து வசப்படுத்தும் இறைவரது அனுக்கிரகச் செயலை பாசம் குறிக்கின்றது.
- அங்குசம் - ஐம்புல ஆசைகளில் ஈடுபட்டு அல்லற்படுபவர்க்கு அப்புலன்களாகிய மதயானைகளை அடக்கியாளத் துணைபுரிபவர் என்பதை விநாயகரின் அங்குசம் குறிக்கிறது.

சிவபிரானது இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களுள் விக்கினேசுரர் மூர்த்தமும் ஒன்றாகும். ஆதலின் விநாயகர் சிவபிரானுக்கு வேறல்லர். தஞ்சை திருவாலமலை சித்தி, புத்தி என்னும் இரு சக்திகளை வைத்திருக்கும் சக்திகணேசர் விக்கிரகம் தலைசிறந்தது. சைவக் கோட்பாட்டில் சக்தியோடு இறைவன் பின்னமில்லாமல் இருப்பவன். ஆகையால் இலங்கையில் உள்ள கோயில்களில் தனித்திருக்கும் விநாயகர் தமது சக்திகளைத் தம்முள்ளே கரந்து வைத்துள்ளார் என்பது உய்த்துணரத் தக்கது.

ஆவணி மாதத்தில் வரும் பூர்வபக்கச் சதுர்த்தித் திதி, விநாயகப் பெருமானுக்கு உகந்த தினம். இந் நன்னாளில் தான் அவர் அவதரித்ததாகவும் கணங்களுக்குத் தலைவன் ஆனார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஆலயங்களில் அன்றைய தினம் விஷேட வழிபாடுகள் நடைபெறும். புதுக்கோவிலிலும் ஆவணிச் சதுர்த்தி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. பல வருடங்களாகப் பசுபதி கிருஷ்ணபிள்ளை இவ்வுபயத்தைச் செய்து வந்தார். இவ் விழாவில் விநாயகரை ஊஞ்சலில் வைத்தாட்டிப் போற்றுவது உத்தமம். இப்போது அ.அருந்தவநாதன் இவ்வுபயத்தைச் செய்து வருகிறார்.

பெருங்கதை

கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்த பின்னாளில் இருபத்தோரிழை இன்புறக் கட்டி, ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை செய்து, ஒருபோது உண்டு, ஒரு மனமாய் விநாயகசட்டி விரதத்தை நோற்பவர்கள் எண்ணிலர். அக்காலத்தில் புதுக்கோவிலில் இவ் விரதத்தை பக்தியோடு அனுட்டிப்பதில் இராசம்மா, செல்லாச்சி, அமிர்தம், சுபத்திரை, செல்லம் முதலியோர் பங்கு பற்றினர். மூத்தாக் கடவை பொன்னம்பலம், பிள்ளையார் கதையை விநாயகர் சந்நிதியில் இவர்கள் முன்னிலையில் படித்துவந்தார். பின் அவர் மகன் வேலாயுதபிள்ளை இத்தொண்டைப் பல வருடங்கள் ஆற்றி வந்தார். அது தொடக்கத்தில் பொன்னம்பலத்தின் உபயமாக இருந்தது பின்பு அவர் மருகர் குமரையா இவ் உபயத்தைச் செய்து வந்தார். இப்போது கு.இராஜேஸ்வரன் இவ்வுபயத்தைச் செய்து வருகிறார். கந்தபுராணம், இலிங்கபுராணம், உபதேசகாண்டம் முதலாய நூல்களில் உள்ள அருட்செயல்களையும், மகிமைகளையும் அடக்கியது. “பிள்ளையார் கதை” என்னும் நூல், அகத்திய முனிவர் அருளிச் செய்த “பிள்ளையார் கதை” என்ற நூலும், சுன்னாகம் வரதபண்டிதர் ஆக்கிய “பிள்ளையார் கதை” என்ற நூலும் சைவமக்கள் உபயோகத்தில் உள்ளன. இரு நூல்களிலும் கதையின் சாரம் மாற்றப்படவில்லை.

கஜமுகூரூரன் பிற ஆயுதங்களால் வெல்லப்படாத வரபலம் பெற்றிருந்தமையால் கஜமுகர் தமது வலக்கொம்பை ஒடித்து அசுரன் மீது எறிய அது அசுரனின் மார்பைப் பிளந்து மீண்டு வந்து கஜமுகர் கையில் அமர்ந்தது. வலியிழந்த அசுரன் பெருச்சாளி ஆகிவர கஜமுகர் அதனை வாகனமாக்கி அருள் செய்தார். (ஆணவம் என்னும் மூலமலமே கஜமுகன் என்னும் அசுரனாக உருவகிக்கப்பட்டது. அதற்கு அழிவில்லை யாதலின் வாகனமாக அடக்கி ஆளப்பட்டது.)

இந்தியா, இலங்கையில் மட்டுமல்லாமல் திபெத்து, பர்மா, இந்தோனேசியா, சீனா, யப்பான் முதலிய இந்து, பௌத்த மணம் வீசும் எல்லா நாடுகளிலும் விநாயகர் வழிபடப்படுகிறார். வழிபடுவோருக்கு வரும் இடர்களைதல், அறக்கருணை (சிஷ்ட பரிபாலனம்)யும் வழிபடாதார்க்கு இடர் வருவித்தல் மறக் கருணையும் (நிக்கிரகம்) ஆகும். இரண்டும் இறைவனுடைய அருட்செயலே.

விநாயகரின் வேறு தோற்றங்கள்.

(1) விநாயகர் சர்வாயுதர் - இது ஒருமுகமும், பதினாறு கைகளும் கொண்ட விநாயக மூர்த்தம் ஆகும். இவருடைய கைகளில் பாசம், அங்குசம், குடாரம், பீஜம், தண்டம், முசலம், கண்டா, பிண்டி, பாலம், நாகம், ஆகிய ஆயுதங்கள் விளங்கும். தீமையை அழிக்கும் ஆற்றல்வகையிலே பல்வேறு படைக்கலம் ஏந்தியவராக இவர் அமைந்துள்ளார். (இவ்வுருவம் ஆகமத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.)

(2) விகடசக்கர விநாயகர் - வீரபத்திரர் தக்கனைத் தலைநீங்கத் தாக்கிய காலத்து, அங்கு வேள்வியில் கலந்துகொண்ட திருமால், தமது சக்கரத்தை வீரபத்திரர் மேல் வீசினார். அதனை வீரபத்திரரின் மார்பில் அணிந்திருந்த வெண்டலை மாலையிலுள்ள வெண்டலை ஒன்று (மண்டை ஓடு) கவ்விக் கொண்டது. அதைப்பெறும் பொருட்டுத் திருமால் கொங்கணிக் கூத்தாடினார். அதைக் கண்டு நகைத்த வெண்டலையின் வாயிலிருந்து சக்கரம் வீழக்கண்ட விநாயகர் அதனை எடுத்துக் கொண்டு அக்கூத்தைத் தம்முன் ஆடும்படி திருமாலை பணித்தார். திருமால் ஆடியபின் களிப்படைந்த விநாயகர் சக்கரத்தைக் கொடுத்தார். இவ்வாறு சக்கரத்தின் பொருட்டு விகடஞ் செய்தமையால், விநாயகருக்கு விகடசக்கர விநாயகர் என்னும் பெயர் வந்தது.

(காஞ்சிப்புராணம்)

(3) மயூரேசர் - மயில் வாகனமுடைய விநாயகர்; விநாயக மூர்த்தி சிந்து என்பவனைக் கொல்ல ஒரு வேள்வியில் மயிலைச் சிருட்டித்து, அதன்மீது எழுந்தருளிச் சென்றதால் இப்பெயர்வந்தது. மயூரேசருக்குத் திரிமூர்த்திகளின் முகமும், சடைமுடியும், ஏழுவிழிகளும், ஆறு கரங்களும் தவள நிறமும் உளவென நூல்கள் கூறும்.

(4) சித்திவிநாயகர் - சித்திக்கு அதிதேய்வம்; சித்தி என்னும் சக்தியின் நாயகர்.

பி.ல.ம் - 4

முத்துக்குமாரசுவாமி முர்த்தி

விநாயகர் துதி

“சீர்பூத்த கருவிநூல் உணர்ச்சி தேங்கச்
சிவம்பூத்த நிகமாக மங்க ளோங்க
பார்பூத்த புறசமய விருள்க ணீங்கப்
பரம்பூத்த ஸைவநிலை பாரோர் தாங்கப்
பேர்பூத்த சிவானந்தத் தினது தூங்கப்
பிறைபூத்த சடைமௌலிப் பிரானார் தந்த
வார்பூத்த அறிவிச்சை தொழிலென் றோதும்
மதம்பூத்த நாயகன்றாள் வணங்கி வாழ்வோம்”

- ஆறுமுகநாவலர்

புதுக்கோயில் மூலவிமானம்

மூலமூர்த்தி உறைந்திருக்கும் கருவறைக்கு மேல் அமைந்துள்ள விமானம் இக்கோயில் தோன்றிய காலந்தொட்டே அடிப்படையான மாற்றம் எதுவுமின்றி இன்றுவரை நிலைத்து நிற்கின்றது. விமானம் என்னும் சொல் (வி + மானம்) விஷேடமாக அளந்து அமைக்கப்பட்டது எனப் பொருள்படுவது எல்லையில்லாத அகண்டாகார இறைவனை நாம் எமது சிற்றறிவுக்கு எட்டியவாறு எல்லைப்படுத்தி உருவத் திருமேனியாக வடித்து வழிபடுகின்றோம். அவ்வாறே அண்டங்களுக்கு உள்ளேயும், அப்பாலும் நிறைந்துறையும் இறைவனுக்கு உறைவிடமாக அளந்து வரையறுக்கப்பட்ட ஆலயத்தையும் அமைக்கின்றோம். அடியிலே அகன்று பரந்த விமானம் படிப்படியாக ஓடுங்கிச் சென்று தனிச் சிகரமாய் முடிகின்றது. அது உலகியல் விடயங்களில் ஈடுபட்டுப் பரந்து செல்லும் நமது உள்ளம் படிப்படியாக ஓடுங்கிச் சென்று இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் கேவலநிலையை உணர்த்தி நிற்கின்றது. மூலக்கோவில் விமானத்தில் முருகப்பெருமான் வள்ளி தெய்வானை சமேதராக மயில்மீது அமர்ந்திருத்தலையும், சுவாமிநாதனாக தந்தைக்கு உபதேசித்தலையும் சித்திரித்துக் காட்டும் உயிர்த்துடிப்புள்ள சுகைச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கிருபாகரர்

புதுக்கோவில் மூல மூர்த்தியின் திருப்பெயராய் விளங்கும் “கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர்” என்னும் சொற்றொடர் கிருபை, சிவம், சுப்பிரமணியர் என்னும் மூன்று சொற்களைக் கொண்டது. இச் சொற்கள் முறையே அருட்சக்தி, சிவம், முருகன் ஆகிய மும்மைத் தத்துவங்களைக்

குறிக்கின்றது. சோமாஸ்கந்தர் என்ற சொல்லமைப்பும், கருணையே திருவுருவாய் கடவுள் என்னும் பொருள் அமைப்பும் நமது சக்தியாகிய ஆறுமுகனும், நானும் பேதகமன்று என்னும் தத்துவப் பொருண்மையும் செறிந்த ஒரு சொற்றொடரே இக்கோவில் மூர்த்திக்குப் பெயராய் அமைந்திருப்பது சிந்தைக்கும், நாவுக்கும், செவிக்கும் இன்பம் தருவதாகும். அருணகிரிநாதர் தமது கந்தரலங்கார முதற் செய்யுளிலேயே முருகனைக் “கிருபாகரனே” என்று விளித்திருப்பதும் எண்ணி இன்புறத்தக்கது. முருகன் கருணையாகிய அருள் நிரம்பியவன். அதைப் பிறருக்கு வரையாமல் வழங்குகிறவன். அவன் அருட்பெருஞ் செல்வன்; அதனை வாரி வழங்கும் வள்ளல் அதனால் ‘கிருபாகரனே’ என்று விளித்தார். அவனுடைய மயில் வாகனமே போர் செய்யும் ஆற்றலுடையது என்றால் அவனுடைய வீரத்தைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆறுதிசைகளிலும் முகமுடையவனாதலின் பிறர் உணர்த்த உணரும் நிலையுடையனாகாமல், குறைகளையும், குணங்களையும் தானே உணரும் நிலையில் இருக்கிறான். ஈரமாகிய பரிவும் தூய்மையும் மிகவுடையவன். கிருபையை வழங்குபவன். வரம் வழங்கும் வள்ளல்.

முருகன் உயிர்களுக்கு இச்சையையும், கிரியையையும், ஊட்டி ஞானத்தைக் கூட்டுபவன் என்பதை அவன் திருக்கோலம் உணர்த்தும். விழைவு - இச்சை; செயல் - கிரியை; மெய்யுணர்வித்தை - ஞானம்; ஆகிய இம்முன்றும் முருகனுடைய சக்திகள். இச்சையை ஊட்டும் சக்தி வள்ளி; கிரியையை ஊட்டும் சக்தி தெய்வயானை, ஞானத்தை ஊட்டும் சக்தி, வேல். ஆதியில் பிரம்மமான பரம்பொருள் அருளினால் உருக்கொண்டு வந்தது. “பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகி ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்குதித்தனன் உலகமுய்ய” - (கந்தபுராணம்), முருகன் ஓங்காரத்தின் மேல் மிளர்கிறான். அவனே பிரணவத்தைச் சிவனுக்கும் விளக்கிய தகப்பன் சாமி அதனால் சாமிநாதன் ஆகின்றான். தூய்மை, அறிவு, அழகு, எழில், இன்பம், வீரக்கனல் இவற்றின் உருவமே வேலவன். அவன் தூய சுடரொளி - சுப்பிரமணியன் “ஓம் சிவ முருகா, சரவணபவ” என்பது முருக மந்திரம்.

சுப்பிரமணியருக்கு பஞ்சபூத சம்பந்தமும் உண்டு. ஆகாச ஸ்வரூபமான ஈஸ்வரனின் கண்களில் இருந்து நெருப்புப் பொறியாகத் தோன்றி, வாயுவும், அக்கினியும் அவரைச் சுமந்து கங்கையிலே சரவணப்பொய்கை என்ற நீர்நிலையில் விட, அவர் அங்கே சண்முகராகினார். பின்னர் பூமி உச்சமாக எழும்புகிற மலைச் சிகரங்களில் எல்லாம் கோயில்

கொண்டிருக்கிறார். இப்படியாகப் பஞ்சபூத சம்பந்தம் இருந்தாலும் அவர் அக்கிளிச் சுடராகவே உதித்தவர். குமார சம்பவக் கதையை விசுவாமித்திரர் ஸ்ரீ ராமனுக்கு வசனமாகச் சொன்னார். 'இது தனத்தையும் கொடுக்கும், புண்ணியத்தையும் கொடுக்கும். அப்பா! காருத்தா! இந்த உலகத்தில் ஒரு மனுஷ்யன் கார்த்திகேயனிடம் பக்தி வைத்துவிட்டால் போதும் தீர்க்காயுள், புத்திர, பௌத்திர சௌபாக்கியம் எல்லாம் அவனுக்குக் கிடைத்துவிடும். முடிவிலே கந்தலோகத்துக்கே போய் அவருடனேயே நித்திய வாசம் செய்யலாம்.'

முழுமுதற் பொருளின் இயல்பைப் பண்டைத் தமிழர் மலரோடு ஒப்பிட்டு மகிழ்ந்தனர். பூவின் பிழம்பும் அதன் வண்ணமும் (நிறமும்) போலப் பரமசிவனும் பராசக்தியும் பிரிப்பின்றிக் கூடியுள்ளனர். பூ தன்னை அடைந்தார்க்கே இன்பத் தருவது; ஆயின், அதிலிருந்து முளைத்து விரிந்து பரவும் முருகு (மணம்) நாமிருக்கும் இடத்தில் வந்து, இன்பு ஊட்டிப் பூவின் இருப்பையும், அதனை எய்துமாற்றையும் நினைப்பித்து உணர்த்துவது. இங்ஙனம் பரம்பொருளினின்றும் முளைத்தெழுந்து கீழேயுள்ள நம்நிலைக்குத் தக்கபடி இறங்கி வந்து அருள்புரியும் முதற்பொருளின் அதோமுக (கீழ்நோக்கிய முகம்) சத்தியே முருகு அல்லது முருகன் எனப்படும்.

'பூவண்ணம் பூவின் மணம்போல மெய்ப்போத இன்பம்
ஆவண்ணம் மெய் கொண்டவன்'

- திருவிளையாடற்புராணம்

பிரதிட்டை

பிரபஞ்சத்தில் உள்ள பொருள்கள் அனைத்தையும் எட்டுப் பிரிவுகளுள் அடக்கலாம். இவற்றிற்குப் புறம்பாய் பொருள், இவை எட்டும் ஒன்று சேரும் அருளுருவம் தாங்கும் இறைவனே ஆகும். மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் எனப்படும் ஐந்து பூதங்களும், இவற்றுக்குப் புறம்பாய் இருந்து இவை விளங்கவும், வாழவும் ஆற்றல் பெருக்கும் சூரியனும், சந்திரனும் இவ்வேழினின் வேறாய் நின்று, இவற்றை உணரும் எசமானனும் ஆகிய எட்டுமே இப் பிரிவுகள். பிரபஞ்சம் முழுவதும் இறைவன் நிறைந்து நிற்பான். ஆதலால் இப் பிரபஞ்சத்தின் கூறுகளான இவ் எட்டுப் பொருள்களிலும் இறைவனை உணருகின்றோம். இவ் எட்டு அம்சங்களை உடைய பரமன் இதுபற்றி அட்டமூர்த்தி எனச் சிறப்புப் பெற்றவன். எனவே இவ் எட்டு அம்சங்களில் நிகழ்த்தும் வழிபாடு அவனது வழிபாடாகும். இவ் அம்சங்களில் இறைவன் எழுந்தருளலைக் காணல்

அவனைக் காணலேயாகும். இவ் அடிப்படையிலேயே தான் சிவாசாரியார் இறைவனைச் சிவலிங்கத் திருமேனியில் எழுந்தருளிவித்து அங்கு என்றும் சாந்தித்தியமாக விளங்கும்படி செயலாற்றுகின்றார். இவ்வாறு நிகழும் கிரியையே பிரதிஷ்டை எனப்படும்.

“பிர” என்னும் பகுதிக்கு சிறப்பாக என்றும், நன்று புலனாகும் படி என்றும் “திஸ்ட” என்னும் பகுதிக்கு நிற்பல் என்றும் பொருள் உண்டு. எனவே பிரதிஷ்டை என்னும் சொல் “ஏனைய இடங்களிற் புலனாவதைக் காட்டிலும் நன்கு புலனாகும் படி நிலை நிற்பல்” எனப் பொருள் பெறும். இந்நிலையை வருவிக்கும் கிரியையே ஆகமங்கள் கூறும் பிரதிஷ்டை ஆகும்.

பிரதிஷ்டை என்னும் கிரியை கும்பாபிஷேகம் என்னும் மறுபெயரால் வழங்கி வருகிறது. இச்சொல் பிரதிட்டை என்னும் சொல் போலக் கிரியையின் விளைவைச் சுட்டாது. கிரியையின் ஓரமைப்பாகிய முழுக்காட்டுதலை மட்டும் குறித்து நிற்கின்றது. பிரதிஷ்டை என்னும் கிரியையில் குடத்தில் நிரப்பப்படும் புனித நீரால் இலிங்கத் திருமேனிக்கு நிகழ்த்தும் நீராட்டுதலை சிகரமான அம்சம். சிகரமான இக் கும்பாபிஷேகமே - குடமுழுக்கே - பிரதிஷ்டையே இறைவனை அகன்ற பரப்பினின்றும் வெளிக்கொணர்ந்து ஒருவழிப்படுத்தி எழுந்தருளி நிலை நிற்கச் செய்யும் செயலைச் சுட்டுகின்றது.

ஆகமங்கள் கூறும் இவ் உபாயத்தினை குடநீரால் முழுக்காட்டல் மூலம் இறைவனை எழுந்தருளி நிலை நிறுத்தும் முறையின் சிறப்பினை வேதாகமங்களைத் துணைகொண்டு நோக்குமிடத்து இக்கிரியை முறையின் சிறப்பும், உயர் தத்துவமும் புலனாகும்.

ஷடாதார பிரதிஷ்டை

மூல விக்கிரகத்தை பிரதிட்டை செய்யும் முறை ஷடாதார பிரதிஷ்டை எனப் பெயர் பெறும். இது அறுவகை ஆதாரங்களை நிறுவுதலாகும். அந்த ஆதாரங்களாவன :-

- (1) ஆழமான ஒரு குழியின் அடித்தளத்தில் இடப்படும் சதுர வடிவமுடைய கருங்கல் - ஆதாரச்சிலை அல்லது ஆதாரக்கல்.
- (2) ஆதாரக்கல்லின் மீது இடப்படும் நிதி கும்பம் - கருங்கல் அல்லது செம்பாலான தாழி
- (3) நிதி கும்பத்தின் மீது பொருத்தப்படும் பதுமம் - இது கருங்கல்லாலானது.

- (4) பதுமத்தின் மீது இடப்படும் ஆமை வடிவமான கூர்மம் - இதுவும் கல்லாலானது.
- (5) வெள்ளியாலான கூர்மத்தோடு கூடிய தாமரை மலர்
- (6) பொன்னாலான கூர்மத்தோடு கூடிய தாமரை மலர்

மேற்கூறிய அறுவகை ஆதாரங்களின் மீது செம்பாலானதும் உட்புழையுடையதுமான ஒரு நீண்ட குழாய் நிறுவப்படும். இக்குழாயின் பெயர் 'யோக நாடி' என்பதாகும். இதன்மீதுதான் விக்கிரகமானது சுக்கான்கல், கொம்பரக்கு, சாதிலிங்கம், செம்பஞ்சு, தேன் மெழுகு, எருமை வெண்ணெய், குங்கிலியம், நற்காவி ஆகிய எட்டுவகைப் பொருட்கள் சேர்ந்த கலவையில் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றது. (மருந்து சாத்துதல்)

கும்பாபிஷேகம்

மேற்கூறிய விரிவுமுறை வழிநின்று விண், காற்று, நெருப்பு, நீர், மண் ஆகிய ஐந்தினையும் அவாவி நிகழ்த்தும் கிரியைகளே கும்பாபிஷேகப் பெருங் கிரியையின் அம்சங்களாக விளங்குகின்றன. ஆகாய வெளியில் அமைவது யாகசாலை, அங்கு வளர்க்கப்படும் அக்னியும் அதனோடு நெருங்கிய தொடர்பு பூண்ட வாயுவும் குண்டங்களில் ஒருங்கு உறையக் காண்கின்றோம். வேதியின் மீதுள்ள குடத்தில் இருப்பது நீர். இவை நான்கிலும் புலனாகாது எங்கும் பரந்து நின்ற இறைவனைக் கிரியைகள் மூலம படிப்படியாக வெளியாக்கிப் புலனாக வைத்தலே யாகசாலையில் நிகழும் கும்பாபிஷேகக் கிரியையாகும். இக் கிரியையிலே யாகசாலையில் குண்டங்களில் வளருந்தீயில் இறைவன் தோற்றமாய் அடைப்பிக்கப் பெறுகின்றான். மேடையில் நிறுவப்பட்ட கும்பங்களின் நீரிலும் கிரியைகளின் சிறப்பினால் மேலும் இது வெளிப்படுகின்றது. இவ்வாறு வெளிப்படும் நிகழ்ச்சி இறுதியில் மண் அம்சம் வாய்ந்த திருவுருவத்தில் வந்து முடிவடைகின்றது. முன்னர் கூறிய எட்டு அம்சங்களுக்காக தனித்தனியாக அமைக்கப்பட்ட கும்பங்களில சாந்தித்தியமானவனை, நீர் நிறைந்த கும்பத்தில் வெளிப்பட்டு நிற்கும் அவனை, மண் இயல்பு வாய்ந்த விக்கிரகத்தில் ஒருக்கி அங்கேயே நிலைபெறச்செய்த பின்னரே, அவன் அவ் விக்கிரகத்தில் பாரெங்கணும் புலனாவதைக் காட்டிலும் சிறப்பாக வெளிப்பட்டு பிரதிட்டிக்கப்பட்டவனாய் விளங்குகிறான். எனவே என்றும் வெளிப்பட்டுப் புலனாகி விளங்கும் வண்ணம் இறைவனை நிறுத்திப் பிரதிஷ்டை செய்யும் பொருட்டுத் திருக்கோவிலில் நிறுவுவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் திருவுருவங்கள் மண்ணுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவையாக விளங்குகின்றன. இவ் விக்கிரகங்களிற் சில மண்ணோடு உறவுகொண்ட மலைகளிற் பிளந்தெடுத்த கருங்கல் லில் சமைக்கப்படுவன. சில மண்ணிலே அகழ்ந்தெடுக்கப் படும் ஐவகை

உலோகங்களில் வடிக்கப்படுவன. சில மண்ணிலே வளரும் மரங்களிற் செதுக்கப்படுவன. இன்னும் சில மண், சுண்ணாம்பு முதலியன கலந்த சுதையால் அமைவன. இவ்வாறு மண்ணின் அம்சத்தை மட்டுமே கொண்டு அமையும் விக் கிரகத்தை நிறுவி அதிலே இறைவனைக் குடிபுகுத்திச் சிறப்பாகத் தோன்றி விளங்க வைத்து எழுந்தருளுவிக்கும் கும்பாபிஷேகப் பெருங் கிரியையில் இறைவனைப் பாரனைத்தையும் கடந்து நிற்கும் துவாசதாந்தத்தில் இருந்து இழிந்து வந்து தோற்றம் பெறுமாறு எழுந்தருளச் செய்து, ஆவாகித்து, பூசனை புரிந்து, இத் தோற்றம் முழுவதையும் கிரியை முடிவில் மண் இயல்பினதான திருவுருவத்தில் ஒருக்கி அங்கு நிலைபெற வைத்து, இவ்வொடுக்கம் நிறைவுறக் கும்பநீரால் விக் கிரகத்தை முழுக்காட்டுவதன் மூலம் கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தும் சிவாசாரியார் எங்கும் பரந்த இறைவனின் வியாபகத்தினை, பசுவின் முலைகளில் பால் வெளிப்படுவது போன்று திருவுருவத்தில் வெளிப்படும் வண்ணம் ஒருமுகப்பட்டு உறைந்து நிறைந்து விளங்கச் செய்கின்றார்.

கும்பாபிஷேகக் கிரியையின் பின்னர் எங்கும் பரந்து நிற்கும் இறைவன் ஏனைய இடங்களில் இருப்பதைக் காட்டிலும் திருவுருவத்தில் விசேட சாந்நித்தியம் பொருந்தி விளங்குகின்றான். இந்நிலை கும்பாபிஷேகத்தின் பின் என்றும் தொடர்ந்து விளங்கும் நிலை. இந்நிலையிற்றான் அபிடேகம், அலங்காரம், நிவேதனம், அருச்சனை, உபசாரங்கள் முதலிய ஆராதனைகளால் இறைவனை வழிபடத் தொடங்குகின்றோம். இவ்வம்சங்கள் கொண்ட வழிபாடு சுருக்கமான நித்தியக் கிரியைகளாகவும், விரிவான நைமித்தியக் கிரியைகளாகவும் திருக்கோவில் வழிபாட்டில் என்றென்றும் நிரந்தரமான இடம்பெறுவன.

“ஆதலின் நமது சக்தி அறுமுகன் அவனும் யாமும் பேதகமன்றால் நம் போற் பிரிவில்ன் யாண்டும் நின்றான்” என இறைவன் கூறியவாங்கு சிவபிரானும், முருகனும் வேறுபாடற்றவர்கள். எனவே முருகனது பிரதிஷ்டையிலும் அவன் உருவம் பற்றிய தத்துவங்களிலும் அட்டமூர்த்தங்கள் அடிப்படையாக விளங்குகின்றன.

மேலே கூறப்பட்ட கும்பாபிஷேக முறை கோவிலே இல்லாத இடத்தில் புதிதாகக் கோவிலெடுத்து விக் கிரகத்தை நிறுவி முதன் முதல் நிகழ்த்தும் அநாவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை என்னும் முதற் கும்பாபிஷேகம் பற்றியது. பிரதிட்டை ஆகி நெடுங்காலம் வழிபாடு நிகழ்ந்து வரும் கோவில்களில் கருவறையின் பகுதிகள் பழுதடைந்து சிதிலமடையின் மூலவிக் கிரகத்தில் சாந்நித்தியமாய் விளங்கும் இறைவனை, உரிய கிரியைகளால் கும்பத்தில் எழுந்தருளச் செய்து வேறு ஓர் இடத்தில்

தற்காலிகமான “பால ஆலயம்” கற்பித்து அங்கு நிறுவப்படும் மரத்தால் ஆன சிலையிலோ, திரையில் எழுதப்பட்ட திருவுருவிலோ ஒடுக்கி கோவிலில் உள்ள பழுதுகளை அகற்றிச் சீராக்கிய பின் பால ஆலயத்தில் இதுகாணும் சாந்நித்தியம் கொண்டருளும் இறைவனை மீண்டும் கும்பத்தில் ஆகருஷித்து, ஆவாகித்து, யாகசாலை அமைத்து அங்கு கும்பத்தை ஸ்தாபித்து யாகக் கிரியைகளை முறைப்படி நிகழ்த்திய பின் திருத்தியமைக்கப்பட்ட கோவிலின் கருவறையில் முன்னரே இருந்த மூலவிக்கிரகத்தின் இறைவனை முன்போல் சாந்நித்தியம் கொண்டருளும்படி சேர்ப்பித்தல் முறையாகும். இவ்வாறு நிகழும் கும்பாபிஷேகம் ஜிர்னோத்தாரண கும்பாபிஷேகம் எனவும் புநர் ஆவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை எனவும் கூட்டப்படும். (ஜிர்னம் = பழுதடைந்த (கோவிலை) உத்தாரணம் = மீட்டல், திருத்துதல், புநர் = (மறுபடியும் ஆவர்த்தனம் = திருப்பிக் கொண்டு வருதல்)

சிவாசாரியார்களின் ஞான அனுபவம் அதன் அடிப்படையில் எழுந்த மந்திரம், கிரியை பாவனைகள் என்பன கல் அல்லது உலோகத்தால் செய்யப்பெற்ற திருவுருவங்களில் அருள் விளக்கத்தை உண்டாக்கு கின்றன. மந்திரம் வாக்கினாலும், கிரியை உடம்பினாலும், பாவனை உள்ளத்தாலும் செய்யப்பெறுவன. இம் முன்றினுள் ஒன்று குறைந்தாலும் செய்யும் செயல் பயன் தருவதாகாது. பாவனையே மிகவும் இன்றியமையாதது.

ஒருமுறை கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டபின், மீண்டும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கும்பாபிஷேகம் செய்யப்படல் வேண்டும் என்பது ஆகம விதி.

“வரங்கொண்ட உமை முலைப்பால்
மணங் கொண்ட செவ்வாயும்
பரங் கொண்ட களிமயிலும்
பன்னிரண்டு கண் மலரும்
சிரங் கொண்ட மறை யிறைஞ்சும்
சேவடியும் செந்தாரன்
கரங் கொண்ட வேலு மென்றன்
கண்ணை விட்டு நீங்காவே.”

- செந்திற் கலம்பகம்
கவாமிநாத தேசிகர்.

சபாரத்தின முதலியார் பண்

“உடலிலங் கு முயிருள் ளளவும்”
தொழுதலையும், தொண்டு புரிதலையும்
நியமமாகக் கொண்ட சண்முகம் முருகேசு
வழிபடுவோரின் ஆதரவுடன் கோவில் நித்திய
பூசைகளைக் கவனித்து வந்தார். நாளுந்
திருவலகிடுதல், கழுவுதல், திருவிளக் கேற்றுதல்
முதலாய சரியைத் தொண்டுகளையும்
அவர்களே செய்து வந்தார்கள். அவரைத்
தொடர்ந்து சைவச்சீலராயும், சித்தாந்த
விற்பன்னராயும், விளங்கிய சபாரத்தினப்பிள்ளை
முன்னவர் அடிச்சுவட்டின வழிநின்று கோயிற் கிரியைகளை நாளாந்தம்
நடைபெறச் செய்தார்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரின் அருட்பார்வையால் சபாரத்தினப்
பிள்ளைக்குச் சமயத்தில் ஆர்வம் இளமையிற்றானே வேருன்றியது. தமது
பத்தொன்பதாம் வயது முதல் சமய சார்பாக உழைத்தவர். சுப்பிரமணிய
உபாசகர், சைவாகம சாத்திரங்களை நன்கு கற்றறிந்து அவற்றுட்
சூறியபடி ஒழுகியவர். ஆலய வழிபாடு, சைவக்கிரியானுட்டானம்
முதலியவற்றை நியமமாகக் கொண்டவர், தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்தவர்.
குகதாசர் என்பது அவர் புனைபெயர். தமது வழிபடு கடவுளாகிய
கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி மீது அநேக தோத்திரப்
பாக்களை இயற்றியவர். முனிஸ்வரத்தில் எழுந்தருளிய முன்னைநாத
சுவாமி மீதும் வடிவமுகம்மை மீதும் ஆசிரிய விருத்தங்கள் எழுதியவர்.
1922ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 15ஆம் திகதி இறக்குங்காலும்
கொக்குவில் (புதுக்கோயில்) கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில்
தருமபாலகராய் விளங்கியவர். இக் கோயிலிலேயே தமது ஒழிவு
நேரங்களைச் சிவதொண்டு புரிவதற்கழித்தவர். இக்கோயில் இவரது
பாட்டனாரால் கட்டப்பட்டதென்ப.

பஞ்சகர்த்தாசபை உறுப்பினராகிய திரு. தாமோதரம்
பிள்ளையுடன் கோவில் ஸ்தம்ப மண்டபத்தை நிறைவு செய்தவர் சபாரத்தினப்
பிள்ளையே. ஆலய அமைவிற்கு ஆரம்ப கர்த்தாவாகிய திரு. சண்முகம்
முருகேசு அவர்களின் துணைவியார் பறுவதம் அம்மையார் உபயமாகக்
கணவனாரின் வழிநின்று கோயில் சுற்றுமதிலைக் கட்டுவித்து
நிறைவாக்கினார். கிருபாகரர் திருவருளில் தோய்ந்து நின்ற சபாரத்தின
முதலியார் வசந்த மண்டபம், யாகமண்டபம், வாகனசாலை முதலாய
திருப்பணிகளை ஆரம்பித்து நிறைவு செய்தார். வசந்தமண்டபம் மூடுசாந்துக்
கூடமாகவும், கிழக்கு முதலாம் பிரகாரங்கள் ஓடுகளாலாய மேற்கூரை,

ஆகவும் ஸ்தம்ப மண்டப எல்லை அளவில் மட்டுமே அன்று அமைக்கப்பட்டிருந்தன. முதலியார் எழுதி வெளியிட்ட நூல்களில் “ஈசுர நிச்சயம்” (1896) “Essentials of Hinduism” (1913) பிரபஞ்ச விசாரம் (1918) முக்கியமானவை. பிரபஞ்ச விசாரம், ஈசுர நிச்சயத்தின் இரண்டாம் பாகமாக நிலவுவது. உலகாயதம் முதல் பலதிறத்தனவாய மதங்களைக் கண்டித்து சைவசித்தாந்தமே மெய்ச் சமயம் என்று தடை விடைகளால் நிரூபிப்பது. 1922ஆம் ஆண்டளவில் முதலியார் பாடிவைத்த “கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய கோவில் வைபவம்” என்னும் பிரபந்தம் நாம் பலவிடங்களிலே தேடியும் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. சிறந்த முருகபக்தராயும், சைவசித்தாந்த விற்பன்னராயும், கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிலோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு இறைபணி நின்றவராயும் விளங்கிய ச.சபாரத்தினமுதலியார் இக் கோவிற்பெருமான் மீது பாடிய ‘கிருபாகரர் மும்மணிக்கோவை’, ‘கிருபாகரர் வெண்பா அந்தாதி’, ‘கொக்கூர் நான்மணி மாலை’, ‘சரவணபவமாலை’ என்னும் நான்கு முழு முழுநூல்களும் புதுக்கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலரில் (1983) சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதலியார் அவர்களின் முருக பக்திக்கும் தமிழ்ப் புலமைக்கும் சைவசித்தாந்த தெளிவுக்கும் இந்நூல்கள் என்றென்றும் நின்று சான்று பகரும்.

இனி இக்கோவில் பரிபாலன சபையாரால் 1966ஆம் ஆண்டு பங்குனியில் வெளியிட்ட கும்பாபிஷேக மலரை மாண்புபாயில் பார்வையிட்ட பெரியார் ஹண்டி பேரின்பநாயகம் அவர்கள் கொக்குவில் சபாரத்தின முதலியார் புதுக்கோயில் முருகன் பேரில் பல பிரபந்தங்கள் பாடியிருக்கிறார் என்று எமக்கு முதன் முதலில் தெரிவித்திருந்தார். உரும்பிராயில் வசித்துவந்த ‘கொக்குவில் அன்பர் மு.வ. இராசரத்தினம், கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் பெயரில் வெண்பா அந்தாதி, மும்மணிக்கோவை, நான்மணிமாலை, சரவணபவமாலை முதலியன இருக்க புதுமைப் புலவர்கள் சிறப்பு மலரை (1966) அலங்கரிக்கின்றனர்’ என்று குத்தலாகக் கூறியதோடு முதலியார் இருந்தார். கோயிலுக்கும் அவருக்கும் தொடர்பு இருந்தது என்றாவது மலரில் குறிப்பிடப்படவில்லையே என்று குறைப்பட்டு 1966 ஆவணியில் எமக்குக் கடிதம் அனுப்பி இருந்தார். பின்பு 1983ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட தேர்த் திருப்பணி மலருக்குக் கட்டுரை தரும்படி கேட்டுச் சென்ற போது ஏழாலை சைவப்பெரியார் மு. ஞானப்பிரகாசம் அது சபாரத்தின முதலியார் கோவில்லவோ? என்று எமக்கு நினைவுட்டியதும் திருநெல்வேலியில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் சபாரத்தின முதலியார் இக்கோவில் தொண்டன் என்றும் அவர் பேர்த்தி அமுதாம்பிகை சதாசிவம் தன்னிடம் பாடம் கேட்டதாகவும் அன்று எமக்குச் சொல்லியதும் முதலியாரின் புதுக்கோயிற்பணி எத்தனை பிரபல்யமாயிருந்தது என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றது.

“ஓரும் வேதாந்தம் என்ற உச்சியிற் பழுத்த ஆரா இன்ப அருங்கனி பிழிந்தசாரம் கொண்ட சைவசித்தாந்தத்தேன்”

அருந்திய சிலருள் சபாரத்தின முதலியாரும் ஒருவர். சைவசித்தாந்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை உருவாக்கி அத்தத்துவத்தை உலகறியச் செய்து பெருந்தொண்டாற்றியவர். அரசாங்கத்தார் தமது நன்மதிப்புக்கு அறிகுறியாக 1917இல் முதலியார் என்னும் பட்டத்தையும், 1919ஆம் ஆண்டில் இராசவாசல் முதலியார் என்னும் பட்டத்தையும் அளித்திருந்தனர்.

‘செந்தமிழ்க் குருகும் சேயே முருகா
கந்தா வுன்றமிழ்க் காதலென் சொல்லுகேன்
தக்கோன் சைவன் றமிழறி புலவன்
கொக்கூர்ச் செல்வன் குகதாச னுனைப்
பாடுவ னென்றோ கொக்கூர்
நாடினை தமிழின் நயமுணர் தேவே’

விக்கிரக வழிபாடு

விக்கிரகம் என்ற சொல் உணர்த்தும் பொருளாவது “உறுதியாகப் பற்றிப் பிடித்தல்” என்பதாகும். அதாவது பரம்பொருள் எனப்படும் அருவமான ஒரு கருத்தினை அப்பரம்பொருளை வழிபடுபவர்களின் மனம் பற்றிக்கொள்ளுமாறு துணை புரிவது விக்கிரகமாகும்.

சிற்பக்கலை

பல்லவர்கள், சோழர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் (9ஆம் நூற்றாண்டு) இந்திய மன்னர் காட்டிய ஆதரவினால் பாண்டிச்சேரிப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்சிலைகள் செதுக்கும் கலையும், வெண்கலச் சிலைகள் வடிக்கும் கலையும் சிறந்த முன்னேற்றத்தைக் கண்டன. சித்திரக் கலைகளைப் போல் சீர்மைபெற்ற வேலைப்பாடுள்ள உற்சவமூர்த்திகளைப் பஞ்சலோகங்களில் சிற்பிகள் பக்தி வினயத்துடனும், இயம நியமங்களுடனும், மந்திர சக்தியுடனும் வார்த்தெடுத்தார்கள். இவை ஆலயங்களில் ஒழுக்க சீலர்களான குருக்கள்மாரால் மந்திர தந்திரங்கள் மூலம் பிரதான பிரதிஷ்டையுடன் மக்களால் ஒழுங்காகப் பூஜிக்கப்பட்டன. நாடு செழிப்புற்றது. மக்கள் நல்வாழ்வு பெற்றனர். சிற்ப சாஸ்திரப் படியும், ஆகமவிதிமுறைப்படியும், பின்னமடைந்த அல்லது ஜூரணமான நிலையில் உள்ள சிலைகளைப் பூஜிக்கக் கூடாது.

A Shrine that houses an icon of God is a sacred place which should not be profaned or vandalised. The Transcendental reality that forms the core of a religion (Hinduism) cannot be converted except trivially, into the physical reality of an icon. While the Truth functions as a strong moral and spiritual force that can energise society, icons can only stimulate emotions that add superficial intensity to belief, which is ultimately supported by intellectual assent. Permanence of faith in God heroically faces the impermanence of the transitory world.

நாம் கோயில்களிலும், படங்களிலும் காணும் உருவங்கள் இறைவன் நேரில் எடுத்த திவ்யமங்கள தேஜோ மூர்த்திகள் அல்ல அவை அவற்றை நினைவூட்டுவன. விக்கிரகங்கள் இறைவனுடைய ஒளியுருவங்களின் “போட்டோக்கள்” அன்றி சாட்சாத் உருவங்களே அல்ல; வடிவங்களைப் புலப்படுத்தும் அடையாளமாக இருக்கின்றன. விக்கிரகம் அருபமாகவோ (உருவற்ற), சருபமாகவோ (உருவுடைய) இருக்கலாம். விக்கிரக வழிபாட்டுமுறை இருவகைப்படும். அவை ஆத்மார்த்தமாகவோ, பரார்த்தமாகவோ அமையலாம்.

ஆத்மார்த்த வழிபாடு - தீட்சை பெற்று, சொந்த நலன் கருதித் தாமாகவே பூசை செய்து வழிபடும் முறை.

பரார்த்த வழிபாடு - தீட்சை பெற்றவர்கள், பிறருடைய நலனுக்காக, பொது இடங்களிலோ, கோவில்களிலோ பூசை செய்து வழிபடும் முறை.

திருக்கோயில் வழிபாடு தனியொரு மனிதனுக்கென உருவாகவில்லை. மக்கள் அனைவரும் சென்று வழிபடுவதற்காகவே தேவாலயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பெருந்தொகையான மக்களிற் பெரும்பாலோர் அறிவு நிலையில் இல்லை. எனவே வழிபாட்டு முறை எளிதாய் அமையவேண்டிய நிலையினை ஒட்டியே வழிபடும் சாதனங்கள் அமைய வேண்டும். இவ்வாறு எளிதாய் அமைய வழிசெய்வது விக்கிரகம். குணங்குறியற்ற இறைவனை குணங்குறிகளால் வகுக்கும் எல்லைக்குள் அகப்படுத்திப் புறத்தோற்றங் கொடுத்து எமது கட்புலனுக்கு அடங்கச் செய்யும் முயற்சியின் விளைவே நாம் வழிபட நிறுவும் விக்கிரகம், வேதங்களில் யந்திர வழிபாடு குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் தனித்தனி யந்திரங்கள் உண்டு. யந்திரங்கள் பொன்னாலாவது, வெள்ளியாலாவது, செப்பினாலாவது அமைந்த தகடுகளில் வரையப்படுவன. தேவாலயங்களில் திருவுருவம் நிறுவுவதற்கு முன் பீடத்தின் கீழே உரிய மந்திரத்தகடுகளை முதலில் தாபித்து பின்னரே விக்கிரகத்தை மேலே நிறுவுவார்கள். விக்கிரகங்களுக்கு அடியில் வைக்கும் யந்திரங்கள் வெளியில் தெரியா.

மெய்ஞான அறிவினை ஐயந்திரிபற உணர்ந்து தெய்வமாகவே நடமாடிய இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் “அம்மா உன்னைக் கண்ணாரக் காண வேண்டும் வா! வா! உன்னைக் காணாது ஒரு கணமுந் தரியேன்” எனக் கதறிப் பராசக்தியைக் கண்கூடாகக் கண்டார். (சாட்சாத்கரித்தார்) கற்சிலையில் ஜகத் மாதாவைக் கண்டார். அவளுடன் பேசினார். விக்கிரக வழிபாடு அநாகரிகமானதெனப் பிரசாரம் செய்த இந்துப் பிரமுகர் பலருக்குத் தமது அனுபவம் கொண்டு நல்லறிவு புகட்டி அவர்களின் மயக்கந் தீர்த்தார். சகுணப்பிரமத்தின் (எல்லாவற்றிலும் கலந்தநிலை) உண்மையை அறியாது நிர்க்குணப் பிரம்ம உபதேசம் செய்ய வந்த தோதாபுரிக்கு

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் காளி விக்கிரகத்தில் ஜெகன்மாதாவைப் பிரதியட்சமாகக் காண்பித்தனர். சஹஜ நிர்விகல்ப சமாதியில் அமைந்துகொண்டு ஞானமார்க்கம் ஆகிய ஆத்ம விசாரத்தை அருளிய ஸ்ரீ ரமண மூர்த்தியும் சகுண வழிபாட்டின் அத்தியாவசியத்தை மயக்கந்தீர மக்களுக்கு விளக்கியிருக்கிறார்.

சகுண வழிபாட்டில் பகவானுடைய ஆனந்த கல்யாண குணங்களையும் அவருடைய திருநாமங்களையும் இடைவிடாது உச்சரிப்பது விசேடித்த சாதனையாகிறது. நாமஜெபம் மிகவும் எளிதான சாதனை

“பகவானின் திவ்ய நாமமே பக்திசாரம்
அதனை உச்சரி, பாபம் போகும், அதுவே
எளிதான வலுவான சாதனம்”

என்கிறார் ஞானதேவர். உரையில் “உன்பெயர், உள்ளத்தில் உனது திருவடி” என்கிறார் துக்காராம்.

உற்சவ முர்த்திகள்; ஊர்திகள்

புதுக்கோவிலில் ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் இருந்துவரும் விக்கிரக உற்சவமுர்த்திகளுள் ‘சுப்பிரமணியர்’ சண்முகம் முருகேசுவினதும், ‘விநாயகர்’ சு.காசிப்பிள்ளையினதும் (பிள்ளைத் தம்பி) ‘பாலசுப்பிரமணியர்’ வேலாயுதர் முருகேசுவினதும் உபயங்களாகும். சுவாமி எழுந்தருளும் ஊர்திகளுள் ‘மயில்வாகனம்’ (பழையது) விதானை கந்தையாவினதும் ‘எலிவாகனம்’ (சீதேவன்) செல்லையாவினதும் ‘குதிரை வாகனம்’ வழலாய் நமசிவாயத்தினதும் ‘ஆட்டுக்கடா வாகனம்’ முல்லைக்கட்டை கந்தையாவினதும், கேடகம் வே. சிற்றம்பலத்தினதும் காணிக்கைகளாகும், இந்நிலையில் கோவிலில் அலங்காரத் திருவிழாக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருடந்தோறும் சிறப்புற நடத்தப்பட்டன. வழிபடுவோரின் பண உதவியுடன் பூசைகளும் விழாக்களும் சிலகாலம் செவ்வனே நடைபெற்றன. இருந்தும் காலக் கிரமத்தில் பூசைக்கிரமங்கள் முதலியன முறையாக நடைபெறுவதில் பலவித சங்கடங்கள் ஏற்பட்டதுண்டு. இத்தகைய காலங்களில் முருகனடியார்கள் வீடுகள் தோறும் ‘பிடி அரிசிக் குட்டான்கள்’ வைத்து அரிசி சேர்த்து அதைப் பணமாக்கி கோவிற் பூசை ஒரு நேரமாவது நடைபெற உதவினார்கள். இருப்பினும் பலவகைக் கஷ்டங்களாலும், ஒற்றுமையின்மையாலும் கோவிற் பூசைகள் பாதிக்கப்பட்ட போதிலும் முகாமைக்காரரின் சாமர்த்தியத்தினால் கருமங்கள் நிறைவேறின. 1925ஆம் ஆண்டின் பின் வழிபடுவோர் ஒருமைப்பட்டு ‘வழிபடுவோர் சங்கம்’ ஒன்றமைத்து கோவிற் பரிபாலனத்தை செவ்வனே சில வருடங்கள் நடாத்தினர்.

பாலசுப்பிரமணியர், விநாயகர், வள்ளி தெய்வயானை சமேத முத்துக்குமாரசுவாமி,
வேணுகோபாலர் எழுந்தருளி முர்த்திகள்

பிடியரிசீக் காணிக்கை

கொழும்பிலுள்ள காலிமுக கிறிஸ்துநாதர் ஆலயத்தில் அன்று பாதிரியாய் இருந்தவர் 'மில் றோலண்ட்' (Pope Mill Rowland). இவர் காலத்தில் இவர் மனைவியால் தேவாலயத்தில் முதன்முதலாகப் பிடியரிசீக் காணிக்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. சமையலுக்கு முன்பாக பெண்கள் சமைக்கும் அரிசியில் ஒரு பிடியை வேறாக எடுத்து வைத்தனர். ஒவ்வொரு மாதத்தின் முதல் ஞாயிறு மாலை சேகரித்த அரிசி. தேவாலயத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இதனை வறியவர்களுக்குக் கொடுத்தனர். 1871ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 'றோலண்ட்' பாதிரியார் இலங்கையில் இருந்து மாற்றம் பெற்றுப் போக 'வூட் பாதிரியார் (Pope Wood) இலங்கைக்கு வந்து பாரமேற்றார். இவர் கிறீஸ்து ஆலயங்களில் தமிழிலும் ஆராதனை செய்து வழிபடவேண்டிய ஒழுங்குகளையும், பிடியரிசீக் காணிக்கை செய்யும் வழக்கத்தையும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்தார். பின்னர் சேர்க்கப்பட்ட பிடியரிசியைப் பணமாக்கி வழிபாடு செய்யும் வழக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப் பழக்கம் பல ஊர்களிலும் அறிமுகப்படுத்தித் தேவாலயங்களில் பூசைக்கிரமங்கள் தவறாது செய்யப்பட்டன. ஒவ்வொருவரும் தம்மாலியன்ற முறையில் வழிபாடுகளில் பங்குபற்றும் வாய்ப்பை இப்பழக்கம் மக்களுக்கு அளித்தது அதன் சிறப்பம்சமாகும். யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலும் இந்தச் சிறந்த முறை மக்கள் எல்லோரையும் கோவிற் பணிகளில் ஈடுபட வைத்தது. கொக்குவிலிலும் கோவிற் பூசைக் கிரமங்கள் நடைபெறச் சங்கடங்கள் ஏற்பட்ட போது முருகனடியார்கள் தத்தம் இல்லங்கள் தோறும் 'பிடியரிசீக் குட்டான்கள்' வைத்து அரிசி சேர்த்து அதைப் பணமாக்கி, கோவிற் பூசைகள் தவறாது நடைபெற அம்முறையைக் கடைப்பிடித்தார்கள் என்பதில் வியப்பில்லை. ஆறுமுகநாவலரும் இம்முறையைக் கையாண்டிருக்கிறார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் (1879) ஈழத்தில் சமய மறுமலர்ச்சியும், அடியார் பணியும் தலைசிறந்து விளங்கியது. 'அண்ணலார் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தலே மண்ணிற் பிறந்தார் பெறும் பயன்' என்ற கொள்கை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நாலா பக்கங்களிலும் பரவியிருந்தது. எந்த ஏழை வீட்டிலும் 'பிடியரிசீ' போட்டு வைக்கும் பழக்கம் இருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசி சேர்ந்ததும் கோயிலிலோ, மடங்களிலோ கொண்டு சென்று சோறு ஆக்கி, அன்னதானம் அடியார்களுக்கு அளிக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்துள்ளது. அதன் உயர்ந்த பயனை இன்றுளார் யாரும் அறியார்.

Arumuga Navalar imparted a sound knowledge of Saivism through the schools he established. The other field of his activity had been the organisation of Saiva temples. As his enterprises needed money, he introduced "Pidi Arisi" (first - full of rice) system as the mode of collection of funds. The system aimed at some affordable contribution from as many people as possible towards a stipulated common cause.

புதுக்கோயிலில் பூசைகள் முறையாக ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு ஒரு இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்ட காலங்களில் முருகனடியார்களின் பிடியரிசிக் காணிக்கை கோயில் நிர்வாகத்திற்கு பெரும் உதவியாக இருந்தது. 'நல்ல குருநாதன் நம்மை வருத்துவது கொல்ல வல்லக் கொல்ல வல்ல' என்ற உண்மையை உணர்ந்த முருகனடியார்கள் தம்மால் முடிந்தளவு உதவி கோயிற் கிரியைகள் சோர்வடையா வண்ணம் பார்த்துக் கொண்டனர்.

புராணபடனம்

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவத் தாய்மார்கள் அன்று தங்கள் குழந்தைகட்குத் தாய்ப்பாலுடன் முருகபக்தியையும் கலந்தூட்டி வளர்த்த முறை நம்மைப் பெருமைப்பட வைக்கின்றது. ஆலயங்களில் கந்தபுராணபடனம் நடைபெற்றதுண்டு. எல்லோரும் முக்கியமாக பாட்டிமாரும், தாய்மாரும் பக்தி சிரத்தையுடன் அதைக்கேட்டு அறிவு மலர்ச்சி பெற்றனர். இல்லங்களில் வாரத்திற்கு ஒருமுறை வெள்ளிக்கிழமையிலும், மாதம் ஒருமுறை கார்த்திகை நட்சத்திரத்திலும் வருடம் ஒருமுறை ஐப்பசி மாசக் கந்தசட்டி ஆறு நாட்களிலும் கந்தவிரதங்கள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டன. பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் அவ்விரதங்களை அனுஷ்டிப்பதோடு நின்றுவிடாது அவற்றின் மகிமையை மாணாக்கர்கட்கும் உபதேசித்தனர். இவ்வருமையான முறையில் இளம் வயதிலேயே முருகன் பெருமையை உய்த்துணரும் வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிடைத்தது. ஸ்ரீ சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்ட 'கந்தபுராணச் சுருக்கம்' என்னும் நூல் கந்தசட்டி விரத ஆறுநாட்களும் படனம் செய்வதற்கு மிகவும் பொருத்தமானது. நாவலர் பெருமானின் தொண்டைப் பின்பற்றி ஆலயங்களில் புராணபடனம் செய்யும் நற்பழக்கத்தை வித்துவ சிரோன்மணி ந.ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்கள் பரவச் செய்தார். ஆன்மலாபங் கருதி மயூரகிரிப் புராணபடனத்தையும் அவர் ஆரம்பித்து வைத்தார். அந்த நூலைச் சிறந்த பொழிப்புரையுடன் 1855இல் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இன்று நாம் குன்றக்குடி என்று அழைக்கும் சுப்பிரமணிய ஸ்தலமே மயூரகிரி. இம்மையில் வேண்டிய பயன்களையும், மறுமையில் முத்தியின்பத்தையும் அடைய விரும்புவோர் இந்நூலை ஆலயங்கள் தோறும் மெய்யன்போடு ஓதல், கேட்டல் செய்வார்களாயின் அவர்கள் அப்பயன்களை ஒரு தடையும் இன்றிப் பெறுவார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலே பழையகாலத்திலே ஒவ்வொரு சைவ ஆலயத்திலும் மடாலயங்களிலும் வருடந்தோறும் கந்தபுராணம் படித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வந்தது. வருடத்தில் மூன்றுமாத காலம் கந்தபுராணகாலமாய் இருக்கும். படித்துப் பொருள் சொல்லும் முறை யாழ்ப்பாணத்துக்கே உரிய ஒரு தனிப்பட்ட முறை, கந்தபுராணம் அறத்தின் இயல்பை விளக்கி, அந்த அறத்தால் மனமாசு நீங்கும் தன்மையைக் காட்டி, மனமாசு நீங்கிய வழி, அறிவு தூய்மையடைந்து மெய்ப்பொருளைக் காணும் என்பதனையும் அவ்வாறு கண்டவழி ஓர் உயிர் அடையும் தன்மையையும் கூறுகிறது. ஆறுமுகநாவலருக்குச் சைவசித்தாந்த உணர்ச்சி கந்தபுராணத்தில் இருந்தே வந்தது. என்றும், நாவலர் இரத்தத்தில் கந்தபுராணம் ஊறியிருந்தது என்றும் கூறுவர். கந்தபுராண படனத்துக்கென்றே சில ஊர்களில் மடங்களும் உருவாயின. ஊர்மக்கள் கூடியிருந்து புராணபடனம் கேட்டல் தமக்கு உறுதி தரும் என ஒழுக்கி வந்தார்கள். இத்தகைய மடம் அமைந்த ஊர் ஒன்று மடத்தின் மகிமையால் கந்தர்மடம் என வழங்குகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஞானத்தின் திருவுருவாய் நடமாடி ஞான விளக்கம் செய்து மறைந்த சிவயோக சுவாமிகள் ஒருமுறை தனது அடியார்களிடம் 'யாழ்ப்பாண மக்கள் ஓர் பேரவலத்திற்கு உள்ளாகிப் பெரும் சங்கடப்படப்போகிறார்கள். திருக்கோவில்களில் கந்தபுராணத்தை வருடந்தோறும் வாசித்துப் பயன் சொல்லும்படி செய்வீர்களாயின் உய்தி பெறுவீர்' என்று 1963ஆம் வருடத்தில் கூறியிருந்தார். 1983ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்த எம்மக்களின் அவலம் இன்றும் (2009) தீர்ந்தபாடில்லை. யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் 'கந்தபுராணக் கலாசாரம்' என்பர். யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் சைவமரபிலே கந்தபுராணம் ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகித்து வந்துள்ளது.

'இந்திரராகிப் பார்மேல் இன்பமுற் றினிது மேவிச்
 சிந்தையில் நினைந்த முற்றிச் சிவகதி யதனிற் சேர்வர்
 அந்தமில் அவுணர் தங்கள் அடல்கெட முனிந்த செவ்வேற்
 கந்தவேள் புராணந் தன்னைக் காதலித் தோது வோரே'

ஒழுங்கான கோவிலமைப்பு கைகூடிய 1920ஆம் ஆண்டை அண்மிய காலத்திலிருந்து கந்தபுராணப்படிப்பு உரிய காலக்கிரமத்துக்கு அமைவாகப் புதுக்கோவிலிலும் சிலகாலம் தொடர்ந்து சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவற்றிற் கலந்துகொண்டு தொண்டு புரிந்தவர்களுள் சபாரத்தின முதலியார், ஐயாத்துரை, கந்தப்பிள்ளை, மருதப்பு, செல்லத்துரை ஆகியோர் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். மாதந்தோறும் கோவிலுக்குச் சந்தாப் பணம்

சேகரிக்கும் தொண்டினை ந. மருதம்பு செய்து வந்தார். கொடித்தம்பம் ஸ்தாபிதமாவதற்கு முன்பு வருடந்தோறும் அலங்கார உற்சவம் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்ததுண்டு. அறுபத்து மூவர் (63 நாயன்மார்) குருபூசைத் தினங்கள் மாதாந்தம் வரும் நட்சத்திர சுபதினத்தில் நடத்தப்படுவதுண்டு. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் சுந்தரமூர்த்தி, மாணிக்கவாசகர் என்னும் நான்கு சமயகுரவர் வழிபாடு, கூட்டுப்பிரார்த்தனை, சைவாசார சீலர்களது பேச்சு, மாணாக்கர் சிந்தனையுடனாகி நிறைவுபெறும்.

பிரார்த்தனை

இறைவனை வேண்டுவதும், பூசிப்பதும், பிரார்த்திப்பதும் மூடநம்பிக்கைகள் அல்ல. உண்பதும், பருகுவதும், அமர்வதும், நடப்பதும் எவ்வளவு உண்மையான செயல்களோ அவற்றை விடவும் அதிக உண்மையான செயல்கள் அவை. அவைமட்டுமே உண்மையானவை மற்றவை யாவும் பொய்யானவை என்று சொல்வதும் மிகையாகாது. அத்தகைய வழிபாடு அல்லது பிரார்த்தனை வாக்குவன்மையைக் காட்டுவதற்கு உரியதன்று. உதட்டில் இருந்து எழும் வணக்கமும் அன்று அது. இதயத்திலிருந்து எழுவதே பிரார்த்தனை. ஆகையால் அன்பு ஒன்றைத் தவிர எதுவும் அங்கே இல்லாதவாறு உள்ளத்தாய்மையை நாம் அடைந்துவிடுவோமாயின், எல்லாத் தந்திகளையும் தக்க சுருதியில் கூட்டிவைத்து விடுவோமாயின், தானே இனியகீதம் எழுந்து இறைவன் அருளைக் கூட்டுவிக்கும். பிரார்த்தனைக்குப் பேச்சுத் தேவையில்லை. புலன்களின் முயற்சி எதுவும் அதற்கு வேண்டியதில்லை. உள்ளத்திலிருந்து காமக் குரோதிகளை யெல்லாம் போக்கிப் புனிதமாக்கிக் கொள்வதற்குத் தகுந்த சாதனை பிரார்த்தனையே. ஆனால் முழுமையான அடக்கமும் கலந்திருக்க வேண்டும்.

இறைவன் திருவடியில் மலரை இடும் போது மூன்று கரணங்களும் ஈடுபடவேண்டும் - கை மலரை இடும்; வாய் திருநாமத்தைச் சொல்லும்; மனம் திருவடியிலேயே ஈடுபடும். திருவடியைக் கண்ணாற் கண்டும் கருத்தால் தியானித்தும் வழிபட வேண்டும். மலரை இடும் போது மனம் என்னும் மலரையும் திருவடியில் இடவேண்டும்.

சின்னமுருகேசர்

இவர் வேலாயுதத்தின் மகன். கொக்குவில் வாசியாய் இருப்பினும் நல்லூர் முருகன் அடியார் என்று கூறுவது பொருத்தம். முருகப்பெருமான் கலியுகத்தில் மக்கள் வேண்டுவதை ஈந்து அருள் புரிவதற்காக நல்லூரில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார். நல்லூர் ஆதியில் தமிழ்

மன்னர்களது உறைவிடமாயும், யாழ்ப்பாணத்தின் தலைநகரமாகவும் விளங்கியது. தமிழும், சைவமும் வாழ ஆறுமுகநாவலரை நமக்கு அளித்த இடமும் நல்லூரே. பரமஞானியும், சிவதொண்டனுமாம் செல்லப்ப சுவாமியாரையும் நமக்கு அளித்தது நல்லூரே. நல்லூர் முருகன் தன்னை ஆதரிப்பதற்கு நல்லூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மாப்பாண முதலியார் பரம்பரையில் உள்ள அடியார்களையே தேர்ந்துள்ளான். மெய்யடியார்கள் மீது அறக்கருணைகாட்டி ஆட்கொண்டு அருள்புரிந்த பல சம்பவங்களில் ஒன்றை மட்டும் இங்கே குறிப்பிடுகிறோம். “கொக்குவிலைச் சேர்ந்த வேலாயுதம் முருகேசு (சின்ன முருகேசர்) என்பவர் பணம் படைத்த காலத்தில் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலில் அருளாட்சி செய்து கொண்டிருக்கும் ஆறுமுகசுவாமியின் பஞ்சலோகத் திருவுருவ விக்கிரகத்தை வார்ப்பித்து உபயம் செய்தவராவார். அக்காலத்தில் அவர் பெரிய செல்வந்தராக விளங்கினார். அதன் பராமரிப்புக்காக கோயில் நியதிக்கமைய ரூபா 1000/= கட்டுப் பணம் கட்டியே இவ்வன்பளிப்பைச் செய்திருந்தார். பின் வறியவரானார். மேனிலை அடையும் வாழ்க்கைக்குத் துன்பம் அவசியமானது. நித்தியப் பொருளை அறியும் குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்லும் ஆன்மாவின் முன்னேற்றத்திற்குத் துன்பம் அவசியம். வறுமையுற்றபோதும் யாசகம் செய்ய விரும்பாது தனக்கியன்ற தொழில் செய்து இவர் சீவியம் நடாத்தினார். காலகஷ்டத்தினால் வறுமையடைந்தும் செம்மையாகவே இருந்தார். நல்லூர் எசமான் திருஅமுது ஏற்கும்படி வேண்டியும் தன் தொண்டுக்குப் பங்கம் வரும் என எண்ணி அவர் அதை ஏற்கவில்லை. பின்னர் புதுக்கோவிலில் உரிமை கோரிய வழக்கும் அவருக்கு மாறாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டமையினால் கொழும்பு கோட்டிற்கு (Supreme Court) அப்பீல் எடுத்தார். கொழும்பு செல்ல நல்லூர் வந்து முருகனைக் கும்பிட்டுவிட்டு கால்நடையாக யாழ்ப்பாணம் சென்றாராம். அவ்வேளை நல்லூர் முருகன் கோவில் முதலாளியை நித்திரை விட்டெழுப்பி அவருக்கு விபூதிப் பிரசாதம் யாழ்ப்பாணப் புகையிரத நிலையத்திற்கு அனுப்பும்படி கூற உடன் முதலாளி திகைப்புற்று எழுந்து ஐயரைக் கொண்டு முருகனுக்கு அர்ச்சனை செய்வீத்து ‘இது முருகன் அருட்படி அவருடைய பிரசாதம்’ என்று ஒருவரை யாழ்ப்பாணம் புகையிரத நிலையத்தில் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி அனுப்பி வைத்தாராம். பிரசாதம் கிடைத்ததும் வேலாயுதம் முருகேசு அவர்கள் கண்ணீர் மல்கிக் கும்பிட்டு தன் இரு கரங்களாலும் முருகன் பிரசாதத்தை ஏற்று புகைவண்டியில் ஏறிச்சென்று கொழும்பில் விசாரணை செய்யப்பட்ட வழக்கில் வெற்றியும் கண்டாராம்.” (ஆதாரம் :- சிவதொண்டன் ஆவணி - புரட்டாசி 1966 இதழ் பக்கம் 311 நல்லூர் முருகன் பெருமைக் கட்டுரை)

அன்று புதுக்கோவிலில் சண்முகர் விக்கிரகம் இருக்கவில்லை. கொக்குவில் கிராம மக்களின் ஒற்றுமையின்மையாலும் அக்காலப் பகுதியில் பணியாற்றிய புதுக்கோவில் பஞ்சகர்த்தா சபையினரோடு தனக்கிருந்த பிணக்குகளினாலும் வார்க்கப்பட்ட பஞ்சலோக விக்கிரகம் சின்னமுருகேசரால் நல்லூர் கந்தசுவாமிக் கோயிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பர். மேற்கூறிய தகவல்களை தலையாளி C. சிதம்பரநாதனும், கொக்குவில் தம்பிப்பிள்ளை சபாரத்தினமும் அடியேனுக்குத் தெரிவித்திருந்தனர். பிற்காலத்தில் புதுக்கோவிலுக்கும் அவர் பாலசுப்பிரமணியர் எழுந்தருளி விக்கிரகம் செய்வித்து தனது உபயமாகக் கொடுத்திருந்தார். இவையாவும் தெய்வச் செயல் என்றே நாம் கொள்ள வேண்டும். அக்காலப் பகுதியில் கொக்குவில் மத்தியில் வாழ்ந்து புதுக்கோவிலுக்குப் பெரும் தொண்டாற்றிய சண்முகம் முருகேசு என்பவரைப் பெரிய முருகேசர் என்றும், வேலாயுதம் முருகேசுவைச் சின்னமுருகேசர் என்றும் மக்கள் அழைப்பது பொதுவழக்காய் இருந்துவருகிறது.

புதுக்கோயில் ஆறுமுகசுவாமி

“ஆறிரு தடந்தோள் அண்ணல் ஆறெழுத்தினையும் ஓதில் வேறொரு பிணிபோம் என்கை வியப்பதோ மாறரும் அநாதி நோயும் மாறிவேதாக மங்கள் கூறரும் இன்ப வீட்டிற் குடிபுகுந்திருப்பர் அன்றே”

பிள்ளைத்தம்பி என்று பொதுவழக்கில் அழைக்கப்பட்ட சு. காசிப்பிள்ளை என்பவரின் அயராத முயற்சியால் சிங்கப்பூரிலும், மலேசியாவிலும், உள்நாட்டிலும் பணம் சேர்த்துப் புதுக்கோவிலில் எழுந்தருளி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஐம்பொன்னாலான சண்முகர் விக்கிரகம் வார்ப்பிக்கப்பட்டு, பண்டிகையுடன் சந்நிதானம் அமைத்து, கும்பாபிஷேகம் செய்து 1925ஆம் ஆண்டளவில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. இந்த மயிலோடு கூடிய உற்சவமூர்த்தி, பெரியதாயும், நல்ல அழகோடும் இருந்த கோலத்தில் அமைந்திருக்கிறது. சண்முகருக்குக் கொடி, குலிசம், தோட்டி, அஸ்திரம், வேல் ஆகிய ஐந்தும் முறையே பொருந்திய கரங்களும், அபய கரமுமே வலக்கரங்களாகவும், தாமரை, மணி, மழு, தண்டு, வில் என்னும் ஐந்தும் முறையே பொருந்திய கரங்களும், வரதகரமுமே இடத்திருக்கரங்களாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. கோவில் முதலாம் பிரகார கிழக்கு வாசலடியிலேயே விக்கிரக வார்ப்பு உலை அமைக்கப்பட்டிருந்ததாம். வார்ப்பு முடியும் வேளையில் ஆச்சாரியார் விரும்பிய அடியார் ‘இப்போது தங்கம் உலையில் சேர்க்கலாம்’ என்று கூறியதும் வியப்போடு பார்த்துக்கொண்டிருந்த பல

ஆண், பெண் மக்கள் தாம் அணிந்திருந்த மோதிரம், காப்பு, தோடு, சங்கிலி முதலாய பவுண் பொருட்களை முழுமனதுடனும், பக்தியுடனும் உலையில் சேர்த்தனர். திருவுருவம் வெளியில் எடுக்கப்பட்டு ஆவன செய்து காட்சிக்கு வைக்கப்பட்ட போது சண்முகப் பெருமானின் தோற்றம் கந்தவனக் கடவையில் (பொலிகண்டிக் கந்தசுவாமி) கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சண்முகரின் அருள்மிகு தோற்றத்தை ஒத்திருந்ததாக எம்முதாதையர் கூறினர். இத்தகவலை உறுதிசெய்யும் நோக்கோடு அடியேன் ஒருமுறை கந்தசட்டி காலத்தில் அக்கோயிலுக்குப் போய் அங்கிருக்கும் மிகப் பெரிய சண்முக விக்கிரகங்களை (சிலா விக்கிரகமும் ஐம்பொன் விக்கிரகமும்) கண்டதும் எம் முதாதையர் கூற்றின் உண்மையை அறிந்தேன். 'ஒருமுறையிலேயே உருவான சுவாமி' என்று குழுமியிருந்த அடியார்களின் கூற்று, ஆச்சாரியாரின் ஆற்றலையும், சாமர்த்தியத்தையும் காட்டி நிற்கின்றது என்பர். மூவகையிற் காணப்படும் சர்வ ஆன்மாக்களுக்கு எல்லாம் ஆதாரமான முதற்பொருளாய் இருக்கின்ற பரம்பொருளே ஆறு திருமுகங்களைக் கொண்டு முருகமூர்த்தியாய் திருவவதாரம் செய்திருக்கின்றார். 1. காலமாகவும், காலம் கடந்தவனாகவும் 2. கருமமாகவும், கருமம் அற்றவனாகவும் 3. உருவமாகவும், உருவம் அற்றவனாகவும் 4. குணங்களாகவும், குணங்கள் அற்றவனாகவும் 5. உலகமாகவும், உலகம் அற்றவனாகவும் 6. அநாதியாகவும், நமக்கெல்லாம் மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தியே ஆறுமுகம் கொண்டு அருள்புரிய வந்தார்.

முருகனின் ஆறுமுகங்களில் ஒவ்வொரு முகத்திலும் ஒவ்வொரு வகையான ஓளி பிறக்கின்றது. ஞானப் பிரகாசம், ஞானானந்த பிரகாசம், சர்வஞான வியாகப் பிரகாசம், சுத்தஞான காட்சிப் பிரகாசம், பிரம்ம ஞான ஆனந்த அருட் பிரகாசம், அநாதி நித்ய பிரம்ம ஞான ஆனந்த சிவப்பிரகாசம் என்ற ஆறுவகையான பிரகாசங்களை வெளிப்படுத்த ஆறுமுகம் ஆகி நிற்கின்றான் குமரன். வன்னம், பதம், பக்தி, புவனம், தத்துவம், கலை முதலாய அத்துவாக்கள் ஆறினுக்கும் தெய்வமாக விளங்குபவன் முருகன். சிவனுக்கு ஐந்து முகங்கள், சக்திக்கு ஒரு முகம். முருகன் சிவன்சக்தி சொரூபம் என்பதையே ஆறுமுகங்கள் காட்டுகின்றன. ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் ஆகிய ஆறுகுணங்கள் நிரம்பியவன் முருகன். இவ்வாறையும் 'பகம்' என்று சொல்வர். பகம் உடையவன் பகவான்.

'அஞ்சுமுகங் காட்டாமல் ஆறுமுகங் காட்டவந்த
செஞ்சரணச் சேவடியைச் சிந்திப்ப தெந்நாளோ'

(தாயுமான சுவாமிகள்)

வள்ளிநாயகி மானின் வயிற்றிலே பிறந்தவள். அந்த மான் திருமகனின் அவதாரம், திருமகள் செம்மை நிறமுடையவள். மான் போன்ற மென்மையும், மருண்ட நோக்கும் உடையவள். அவளுடைய பெண்ணே வள்ளிநாயகியாகப் பிறந்தாள். செம்மானாகிய திருமகளே செந்நிறமுடைய மானாக வந்து வள்ளியைக் கருவுற்றாள். வள்ளிக்கொடி படர்ந்த இடத்தில் குழந்தையை ஈன்று போய்விட்டாள். செம்மான் போன்ற திருமகள் செம்மானாகவே வர அவள் மகளாகத் தோன்றினாள் வள்ளி. அவள் செம்மான் மகள்

‘செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்’ (அருணகிரிநாதர்)

முருகன் மடவரல் வள்ளியொடு மகிழ்ந்திருப்பது உலக உயிர்கட்கு அருள்புரியும் பொருட்டே ஆகும். அருள்புரியும் தயாபரன். முருகன் வள்ளியின், வழியாகவே அவ்வருளைப் புரிகிறார். அதற்காகவே முருகன் வள்ளியை வணங்குகிறார். போர் செய்யாத காலத்தில் முருகப்பெருமான் கரங்கள் தொழிற்படும் பான்மை :-

நக்கீரர் கூற்று ஒருகை :-	குமரகுருபரர் கூற்று ஒருகை :-
1. தெய்வ முனிவர்க்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பது	1. தேவர்க்கு உதவுவது
2. மருங்கிலே (இடையில்) வைத்திருப்பது	2. சூர் அர மகளிர்க்கு அருள் புரிவது
3. செம்மை ஆடையுடைய தொடையின் மேல் கிடப்பது	3. மழை பெய்விப்பது
4. அங்குசம் (தோட்டி) தாங்கியது	4. மாலை ஏந்துவது
5. இருகைகள் கேடயத்தையும், வேலையும் வலமாகச் சுழற்றுவன.	5. சின்முத்திரையாக மார்பொடு சேர்த்தது
6. முனிவர்கட்குத் தத்துவங்களைக் கூறி மார்பொடு சேர்த்தியது.	6. இடையில் ஒருகை
7. மார்பில் கிடக்கும் மாலையினை அடிப்பறத்தே சேர்த்தது	7. தொடையில் பொருந்தியது

படம் - 6

ஆறுமுக சுவாமி

8. தொடியொடு மேலே
சுழன்று. களவேள்விக்கு
முத்திரை கொடுப்பது	8. சிறுதுடிப் பறையை முழக்குவது
9. மணியை மாறி மாறி
ஒலிக்கச் செய்கிறது.	9. மணியை ஒலிக்கிறது
10. மழையைப் பெய்விக்கிறது	10. அங்குசம் தாங்கியது
11. வான் அர மகளிர்க்கு மண
மாலை சூட்டுகிறது	11. கேடயத்தைச் சுழற்றுவது
	12. ஒளி பொருந்திய வான் ஏந்தியது

தார் ஒன்றும் மாப்போடு பொலிய முருகன் இருப்பது, மோன முத்திரையைக் காட்டித் தன்னை வணங்குவார்க்கு மெய்ப்பொருள் உணர்த்தவே. இறைவனாகிய முருகன் மோன முத்திரையுடனாக இருப்பது, வாயில்லாக் குடத்தில் நீர் நிறைந்தாற் போல, ஆனந்தமயமான ஒளிதர முத்திரையின் மூலம் கூறுவது, உட்சென்ற வழியறியாது உள்ளகம் நிறைந்தாற் போல் தான் எதையும் கற்காமல் அனைத்தையும் அறிவது, இவை உணராதே உணர்த்தும் முருகனின் ஆற்றலைக் குறிக்கும்.

‘தன்னை யுன்னி என்னை ஆக்கியபோழ்தே

யான் அவனாயினேன்’

(கலித்தொகை)

முருகன் அதிக ஆற்றல் உடையவன், நிறையக் கொடுக்கும் வண்மை உடையவன் என்பதை அவனுடைய மிகுதியான கைகள் காட்டுகின்றன.

வழிபாட்டு மரபு

கோவிலில் நடைபெறும் பூசைகள், நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம் என மூன்று வகைப்படும். நித்திய, நைமித்திக பூசைகள் காலந்தவறாமல், முறையாக நடைபெறவேண்டும் என்பது ஆகமவிதி. வெள்ளிக்கிழமை, கார்த்திகை, சிவராத்திரி, நவராத்திரி, கந்தசட்டி, திருவெம்பாவை முதலிய விசேஷ தினங்களில் நடைபெறும் பூசை, வழிபாடு, உற்சவம் என்பன நைமித்திக பூசைகள். அடியார்கள் வேண்டிய அநுக்கிரகம் கிடைத்ததும் நேர்த்திக் கடனைச் செய்விக்கும் பூசைகளையே காமியப்பூசை என்பர். தினமும் உஷக்காலம், காலைச்சந்தி, உச்சிக்காலம், சாயரட்சை, இரண்டாம் காலம், அர்த்தயாமம் முதலாய ஆறு காலங்களில் பூசைகள் செய்வது உத்தமம்.

- உஷக்காலம் - சூரியன் உதிப்பதற்கு $3\frac{3}{4}$ நாழிகைக்கு முன்
காலைச்சந்தி - சூரியன் உதித்த பின்னர் $7\frac{1}{2}$ நாழிகைக்குள்
உச்சிக்காலம் - நண்பகல்
சாயரட்சை - சூரியன் அஸ்தமிப்பதற்கு $3\frac{3}{4}$ நாழிகைக்கு முன்
இரண்டாம்காலம் - சாயரட்சைப் பூசைக்குப் பின் $3\frac{3}{4}$ நாழிகைக்குள்
அர்த்தயாமம் - இரண்டாம் காலப் பூசையின் $3\frac{3}{4}$ நாழிகைக்குள்

புதுக்கோவிலில் தினமும் நான்கு காலங்களில் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

நித்திய வழிபாடு - திருக்கோவில்களில் இடையீடின்றித் தரிசிக்க அமைந்தது.

நைமித்திக வழிபாடுகள் - எப்போதேனும் குறிப்பிட்ட காலங்களில் மட்டும் நிகழ்த்தப் பெறுவனவாய், அவ்வக் காலங்களில் மட்டும் தரிசிப்பதற்குக் கிடைப்பனவாய் இருக்கும்.

மந்திரம்

மந்திரம் வாக்கினாலும், கிரியை உடம்பினாலும், பாவனை உள்ளத்தாலும் செய்யப் பெறுவன. இம்முன்றினுள் ஒன்று குறைந்தாலும் செய்யும் செயல் பயன் தராது. மந்திரம் என்பது தவத்தால் மனந்தூயராய் மெய்யுணர்ந்து, அவாவறுத்து, வீடுபேறுதலைக் கூடிய நிறைமொழி மாந்தரால் இறைவனது ஆணைவழி நின்று, அருளிச் செய்யப்பட்ட பொருண் மொழியாம். இவ்வுலகத்தில் மக்களுடம்பு எடுத்த மன்னுபிரிகள் இறைவனை வழுத்தி இருண்மலப் பிறப்பினின்றும் நீங்கி ஈடுறுதற்கு மந்திரங்கள் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன.

பல லட்சம் முறை மந்திரஜபம் கூடுமானால் இறைவனைத் தெரிசித்து விடலாம். ராம மந்திர ஜெபத்தால் தியாகராஜ சுவாமிகள் ஸ்ரீ ராமரை நேரில் தரிசித்தார். உண்மைத் துறவியாகிய பாம்பன் சுவாமிகள் இடையறாது சடக்கர மந்திரத்தைச் செபித்து, இளம்பூரனை நேரில் கண்டு தரிசிக்கப் பெற்றார்.

பக்திநெறி

இறைவன் பற்றின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து அவன் மேற் செல்லும் உயிருணர்வின் உருக்கம் பக்தி என்று பெயர் பெறும். சைவசமயம் இறைவனை ஆராதிப்பதற்கும், உபாசிப்பதற்கும்

பக்திநெறியை உத்தம நெறியாக மேற்கொண்டிருக்கின்றது. சைவத் திருமுறைகளுக்குள்ளே சிறப்பாக தேவார திருவாசகங்களும், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, திருப்புகழ் என்பனவும் ஆலய வழிபாட்டிற்குப் பெருந்துணையாக நின்று நிலவுகின்றன. ஆலய வழிபாட்டிலே அதற்கின்றியமையாதனவாக வேண்டப்படும் மனத்தூய்மை, புலனடக்கம், செயற்றூய்மை, உள்ளக்கிளர்ச்சி, ஆன்ம அர்ப்பணம் என்ற பல்வேறு பண்புகளை அமைத்துக் கொடுக்கும் பாங்கில் இத் திருவருட்பாக்கள் பெருமளவு உதவுவனவாகின்றன.

பக்குவமடைந்த ஆன்மாக்கள் தாமாகவே செய்வது ஞானபூசை. திருவாதவூரடிகள் சிதம்பரத்தில் ஞானபூசை செய்ததாக வரலாறு. ஞானபூசையாவது, பிருதிவி முதலிய தத்துவங்களை எல்லாம் சடமெனக் காணும் பூதசுத்தியும், அவ்வாறு காணுதல் திருவருளாலெனக் கருதும் ஆன்மசுத்தியும், அக்கருத்தானே கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறியும் நிலை அத்திருவருளென நிற்கும் திரவியசுத்தியும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரங்களை ஐந்து முதலாகக் கருதும் மந்திர சுத்தியும், சிவபெருமான் யாண்டும் நிறைந்திருக்கிறார் எனவுணரும் இலிங்க சுத்தியுமாகிய இவ்வைந்தானும் கடவுளை வழிபட்டுத் துதிப்பதாம்.

‘மண்முதல் கரணமெல்லா மறுவசத் தாக்கிஞானக்
கண்ணினி லூன்றியந்தக் கருத்தினா லெவையுநோக்கி
யெண்ணியஞ் செழுத்துமாறி யிறைநிறை வுணர்ந்துபோற்றல்
புண்ணியன் தனக்கு ஞான பூசையாம் புகலுமன்றோ’

பிள்ளைத்தம்பி (சு.காசிப்பிள்ளை) பணி

இதுவரை கோயிற் கிரியைகளுக்கு வேண்டிய பண உதவி கோவிலைச் சார்ந்தவர்களே மனமுவந்து செய்து வந்தார்கள். ஆலயத்திற்கு தொடர்ந்தும் வருவாய் கிடைத்துக்கொண்டு இருந்தால் ஆலயக்கிரியைகள் இடையறவுபடாது ஒழுங்காக நடந்துகொண்டு இருக்குமே என்ற முன் யோசனையுடன் 1925ஆம் ஆண்டளவில் காங்கேசன்துறை - யாழ்ப்பாணம் வீதியில் கோவிலின் மேற்கு மதிலோடு பின்புறமாக நான்கு கடைகள் அமைக்க நிலம் ஒதுக்கி ஒரு அடி உயரத்தில் அத்திவாரம் போட்டு, கல்லினால் கட்டப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் இரண்டு கடைகள் சு. காசிப்பிள்ளை (பிள்ளைத்தம்பி) அவர்களின் முயற்சியினால் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. அவர் குடும்பம் இல்லாத தனிமனிதராய் வாழ்ந்த காலம் அது. ஒரு கடையைத் தனது இருப்பிடமாகப் பாவித்து வந்தார். அருகாமையில் வசித்தமையால் கோவிற் கருமங்கள் யாவற்றையும் அடியார்கள் உதவியுடன் அவரே கவனித்து வந்தார். புதுக்கோவிலுக்கு அருகில் அமைந்திருந்த பழைய கேணி சிலகாலமாக உபயோகத்திலில்லாமல் கரைக் கட்டுகள் உடைந்தும், கோடை காலத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல் தூர்ந்தும் போயிருந்தது.

கால்நடைகள் நீர் அருந்துவதற்கு கா.முத்துவின் காணிக்கையாக வேறு இடத்தில் நீர்த்தொட்டி அமைத்து நீர் தினமும் நிறைக்கப்பட்டு வந்தது. இந்நிலையில் அக்கேணி மூடப்பட்டுத் தெரு வீதியோரமாக இரண்டு கடைகள் அமைத்து, கேணிக்குப் பதிலாக அதே இடத்தில் அகலமான தீர்த்தக் கிணறும் தோண்டப்பட்டது. கிணற்றைச் சுற்றி சீமெந்தினால் பூசிக்கட்டி வடக்கிலும், தெற்கிலும் மேலுக்கு இரு மிதிகர்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. தெற்கு மிதிகல்லில் நின்று பொதுமக்கள் தம் தேவைக்குத் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடியதாக ஆடுகால்களில் துலாவும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணக் கிணறுகளிலிருந்து இலகுவாக நீர் எடுப்பதற்குத் துலாவும், வாளியுடன் கூடிய துலாக்கொடியும் முக்கிய பங்கெடுக்கின்றன. வடக்கில் அமைத்த மிதிகல்லில் நின்றே ஐயரால் நீர் எடுக்கப்பட்டு சுவாமி தீர்த்தமாதும் வைபவம் நடைபெற்று வருகிறது. இக்கிணறு அமைக்கும் பணி தம்பையா செல்லத்துரையின் உபயமாகும். கட்டிய இரு கடைகளில் ஒன்று விதானை கந்தையாவிற்கும் மற்றையது மலையாள நாயர் வேலாயுத்திற்கும் கோவில் பேரில் வாடகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன.

புதுக்கோவிலடியில் தேநீர்க்கடை முதலில் வேலாயுதநாயராலும் பின்னர் அவர் தம்பியான நாராயண நாயராலும் நடத்தப்பட்டுவந்தன. அவர்கள் மாதாந்த வாடகைப் பணம் கோவிலுக்குத் தவறாது செலுத்தி வந்ததோடு பூசைத் திரவியங்களும் அன்பளிப்புச் செய்துதவினர்.

இம்முயற்சி கைகூட முழு மனத்தோடு முன்னின்று உழைத்தவர் ச. காசிப்பிள்ளையவர்களாகும். அவர் கடகம் கடகமாக தலையில் மண்சுமந்து கேணியை மூடி முடித்தவர் என்று வயதில் முதிந்தவர்கள் கூறிப் பெருமைப்பட்டனர். அவருடைய பணி இதோடு நின்றுவிடவில்லை. கோவிலிலுள்ள அசை பொருட்கள் யாவற்றிற்கும் பொறுப்பாய் இருந்து பாதுகாத்து வந்தார். வாகனங்கள், வாகனக்கொம்பு, கட்டும் கயிறு, தீவட்டிகள், பித்தளைப் பாத்திரங்கள், பட்டுக் குடைகள் முதலியவற்றை யெல்லாம் இவரே பாதுகாத்து வந்தார். கோவில் கட்டடங்களிலோ அல்லது ஓட்டுக் கூரைகளிலோ ஏற்படும் உடைபாடு உடனுக்குடனே கவனித்து ஆவன செய்து வந்தார்.

இனி ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும். அக்காலப் பகுதியில் கோவில் வீதிகளே இளம் பிள்ளைகளின் விளையாட்டிடமாக இருந்தன. கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி நாகலிங்க மைதானம் 1950இன் பின் உருவானது. வடக்கு வீதியில் கைப்பந்தாட்டம், கிழக்கு வீதியில் கால்பந்து

மலையாளிகள் இந்தியாவில் கேரள சேத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்கள் ஆண், பெண் இருபாலரும் இலங்கையில் பல பகுதிகளில் வைத்தியர்களாகவும், உபாத்திமராகவும், சில்லறை வியாபாரிகளாகவும் கடமையாற்றினர். புகையிரதசேவை, துறைமுகசேவை, நெசவுத் தொழிற்சாலைகள் முதலியவற்றிலும் பணி புரிந்தனர்.

முதலியன பிள்ளைகள் விளையாடுவர். தென்கிழக்கு மூலையில் நின்ற அரசு, மஹோகனி மரங்கள் ஒரு பக்கத்து Posts தெற்கே இரண்டு தடிகள் Goal கால்களாக நாட்டப்பட்டிருக்கும். விளையாடும் போது சிலர் பந்தை தவறாக உயர அடித்தால் சில வேளைகளில் கோயிற் கூரை ஓடுகள் உடையும். ஒவ்வொரு முறையும் ஓடு உடைந்தால் பிள்ளைத்தம்பி கவனித்து விளையாடுவோரைக் கண்டிப்பார். பந்து பலமுறை கோவிலுக்குள் போகும். அன்று கோவில் வாசல் கதவு உயர்ந்ததாயிருக்கவில்லை. விளையாடுவோர் முன் கதவால் கோயிலுக்குள் பாய்ந்து உள்ளே போய் பந்தை மீட்டு வந்து விளையாட்டைத் தொடர்வர். இந்தத் தொல்லையால் அவர் கஷ்டப்பட்டார். ஒருமுறை அவர் கோயிலுக்குள் நிற்கும் போது பந்து கோயிலுக்குள் ஓட்டை உடைத்துக்கொண்டு போனதும் அவர் பந்தை எடுத்துக் களஞ்சிய அறையில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டு சண்முகர் வாசல் கதவால் விளையாடிய வர்களுக்குத் தெரியாமல் வெளியே போய் தன் அறையில் இருந்துவிட்டார். உள்ளே போய் பந்தைப் பல இடங்களில் தேடியும் பந்து கிடைக்காததால் விளையாட்டுக் குழம்பியது. அடுத்தநாள் பின்னேரம் பிள்ளைகள் கூடியும் விளையாட முடியவில்லை. பின்பு மூத்தவர்கள் தலையிட்டு பந்தை அவரிடமிருந்து பெற்றுத்தந்து பிள்ளைகளை ஓட்டை உடைக்காது விளையாட வைத்தனர். இளைஞர்களிடம் இது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. சிலர் சுவாமி வீதிவலம் வரும் போது சகடை தள்ளக்கூட மறுத்தனர். அந்த அடியாரின் அர்ப்பணிப்பான தொண்டை சிலர் விளங்கிக்கொள்ளவில்லை.

1940ஆம் ஆண்டளவில் பிள்ளையார் சந்நிதிக்குப் பின்புறம் இருந்த கடை, திருத்தியமைத்து சீமெந்தால் மூடிக்கட்டிப் பாதுகாப்பான பெற்றோல் (Petrol) விற்கும் நிலையமாக மாற்றங்கள் செய்து, கூடிய வாடகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சு.காசிப்பிள்ளையின அயராத முயற்சியினாலேயே இத்திருப்பணி நிறைவாகியது. கடைகளின் வாடகையால் கிடைக்கும் பணம் கோவிற் பரிபாலனச் செலவுக்கு உதவுகிறது. சில வருடங்களில் அந்நிலையம் மூடப்பட்டதும், அக் கட்டடம் பொதுமக்கள் வாசிக்கசாலையாகப் பாவிக்கப்பட்டது.

சமூகப்பணி

சபாரத்தின முதலியார் காலத்தில் கொக்குவில்லில் ஓர் இந்து இளைஞர் சங்கம் (Y.M.H.A) அமைக்கப்பட்டுச் சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தது. அவர் எழுதிய நூல்கள் தவிர்ந்த மற்றைய வெளியீடுகள் இச்சங்கத்தின் மூலமே பிரசுரிக்கப்பட்டன. அவர் மருகர் ஞானசுந்தரமும், தம்பிஐயாவும் இதில் முக்கிய பங்காற்றினராக, முதலியாரின் பிரபந்தங்கள் சிலவற்றை 1929இல் அச்சிட்டு வெளியிட்ட காசிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 1922இல் முதலியார் மறைந்த பின் இச்சங்கமும் செயலற்றுவிட்டது.

பின்னர் 1939 ஆம் ஆண்டளவில் சு.சங்கரசிவம் தலைமையில் சில இளைஞர்கூடி இச்சங்கத்திற்குப் புத்துயிர் கொடுத்துப் பொதுமக்களின் பயன்பாட்டுக்கு ஒரு வாசிகசாலை அமைத்தனர். புதுக்கோவில் 2ஆம் பிரகார வடக்கு முலையில் உள்ள காணியில் வாசிகசாலை அமைந்திருந்தது. அந்தக் கட்டடத்தைப் பிரபல வழக்கறிஞர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் திறந்து வைத்தார். ஸ்ரீ யோகேஸ்வர சர்மாவைத் தினமும் சென்று வாசிகசாலையை மிகவும் பயன்படுத்தியவர்களுள் ஒருவராகக் கொள்ளலாம். சில வருடங்களின் பின் வாசிகசாலை காங்கேசன்துறை வீதியருகே கோவிலுக்குப் பின்னிருந்த கடைத்தொகுதி ஒன்றிற்கு மாற்றப்பட்டது. இம் முயற்சியில் செயலாளராகப் பணிபுரிந்த க.தேவராசா முன்னின்று உழைத்தார். பின்பு அன்பர் இதிருநாவுக்கரசுவின் உதவியால் அது கொக்குவில் மத்திய சன சமூகநிலையம் (Kokuvil Central Community Centre) எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டு அரசாங்கத்தில் பதிவாகி அவர்களின் மாதாந்த பண உதவி பெற்று வாசிகசாலையாகச் (புத்தகங்கள் சேர்ந்ததாக) சிறப்புறச் சிலகாலம் மு.சின்னத்தம்பி தலைமையில் செயல்பட்டது. சோ.சோமசேகரம் (அருமை) விளையாட்டுப் பகுதிக்கு (கைப்பந்து)ச் செயலாளராகப் பணிபுரிந்தார். Madras Hindu உட்பட பல இலங்கை, இந்தியப்பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வாசிகசாலையில் இருந்தன. செ.பழனித்துரை இந்திய பத்திரிகைகளைப் படித்துப் பயன்பெற்றவர்களுள் ஒருவராகக் கொள்ளலாம். க.தேவராசாவின் மறைவுக்குப் பின் இவ் ஒழுங்குகள் தடைப்பட, இளைஞர்கள் 2ஆம் பிரகார வடக்கு வீதியில் கோவிற் பரிபாலன சபையின் அனுமதியுடன் கட்டடம் அமைத்து, வாசிகசாலையைக் கொக்குவில் மத்திய சனசமூக நிலையமாகத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறார்கள். கோயிலில் வருடாந்த சம்பரத் திருவிழாவைத் தங்கள் உபயமாக இந்நிலையம் செய்து வருகின்றது.

‘ஓமொலி கோழி கூவ உலகமே மயிலா நிற்க
தேமொழி வள்ளி இச்சை தெய்வப்பெண் கிரியை யாக
நாமற ஞானம் வேலாய் மனப்புலன் முகங்களானாய்
ஏமுறக் கோலங் காட்டாய் எழிற் கொக்கூர் உறையும் கோவே!’

பிரம்மோற்சவம்

சி. பத்மநாதபிள்ளை அவர்களது இடையீடற்ற உழைப்பின் மிகுதியால் அடியார்களின் மனம் நிறைந்த உதவியுடன் கோயிலில் 1927இல் கொடிஸ்தம்பத் தாபிதம், யாகசாலை அமைப்பு என்பவை நிறைவாகின. இரதோற்சவத்திற்கான தேரும்அமைதி பெறுவதாயிற்று அஸ்திரதேவர், சண்டேஸ் வரர், கட்டியக்கோல் முதலியனவும் செய்விக்கப்பட்டன. குறிப்பிட்ட இந்தத் திருப்பணிகள் நிறைவேய்தியதும் புதுக்கோவிலில் பிரம்மோற்சவம் 1927இல் தொடங்கப்பட்டது.

தீர்த்தோற்சவம் வைகாசிப் பெளர்ணமியில் நடைபெறக்கூடிய வகையில் பத்துநாட்கள் உற்சவம் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பித்துத் தொடரும். வண்ண வைத்தீஸ்வரன் கோயில் பிரதம அர்ச்சகர் சிவபுரீ வைத்தியநாதக் குருக்களாலேயே முதன் முதலாகக் கொடியேற்றக் கிரியைகள் செய்து புதுக்கோவிலில் இவ் வைபவம் தொடங்கப்பட்டது. அன்று தொடக்கம் கொடியேற்றம், சம்பரம், தேர், தீர்த்தம் பூங்காவனம், வைரவர் பொங்கல் என்ற விசேட நிகழ்வுகளுடன் வருடா வருடம் பிரம்மோற்சவ விழாக்கள் வைகாசி மாதத்தில் பதினொரு தினங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. கோயிலில் நடத்தப்படும் நித்திய பூசையின் தத்துவத்தைப் பேணுவது மட்டுமல்லாமல் நித்தியத்தின் பூரணத்தைப் பெறுவதற்கு நடாத்தப்படும் விழா பிரம்மோற்சவமாகும்.

சித்திரையும், வைகாசியும் இளவேனிற் காலமாகும். இளவேனிற் காலம் விழாக்களுக்கு ஏற்ற காலம். விசாக நட்சத்திரத்தில் பூரணை கூடிய மாசமாதலால் வைகாசி எனப்பட்டது. முருகப்பெருமானுடையது விசாக நட்சத்திரம் ஆகையால் முருகன் விசாகன் என்று கூறப்படுகின்றான். புத்தர் பெருமான் பிறந்ததும் ஞானம் பெற்றதும் பரிநிர்வாணத்தை அடைந்ததும் வைகாசி விசாக நட்சத்திரத்திலாகும்.

பிரம்மோற்சவம் தொடங்குவதற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் கோவிலில் நீண்ட காலமாக அலங்கார உற்சவங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற்றன. அறுபத்து மூவர் குருபூசைத் தினங்கள் மாதாந்தம் வரும் நட்சத்திர சுபதினங்களில் அபிடேக ஆராதனைகள் நடத்தப்படுவதுண்டு. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாச சுவாமிகள் ஆகிய சமயகுரவர் வழிபாட்டிற்குதவ, கோயில் அமைப்பின் உரிய இடத்தில் ஐம்பொன்னாலான நால்வர் விக்ரிகரங்கள் தனிச் சந்நிதியில் அமைக்கப்பட்டு 2003ஆம் ஆண்டில் பிரதிட்டைக் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கொடிமரம்

கருவறையில் உள்ள மூலமூர்த்திக்கு எதிரே நேராக நிற்பது கொடிமரம். இதைப் போன்று உடலையும் நேராக இருத்தி இடை, பிங்கலை என்னும் இரு நாடிகள் வழியே பிராண வாயுவை நடுநாடியில் நிறுத்தித் தியானம் செய்யும் பொழுது பிராணவாயு அசைவின்றி நிற்கும். இது யோக நூல்களில் கும்பகம் எனப் பெயர் பெறும். இவ்வாறு நிறுத்தும் பொழுது மனம், ஐம்பொறிகள், அவற்றின் விடயங்கள் முதலியன படிப்படியாக ஒடுங்கும். ஒடுங்கும் போது மனம் ஒருவழிப்பட்டுப் பரமசிவ தரிசனம் ஏற்படும். இதுவே கொடிமரம் உணர்த்தும் தத்துவம் ஆகும்.

பிரம்மோற்சவ விழாக்கள்

கொடியேற்றம்

பிரம்மோற்சவத்தில் முதன்மைபெற்று விளங்குவது கொடியேற்றம். எவ்வித இடையூறும் இன்றித் திருவிழாக்களைச் செவ்வனவே நடத்தி முடிப்பதற்கு ஆன்மாவானது மலநீக்கம் பெறுதற்பொருட்டுத் திருவருளாகிய கொடி ஏற்றுவதையே கொடியேற்றம் என்கின்றோம். கொடியேற்றத்திற்கு முதல்நாள் அநுக்கை, கிராமசாந்தி, வாஸ்துசாந்தி, மிருத்சங்கிரகரணம், அங்குரார்ப்பணம் ஆகிய கிரியைகள் நடைபெறும். இவைகளினால் நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் பலவித நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. திருவிழாக்கள் முடியும் வரை வெளியிலக உபாதைகள் ஒன்றும் பாதிக்காத வண்ணம் பிரதமகுருக்கள் மூலமூர்த்திக்கும், பரிவார மூர்த்திகளுக்கும், தமக்கும் காப்புக் கட்டுதலே இரட்சாபந்தனம் என்னும் கிரியையாகும். இதனால் கிரியைகள் யாவும் சித்தியாகும்.

கொடியேற்றக் கிரியை உணர்த்தும் தத்துவம்

ஆணவத்துக்கும், ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றே. ஞானம் மேலிட்ட காலத்தில் ஆணவம் ஒளித்து நிற்கும். ஆணவம் மேலிட்டவேளை ஞானம் உருக்கரந்து நிற்கும். ஒன்று மேலிட்ட காலத்தில் ஒன்று ஒளித்து நின்றாலும் ஞானத்தை ஆணவமலம் பொருந்தாது. பூர்வ வாசனா விஷேசத்தினால் சிவஞானம் விளங்குமானாலும் மும்மலங்களிலே மூழ்கிக் கிடக்கும் ஆன்மா, அருள் கூடும்படியாகப் போக்கவே கொடியேற்றம் நிகழ்த்துவது. பஞ்சாக்கரத்தினால் மோட்சத்தை அடைவிப்பது கொடி. மும்மல பந்தத்தால் பிறந்திறந்து சுழன்று வருந்தும் ஆன்மாக்கள் உண்மையை நோக்கி அறிவுக்கறிவாய் நிற்கும் சிவத்தைப் பிரியாமற் குறித்து, மந்திர சொருபம் அறிந்து, பிஞ்செழுத்தென்னும் வகாரமாகிய பராசக்தியையும், பெருவெழுத்தென்னும் சிகரமாகிய சிவத்தையும் இருதயத்தில் வைத்துத் தியானித்து, தன்னிடத்தில் அறிவே தாரமாக நிறுத்த, பேசும் எழுத்தான பரைக் கொடியேறி பேசா எழுத்தான சிவத்தை இரண்டறக் கலப்பித்தலால், ஆணவமல அரசு வலியிழந்து செயலிழந்து ஒடுங்க, ஆன்மா பேராணந்தப் பெருவாழ்வை அடையும். மலநீக்கமும், முத்தியும் வருதற்கு இம்முறையே திருவருளாகிய கொடியேற வேண்டும் என்பதை அறிவிக்கும் நற்குறியே இது.

‘வாக்காலு மிக்க மனத்தானு மெக்காலுந்
தாக்கா வுணர்வரிய தன்மையனை - நோக்கிப்
பிரித்தறிவு தம்மிற்பிரியாமை தானே
குறிக்கு மருணல்கக் கொடி’ (1)

‘அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்து நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்து மேலைப் பெருவெழுத்து - நெஞ்சழுத்திப்
பேசுமெழுத்துடனே பேசா வெழுத்தினையுங்
கூசாமற் காட்டக் கொடி’ (2)

தத்துவம் த்வஜஸ்தம்பத்தின் அதிதேவதை சிவன். மேலும் இந்த
ஸ்தம்பமே சிவனைக் குறிப்பதாகும். நெடிதுயர்ந்த இக்கொடிமரம் மூன்று
பகுதிகளைக் கொண்டது. அவை (1) சதுரமான அடிப்பகுதி (2) எட்டுக்
கோண வேதி போன்ற அமைப்பு. (3) வட்டமான நீண்ட மரப்பகுதி (தடி)
சதுரம் பிரம்மாவையும், எட்டுக்கோணம் விஷ்ணுவையும், வட்டப்பகுதி
நுதிரனையும் குறிப்பவை என்பது ஆகமங்களில் காணப்படும்.

இக்கருத்து த்வஜாரோஹண காலத்தில் த்வஜத்தை ப்ரதிஷ்டை
செய்யப்படும் சடங்குகளில் விளங்கும் த்வஜத்தண்டம் முப்பகுதிகளாகப்
பிரிக்கப்பட்டு முறையே அப்பகுதிகளில் ஆதம், விந்தியா, சிவதத்துவ
மந்திரங்களால் ந்யாஸ செய்யப்படுகின்றன.

இவ்வாறு த்வஜதம்பமும் சிவலிங்கத்தைப் போலவே ஸகல நிஷ்கல
ஸ்தாசிவனையும் அவருடைய பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் குறிக்கும்.
ஆனால் த்வஜஸ்தம்பத்தின் நான்கில் ஒரு பாகமான வட்ட மேற்பகுதி
சிவனின் எல்லையற்ற விஸ்தாரத்தையடையும் சக்தியைக் குறிப்பதாகும்.
என்பதே லிங்கத்திற்கும் த்வஜ ஸ்தம்பத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமையாம்.

‘சிவபெருமான் அகண்டாகர அருவ, அருவருவ, உருவ வடிவங்களைக்
கொண்டு சென்று பஞ்ச கிருத்தியத்தைச் செய்யும் இரகசியத்தைத் துவசத்
தம்பத்திலே 32 பிரதான தத்துவங்களைக் குறிக்கும் 32 பிரிவு வளையமிட்டு
அதன் உச்சியிலே மேற்கூறிய நால்வித வடிவங்களாகவும் நின்று பஞ்ச
கிருத்தியங்களையும் செய்கின்றனர். பஞ்ச கிருத்தியத்திற்கு ஐந்து
வீட்டையும் (மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம்) நால்வகை வடிவத்திற்கு
நாலு கலசத்தையும் அமைத்து பஞ்சகிருத்திய துவசமும் காட்டுதல்.’

- காமிகாகமம் - விம்பாகமம் - சிவோற்சவ படலம்

திருவிழாக்கள்

கொடியேற்றிய நாள் முதல் பத்து நாட்கள் நிகழும் திருவிழாக்களும்
தனித்தனித் தத்துவங்களை உணர்த்துகின்றன.

1ஆம் நாள் (பிரகிருதி நடனம்)

தூல உடம்பை நீக்குதற் பொருட்டுச் செய்தல்.

2ஆம் நாள் (இருவினை நடனம்)

குக்கும் உடம்பை நீக்குதற் பொருட்டுச் செய்தல்.
ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து,

அந்தக்கரணம் நான்கு, பிராணவாயு ஒன்று, ஆகிய
பதினைந்து தத்துவங்கள் சடப்பொருள்.

3ஆம் நாள் (முக்குண நடனம்)

மூவினை, முப்புத்தி, முக்குணம், மும்மலம்,
முக்குற்றம் (காமம், வெகுளி, மயக்கம்) முப்பிறப்பு
(உம்மை, இம்மை, அம்மை) முப்பற்று (உலக
வீடணை, தனவீடணை, தாரவீடணை) முதலியன
யாவும் நீங்கச் செய்தல்.

4ஆம் நாள் (அந்தக்கரண நடனம்)

நாற்கரணங்கள், நால்வகைத் தோற்றங்கள் ஆகிய
இரண்டும் நீங்கச் செய்தல்.

5ஆம் நாள் (பஞ்சேந்திரிய நடனம்)

ஐகீர, ஸ்வப்ன, சுகுப்தி, தூரியம், தூரியாததம்,
ஐம்பொறிகள், ஐந்தவத்தைகள் ஐந்து மலங்கள்
(ஆணவம், கன்மம், மாயை, வைந்தவம், திரோதாயி)
முதலியவை நீங்கச் செய்தல்.

6ஆம் நாள் (காமாதியாறின் நடனம்)

உட்பகையாறு, கலையாதியாறு, கன்மமலகுணமாறு,
பதமுத்தியாறு, முதலியன நீங்கச் செய்தல்.

7ஆம் நாள் (சத்தகோடி மகாமந்திர நடனம்)

ஏழ்வகைப் பிறப்பு, வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழு,
மாயேயமலகுணம் ஏழு, முதலியன நீங்கச் செய்தல்.

8ஆம் நாள் (வித்தியா தத்துவ ஆணவ நடனம்)

எண்குணங்கள் (பவமின்மை, இறவின்மை, பற்றின்மை,
பெயரின்மை, உவமையின்மை, ஒருவினையின்மை,
குறைவிலறிவுடைமை, கோத்திரமின்மை)

சுவதந்திரத்துவம், விசுத்ததேகம், நிராமயான்மா,
சருவஞ்சுத்துவம், அநாதிபோதம், அலுப்த சத்தி,
அநந்தசத்தி, திருப்தி, முதலியன விளக்குதற்
பொருட்டு செய்தல்.

9ஆம் நாள்

திரோதாயி நடனம், } - திருக்காப்புநாள்
நவபத நடனம் }

சத்திமுத்தி நடனம் - திருவுலாப் புறத்தில்

வாதனை நடனம் - திருவனந்தலில்

மூவடிவங்கள் - நிஷ்களம், சகளநிஷ்களம், சகளம்

முக்கிருத்தியங்கள் - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம்

மூன்றிடைத்துறைதல் - சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்

மேற்காட்டியன இல்லையென்ற பொருட்டாகச் செய்தல்.

10ஆம் நாள் (பேரின்பாதீத நடனம்)

சிந்தையும், மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாய்,
அந்தபிலின்பத் தழிவில் வீடான பரமானந்தக் கடலில்
அமுந்துதற் பொருட்டாகச் செய்தல்

11ஆம் நாள் (பதி பசு பாச நடனம்)

தினந்தோறும் இரு வேளைகளிலும் யாக பூசையும்,
கொடிமர அபிஷேகமும், பூசை, பலியும், திக்குகள்
பலியும் நிகழ்த்துவர். இதன் பின் உற்சவ மூர்த்திக்கு
அலங்காரமும், விஷேட தீபாராதனையும், திருமுறை
ஓதலும் செய்து திரு உலா நடைபெறும். வீதிவலமாகச்
சுவாமி ஈசான முலையை அடைந்ததும் யாகத்தில்
பூர்ணாகுதியும், ஆராதனையும் நடைபெறும். ஒவ்வொரு
நாளாக்கும் ஒவ்வொரு வாகனமும் ஒவ்வொரு வகை
அலங்காரமும் உரியது. உற்சவமும் வெவ்வேறுபடும்.

முதல் ஐந்து நாட்கள் உற்சவம்

தோற்றக்கிரம பஞ்சகிருத்தியம் விளக்கல் காரணமாகவும்

பின் ஐந்து நாட்கள் உற்சவம்

லயக்கிரம பஞ்சகிருத்திய விளக்கங் காரணமாகவும்.

இறுதியிலுள்ள ஒருநாள் உற்சவம்

மோஷூப் பிராப்தி உணர்தல் காரணமாகவும் செய்யப்படும் என்ப.
நான்குவித அநுக்கிரகங்கள்

1. ஆன்ம ஞானாநுக்கிரகம்
2. சக்தி ஞானாநுக்கிரகம்
3. ஈஸ்வர ஞானாநுக்கிரகம்
4. பிரம ஞானாநுக்கிரகம்

- சிவஷேத்திராலய மகோதஸவ உண்மை விளக்கம்

நா.கதிரைவேற்பிள்ளை

கொடியேற்றத் திருவிழா (குவசாரோகணம்)

புதுக்கோவிலில் ஆரம்பத்திலிருந்து விதானை கந்தையா
கொடியேற்றத் திருவிழாவைச் செய்து வந்தார். பின்னர் அவர் மகன்
க. குமரையா பலவருடங்கள் இவ் உற்சவத்தைச் செய்து வந்தார். அவரைத்
தொடர்ந்து அவரது மருமகன் ஆறுமுகம் செய்தார். இப்போது அவர் மனைவி
ஆறுமுகம் நாகேஸ்வரி அம்மையாரின் குடும்பம் (Canada) செய்து வருகின்றது.

(தேர்த்திருவிழாவும், தீர்த்தத்திருவிழாவும் உற்சவ
தினங்களுள் முக்கியமானவை.)

இராசரத்தினம் சுபத்திரை

கொடிச்சீலையில் சுப்பிரமணியருக்கு
உரிய அடையாளமான மயூரமும், சக்தியும்
ஆகிய இவ் விரண்டுடனும் கண்ணாடி,
பூர்ணகும்பம் முதலிய அஷ்டமங்களப்
பொருட்களும் இடம்பெறுவன. (கொடிச்சீலையை
நெடுங்காலமாக இராசரத்தினம் சுபத்திரை
அம்மையார் வருடந்தோறும் தனது

காணிக்கையாகக் கோவிலுக்கு அன்பளிப்புச் செய்து வந்தார். ஆறுமுகம் உபயகாரரானதும் தானே கொடிச்சீலையையும் கொடுக்க விரும்பி அப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்.) உற்சவ மூர்த்தியை அலங்கரித்து, கொடிமரத்துக்கு முன் எழுந்தருளுவித்த பின் கொடிச்சீலையை வருவித்து கொடிமரத்தில் உள்ள கயிற்றில் பிணைத்து சமஸ்த தேவத ஆவாஹனக் கிரியை நிகழ்த்துவர். இக்கிரியையில் தேவர்கள் அனைவரும் கொடிமரத்தில் திருவிழா முடியும் வரை சாந்நித்தியங் கொண்டருளுமாறு வேண்டப்படுகின்றனர். பின் கொடியை ஏற்றி, வலமாகச் சுற்றி, தர்ப்பையைச் சுற்றிலும் பரப்பி இணைத்துக் கட்டிய பின் விருஷபயாக கும்பத்தை கொடிமரத்தின் அடியில் அபிஷேகம் செய்வர். பின்னர் அன்னத்திலான உருண்டைகளால் பலியிட்டு, தூபதீபங்களால் அருச்சித்து, அஸ்திர தேவரைப் பிரதிஷ்டித்து ஆவாகித்து, ஆசீர்வாதம் நிகழ்த்தி, உற்சவேசருக்குப் பூசை நடைபெறும்.

மாம்பழத் திருவிழா புதுக்கோவிலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது தண்டாயுதபாணி சந்நிதி 1965இல் அமைக்கப்பட்ட பின்பே, இந்தப் பண்டிகையுடன் கூடிய கிருகம். பொ. அப்பாத்துரை அவர்களின் உபயம் இங்கு அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஐம்பொன்னாலான எழுந்தருளி மூர்த்தி திருமதி. சீனிவாசம் இராசாத்தியம்மா அவர்களின் உபயமாகும். தண்டாயுதபாணி சந்நிதியின் முன் மண்டபம் திருமதி. பாக்கியம் சுப்பிரமணியம், தம்பிப்பிள்ளை சண்முகநாதன் ஆகிய இருவர்களின் உபயமாக 1980ஆம் ஆண்டிலேயே ரூபா 18500/= செலவில் அமைக்கப்பட்டது. சில வருடங்களாக அப்பாத்துரை குடும்பமே இத் திருவிழாவைச் செய்து வந்தது. இப்போது திருமதி. மகேஸ்வரி இரத்தினம் (U.K) இவ்வுபயத்தைச் செய்து வருகிறார்.

சப்பரத் திருவிழா ஆரம்பநாட்களில் இருந்து குடிமகன் சின்னத்தம்பியின் உபயமாகப் பல வருடங்கள் நடைபெற்றது. இவர் மணவறைச் சோடனைகளிலும், கலியாண வீடுகளில், கண்ணாடிக் கூட்டு விளக்குகள் சகிதம் சொக்கட்டான் பந்தல் அமைத்து அலங்கரிப்பதிலும் பிரசித்தமானவர். உற்சவத்திற்கு வெளிச்சம் ஊட்ட தீவட்டிகள் (5நாக்குகள், 3நாக்குகள், ஒற்றைத் தீவட்டி) தேங்காயெண்ணெயில் தோய்த்து கொளுத்தக் கூடிய வகையில் அமைத்தளிப்பதும் அவர் பணியாய் இருந்தது. வருடாவருடம் முத்துச் சப்பரத்தில் (ஒரு கூடு) சுவாமி வீதிவலம் வரும் காட்சி மிக அலங்காரமாக இருக்கும். 1940ஆம் வருடத் திருவிழாவில் மூன்று கூட்டுச் சப்பரத்தில் பிள்ளையார், சுப்பிரமணியர், வள்ளிதெய்வயானை அம்மன்மா ஓவ்வொரு கூட்டில் எழுந்தருளி வீதிவலம் வந்த அழகான காட்சியைக் கண்ணுற்றவர்கள் மறக்கமாட்டார்கள். அக்காலப்பகுதியில் புதுக்கோயில் இரண்டாம் பிரகாரம் நாலுபக் கங்களிலும் அவ்வளவு விசாலமானதாக இருந்தன.

சின்னத்தம்பியின் குடும்பத்தினர் திருவிழாவைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தனர். 1941 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இத்திருவிழா V.K. ஞானசுந்தரத்தின் உபயமாகச் சில வருடங்கள் நடைபெற்றன. 1950 க்கும் பின்னர் சுப்பையா, கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகியோருக்கு இந்தத் திருவிழா மாறி இப்போது (2009) சிலவருடங்களாக கொக்குவில் மத்திய சனசமூக நிலைய இளைஞர்கள் பொது உபயமாகச் செய்து வருகிறார்கள்.

தேர்த்திருவிழா

ஆன்மாக்களுக்கு ஆனந்தமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், மனோமயகோசம், பிராணமயகோசம், அன்னமயகோசம் என்னும் ஐந்து உறைகள் உண்டு. பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்னும் தூல பூதங்களால் உண்டாகிய சரீரம், தூலசரீரம் என்றும் அவை உணவால் வளர்க்கப்படுதலின் அன்னமயகோசம் என்றும் கூறப்படும். ஆன்மாவானது இந்த ஐந்து கோசங்களின் வேறாயும், அவற்றோடு சேர்ந்தும் அது அதுவாகவும் நின்று அவற்றைச் செலுத்தும். கோசங்கள் ஐந்தும் மாயையினின்று ஒன்றுக்கொன்று தூலமாய்த் தோன்றுவனவாகும். அன்னமயகோசமாகிய தூலசரீரம் மிகவும் பருமை வடிவமுடையதாதலின் ஏனைய நான்கிலும் பருமையும் வலிமையும் பெற்றிருக்கும் ஆதலினால் அதற்குத் தேர் உவமையாகக் கூறப்படும்.

ஆன்மாவானது வேறாயும், ஒன்றாயும் கலந்து நின்று இயக்குவிக்கும். ஆன்மா இந்த ஐந்து கோசங்களில் வயப்பட்டு நின்று இயங்கி நிற்கும். இத்தகைய தத்துவ ரூபத்தையே தேர்த்திருவிழா, எளிய பாமர மக்களும் உணர்ந்துகொள்ளும் வண்ணம் உருவகித்துக் காட்டி, விளக்குகிறது. ஆன்மாவானது உடலாகிய தேரை ஊர்ந்து நின்று உலகமாகிய மாடவீதிகளில் உழன்று திரிந்து வருகின்றது. உயிரானது தூல உடலை இயக்கும் தன்மை, ஒரு பெரிய தேர் தரையில் ஊர்ந்து செல்லுதலை ஒக்கும். உயிரை அரசனாக உருவகம் செய்து, அது உடலில் இவர்ந்து ஊர்ந்து செல்லும் தன்மை 'மன்னன் படையொடு பவனி போதல்' போன்றது.

சீவன் தன் மனத்தை முறையே மேலாக விளங்கும் உந்திக் குண்டலியில் இருந்து நாபிக்கும். பின் இருதயத்திற்கும், அங்கிருந்து கண்டம், வாய், நாசி, இருகண் இவைகளின் வழியாக மேனோக்கி லயப்படுத்தி, அங்கிருந்து ஆறாம் அடுக்காகிய புருவ மத்தியிலும், அங்கிருந்து ஏனைய அடுக்குகளாகிய மஸ்தக அந்தம் மத்தி ஆதித் தானங்களிலும், துவாதசாந்தத்திலும் லயப்படுத்தி அங்கிருந்து உச்சிக் குடையாகிய பிரமரந்திரத்தில் ஏற்றி லயப்படுத்திப் பரமானந்த ரூபியாக வேண்டும் என்பதையே தேரின் அமைப்பும், உறுப்பும் குறிக்கின்றன.

ஏற்றத்தாழ்வின்றி மக்கள் கூடும் போது சமுதாய ஒருமைப் பாடு மிளர்கின்றது. சமூக உறவு விருத்தியடைகின்றது. சமுதாயத்தில் கூட்டுமுயற்சியின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகிறது. எவ்விதபேதமும் இன்றி மக்கள் பலரும் ஒன்றுசேர்ந்து அன்புடன் கூடித் தேரை இழுத்து வலம் செய்வித்து இறைவனை வழிபட்டு மகிழ்கின்றனர். உள்ள வேறுபாடுகள் அனைத்தும் நீங்கி மக்கள் அன்பினால் ஒன்றுபட்டு இன்பம் எய்தி மகிழ்ந்து வாழ்வதற்கு தேர்த்திருவிழா பெரிதும் துணைபுரிகின்றது.

இத்திருவிழா பிரம்மோற்சவ ஆரம்பகாலத்தில் இருந்து சி. பற்பநாதபிள்ளையின் உபயமாகவிருந்தது. பின் அவர் குடும்பத்தினர் ப. குமாரசுவாமி தலைமையில் செய்து வந்தனர். ஈற்றில் தி. பத்மராசாவுக்கு மாறிப் பின் சில ஆண்டுகள் சி. ப. வேலாயுதபிள்ளையின் உபயமாக இருந்தது. இப்போது சில வருடங்களாக பற்பநாதபிள்ளையின் பூட்டனும் சோ. செல்வரத்தினத்தின் மகனுமான ஸ்ரீராம் (UK) அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். பற்பநாதபிள்ளையின் மனைவி அமுதம் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் புதுக்கோவிலில் மூலவருக்குத் தூண்டாமணி விளக்கேற்றி மகிழ்ந்தார்.

தீர்த்தத்திருவிழா (இரவு) துவசாவரோகணம் கொடியிறக்கம்.

இவ்வற்சவம் அருளலைக் குறிக்கும். பிரமோற்சவம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இது வே. சிற்றம்பலத்தின் உபயமாகவும் பின்னர் அக்குடும்பத்தின் உபயமாகவும் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்றது. 1940இன் பிற்பகுதியில் மலைநாட்டில் இருந்தும், இந்தியாவில் இருந்தும் பலவாண் மலர்கள், மருக்கொழுந்து முதலியன தருவிக்கப்பட்டு மாலைகள் கட்டிச் சுவாமிக்குச் சாத்தப்பட்டிருக்கும். இணுவில் நாகலிங்கம் பண்டாரியாய் இருந்தார். சாத்துப்படி ஐயர் விசேஷமாக அழைக்கப்பட்டு நின்ற கோலத்தில் இருக்கும் விக்கிரகங்களுக்கு துணியினால் செய்த கை, கால் முதலியன தற்காலிகமாக அமைத்து அவற்றை இருந்த பாவனையாக மாற்றி மலர்மாலைகளாலும், முத்து, தங்க அணிகலன்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு முருகன் எழுந்தருளி அருள்பாலித்து வீதிவலம் வருவார். பிள்ளையார், வள்ளிதெய்வானை சமேத முருகன், சண்டேஸ்வரர் ஆகிய மூன்று மூர்த்திகளும் தனித்தனி வாகனங்களில் (முஷிகம், மயில், அன்னம்) எடுத்துச் செல்லப்பட்டு தீர்த்தக் கிணற்றுக்குத் தெற்கே சகடையில் வடக்கு நோக்கி இருந்து தீர்த்தமாடி அருள்பாலிக்கும் காட்சியை இலகுவில் மறக்கமுடியாது. திருஉலா கொடி, குடை, ஆலவட்டம் முதலியன தாங்கும் அடியார்கள் புடைகுழ மேளவாத்தியங்களுடன் நடைபெறும். தீர்த்தக் கிணற்றடி, தோரணம், மாவிலை, பூச்சரம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். கிணறு வற்ற நீர் வெளியே இறைக்கப்பட்டு புதிதாக ஊறிய நீரிலேயே சுவாமி தீர்த்தம் ஆடுவார். தீர்த்த உற்சவம் நிகழமுன் மஞ்சள் முதலிய திரவியங்கள் உரலில் இட்டுத் தூளாக இடித்து சாணம், தைலம்,

நெய் முதலியவற்றுடன் கலந்து சுவாமிக்குச் சாத்தும் சூர்ணோத்சவம் உட்கோவிலில் நடைபெறும். உற்சவமூர்த்திக்கு ஆராதனை நிகழ்ந்ததும், தீர்த்தம் கொடுக்கும் இடத்திற்கு அஸ்திர தேவருடன் உற்சவேசரை வலமாக எடுத்துச் செல்வர். அஸ்திரதேவருக்கு முறைப்படி அபிஷேகம் நிகழும். ஆசாரியாரும், அஸ்திரதேவருடன் நீரில் மூழ்கி ஸ்நானம் செய்வர்.

பால், இளநீர், கருப்பஞ்சாறு, பஞ்சாமிர்தம், விபூதி, சந்தனம், குங்குமம், பன்னீர் ஆகியவற்றால் அஸ்திரதேவருக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் சிறப்பாக நடைபெறும். சூர்ணோத்சவக் கிரியைகளில் தெய்வீகமான திருப்பொற்சண்ணப்பாடல் இடம்பெறும். தில்லையம்பலத்தில் சிவன் தீர்த்தம் ஆடும் பொருட்டுப் பாடப்பட்டதே திருப்பொற்சண்ணமாகும். ஆன்மா இறைவனை வியந்து ஆனந்த மனோலயப்பட்டு (இறைவன்) திருமுழுக்காட்டும் பொருட்டே மாணிக்கவாசகசுவாமிகளால் இப் பாடல்கள் பாடப்பட்டவை. அவ்வகையில் ஆன்மாக்களின் மலபந்த வினைகளைக் களைந்து இறைவன் தீர்த்தமாலுடன் ஆன்மாவும் ஒன்றுசேர்ந்து பரமானந்தப் பேற்றைப் பெறுவதே இதன் உட்கருத்தாகும். பூசை முடிந்ததும் அடியார்களுக்குத் தீர்த்தமும், பிரசாதமும் வழங்கப்படும். பின்னர் சுவாமி திருவீதி வந்தபின் மண்டபப் படிகள் இரண்டிலும் பூசை நடைபெறும். (விதானை கந்தையா, வேலாயுதநாயர்) பூசைகள் முடிந்தபின் சுவாமி வீதிவலம் வருவார். வடக்கு வீதியில் விசேட மேளங்களின் சபா அரைமணி நேரம் வரை நடைபெறும். சுவாமிமுன் வாசலை வந்தடைந்து பின் முதலாம் பிரகாரத்தைச் சுற்றி வந்து யாகசாலையை அடைவார். சுவாமி முன்னிலையில் பத்துநாட்கள் செய்த யாக பூசைகள் பூரணமாக்கப்பட்டுக் கும்பநீரால் மூலமூர்த்திக்கு அபிஷேகம் நடைபெற்றுத் திருவிழா நிறைவுபெறும்.

அன்று இரவு துவசாவரோகணம் (கொடியிறக்கம்) மற்றும் சண்டேஸ்வர உற்சவம் மௌனோற்சவம், ஆசாரியார் உற்சவம் என்பன தொடர்ந்து நடைபெறும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளாகும். சில வருடங்களில் காலை அபிஷேகத்திற்குப் பால், காவடியில் அடியார்கள் கொண்டு வந்தனர். 1940 இன் முற்பகுதியில் மூன்று, நான்கு வருடங்கள் வரை செல்லையா இரத்தினசிங்கம் தங்கள் வீட்டிலிருந்து மேளவாத்தியத்தோடு பால்காவடி தாங்கி நடனமிட்டுக் கோவிலுக்குக் கொண்டுவந்து தமது பெற்றோர்களின் நேர்த்திக் கடனைப் பூர்த்தி செய்தார். பின் (ஒருவருடம்) 1951ஆம் ஆண்டில் தாயின் நேர்த்திக்கடனை அனுசரித்துச் செல்லத்துரை இரத்தினப் பிரகாசம் தனது வீட்டிலிருந்து மேளதாளத்துடன் காவடியில் பால் கொண்டு வந்து தீர்த்தத்திலன்று காலை அபிஷேகம் செய்வித்தார். பின்னர் 1978ஆம் ஆண்டு வைகாசியில் காசியில் கங்கைக் கரையில் தனது பெற்றோர்களுக்குப் பிதிர்க்கடனாற்றி பிண்டோதகக் கிரியை - பிண்டமிட்டு நீரால் தர்ப்பணம் செய்து திரும்பிய போது காசியிலிருந்து தீர்த்தமும் கொண்டுவந்து அவ்வருட தீர்த்தோற்சவ தினத்தில் மூலமூர்த்திக்கு அபிடேக, ஆராதனைகள் செய்வித்து மகிழ்ந்தார்.

மகோற்சவ காலங்களில் தீர்த்தம் தவிர்ந்த மற்றைய ஒன்பது நாட்களும் பகல்இரவு இரு திருவிழாக்களின் சாத்துப்படி வேலைகளைத் சிவஸீ தியாகராசாஜயர் கவனித்து வந்தார். மற்றைய வருடாந்த உற்சவங்களிலும் இவரே சுவாமியை அலங்கரிப்பவர். இவர் கொக்குவிலை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர். புதுக்கோவில் முருகன் மேல் ஆராத அன்பு கொண்டவர். தலைசை (தலையாழி) காளியப்பர் கோவிற் பூசகர். அந்திம காலம் வரை அவர் புதுக் கோவிலுக்காற்றிய தொண்டை நாம் நன்றிக்கடனோடு நினைவுகூருகிறோம்.

உற்சவங்கள் சிருஷ்டி முதலியவற்றைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவன. இதன் பிரிவுகள் பல்வகைக் கிருத்தியங்களைச் சுட்டியமைவன.

அங்குரார்ப்பணம், திருக்கல்யாணம் } ஆகியன சிருஷ்டியையும்
ஷாபந்தனம் }

வாகனங்களில் இவர்ந்து உலாவுதல் } திதியையும்
ஹோமம், பலி என்பன }

சூர்ணோற்சவம் }
ரதாரோகணம் }

மௌனோற்சவம்

ஊடல்திருவிழா

- சம்ஹாரத்தையும்

- திரோபவத்தையும்

- அநுக்கிரகத்தையும் குறிக்கின்றன.

பிராயச்சித்த அப்டேகம்

இது பிரம்மோற்சவ உற்சவங்களின் இறுதியில் செய்யப்படுவது. பல காரணங்களால் கிரியைகளை உரியவாறு நிகழ்த்தாது தவறு ஏற்படச் சந்தர்ப்பங்கள் நேரிடுவதுமுண்டு. இவை தெரிந்தும், தெரியாமலும் நிகழலாம். இவற்றைச் சாந்தப்படுத்திக் குறைகளைக் களைந்து கிரியைகளை நிறைவுபெறச் செய்யவே பிராயச்சித்தக் கிரியைகள் செய்வர்.

பல வருடங்களாக இவ் உபயத்தை மலேசியா, சிறம்பானில் வசித்த பொன்னம்பலம் துரைராசா (பொன்னையா) செய்து வந்தார். 1993இல் அவர் மறைந்தபின் மலேசியாவில் இருக்கும் அவர் குடும்பத்தினர் முக்கியமாக பொ.பாலகிருஷ்ணன் தொடந்தும் இவ் உபயத்தைச் செய்துவருகின்றார்.

சாதகாசிரியர் - நிகழ்த்தவேண்டிய கிரியைகளைப் பந்ததிகளைக் குறிப்பிட்டு உணர்த்துபவர்.

போதகாசிரியர் - கிரியைகள் அனைத்தையும் நன்கறிந்தவராய், நிகழ்வதனையும் கண்காணிப்பார்.

இவ்விருவரும் பிரம்மோற்சவத்தில் முக்கிய பங்கெடுப்பர்.

பைரவர் வழிபாடு

பிள்ளையாரைப் போலவே பைரவப் பெருமானும் ஆற்றோரங்களிலும், மரவடிகளிலும் அமர்ந்திருந்து அருளுகின்றார். அவர் கிராமத்தெய்வம், காப்புத்தெய்வம். பைரவர் சிவகுமாரர் நால்வரில் ஒருவர். ஆதலால் சாக்ஷாத சிவபெருமானே அவர். பைரவர் தோற்றம் மூவேறு தடவைகளில் நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப் படுகின்றது. ஆனால் மூன்றும் ஆதிக்கிரமமான செயல்களில் ஈடுபட்டவரை நிக்கிரகஞ்செய்யத் தோன்றிய உக்கிர மூர்த்தங்களாய் இருத்தல் காணலாம். (பூரு - பயங்கரம், பைரவர் பயங்கரமானவர்.)

- (1) பரமன் தன் தலைகள் ஐந்தில் நடுத்தலையால் சிவநிந்தை செய்த போது அத்தலையைத் தடிந்து அவனை நிக்கிரகம் செய்தார்.

‘பிரமன் தன் சிரமரிந்த பெரியோய் போற்றி’

- (2) சுவபக்தர்களைத் துன்புறுத்த வந்த கஜாசுரன் என்ற ஆனையை (காசியில்) நிக்கிரகம் செய்தார்.

*‘மாலாகி மதமிக்க களிறுதன்னை வதைசெய்து
மற்றதனின் உரிவை கொண்டு
மேலாலுங் கீழாலுந் தோன்றா வண்ணம் வெம்புலால்
கைகலக்க மெய்போர்த்தோனே’*

- (3) இரணிய வதத்தினாற் கர்வங்கொண்ட நரசிங்க வடிவினராகிய விஷ்ணுவைத் தோலுரித்து நிக்கிரகம் செய்தார்.

*‘விரித்தபல் தலைகொள் சூலம் வெடிபடு தமருகங்கை
தரித்ததோர் கோலகால பைரவனாகி வேழம்
உரித்துமை யஞ்சக்கண்டே ஒண்திரு மணிவாய் விவ்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே.’*

இவை மூன்றும் அப்பர் தேவாரங்கள். இம்மூன்று வைபவத்திலும் சிவனிடமிருந்து பைரவர் தோன்றியுள்ளமை குறிக்கப்பெற்றது.

அக்கினி புகை போர்த்தது போல் செந்நிறமேனியின் மீது புகைநிற ஆனைத்தோல் போர்த்தவராக பைரவவர்ணனை கந்தபுராணம் கூறுகின்றது. கடம்பவன புராணத்தில் வரும் பைரவ துதியொன்று அவர் சிவன் நெற்றியில் தோற்றி, விஷ்ணுதோலைச் சட்டைசெய்து அணிந்து. (அரிசுரும கஞ்சுகியாய்) வேதமாகிய நாய் வாகனத்தில் உலாவும் (வேத எகின் ஊர்ந்து) நிலையைத் தெரிவிக்கின்றது. சீர்காழிப் புராணத்தில் பைரவதுதியில் அவர் நரசிம்மத்தை உரித்து எடுத்த தோலை அரையிற் சுற்றியிருப்பதும்

தன்னால் உரிக்கப்பட்ட விஷ்ணுவின் எலும்புகளால் அமைந்த தண்டம் ஒன்றைக் கையிற்கொண்டிருப்பதும், தோலினாற் சட்டையிட்டு (அங்கி) சட்டைநாதன் என்றிருக்கும் நிலையைத் தெரிவிக்கின்றன.

மேற்கூறிய இலட்சணங்களுடன் பைரவர் உடுக்கு, சூலம், கபாலம் ஏந்தியிருத்தலும், நிர்வாணியாயிருத்தலும், அக்கினிச் சுவாலை போல் மேல்நோக்கி உயர்ந்த செஞ்சடை கொண்டிருத்தலும் 'ஹும்' என்று அதட்டும் பயங்கரமான முகத்தோடிருத்தலும், கோரப்பல் விளங்க இருத்தலும், சர்ப்ப அரைஞாண் சர்ப்ப உத்தரீயம் பூண்டிருத்தலும் ஆகிய லட்சணங்கள் சிவாகம தியான சுலோகங்களிற் கூறப்படுகின்றன. 'நக்கர்' ஆடையில்லாதவர். இந்த ஆடையின்மை பைரவரின் சிறப்பிலக்கணமாக அமைகிறது.

சட்டைநாதர்

சிவன் மூர்த்தங்களில் விநோதமானது, விஷ்ணுவை உரித்த தோலால் அமைந்த நீளச்சட்டை அணிந்து வலக்கரத்தில் உடுக்கும், இடக்கரத்தில் கபாலமும், தோளில் மூவிலைச் சூலமும் விளங்க இருக்கும் இம்மூர்த்தம் மிகக் கவர்ச்சிகரமானது. சிறுத்தொண்டநாயனாரை ஆட்கொள்ள வடதேசத்தில் இருந்து வந்த சிவமூர்த்தம் இது. திருச்செங்காட்டங்குடியில் இது 'உத்தராபதியார்' என வழங்குகிறது. இச்சட்டை நாதமூர்த்தம் சிவ - பைரவ ஒற்றுமையின் உயர்நிலையாகும்.

பைரவர் ஒரு கரிய தோற்றத்தினர், தன் கணங்கள் சூழக் காரிருளில் திரிபவர், கறுப்பு மட்டுமன்று, வெண்மை, செம்மை நிறப் பண்புகளும் அவருக்கு உள்ளனவே. பக்குவான்மாக்களுக்கு முத்தியளிக்கும் பொருட்டு அவர் தாங்கும் வர்ணம் வெண்மை (சாத்துவிக மூர்த்தி); உயிர்களின் இஷ்ட காமசித்திகளை வழங்குவதற்கு அவர் பொருந்தும் வர்ணம் செம்மைநிறம். (இராஜதமூர்த்தி) கருமை வர்ணங்கொள்வது (தாமசமூர்த்தி) நோய், பிணி நீக்கம், பில்லி, பிசாசு, முதலியவற்றால் கெடுதிநீக்கம், மனிததேவையொடுபட்ட அனைத்தும் கருமைநிறத் தாமசமூர்த்தியாலேயே ஆவன.

கேசுத்ரபாலகர்

பைரவர்க்குள்ள பல்வேறு நாமங்களில் கேசுத்ரபாலா என்ற நாமம் பிரபல்யமானது. அவர் பண்பாக அறியப்படும் பிரத்தியேகமான உக்கிரத்தன்மை அவர் காவுற்றொழில் தகைமை உள்ளவரெனக் காட்டும். யாகாதிகர்மங்களிலும், கேசுத்ரங்கள், நகரங்கள், கிராமங்கள் அமைக்கும் வேளைகளிலும் அவரைக் காவல் தெய்வமாக அமைத்துக்கொள்வர்.

அன்று அந்நியராட்சியால் மக்களுக்கு இன்னல் உண்டான போது இல்லங்கள் தோறும் ஒரு மரத்தின் கீழ் தனிமையில் சூலத்தை வைத்து, பைரவரைச் சாத்விக மூர்த்தியாகக் கண்டு வழிபாடு நடைபெற்றது. குறிப்பாக போர்த்துக்கேயர் ஆண்ட காலப்பகுதியில் வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் முற்றாக மறுக்கப்பட்ட வேளையில் வைரவர் வழிபாட்டின் மூலமே எமது சமய உணர்வுகள் பேணப்பட்டன. வைரவர் சந்நிதிகள் கிராமக் கலைகளுக்கு உயர்வு தந்தன. கரகமும் காவடியும், காத்தவராயன் கூத்துக்களும், வசந்தன் நாடகங்களும் வைரவப் பெருமான் முன்னிலையில் விடிய விடிய நடந்தன. உடுக்கும், பறையும் ஓங்கி ஒலித்தன. பொங்கி, மடைபரவி, வடைமாலையும் சாத்தி வைரவர் வழிபாடு நடைபெறுகின்றது.

பைரவரின் எட்டு அடிப்படைத் தோற்றங்கள்.

பீஷண பைரவர், அசிதாங்க பைரவர், சண்டபைரவர், உன்மத்த பைரவர், சம்ஹார பைரவர், குரு பைரவர், குரோத பைரவர், கபால பைரவர் ஆகிய எட்டுமாகும்.

இவ்வெண் தோற்றங்களின் விளைவே பைரவரின் 64 நிலைகள். அவரின் வேறிரு நிலைகள் :-

வடுக பைரவர் - எட்டுக் கரங்களை உடையவர்
 சுவர்ணாகர்ஷண பைரவர் - நான்கு கரங்களும், முக்கண்களும் உடையவர்

பைரவக் கடவுளுடைய திருக்கரத்திலே மூன்று கவர்கள் கொண்ட சூலாயுதம் இருக்கின்றது. இம்மூன்று கவர்களும் ஆரணி, ஐநநி, ரோதயித்திரி என்ற மூன்று சக்திகளைக் குறிக்கின்றன.

“மூவிலை யொருதாட் சூல மேந்துதல்
 மூவரும் யானென மொழிந்தவாரே”

படைத்தல் முதலிய முத்தொழிலுக்கும் உரிய கடவுளராகிய பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மூவராக அதிட்டித்து நின்ற அம்முத்தொழிலையும் செய்பவன் யானே என மொழிந்தது.

“முக்கண்ணன் தானே எக்கண்ணன்
 தானுக்கும் எந்தைபிரானே”

எந்தத் தோற்றத்திற்கும் சிவனே எந்தை பிரான்.

புதுக்கோயிலிலே ஆரம்பகாலத்தில் சூலாயுதமே பைரவ சுவாமியாக வழிபடப்பட்டு வந்தது. பின்னர் 1939 ஆம் ஆண்டளவில் ஆறுப்பிள்ளை குட்டித்தம்பி அவர்கள் கோவிற் கிழக்கு முதலாம் பிரகாரத்தில் உரிய இடத்தில் ஆலயம் அமைத்துச் சிலா விக்கிரமமாக பைரவமூர்த்தி பிரதிட்டை ஆகமவிதிப்படி அமையஉதவினார்கள். அச்சிலா விக்கிரகம் குரோத வடிவத்தில் பயங்கரமான முக அமைப்பு உடையதாக விளங்கியது. பைரவ ஆலயத்திற்கு அருகில் முன்பு உபயோகத்தில் இருந்த கட்டுத் தேர் வடகிழக்கு மூலையில் வெளிவீதியில் தங்கவிட்டிருப்பது வழக்கம். 1941ஆம் ஆண்டு ஒருநாள் இரவு கோவிலில் இருந்த பல விலையுயர்ந்த பொருட்கள் களவாடப்பட்டன. தேரில் ஏறி கோவிலுக்குள் நுழைந்த கள்வர் தமது முதல் வேலையாக வைரவர் சிலையை உடைத்திருந்தார்கள். பெரிதும் கவலையுற்ற உபயகாரர் சிலமாதங்களில் வேறொரு சிலாவிக்கிரகம் புதிதாகச் செய்வித்து கும்பாபிஷேகப் பிரதிட்டை செய்துதவினார். புதியது முன்னையதிலும் பார்க்கச் சறியதாகவும், சாந்தமான முகபாவனை உடையதாகவும் அமைந்திருக்கிறது. இச்சந்நிதி ஒருவித மாற்றமுமில்லாமல் அன்றுபோலவே இன்றும் காணப்படுகின்றது.

“பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
 ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவர்
 குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
 புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவாம்”

பூங்காவனத் திருவிழாவையடுத்து பைரவர் பொங்கல் கோவிலில் வருடாவருடம் நடைபெறும். மகோற்சவ உபயகாரரோடு முக்கியமாக கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்த உபயகாரரும் பிறரும் இதில் பங்காற்றுவர். இப்போது இவ்வுபயத்தை அ.அருள்நேசன் செய்து வருகிறார்.

பூங்காவனம்

தீர்த்தோற்சவத்தை அடுத்துக் கோயிலில் பூங்காவனத் திருவிழா நடைபெறும். பொது உபயமாகவே இத்திருவிழா நடைபெறும். ஒருவர் முன்வந்து மக்களிடமிருந்து பணம் சேர்த்து வெகுவிமரிசையாக இவ்வைபவத்தை நடத்துவார். கோவில் வெளிவீதியில் பந்தல் அமைத்துச் சிகரங்களாலும், மின்விளக்குகளாலும் அலங்கரிப்பது சிறப்பம்சமாகும். கிழக்குவாசல் எதிர்ப்புறத்தில் தேர்முட்டிக்கு அப்பாலுள்ள காணியில்

வள்ளியம்மன், சோலை மயமான பந்தலில் கொலுவிருப்பார். முருகன் வள்ளியை அழைத்துக் கொண்டு கோவிலுள்ளே நுழைவதைத் தடுக்கக் கோயில் வாசற் கதவு அடைக்கப்பட்டிருக்கும். தெய்வானை அம்மனின் எதிர்ப்பை இது குறிக்கும். கதவடியில் எட்டிகுடி ஏசல்பாடி அம்மையார் அனுமதி பெற்றதும் கதவு திறக்கப்படும். ஏசல் பாடல் மூவருடைய கூற்றாக. (கவி, வேலவர், தேவி) நாடகப் பாங்கில் அமைந்தது. (அது இந்தியாவில் உள்ள எட்டிகுடி வேலரை விளித்துப் பாடப்பட்ட நாட்டுப்பாடல்) தெய்வானை அம்மனோடு முருகன் உட்கோவிலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்பு அங்கு திருக்கல்யாண வைபவத்தை சிவாசாரியார் செய்வார். (1994இல் புதுக்கோயில் முருகனை விளித்து “கொக்கூர் ஏசல்” புதிதாக யாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் உற்சவங்களில் புதிய ஏசலைப் படித்தல் பொருத்தமுடைத்து) திருக்கல்யாணம் சுவாமி ஊஞ்சல் ஆடுவதோடு நிறைவுறும். திருவூஞ்சல் பாடல்களோடு, பராக்கு, எச்சரிக்கை, லாலி, மங்களமும் சேர்ந்தவையாய் அமைய வேண்டும் என்பது மரபு. சபாரத்தினப்பிள்ளை 1889ஆம் ஆண்டில் பாடியுதவிய இத்தகைய ஊஞ்சற் பாடல்களே புதுக்கோவிலில் நீண்டகாலமாகப் படிக்கப்பட்டு வந்தன. ந. மருதப்பு இதை மனப்பாடமாகக் கோயிலில் பாடி வந்தார். மருதப்புவின் மறைவோடு அப்பாடல்களும் மறைந்தன. இப்பாடல்கள் மறைந்திருந்த காலப்பகுதியில் 1966ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் பண்டிதர் மு.சின்னத்தம்பி பாடியுதவிய ‘கொக்கூர்க் குமர கிருபாகரஞ்சற்’ பாடல்கள் கோயிலில் படிக்கப்பட்டு வந்தன. முருகன் திருவருளால் மறைந்த ஊஞ்சற் பாடல்கள் 1984ஆம் ஆண்டில் வெளிக்கொணரப்பட்டன. டாக்டர்.உ.வே.சுவாமிநாதையர் அவர்கள் யாத்த முத்துக்குமாரசுவாமி ஊஞ்சல் சிறிது மாற்றம் பெற்று கொக்கூர் முருகனுக்குப் பொருந்த அமைந்தன. எனவே இப்போது புதுக்கோவிற பாவனைக்கு முன்று ஊஞ்சற் பாடல்கள் இருக்கின்றன. திருவூஞ்சலையடுத்து சுவாமி எழுந்தருளி மேளதாளத்துடன் திருத்தண்டிகையில் வீதிவலம் வந்ததும் விழா நிறைவடையும். காமநுகர்ச்சி இல்லாத இறைவன் உலகில் மக்கள் இல்வாழ்க்கை நடாத்தற்கு நடித்துக்காட்டும் நடிப்பே இறைவன் திருக்கல்யாணம். அருள் வடிவான சக்தி அறிவு மயமான சிவத்தோடு கலந்து பிரபஞ்சத்தை இயங்கவைப்பதையே இது குறிப்பதாகும். திருக்கல்யாண வைபவத்தைத் தனது உபயமாக கனகர் இராசரத்தினமும், பின் மு. இராமலிங்கம் குடும்பத்தாரும் சில வருடங்கள் செய்து வந்தனர். இப்போது மயூரன் அபிராமி குடும்பத்தார் உபயத்தைச் செய்து வருகிறார்கள்.

வள்ளிகல்யாண தத்துவ வீளக்கம்

முருகன் சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண் நெருப்புப் பொறிகளில் இருந்து தோன்றியவன். முருகன் வள்ளி தெய்வானை சகிதம் வீற்றிருக்கிறார். வள்ளி வலப்பாகத்திலும், தெய்வானை இடப்பாகத்திலும் இருப்பார்கள். வள்ளிநாயகி அனுட்டித்த நன்னெறி “வள்ளிச் சன்மார்க்கம்” எனப்படும். “யாரொருவர் தன்னையிழந்து (யான், எனது என்பன அற்று) தலைவனை நாடுகின்றனரோ அவரை இறைவன் தானே நாடிவந்து அருள்புரிவான்” என்பதைக் குறிக்கிறது. இந்த வள்ளிச் சன்மார்க்க இரகசியத்தை முருகன் சிவனுக்கு உபதேசித்ததாக அருணகிரியார் “கள்ளக் குவாற்பை” என்னும் திருப்புகழில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“வள்ளிச் சன்மார்க்கம் விள்ளைக்கு நோக்க வல்லைக்கு னேற்றும் இளையோனே”

பொருள்

விள் ஐக்கு	-	இரகசிய உபதேசம் யாது என்று வினவிய தந்தைக்கு
வள்ளிச் சன்மார்க்கம்	-	வள்ளி அனுட்டித்த நல் வழியே தலைவனை (கடவுளை) வசப்படுத்தும் வழியென்று.
நோக்க வல்லைக்குள்	-	ஒரு நொடிப்பொழுதில், விரைவில், கண்ணிமைப்பொழுதில்,
ஏற்றும்	-	அவர் காதில் ஏற்றி உபதேசித்தருளிய
இளையோனே	-	குழந்தைக் குருநாதனே.

புதுக்கோவிலில் பூங்காவனத் திருவிழா சிறப்புற நடத்துவதில் போட்டி இருந்தது. அ. சோமசுந்தரம், செ. இராசையா, இ. பஞ்சலிங்கம், மு. நடேசு, மு. இராசரத்தினம், வ. புலேந்திரன் முதலியோர்களில் ஒருவர் தலைமையில் இவ்விழா வருடந்தோறும் நடந்தது. அப்பாத்துரை சோமசுந்தரம் தலைமையில் வெகுவிமரிசையாக நடைபெற்ற பூங்காவனத் திருவிழாவே அன்று முதலிடத்தை வகித்ததாக எம் முதாதையர் கூறினர். சில வருடங்களில் புதுக்கோயிலில் இந்தியத் தேவதாசிகளின் நடன நிகழ்ச்சியும் இடம்பெற்றன. அக்காலத்தில் எமது பெண்கள் நடக்கும் பழக்கம் இருந்ததில்லை. தேவதாசிகளே அரண்மனைகளிலும், கோவில்களிலும் சதிராடி மக்களைக் களிப்பூட்டினர். அவர்களின் ஆடை அணிகலன்கள் கவர்ச்சியுள்ளவாய் அமையும். இன்று இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் கோவில்களிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வான்முட்டு மலைக்கனிநீ யதனால் வள்ளி
 மலைக்கனியை யடைவதற்கே நாடிச் சென்றாய்!
 மாதவட்கு மயலளிப்பச் செட்டி யானாய்
 மற்றதுதான் உங்க்குல தருமம்! வள்ளி
 மான்குட்டி யாதலினால் வேங்கை யாகி
 மற்றவளை அகலாது மருங்கே நின்றாய்!
 வள்ளி கிழவோ னென்றே காட்டுதற்கு
 வள்ளியிடங் கிழவனாய் லீலை செய்தாய்!
 'யான்'கொட்கு மறுநீங்கிப் பத்தி செய்வோர்க்
 கேவல்செயும் பணியாளன் ஈசன் என்னும்
 இன்பநிலை காட்டுதற்கே வள்ளி பாதம்
 இறைஞ்சினைநீ! அதனுண்மை இன்றுணர்ந்தேன்!
 தேன்சொட்டு கடம்பணியுஞ் சேயே! உன்றன்
 திருவிளையா ட்டின்பெருமை செப்பற் பாற்றோ!
 சிந்திப்போர் நெஞ்சகத்தில் ஊறுந் தேனே!
 திருத்தணிகை மலைவாழுந் தேவ தேவே!

கனி - கன்னி

சீவிரானும் செட்டியாய்

வளையல் வீற்றார்

ராஃபகதூர் வ.ச.செங்கல்வராயபிள்ளை

(தனிகைமணி)

மாதகல் நுணசைக் குறிச்சியைச் சேர்ந்த பொன்னம்பலம்
 கந்தையா (காந்தி வாத்தியார்) என்பவர் கொக்குவில் இராமகிருஷ்ண மிசன்
 பாடசாலையில் 1947 - 1953 வருடங்களில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர்.
 சைவக்கோவில்களில் சதுர்க்கச்சேரி, உயிர்ப்பலியிடுதல் முதலியன
 சைவத்திற்கு இழுக்குத் தருவன என்ற கொள்கையாளர். நந்தாவில்
 மனோன்மனியம்மன் ஆலய விழாக்களில் சதுர் ஆட்டப் பழக்கத்தைத்
 தவிர்க்க அவர் 1952ஆம் ஆண்டில் ஒரு வாரம் உண்ணாவிரதம் செய்து
 வெற்றிகண்டு கோயிலின் புனிதத்தன்மையைப் பாதுகாத்தார்.

உயிர்ப்பலி

கொக்குவிலில் கோணாவலை பைரவர் கோயிலிலும், குசவன்பிட்டி
 காளிகோவிலிலும் உயிர்ப்பலியிடும் பழக்கம் நிலவியிருந்தது. பின்பு
 காலப்போக்கில் உயிர்ப்பலி ஒழிப்பு, சதுர்க்கச்சேரி தவிர்த்தல், சாதித்
 தடை நீக்கம், கோவில்கள் பொதுச்சொத்தாக்கல், முதலிய நற்பண்புகள்
 கையாளப்பட்டு வருகின்றன.

ஆடுகள், சேவல்கள் பலியிடுதலும் அதன் குருதியோடு கலந்த அரிசி உண்ணுதலும் குன்றக் குரவையாடும் மக்களின் வழக்கங்கள். குன்றுவாழ் மக்களும், வேடுவரும் தாம் உண்பனவற்றை இறைவனும் ஏற்பார் என்ற களங்கமற்ற அன்பிலேயே உயிப்பலியிடும் பழக்கம் நிலவியது. கண்ணப்பநாயனார் மான் இறைச்சியை நிவேதித்தார் என்பர். இவ்வறியாமை நீங்க வேண்டும். தெய்வம் ஏற்பது உயிப்பலியை அல்ல. ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்குத் தடையாய் உள்ள தாமசகுணத்தையும், வீறுகொண்ட ஆணவத்தையுமே. தெய்வ சந்நிதானத்தில் மக்களின் ஆணவம் பலியாக்கப்படல்வேண்டும். இதுவே பலியிடுதலின் தத்துவம்.

‘தீர்த்தனே கொக்கூர் சிறக்க வறுமுகத்து
முர்த்தமாய் வந்த முதல்வனே - கார்த்திகையார்
பாலூட்ட உண்டஅருட் பாலகா பாவியேன்
மாலோட்டி யாண்டருள்வாய் மன்.’

ஆலயங்களின் முக்கியத்துவம்

கண்ணுதலா லயநோக்குங் கண்களே கண்கள்
 கறைக் கண்டன் கோயில்புகுங் கால்களே கால்கள்
 பெண்ணொருபா கனைப்பணியுந் தலைகளே தலைகள்
 பிஞ்ஞுகனைப் பூசிக்குங் கைகளே கைகள்
 பண்ணவன்றன் சீர்பாடு நன்னாவே நன்னாப்
 பரன்சரிதை யேகேட்கப் படுஞ்செவியே செவிகள்
 அண்ணல்பொலங் கழல் நினைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்சம்
 அவனடிக்கீ முடிமைபுகு மடிமையே அடிமை'

ஆலயங்கள் சாஸ்திரோக்தமாகக் கட்டப்படல் வேண்டும். கோயில்களைச் சமூக வாழ்வின் மத்திய ஸ்தானமாக்கிவிடல் வேண்டும். அங்கு மஹா புருஷர்கள் உண்டாகிய சாந்நித்தியத்தை மந்திரங்களாலும், ஆகமவிதிகளாலும் ரட்சித்து வரவேண்டும். ஆலயங்களில் உட்புறமும் சூழ்நிலையும் சுத்தமாக இல்லாத வரையில் ஆஸ்திக்காரியம் எத்தனை நடந்தாலும், எத்தனை கும்பாபிஷேகங்கள் செய்தாலும் பலனில்லை. கும்பாபிஷேகத்துக்குப் பின் சாந்நித்தியத்தைக்கிரகித்துத்தரும் கோயில்களில் அந்த சாஸ்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட விதிப்படிதான் ஸ்வாமியைத் தரிசித்தல் வேண்டும். இந்த விதிகளை மீறுவதால் தான் பல கோவில்களில் விபத்து, விபீதம் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ஆலயங்களில் சாந்நித்தியம், தோன்ற அங்கு ஆகமசாஸ்திரம் அறிந்த ஸ்தபதிகள் மூலம் தோன்றிய திருப்பணி, கோயில்களில் எப்போதும் சத்தகதாசிரவணம், என்பவற்றை ஏற்படுத்திவிட்டால் அர்ச்சகர்களுக்கும், சிற்பிகளுக்கும், மற்றக் கலைஞர்களுக்கும் வாழ்வு தருவதோடு தேசத்துக்கே நல்ல வாழ்வு தந்ததாகும்.

கோயிற் பண்பாடே தமிழனின் பெருமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. நாம் வணங்கும் அடியாரும், அந்தணர்களும் கோயில்களைச் சார்ந்தவர்களே. நாம் பாடும் பக்திப்பாடல்களெல்லாம் கோயில்களின் இசைகளே. காலையும், மாலையும் நாம் கேட்பது கோயில் மணிகளின் ஓசையே. கோயில் உணர்விலேயே நமது வாழ்க்கை பின்னிக்கிடக்கிறது. கோயிற் கோபுரத்தைக் கண்டவுடனே அமைதியும் இன்பமும் தாமாக ஏற்படுகின்றன. கோபுரமே ஜீவாத்மாக்களின் பரிணாம விளக்கத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது. அவை வெற்றுச்சிலைகளாக இல்லாமல் உட்பொருள் கொண்ட தத்துவச்சிலைகளாகக் காட்சி தருகின்றன. ஆலயங்கள் எல்லாம் அறநெறி பரப்பும் நிறுவனங்களாக அமையவேண்டும்.

ஆலயங்களில் தினமும் இறைவனைப் பூசித்து வணங்கிவரும் பூசகரைக் குருக்கள் என்று சைவத்தமிழ் மக்கள் போற்றி வணங்குகிறார்கள். குருவின் ஸ்தானம் மிகவும் உன்னதமானது. இறைவனைக் குருவாகக் கண்டு வணங்கும் மரபு மிகவும் உயர்வானது. குருவானவர் ஆகம நூல்களை நன்கு கற்றும், விதிமுறை தவறாமல் சிவபூசை செய்தும், சமய உண்மைகளை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தும் ஆசாரசீலராக விளங்கும் பொழுது ஆலயங்களும் சிறப்புற்று விளங்கும். மந்திர பூர்வமான சக்தியைக் கொடுத்து, பூஜை, அர்ச்சனை, அபிஷேகம், யாகம் முதலியவற்றைச் சித்தசக்தியோடு செய்து திருவருட்சக்தியை ஆலயங்களில் உண்டாக்குதல் வேண்டும். மந்திரம் என்பது வேதமந்திரங்களுடன் உலகின் நிறை ஞானிகள் அருள்நிலை நின்று மொழிந்த வாக்குகளைனத்துமாம்.

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த

மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப'

- தொல்காப்பியனார் -

இந்தவிதமான ஆலயக்குருவை வழிபடுதல் இறைவனை வழிபடுதலை ஒக்கும். ஆலயங்கள் சிறப்புற நல்ல குருக்கள் கூட்டம் அவசியம். அவர்கள் சைவசமய உண்மைகளையும், சாஸ்திர தத்துவங்களையும், பிரார்த்தனை, வழிபாடு, தியானம் போன்றவற்றின் மேன்மைகளையும் பாமரமக்களிடம் விளக்கிப் பரப்புதல் வேண்டும். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் முதலாய நெறிகளைப் பின்பற்றி ஆலயங்களில் வழிபாடு அமைய அர்ச்சகர்களும், சைவ நன்மக்களும் முயன்றால் மேலான நல்வாழ்வு உண்டாகும். மக்களைப் பண்பட்ட மனிதர்களாக, நாகரிகம் உள்ளவர்களாக வாழவைக்க ஏற்பட்ட ஒரு அமைப்பே ஆலயம். இலக்கியமும், இசையும், நாட்டியமும் கோயில்களைச் சார்ந்து வளர்கின்றன. பக்தியும், ஞானமும் திருக்கோயில்களைச் சுற்றிப் படர்கின்றன. நோய் போக்கும் வைத்தியசாலை கோயில். அங்குள்ள தீர்த்தமும், பிரகாரத்துக் காற்றும் மருந்துகள், உயர்வு தாழ்வின்றி மக்கள் ஒன்றுமிடம் கோயில்.

அர்ச்சகர் மரபு

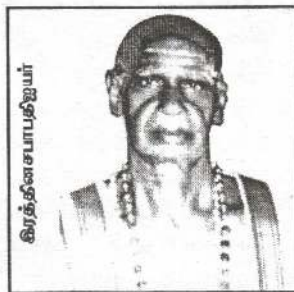
சிவாசாரியாரது பங்களிப்பும், ஈடுபாடும் ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவை. புதுக்கோவிலில் முதற்பூசகராய் இருந்தவர் சிவபுரீ சின்னப்பா ஐயர். கோவிற் கருமங்களுடன் அப்பகுதியில் வாழ்ந்த கோவிலைச் சார்ந்த குடும்பங்களின் வீட்டுக் கிரியா கர்மங்களையும் செய்து புரோகிதராகவும் பணியாற்றினார். அவர் குடும்பத்துடன் வசிக்க கோவிலின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் ஒரு காணி ஒதுக்கப்பட்டு அதில் ஒரு வீடும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. காணியின் பெயர்

‘கந்தர் வளவு’ அதன் வடக்கே வசதியான கிணறும் இருக்கிறது. இக்கிணறு அண்மித்த மூன்று குடும்பங்களுக்குப் பொதுவாக இருந்தது. பல வருடங்கள் கழிந்தபின் சின்னப்பா ஐயர் கோவிலையும் அதைச் சேர்ந்த புரோகிதத்தையும் தனது தம்பியாரான ஐயாத்துரை ஐயரிடம் ஒப்படைத்திருந்தார். அவருக்குப் பின் அவர் மருகர் இராசரத்தினக் குருக்கள் புதுக்கோவில் அர்ச்சகரானார். இவர் புதுக்கோவிற்பூசைப் பொறுப்போடு ஆணைக்கோட்டை மூத்த நயினார் கோயிற்பூசைகளையும் பொறுப்பேற்று இருகோவில்களிலும் பூசைக் கருமங்களைச் செய்து செவ்வனே பணியாற்றி வந்தார். தனது மூத்த மகனான குமாரசுவாமி

குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

ஐயரை இந்தியாவிற்கு அனுப்பித் தகைமை பெறப்படிப்பித்து அவர் குருக்கள் பட்டம் தரித்து வரவழி செய்திருந்தார். தகப்பன் காலத்தில் ஒரு வருடம் புதுக்கோவிற்புறவையுள்ள குமாரசுவாமிக் குருக்கள் தலைமையில் செய்து மகோற்சவத்தைச் சிறப்புற நடத்தி வைத்தார். சில வருடங்களில் குமாரசுவாமிக் குருக்கள் புதுக்கோவிற்பூசைகளைப் பொறுப்பேற்க இராசரத்தினக் குருக்கள் மூத்த நயினார் கோவிற்பூசைகளை மட்டும் கவனித்து வந்தார். தான் குடியிருந்த காணியையும் அவர் இரண்டாகப் பிரித்து

இரத்தினசாபபதிஐயர்

இரண்டாவது மகன் இரத்தினசாபபதி ஐயருக்குக் கிழக்குப் பகுதியையும் மேற்கே கோவில் வீதியருகே இருக்கும் பகுதியை குமாரசுவாமிக் குருக்களுக்கும் குமாகப் பங்கிட்டிருந்தார். இராசரத்தினக் குருக்களும் மனைவி சுந்தரஅம்மாவும் தத்தம் அந்திமகாலம் வரை புதுக்கோவிலுக்குப் பெரும் தொண்டாற்றினர். மூத்தமகன் குமாரசுவாமிக் குருக்கள் கிருபாகரப் பெருமான் சேவைக்காகவே தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர். அவருடைய வெள்ளிதிசைக் காலப்பகுதியிலேயே கோவிலில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு புதுப்பொலிவுடன் விளங்கி 1966இல் வெகுவிமரிசையாக மஹாகும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது என்று பெருமைப்பட்டவர். இவ்வரன் முறையிலே குமாரசுவாமிக் குருக்களுக்குப் பின் தகைமை வாய்ந்த குருக்கள் புதுக்கோவிலுக்கு இல்லாதிருந்தது பெருங்குறையாய் இருந்த போதிலும், பரிபாலன சபையார் கோவில் நித்திய, நைமித்திய பூசைகள் செவ்வனவே நடைபெற ஆவன செய்தனர். இக்காலப் பகுதியில் வெவ்வேறு குருக்கள்மார் இங்கு பணியாற்றினர். இவர்களுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டியவர் கீ. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் ஆவார். இவரின் தனிப்பட்ட

முயற்சியால் புதுக்கோவிலில் 1979 மாசி மாதம் 18ஆம் நாள் (1979.02.18) ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலை 4.30 தொடக்கம் அன்றிரவு 8.30 மணிவரை சண்முகப் பெருமானுக்கு 'ஏகதின லட்சாச்சனை' சிறப்பாக நடைபெற்றது. பேராயிரம் பரவி வானோர் ஏத்தும் பெருமானை பத்துப் பத்தாயிரம் நாமங்களால் ஆறுமுகங்களுக்கும் நாற்றிருபது குருக்கள்மாள் இடையீடற்று அர்ச்சித்துச் சிறப்பித்தனர். அடியேன் உட்பட இருபது உபயகாரர்கள் இவ் விசேஷ வைபவத்தில் பங்குபற்றினர். உருவேறத் திருவேறும் என்ற முதுமொழிக்கமைய அவ்வருடம் ஆனிமாதத்தில் புதுக்கோவிலில் சித்திரத்தேர்த் திருப்பணி ஆரம்பித்து 1983 வைகாசிப் பிரம்மோற்சவத்தில் ஆறுகோணங்களும், பன்னிரு யாளிகளும் தாங்கிய புதுச் சித்திரத் தேரில் சுவாமி வீதிவலம்வர திருவருள் கூட்டிவைத்தது. 1982ஆம் ஆண்டிலிருந்து குமாரசுவாமிக் குருக்களின் குடும்பத்தினராகிய சிவலீ த. சிவதாசக் குருக்கள் கோவிற் பூசகனைப் பொறுப்பேற்று சிறப்புறப் பணியாற்றி வந்தார்.

இக்கட்டான காலம்

1934ஆம் ஆண்டளவில் நாட்டில் பஞ்சம் நிலவியதாலும், மக்களிடம் ஒற்றுமையின்மையாலும் கோவிற் பூசைக்கிரமங்களும் பாதிக்கப்பட்டன. 1935இல் வழிபடுவோர் ஒன்றுபட்டு நியமித்த தர்மகர்த்தாசபை முகாமைக்காரர் தலைமையில் கோயில் நிர்வாகம் சிலகாலம் முறையாக நடைபெற்றது. நாளடைவில் இந்த ஒழுங்கும் வலுக்குன்றியதாற் பூசனைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு ஒரு இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டது. சிலர் கோவிலின் உரிமைகோரி யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்து கோவிலின் கருமங்களில் ஈடுபடாது வாழாவிருந்தனர். வழிபடுவோர் சிலர் 1940இல் சங்கம் அமைத்து அதன் பிரமாணங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க முடிவு செய்தனர். கோவிலும் அதன் சேதன, அசேதனப் பொருட்களும், நிர்வாகமும் அச்சங்கத்துக்கே உரியனவாக்கி ஏகமனதாகத் தீர்மானித்து எல்லோரும் கைச்சாத்திட்டு உறுதி செய்தனர். அதன் பரிபாலனக் குழு பிரபல அச்சவேலி பிரம்ம ஸ்ரீ குமாரசுவாமிக் குருக்களைக் கோவிலுக்கு அழைத்து, கோவில் அமைப்பில் குறைபாடுகள் உளதோ என அவரின் அபிப்பிராயத்தை நாடினர். ஐயரின் ஆலோசனைப்படி அன்று வசந்தமண்டபத்திற்கு அருகில் இருந்த பழைய கிணறு கோவிற் பயன்பாட்டுக்குப் பொருத்தமில்லாததால் மூடப்பட்டு மடப்பள்ளி அறைக்கருகே புதிதாகக் கிணறு தோண்டப்பட்டது. இதுவே இன்று உபயோகத்தில் இருக்கிறது. இம் முயற்சியில் முன்னின்று உழைத்த சு. சங்கரசிவம் இக் கைங்கரியத்தைத் தனது உபயமாக உபகரித்தார். கோவிலமைப்பில் இருந்த குறைபாடு இவ்வாறு திருத்தப்பட்டதும் கோவிற் கருமங்கள் இடையூறின்றி நடைபெற்றன.

1939இல் தொடங்கிய உலக மகாயுத்தம் 1945 ஆவணி வரையில் நீடித்தது. இலங்கையும் யுத்தத்தால் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியது. உணவுப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு. கூப்பனுக்கு மட்டுமே சிறு அரிசித் தொகையும் உடுபுடவைகளும் அரசாங்கத்தால் குடும்பங்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டன. வழிபடுவோர் மத்தியிலும் பல பிணக்குகளும், ஒற்றுமையின்மையும் தலைதூக்கின. கோவிலைச் சார்ந்த மக்கள் இரு பகுதியினராகப் பிரிந்து கொண்டமையால் கோவிற் கருமங்களுக்குப் பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. தம்பு அழகரத்தினம் தலைமையில் ஒருசிலரும் ஆறுப்பிள்ளை குட்டித்தம்பி தலைமையிற் சிலரும் பிரிந்து கொண்டனர். தத்தம் பக்கங்கள் சார்ந்த குடும்பத் தலைவர்களின் பெயர்களை அச்சிட்டுப் பிரசுரித்துப் பகிரங்கப்படுத்திப் பகைமையை வளர்த்தனர். கோயிலின் உரிமைகோரி வழக்கு நடத்தியதோடு நில்லாமல் ஒரு பகுதியினர் கோயிற் கருமங்களில் பங்கேற்காது கோவில் ஐயரையும் புறக்கணித்து அவர் புரோகிதத்தையும் வேறு ஐயருக்குக் கொடுத்தனர். தங்கள் கல்யாண வைபவங்களிலும் கோவில் ஐயரை ஒதுக்கிவைத்தனர்.

V. K. ஞானசுந்தரம் பணி

மேற்கூறிய இக்கட்டான காலத்தில் வேலுப்பிள்ளை குட்டித்தம்பி ஞானசுந்தரம் கோவிற் கருமங்கள் செவ்வனவே தடைபடாது நடக்கப் பொறுப்பேற்று முற்பணம் கொடுத்து ஒழுங்குகள் செய்துதவினார். ந. மருதப்பு, சு. காசிப்பிள்ளை, க. குமரையா ஆகியோர் அவருக்கு உறுதுணையாய் இருந்து ஐயரோடு ஒத்துழைத்துக் கோவில் நிர்வாகத்தை நடத்தினர். ஞானசுந்தரம் சபாரத்தின முதலியாரின் மருகர். பிரசித்த நொத்தாரிசாயும் பிரக்கிராசியாயுமிருந்து கொக்குவில் மக்களுக்கு அருந் தொண்டாற்றியவர். பல சமூக தொண்டுகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தவர். யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியையும், சார்ந்த கல்லூரிகளையும் நிர்வகித்த சபையில் (Jaffna Hindu College and Affiliated Colleges Board) அங்கத்தவராகப் பணியாற்றி கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு உதவினார். மாதச் சம்பளம் கட்டாமல் இந்து ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்க முடியாதிருந்த காலம். ஆங்கிலம் படிப்பதன் மூலமே ஒருவர் மேல்நிலைக்கு வரக்கூடிய நிலை அன்று இருந்தது. எங்கள் குடும்ப வறுமை நிலையை அறிந்து சம்பளம் கட்டாமல் கொக்குவில் இந்து ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடத்தில் படிக்கும் வாய்ப்பை அடியேனுக்கு ஞானசுந்தரம் பெற்றுத் தந்தமையை நன்றியுணர்வோடு இங்கு பதிவு செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இன்று அடியேன் வாழ்க்கையிலிருக்கும் நிலை அப்பெருமகனாரிட்ட பிச்சை.

V. K. ஞானசுந்தரம்

ஆங்கிலப் படிப்பில்லாமல் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியாது இருந்த காலம் அது. ஞானசுந்தரம் தலைமையில் சில முருகன் அடியார்களின் முயற்சியால் கோவிலில் சிதைவுகளுக்கு உள்ளான பகுதிகள் செப்பனிடப்பட்டு 1944இல் புனராவர்த்தன கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையிலும் மாலைப் பூசை நிறைவுற்றதும் சங்கீத வித்துவான் குப்பிளான் செல்லத்துரை தலைமையில் பண்ணிசையோடு தேவார பாராயணம் செய்தனர். கூட்டுப்பிரார்த்தனையாக இளைஞர்கள் (ஆண், பெண் இருபாலரும்) கோவில் முதலாம், இரண்டாம் பிரகாரங்களில் சங்கீர்த்தனம் செய்து வலம்வந்து சிறப்புச் செய்தனர். இந்த ஒழுங்கு சில ஆண்டுகள் நீடித்தது. நீண்டகாலமாக கோவிற சப்பரத்திருவிழா ஞானசுந்தரத்தினதும் பின் அவர் குடும்பத்தினதும் உபயமாக இருந்தது.

துர்ப்பாக்கிய வசமாகப் புதுக்கோவில் தொண்டர்களில் முக்கியமானவரும் இலைமறைகாயாகத் தன்னை வெளிக்காட்டாது கோவிற பரிபாலனத்தில் நெருங்கிய ஈடுபாடு கொண்டவருமாகிய ஞானசுந்தரம் மாரடைப்பால் 1945இல் மரணமுற்றார். அன்னாரின் திடீர் மறைவு அவர் குடும்பத்திற்கும் புதுக்கோவிலுக்கும் ஒரு பேரிழப்பு. கோவிற பரிபாலனத்தை முறையாக நடத்த முருகனடியார்கள் முயன்ற போதிலும் மக்களிடையே ஒற்றுமையின்மையால் பூசைகள் ஒழுங்காக நடைபெறத் தடங்கல்கள் தலைதூக்கின. இந்நிலையில் இராசரத்தினக் குருக்கள் முன்வந்து வழிபடுவோரிடம் வீடு வீடாகச் சென்று பணம் சேர்த்துப் பூசைகளை ஒருவாறு செய்ய நேர்ந்தது. அடியேனிடமும் 1949ஆம் ஆண்டில் பணம் கேட்டு ஐயர் ஒரு கொப்பியுடனும் பிள்ளைத்தம்பியுடனும் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து நின்ற காட்சியை மறக்கமுடியாது. அன்றுதொட்டு இன்றுவரை கோவிலுக்கு அடியேன் என்பங்களிப்பைச் செய்யத் திருவருள் கூட்டி வைத்தது. அரிசிக்குத் தட்டுப்பாடுகள் இருந்தவேளைகளிலும் கூட ஐயர் தனது குடும்பக் கூப்பன் அரிசியில் பொங்கல் செய்து முருகனுக்கு நிவேதனம் செய்த பின்னரே உணவருந்தி வந்தார். அர்ப்பணிப்போடும், உள்ளன்போடும் பல இன்னல்களுக்கு இடையிலும் கோவிலைப் பராமரித்து வந்த அப்பெருமகனை நாம் மறக்க முடியாது.

இனி அக்காலத்தில் முதலாம் பிரகார மேல் ஓட்டுக்கூரை வசந்தமண்டபத்தில் இருந்து கோவில் கிழக்கு வாசல் வரை மட்டும் தான் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வருடாந்தம் கொடியேற்ற நாட்களில் சுவாமி எழுந்தருளி வந்து கொடிமரத்துக்கு எதிரே வடக்கு நோக்கித் தங்கி நிற்க விஷேட பந்தல் அமைப்பது வழக்கம். இதைக் கவனித்த கோவிலுக்கருகில் வசித்த வழலாய், சின்னத்தம்பி தனது உபயமாக

முதலாம் பிரகார மேற்கூரையை சண்முகர் கோயில் வாசல்வரை நீட்டியமைத்து உதவினார். தூண்கள், ஊசிக்கால்கள், கூரை (மரவேலை) அமைத்து ஓடுகளால் வேய்ந்து பெரும் செலவில் இப்பணியைச் செய்த

த. சதாசிவம்

அப்பெருமகனாரை நாம் நன்றியுணர்வோடு நினைவுகூருகின்றோம். பின்பு சிலகாலம் விசுவலிங்கம், ஆ. முத்துத்தம்பி, ஐ. இராசரத்தினம், V. மாணிக்கவாசகர், C. வினாசித்தம்பி, சின்னத்தம்பி, காசிப்பிள்ளை, செ. நடராசா, த. சதாசிவம் முதலியோர் பரிபாலன சபைகளை ஆண்டுதோறும் நிறுவிக் கோவிலின் சகல அலுவல்களையும் கவனித்து வந்தனர். மாதந்தோறும் பணம் சேகரிக்கும் தொண்டை

ந. மருதம்பு செய்து வந்தார். இந்த அடிப்படையில் கோயில் நிர்வாகம் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. சில வருடங்கள் பரிபாலன சபைத் தலைவராய் இருந்து பணியாற்றிய தம்பிப்பிள்ளை சதாசிவம் புதுக்கோவிலடியைச் சேர்ந்த கொக்குவில் மலாயன் பென்சனியர்களில் ஒருவர். மலேசியா நாட்டில் அரச சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்று 1949இல் இலங்கைக்குத் திரும்பிய காலம் தொடக்கம் கோயில் தொண்டில் ஈடுபட்டவர். அவர் அயலூர் கோண்டாவில் மேற்கில் குடும்பத்தோடு வசித்த போதிலும் தினமும் தவறாது கோயிலுக்கு வந்து முருக வழிபாடு செய்து, கோயிற் கருமங்களில் பங்கேற்றுத் திரும்புவது வழக்கம். சிலகாலம் கோயிற் கற்பூரத் திருவிழா அவர் உபயமாகவிருந்தது. அவர் 1981இல் மறைந்தார். அவரின் மருமகனும், சு.இராசையாவின் மகனுமான இ.இராசலிங்கம் (ஆசைப்பிள்ளை) 1981இல் மறையும் வரை தகப்பன் வழிநின்று கோவிலுக்குச் சரியைத் தொண்டாற்றியவர்களில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டியவர்.

1956ஆம் ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டத்தில் கோவிற் பரிபாலன சபைப் பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. 1957ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதந் தொடக்கம் கோவில் நித்தியபூசைகள் நான்கு காலங்களிலும் (திருவனந்தல் அதிகாலை 5.30 மணி, காலைப்பூசை 9.00 மணி, மத்தியானப் பூசை 12.00 மணி, சாயரட்சைப் பூசை 6.30 மணி) நடைபெற்று வருகின்றன. அண்மைக் காலத்தில் நாட்டு நிலைமையின்படி பூசை நேரங்கள் மாற்றப்பட்டன.

உலகிற் பொதுநிலையில் எங்கும் நிறைந்து விளங்கும் இறைவன் தெருவிற் காணப்படும் கல்லிலும் உறைகின்றான். எனினும் திருக்கோவிலின் கருவறையுள் மூலமூர்த்தி உருவாக அமைக்கப்பட்டுக் கிரியைகளால் வல்லமை ஊட்டப்பட்ட சிலையில் விஷேடமாக சாந்தித்தியங் கொண்டெழுந்தருளி இருப்பதே சைவமதத்தின் முறைமை.

அடியரிடர் தீர்க்கும் கலியுகவரத திருவருள் மூர்த்தியாகிய முருகப்பெருமான் ஆடியருளும் நடனங்கள்.

01. குடைக்கூத்து - போர் முனையிலே அவுணர்கள் தம்படைக் கலங்களையெல்லாம் ஏவ, அவை வந்து முருகன் மீது மலர்களைப் போல வீழ்ந்து துகளாயின; நிராயுதரைக் கொல்வது அறமன்று என்பதால், அவர் வேறு படைக்கலந்தேடி வருவதற்கு அவகாசமளிக்கு முகமாக முருகப்பெருமான் பூதர்கள் தமக்குக் கவித்த குடை ஒன்றை எடுத்து முன்னே சாய்த்து அதனையே ஒருமுக எழினியாகக் கொண்டு நின்று ஆடினார்.
02. துடிக்கூத்து - சூரபன்மன் வேற்று வடிவங்கொண்டு சமுத்திரத்திலே மாய மாமரமாகத் தோன்றிய போது அவனது மாயத்தை அறுப்பதற்கு அப்படிறது குன்றக் கடலலை மேல் நின்று துடிகொட்டி ஆடிய திருநடனம் துடிக்கூத்து.

நீதிமன்ற வழக்கு

இக்கோவிற்பரிபாலனம் தொடர்பாக மூன்று முறை யாழ்ப்பாணம் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டன என்று மூத்த தலைமுறையினரான இ. சீவரத்தினம் 1983இல் பதிவு செய்திருந்தார். தலைவர் க.பொன்னம்பலம் காலத்திலும் கோவிலின் ஆதனங்களை உறுதி செய்ய வழக்கு நடத்தப்பட்டது. (No. D. C/L 75) இவ்வாறு வழக்குகள் தொடரப்படுவது இந்துக் கோவில்களின் வரலாற்றில் ஓர் அங்கமாகிவிட்டது. இது விரும்பத்தகாத ஒரு அம்சம். இக்கோவில் சம்பந்தமான வழக்குகளின் முடிவு எவ்விதமாயினும் கோவிலைப் பொறுத்தமட்டில் எதுவிதமான பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை. வழக்கில் கோவில் உரிமை கோரிய ஒரு குழுவினர்க்குச் சாதகமான தீர்ப்புப் பெற்றிருந்த போதிலும் அவர்களில் ஒருவராவது கோவில் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடாத்த முன்வரவில்லை. கோவிற்பரிபாலனம் பக்கம் சாராது பொதுவாயிருந்த சில குடும்பங்களின் உதவியோடு ஒருவாறு பரிபாலனம் நடைபெற்றது. இந்த மந்தநிலை சில ஆண்டுகள் நீடித்தது.

முன்பு கோவிலின் ஸ்தம்ப மண்டபஓட்டுக் கூரை, ஸ்நாந மண்டபக் கூரையிலும் பார்க்க 10அடிக்கு மேல் உயரத்தில் அமைந்திருந்தது. மழைநீர் மண்டபங்களுக்கு உள்ளே வராதிருக்கத் தென்னோலைக் கிடுகினால் முன்பு தட்டி கட்டப்பட்டிருந்தது. ஓலைத் தட்டி காலத்துக்குக்

காலம் புதுப்பிக்கவேண்டியதாய் இருந்தது. இந்நிலையைச் சீர்செய்ய மரத்தில் பிறேம் (Frame) செய்து, தகரத்தினால் முடி அவ்வெளி அடைக்கப்பட்டது. இத்திருப்பணியை சிவகுரு தம்பிப்பிள்ளை முன்வந்து தனது உபயமாகச் செய்துதவினார். இப்போது ஸ்தம்பமண்டபக் கூரை மூலவர்விமானம் வரை ஒரே உயரத்தில் நீட்டியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மின்சாரத் தொடர்பு

கொக்குவிற் பகுதிக்கு 1946ஆம் ஆண்டு வரை அரசாங்கத்தால் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. சி. அருளம்பலம், கிராமச் சங்கத்தலைவரின் முயற்சியின் பயனாகக் கொக்குவில் கோண்டாவிலுக்கு 1946இல் மின்சாரத் தொடர்பு வழங்கப்பட்டது. கோவிலின் மேற்கு வீதியில் கடைகள் அமைக்க அத்திவாரமிட்டு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் ஒரு மின்சார மாற்று நிலையம் (Electric Transformer) அமைக்கக், கோவிற் பரிபாலனம் சார்பில், ஐயாத்துரை இராசரத்தினம் கைச்சாத்திட்டுக் கொக்குவில் கிராமச்சங்கத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து, கோவிற் பாவனைக்கு மின்சாரம் இலவசமாக வழங்கவும் ஒழுங்கு செய்திருந்தார். பின்னர் கோவில் உட்பிரகாரத்திலும், மண்டபங்களிலும் வேண்டிய இடங்களில் மின்சாரத் தொடர்பு ஏற்படுத்தித் தேவையான மின்சார விளக்குகள் அமைக்கப்பட்டன. இத்திருப்பணியைத் தனது உபயமாக C. நடராசா (Auditor) செய்துதவினார்.

ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் 1946ஆம் ஆண்டு வரை தேங்காயெண்ணெய் விளக்குகளே இரவிற் கோவிலுக்கு ஒளியூட்டின. தூண்டாமணி விளக்குகள், குத்துவிளக்குகள், சட்ட விளக்குகள், தீவட்டிகள் முதலியன உபயோகத்தில் இருந்தன. ஒருபோத்தல் எண்ணெய் அடங்கக்கூடிய தூண்டாமணி விளக்கு, மூலஸ்தானத்தில் இருந்தது. ஒவ்வொரு கிழமையும் எண்ணெய் பற்பநாதபிள்ளையின் மனைவி அமிர்தம் நெடுங்காலமாக வழங்கிவந்தார். வெள்ளிக்கிழமைகளில் செ. இரத்தினசிங்கத்தின் உதவியோடு பீதாம்பரம் பொறுப்பில் சட்டவிளக்குகள் அலங்காரமாக ஏற்றப்பட்டு வந்தன. மகாமண்டப வாசலில் மேற்கூரை உயரம் வரையில் சட்டவிளக்குகள் பித்தளையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இரவு வேளையில் எல்லா விளக்குகளும் எரியும்போது கோவில் மிக அழகாகக் காட்சியளிக்கும். குப்பினான் செல்லத்துரை தலைமையில் தேவாரப் பண்ணிசை பஜனையும் கூட்டுப் பிரார்த்தனையும் மீண்டும் சிலகாலம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் புதுக்கோவிலில் உட்பிரகாரத்தில் நடைபெற்றன. சங்கீதப் புலமை பெற்ற செல்வி. புனிதவதி குட்டித்தம்பி பஜனைக் குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கினார்.

1950இல் அடியேனுடைய சகோதரி பரமேஸ்வரிக்குத் (கண்மணி) திருமணம் நடந்தது. முதற் கடமையாக மணமகன், மணமகள் இருவரையும்

சொத்துக்கள் அனைத்தும் ஆலய நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாக உள்ள பரிபாலன சபையின் உடமைகள் என்றும், சபையின் பரிபாலிப்பிலேயே

வை. சீவகுரு

அவை இருக்கவேண்டும் என்றும் பொதுச்சபையிலே சட்டவாக்கங்களைச் செய்தனர். 1956ஆம் ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டத்தில் கோவிற் பரிபாலன சபைப் பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப் பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. கோவில் திருப்பணியில் முதற் பிராகார மண்டபக் கூரைவேலை ஒருபகுதி நிறைவுற்றதாக மேலே குறிப்பிடப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து சின்னத்தம்பியின் மக்களில் ஒருவரான வை. சி. சீவகுரு மிகுதி உட்பிரகாரக் கூரை

வேலையை, யாகசாலை வரையில் 1964ஆம் ஆண்டில் தனது உபயமாக அமைத்து நிறைவாக்கினார்.

அரசீற் பதிவாதல்

பரிபாலன சபைப் பிரமாணங்கள் உள்நாட்டு அமைச்சின் அனுமதியுடன் சங்க அமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் 1962ஆம் ஆண்டு காந்திக்கை மாதம் 30ஆந் திகதி (1962.11.30) பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. (பதிவெண் S. 149) (Registered under the Societies Ordinance) இம்முயற்சியில் முன்னின்று உழைத்தவர்கள் ஆ.முத்துத்தம்பியும், சுந்தரம்பிள்ளை சங்கரசிவமும், வே.சிற்றம்பலமும் ஆவார்கள். ஆலோசனை நல்கிய சட்டத்தரணி தவத்துரை இதற்குப் பேருதவியாய் இருந்தார். இந்த ஒழுங்கின்படி வருடந்தோறும் வழிபடுவோரால் (சந்தாதாரர்களால்) பொதுக் கூட்டத்தில் 6 உத்தியோகத்தர்களும், 11 அங்கத்தவர்களும் கொண்ட பரிபாலனசபை தெரிவு செய்யப்படும். இதன் பிரகாரம் நிர்வாகக்குழு பரிசோதிக்கப்பட்ட வரவு செலவுக் கணக்குகளும், பரிபாலன சபையின் வருடாந்த அறிக்கையும் பொதுச் சபையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு அங்கத்தவர்களுக்கு அச்சிட்டுத் தெரிவித்து வைக்கப்படும். இச்சபை, அரசாங்கத்தில் பதிவான பின், கோயில் நிர்வாகம் சீராகவும், ஒழுங்காகவும் நடைபெறுகின்றது. சிற்றம்பலத்தின் முயற்சியால் கிருஷ்ணபிள்ளை பசுபதி தம்பதிகள், மூலமூர்த்தி பிள்ளையாருக்கு வெள்ளி அங்கியும், தம்பிஐயா மங்களம் தம்பதிகள், வள்ளிதெய்வானை சமேத சுப்பிரமணியர் மூலமூர்த்திக்கு, வெள்ளி அங்கியும் கோயிலுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தனர். சிற்றம்பலத்தின் சகோதரி சின்னத்துரை வள்ளியாச்சி அம்மையார் கோவில் இரண்டாம் பிரகார வடமேற்கு மூலையில் ஒரு கடை தனது செலவில் கட்டுவித்து, அதில் பெறும் வாடகைப்பணம் கோவிற் பூசைக்காக்கி நன்கொடை செய்தார். கொழும்பு இந்துசமய கலாசார அலுவல் திணைக்களத்தின் ஆலயங்கள் பட்டியலிலும் கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் பதியப்பட்டிருக்கிறது. (இலக்கம் HA/5/JA/226)

நவக்கிரக ஸ்தாபீதம்

'சூரியன் சோமன் செவ்வாய் சொற்புதன் வியாழன் வெள்ளி
காரியசனி இராகு கேது கடவுளர் ஒன்பால் நாமத்
தாரியல் சக்கரத்தைத் தரித்திரர் பூசித்தாலும்
பாரினிற் புத்ர ருண்டாம் பாக்கியம் நல்குந்தானே'

சிற்றம்பலத்தின் தூண்டுதலாலேயே தாவடியில் வசித்த
கொக்குவில் இராமலிங்கம் ஆறுமுகம் 1960இல் நவக்கிரக பிரதிட்டை
(ஆலயம் உள்ளிட்டு) புதுக் கோவிலில் செய்துவினார். நவக்கிரக
சக்கரத்துள் உயிரினங்கள் சிக்கி உழலுகின்றன என்பது நமது சமய
தத்துவ உண்மை. இம்மாயச் சுழியினின்றும் விலகி வாழ்வதற்காக
நவக்கிரக வழிபாடும், நவக்கிரக சாந்தியும் நிகழ்கின்றன.

பூஜ்யத்தில் எண்ணிக்கை உற்பத்தியாகிறது. அதன் அளவு ஒன்பது.
உலகத்தின் படைப்பு ஒன்பது. சரீரத்தில் நவத்துவாரங்கள், நவக்கிரகங்கள்
ஒன்பது. பூஜ்யத்தில் ஆரம்பித்த எண்ணிக்கை ஒன்பதைக் கடந்ததும்
பூஜ்யத்தில் போய் அடங்கிவிடுகிறது. உலகத்தை உய்விக்க, பரப்பிரம்மம்
இந்த ஒன்பதை அருளியிருக்கிறார். மனிதஜீவன் கடவுளை உபாசித்து
ஶுத்ர காரியங்களை அடைந்து பிறவிக்கடலைத் தாண்டவே
அருளியிருக்கிறார். மனிதனும், ஜீவராசிகளும் உய்ய வேண்டும் என்பதே
பரம்பொருளின் நோக்கம் ஆகையால் நல்வழிகாட்ட வேதசாஸ்திரங்களும்,
இதிகாசங்களும், சோதிட கிரந்தங்களும் உதவுகின்றன. சோதிட
சாஸ்திரத்தின் நடுநாயகமாக விளங்குபவை நவக்கிரகங்கள்.
பரப்பிரம்மத்தின் கருத்தையொட்டி மனிதகுலத்தை இயக்கவேண்டிய
பொறுப்பு நவக்கிரகங்களைச் சேருகின்றது. பரப்பிரம்மம் கால புருஷனாக
வீற்றிருந்து நவக்கிரகங்களாகிய பாசங்களைக் கொண்டு ஜீவராசிகளைப்
பிணைத்து ஆட்டிவைக்கிறார்.

இந்த தத்துவத்தை விளக்கக் கருணையே உருவாகிய கடவுள்
எல்லோரையும் ரக்ஷித்து ஏதோ ஒரு காலத்திலாவது நல்வழிப்படுத்த
வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு நவக்கிரகங்களையும், அதற்குகந்த
பரிவாரங்களையும், மகான்கள் வாய்மொழி மூலம் அருளியுள்ளனர்.
அனைத்து மக்களும் ஶுமத்தை அடைய வேண்டும் பொருட்டு நாம்
ஆலய பிரதிஷ்டை காலங்களில் மூலஸ்தானமாக அமைந்துள்ள
மூர்த்தங்களோடு நவக்கிரகங் களையும் சேர்த்து பிரதிஷ்டை
செய்கின்றோம்.

புலம் - 7

வேணுகோபால முர்த்தி

கோவில் முதலாம் பிரகாரம் கிழக்கு வாசற்கதவு பாதுகாப்புள்ளதாய் அன்று அமைந்திருக்கவில்லை. சிற்றம்பலம் முயற்சி செய்து கிழக்கு வாசலில் உயர்ந்த திடகாத்திரமான மரக்கதவு அமைத்து, கோவிற்பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தினார். அவர் நோயுற்று கொழும்பு பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த காலத்தில் புதுக்கோவில் உட்பிரகார வடமேற்கு முலையில் சந்தான கோபாலர் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டுமென்ற தன் விருப்பத்தை எமக்குத் தெரிவித்திருந்தார். நோய் ஓரளவு குணமாக கொக்குவிலுக்குத் திரும்பி 1962இல் மறைந்தார்.

சந்தான கோபாலர்

கிருஷ்ணன் குழந்தையாக முலைப்பால் பருகும் நிலையில் சந்தான கோபாலர் என அழைக்கப்படுவார். கிருஷ்ணன் யசோதாவின் மடியில் படுத்தவாறு முலைப்பால் பருகுவதாகவும் அவரது முகம் தாயின் முகத்தினை நோக்கி சிறிது திரும்பியதாகவும், அவரது கரங்களிலொன்று தாயின் மார்பின் மீது வைத்தவாறும் சந்தான கோபாலர் வடிவம் அமைந்திருக்கும். என 'ஐதத்துவநிதி' என்னும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கும்பகோணத்திலுள்ள இராமசுவாமி கோயிலில் சந்தான கோபாலரின் புடைப்புச் சிற்பம் ஒன்று காணப்படுகிறது. பாரம்பரியமாக சந்தான கோபாலரைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டால் பக்தர்கள் புத்திரசந்தான முடையவர்களாவர் என்பது நம்பிக்கை.

வேணுகோபாலர் ஸ்தாபிதம்

சிற்றம்பலத்தின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற எண்ணி 1966 பங்குனியில் செல்லத்துரை இரத்தினப்பிரகாசத்தின் உபயமாக வேணுகோபால முர்த்தி (ஆலயம் உள்ளிட்டு) ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயிலில் சிற்பவேலைகள் செய்துகொண்டிருந்த ஓர் இந்திய ஆச்சாரியாலேயே இச்சிலாவிக்கிரகம் தலைவர் க. பொன்னம்பலத்தின் முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்டது. சந்தானகோபாலருக்குப் பதிலாக வேணுகோபாலமுர்த்தியாய் மாற்றப்பட்டுக் கோவிலில் எழுந்தருளி அருள்செய்து கொண்டிருப்பதும், முருகன் திருவிளையாடலே. பின்னர் 1971இல் வேணுகோபாலர் எழுந்தருளிமுர்த்தி, வண்ணார் பண்ணை விஸ்வப்பிரம்ம செ. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரியால், உருவாக்கப்பட்டு, பிரம்ம ஸ்ரீ சாமி விசுவநாத குருக்கள் தலைமையில் கும்பாபிஷேக பிரதிஷ்டை செய்து வைத்ததும் இரத்தினப்பிரகாசத்தின் உபயமாகும். இந்தத் திருப்பணியில் பொன்னம்பலம் நடராசா பேருதவியாய் இருந்து உழைத்தார். சிலாவிக்கிரகம் அமைந்திருக்கும் ஆசனக்கல்லை நல்லூர் கந்தசுவாமிகோவில் முதலாளி, நடராசாவின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அன்பளிப்புச் செய்துதவினார். வேணுகோபாலர்

ஒருபா ஒருபு.து என்ற பிரபந்தம் கனடா தேசத்தில் வசித்த செ. வேலாயுத பிள்ளையாலும், வேணுகோபாலர் ஊஞ்சல் பாடல்கள், அராலி வடக்குவீடு, அ. நாகலிங்கத்தாலும் 1990இல் பாடப்பெற்று எம்மால் வெளியிடப்பட்டிருந்தன.

உடலுக்கு ஒளியளிப்பது கண். உயிருக்கு ஒளிதருவது ஞானம், உலக உயிர்களுக்கெல்லாம் ஞானஒளி தருகின்ற கண்ணாக இருப்பவனே கண்ணன். அவன் கிருஷ்ணன் மாத்திரம் அல்லாமல் கண்ணனும் ஆகிவிட்டான். அகக் கண்ணையும், புறக்கண்ணையும் அமிர்தத்தில் மூழ்கடிக்கும் வடிவம் அவனுடையது. நம் காதின் வழியாக வேணுவினால் கீத அமிர்தத்தையும், உபதேசசாரமான கீதாம்ருதத்தையும் உட்செலுத்திக் குளிர்வைக்கும் அந்தக் கண்ணனே நம் உலகுக்கு கண்; கறுப்பினிடையே விளங்கும் ஒளிகாட்டும் கண். அந்த ஒளியும் அவன்தான். நாராயணன் ராஜாவின் கடமையைச் செய்கிறான். அதனால்தான் நாராயணனை வைகுண்டத்தில் சக்கரவர்த்தி போல் தியானிக்கின்றோம். பீதாம்பரம், கௌஸ்துபம், வானமாலை, கிரீடகுண்டலங்கள் தரித்து மகாலக்ஷ்மியை மார்பிலே வைத்துக் கொண்டு ராஜாதிராஜனாக இருக்கிறார். மகாவிஷ்ணு. அலங்காரப்பிரியர். பரமாத்மா ஒன்றே சிவனாகவும், நாராயணனாகவும் ரூபம் தரிக்கிறது. 1966ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மார்ச்சு மாதம் ஏகாதசி தினத்தில் வேணுகோபாலருக்கு அபிடேக ஆராதனைகளும், உற்சவமும் இரத்தினப்பிரகாசத்தின் உபயமாக கோவிலில் நடைபெற்று வருகின்றன.

‘ஆதிப் பரம்பொருள் நாரணன் - தெளி
வாகிய பாற்கடல் மீதிலே - நல்ல
சோதிப் பணாமுடி யாயிரம் - கொண்ட
தொல்லறி வென்னுமோர் பாம்பின்மேல் - ஒரு
போதத் துயில்கொளு நாயகன் - கலை
போந்து புவியிசைத் தோன்றினான் - இந்தச்
சீதக் குவளை விழியினான்’ - என்று
செப்புல ருண்மை தெளிந்தவர்
பாம்புத் தலைமேலே - நடஞ்செயும் பாதத்தினைப் புகழ்வோம்
மாம்பழ வாயினிலே - குழலிசை வண்மை புகழ்ந்திடுவோம்.

அன்பின் உருவமே கிருஷ்ணர். கிருஷ்ணர் என்றால் உள்ளத்தை மயக்கித் தன்பால் இழுப்பவன் என்பது பொருள். கிருஷ்ணரை வழிபடுவோர் இத்தகைய அன்பில் தங்களை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கிருஷ்ணர் என்னும் சொல் ‘உழுது வித்திட்டு வளர்’ என்று பொருள்படும். ஆதலால் கிருஷ்ணரை வழிபடும் ஒவ்வொருவரும் தங்களது உள்ளமாகிய நிலத்தை உழுது, காமம் என்னும் களையைக் களைந்து, அன்பென்லும் வித்திட்டுத்

தோன்றிய செடியை விழிப்புடன் இன்பம் என்னும் கனியை ஈயவல்ல தொண்டு என்னும் மலர்க்கொத்தினைப் பெறும் வரை காக்கவேண்டும்.

கண்ணமூர்த்தியானவர்

- (1) தம்முயிரை மாய்க்கும் பொருட்டு கஞ்சன் அனுப்பிய யானையின் கொம்பை முறித்ததற்காக ஆடிய கூத்து அல்லயம் எனப்பெயர் பெறும்.
- (2) காமகுமாரனை வாணாசுரனிட்ட சிறையினின்றும் மீட்க நினைந்து, அங்ஙன் சென்று குடத்தின்மேல் ஆடிய கூத்து சூடம் எனப் பெயர் பெறும்.
- (3) வாணாசுரனை வெல்வதற்கு மல்லனாய்ச் சென்று போருக்கு அழைத்து, அவனுடனெதிர்த்து, அவனுடலை நெரித்து அழித்தற் பொருட்டு ஆடிய கூத்து மல எனப் பெயர் பெறும்.

வேலுப்பிள்ளை சிற்றம்பலம் 1954ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1962 வரை எட்டு வருடங்கள் தனாதிகாரியாகப் பணிபுரிந்து புதுக்கோவிலின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டார். பிளவுபட்டிருந்த எங்கள் ஊர்மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்தி எல்லோரையும் கோவிற கருமங்களில் பங்கேற்க வைத்தமை அவரின் சிறப்புப் பணி. அவர் 1962ஆம் ஆண்டு கார்த்திகையில் மறைந்தார்.

திருவூஞ்சல் பாடல்

திருபாகர சுப்பிரமணியர் ஊஞ்சல், எச்சரிக்கை, பராக்கு முதலாய பாடல்கள் கொக்குவில் குகதாசர் ச. சூரத்தினப்பிள்ளையால் இயற்றப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில் 1889ஆம் ஆண்டிற் பதிப்பிக்கப்பட்டவை. அன்று தொட்டுப் புதுக்கோவிலில் இவ்வூஞ்சற் பாடல்களே படிக்கப்பட்டு வந்தன. ந. மருதப்பு மனப்பாடமாக இவற்றைப் படித்து வந்தார். அவரின் மறைவுக்குப் பின் இப்பாடல்கள் அவரால் ஒரு கொப்பியில் எழுதப்பட்டு ஐயர் வீட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தனவாம். காலப்போக்கில் இவை கிடைத்தற்கரியனவாய் விட்டன. மறைந்துபோயின என்றே கருதப்பட்டன. இந்த நிலையில் சிற்றம்பலத்தின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி இராசப்பரும், செல்வி. இராசையா நாகபூஷணமும் தனித்தனி ஊஞ்சற் பாடல்கள் இயற்றி கோயிலுக்கு உதவியிருந்தனர். இவை சிலகாலம் பாவனையில் இருந்த போதிலும் அவையும் பின்பு கிடைத்தற்கரியனவாய்விட்டன. சு. சங்கரசிவத்தின் முயற்சியால் பண்டிதர் மு. சின்னத்தம்பி இயற்றிய 'கொக்கூர் குமர கிருபாகரஞ்சல்' பாடல்களை 1966இல் கும்பாபிஷேக மலரில் சேர்த்திருந்தோம். இவை அன்றுதொட்டு

கோவிலில் படிக்கப்பட்டு வந்தன. இவை வாழியில் முடிகின்றன. ஊஞ்சல் பாடல்கள் மங்களத்தில் முடிவதே மரபு என்று அண்மையில் ஒரு சமய அறிவில் முதிர்ந்த அடியார் கோயிலில் ஊஞ்சல் பாடல்களைப் படித்து முடித்தபின் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

1983ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் இ.வெங்கடேச ஐயரின் அயராத முயற்சியாலேயே சபாரத்தினப்பிள்ளை இயற்றிய கொக்குவில் கிருபாகர சுப்பிரமணியர் ஊஞ்சல் பாடல்கள் அரிதிற் கண்டெடுக்கப்பட்டு, செ. வேலாயுதபிள்ளையால் செப்பனிடப்பட்டு லாலி, மங்களம் முதலியவற்றால் நிறைவு செய்து 12.06.1984இல் வெளியிட்ட பக்திப்பாமாலைத் திரட்டில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சுவாமியின் திருக்கலியாண வைபவங்களில் உபயோகத்துக்குத் திருவூஞ்சல் அன்று கோவிலில் இருக்கவில்லை. கேடகத்தின் அடிப்பீடத்தைக் கயிற்றால் உயர்த்திக் கட்டியே ஊஞ்சலாகப் பாவித்தனர். இந்நிலையைக் கண்ணுற்ற பிரம்படி கன்கரத்தினம் சிற்றம்பலத்தின் தூண்டுதலால் ஒரு அழகான மரத்தாலாகிய ஊஞ்சல் செய்வித்து 1961இல் கோவிலுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்.

1962ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் சிற்றம்பலம் நோயுற்றுக் கொழும்புக்கு வைத்தியத்திற்குப் போயிருந்த காலப்பகுதியிலும் பின்னரும் உபதனாதிகாரி கு.தாமோதரம்பிள்ளை கோவிற் கருமங்களைச் செவ்வனவே செய்துதவினார்.

கந்தவிரதம்

‘விரதம்’ என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் ‘உறுதி’ என்பது; பட்டினியல்ல. உடலுக்கு தினமும் நாம், புலன்கள் விரும்புகின்ற எல்லாப் பொருட்களையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். நாளடைவில் மனம் விரும்பாதபோது கூட புலன்களின் ஆதிக்கத்து ஆட்பட்டு அடிமையாகிவிடுகிறோம். புலன்கள் மீது நாம் ஆணை செலுத்தும் ஆற்றலைப் பெறுவதற்கு விரதங்கள் முக்கியம். அந்த விரத முறைகளில் ஒன்றே பட்டினி கிடப்பது. பொதுவாகப் புலன்களின் பசியை நம் ஆணைக்குக் கட்டுப்படுத்துவது.

முருகப்பெருமானை நோக்கி விரதம் இருந்தால் ஒளிபெற்ற உடல், செயல்களைச் செம்மையாக முடிக்கும் ஆற்றல் முதலியன கிட்டும். முருகப்பெருமானுக்குரிய விரதங்கள் வாரவிரதம், மாதவிரதம், ஆண்டுவிரதம் என மூன்று வகைப்படும்.

வாரவிரதம்

இவ்விரதம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நோற்கப்பட வேண்டும். முருகனுக்கு விருப்பமான நாள் வெள்ளிக்கிழமை. வியாழன் பகலுக்குப் பின் உணவே உட்கொள்ளக்கூடாது. அடுத்த உணவு சனிக்கிழமை பகல்தான். முருகனுக்கு நிவேதித்த பால், பழம் உண்ணலாம். சனிக்கிழமை 9 நாழிகைக்குள் - காலை 9.30 மணிக்குள் உணவு உட்கொள்ள வேண்டும். இதற்குப் பாரணம் என்று பெயர். சுக்கிரவார விரதத்தை முன்று வருடங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளுதல் உத்தமம்.

மாதவிரதம்

இது கிருத்திகையில் மாதந்தோறும் இருப்பது. கார்த்திகைக்கு முதல்நாள் பகல் உணவு உட்கொண்டு, பின்னர் கார்த்திகை நாள் முழுவதும் உபவாசம் இருந்து அடுத்தநாள் காலை 9 நாழிகைக்குள் பாரணம் செய்ய வேண்டும். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இவ் விரதத்தை தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டும். கிருத்திகை விரத காலத்தில் ஒரு கைத் தண்ணீரையே உணவாக உட்கொள்ள வேண்டும்.

ஆண்டு விரதம்

இது ஆண்டுதோறும் கடைப்பிடிக்கும் கந்தசஷ்டி விரதம், ஐப்பசிமாதம் சுக்கில பட்சத்துப் பிரதமை முதலாகச் சஷ்டி ஈறாக உள்ள ஆறுநாட்கள், அடங்கும் அது தீபாவளி அமாவாசை முடித்த அடுத்தநாள் தொடங்குவது. அறிவுப் பெருக்கத்திற்கு இதைவிட உயர்ந்த விரதம் இல்லை. ஆறுநாட்களும் பகல்பொழுது மட்டும் ஆறு மிளகையும், ஆறுகைத் தண்ணீர் அளவுள்ள நீரையும் சேர்த்து அருந்தலாம். விடியற்காலை நான்கு மணிக்கு எழுந்து நாட்கடன் முடித்து திருநீறுபூசி வடக்கு அல்லது தெற்கு ஆகிய திசைகளை நோக்கி முருகனைத் தியானித்தல் வேண்டும். கந்தபுராணக்கதை கேட்க வேண்டும்.

எல்லா விரதங்களிலும் பாரணம் முடிந்த அன்று பகற்பொழுது தூங்கக் கூடாது. மக்களைப் பீடித்திருக்கும் ஆறாத்துன்பங்களைக் களைந்து உயர்ந்தவர்களாகக் முருகன் ஆறாம் நாள் கந்தசஷ்டி தினத்தில் அருளுகிறார் என்பது ஐதீகம். புதுக்கோவிலில் இப்பூசையை விமலேந்திரன், சுந்தரேஸ்வரர் குருக்கள், நடராசா, திருமதி குமாரசுவாமி, சுப்பிரமணியம் சண்முகசுந்தரம் ஆகியோர் செய்து வருகிறார்கள். திருக்கலியாண வைபவம் பொ.தம்பி குடும்பத்தின் உபயமாக நடைபெறுகிறது.

சிறப்பு விழாக்கள்

மஹா சீவராத்திரி

சிவபெருமானுக்குரிய ஒன்பது விரதங்களுள் சிறப்பு வாய்ந்தது சிவராத்திரி விரதம் ஆகும். மாசி மாதம் கிருஷ்ண சதுர்த்தசியில் நள்ளிரவில் சிவபெருமான் இலிங்கத்தில் தோன்றினார், அத்தினமே மகா சிவராத்திரி, இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி என்பது பரமசிவனுடைய அறுபத்து நான்கு (64) மூர்த்தங்களில் ஒன்று. சிவனுடைய உருவம் மான், மழுவுடன் இருக்கிறது. சிரசும், பாதங்களும் கண்களுக்குப் புலப்படா. கீழே வராகமூர்த்தி காணப்படுவர். மேலே ஹம்சமூர்த்தி காணப்படுவர். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத ஜோதி சொருபமே இவ்விதம் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியாக நள்ளிரவில் விசுவரூபம் எடுத்த நன்னாள் சிவராத்திரியாகும். உருவமேற்ற பரமேசுவரன், அருவுருவமானதோடு நிலலாமல் அந்த லிங்கத்துக்குள்ளேயே திவ்ய ரூபம் காட்டுகிறார். இப்படி ரூபத்தைக் காட்டினாலும், வாஸ்தவத்தில் நமக்கு அடியும் இல்லை முடியும் இல்லை. அதாவது ஆதியும் அந்தமும் அற்ற அனந்தவஸ்துவே தாம் என்று உணர்த்துவதற்காக மேலே லிங்க வட்டத்துக்குள் ஐடா முடியாமலும் கீழே அதேமாதிரி தம்பாதம் அடங்காமலும் இருப்பதாகக் காட்டுகிறார். அடிமுடி எல்லை இல்லாமல் ஜ்யோதிர் லிங்கமாக ஆகாயத்துக்கும், பூமிக்குமாகப் பரமசிவன் உத்பவித்தார். இவ்வாறான ஒளிப்பிழம்பைக் காண பிரம்மா அன்னப்பட்சியாக ஆகாயமார்க்ககத்தில் பறந்தும், மகாவிஷ்ணு வராகமூர்த்தியாகப் பாதாளத்தில் சென்றும், இருவரும் இறைவனின் அடிமுடி காண இயலாமல் தோல்விடைந்தனர். “பரமாத்மா ஆதி அந்தமில்லாத வஸ்து, சிருஷ்டி பரிபாலனம் எல்லாவற்றையும் கடந்தவஸ்து அது.” என்பது. தாற்பரியம்.

சகல பிரமாண்டமும், சிவலிங்க சொருபம். பாதாளம் முதல் ஆகாச பரியந்தம் எல்லையற்ற ஆனந்தரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. ஸ்படிகலிங்கத்திற்குச் சிவராத்திரிப் புனிதநாளில் நான்கு காலமும் அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். “இலிங்கத்தின் சிரசில் பூரண சந்திரகலை இருக்கின்றது. இச்சந்திரகலையினின்றும் அமிருதம் ஒழுகுகிறது. அதனால் பிரமானந்தம் உண்டாகுகிறது. சகல உலகமும் அந்த ஒளிவடிவான இலிங்க வடிவம் தான். அந்த இலிங்கம் அமிர்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டு குளிர்ச்சி அடையும் போது உலகம் முழுவதும் குளிர்ச்சி அடைகிறது.” என்று தியானித்துப் பின்னர் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். சித்தத்தில் கொஞ்சம் கூடச்சலனம் இல்லாமல் ஆனந்த ரூபியான ஈசுவரனைச் சதா நினைத்தால் நாமும் அவ்விதமே ஆகிவிட முடியும்.

சிவராத்திரி தினத்தில் உபவாசம் செய்து நான்கு யாமமும் நித்திரையின்றிச் சிவபூசை செய்தல் வேண்டும். நான்கு யாமப் பூசையும் அவ்வக் காலத்தில் செய்யவேண்டும். சண்டேச பூசையும் நான்கு யாமமும் செய்யவேண்டும். சிவராத்திரி தினத்திலே இராத்திரியிற் பதினான்கு நாழிகைக்கு மேல் ஒரு முகூர்த்தம் விங்கோற்பவ காலம். சிவராத்திரி விரதம் சைவசமயிகள் யாவரும் அவசியம் அநுட்டிக்கத்தக்கது. இவ்வாறு இராக்காலத்தைக் கழித்தபின் அதிகாலையில் சுற்றத்தாரோடு பாரணஞ் செய்தல் வேண்டும். நாகேஸ்வரி, அருணகிரிநாதன், R.P.நடராசா ஆகியோர் நான்கு சாமப் பூசைகளையும் செய்து வருகிறார்கள்.

இறைவழிபாட்டிற்குத் தடையாயிருப்பன ஊணும் உறக்கமும் ஆகும். குறித்த சில நாட்களில் நாம் பட்டினி நோன்பிருந்து ஊணைத் துறக்கின்றோம். அதுபோல் உறக்கத்தைத் துறப்பதற்குச் சிவராத்திரி உகந்த நாளாகும். வைணவர்கள் வைகுண்ட ஏகாதசியன்று பசித்திருந்து இரவு விழித்திருக்கிறார்கள். சைவர்கள் சிவராத்திரியன்று நோன்பு விரதங்கொண்டு விழித்திருந்து பரமனைப் பயில்கின்றார்கள்.

நவராத்திரி

சக்திக்கும், பக்திக்கும் உகந்தது நவராத்திரி. பிரபஞ்சமே சக்தியின் உறைவிடம். புவனத்தின் தலைவி புவனேஸ்வரி, பவானி; பவானியின் தாய்மையைக் கொண்டாடும் தனிவிழாவே நவராத்திரி. சிவனே வித்து, மூலவித்தான ஒன்றை ஒன்பதாக்கி மாயாஜாலம் செய்பவள் அம்பிகை. அதனால் அவள் நவசக்திகளாக மிளர்கின்றாள். சிவமும், சக்தியும் எக்காலத்தும் ஒன்றித்தே நிற்பர். சிவத்தின் திருவருள் ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு சிவம், நாதம், விந்து, மனோன்மனி, மகேஸ்வரி, உமை, இலக்குமி, சரஸ்வதி ஆகிய ஒன்பது பேதங்களாய் நிற்கும். இவ்வொன்பது பேதங்களுக்கும் ஏற்ப சிவமும், சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேஸ்வரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் ஆகிய நவபேதங்கள் கொண்டு சக்தியின் ஒன்பது பேதங்களுடன் ஒன்றித்து நின்று அருள்புரிகிறது.

The Moon is the presiding deity of the mind. A close affinity exists between the manas and the moon. Both are subject to decline and progress. The waning of the moon is the symbol for the waning of the mind. The mind has to be controlled, reduced and finally destroyed, All Sadhana is directed towards, this end. Manohara, the mind has to be killed so that maya can be rent asunder and the reality revealed. Every day during the dark half of the month, the moon and the manas wane and a fraction is diminished. Finally on the fourteenth night, the Chathurdasi, just a wee bit is left. With extra effort by the Sathaka. even that bit can be wiped off and Mano Nigraha (death of the mind) is completed. The Chathurdasi of the dark half is called Sivarathiri. That night should be spent in Japa aud Dhyana meditation of Siva without any other thought either of food or sleep.

நவபேதங்களும் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்று மூவகைத் திருமேனிகளாய் அமையும். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் போன்ற முத்தொழில்களுக்கும் ஏற்றவாறு பிரம்ம, விஷ்ணு, சிவனாகிறான். சிவனுடலில் தூர்க்கையும், விஷ்ணு மாப்பில் இலக்குமியும், பிரமன் நாவில் சரஸ்வதியும் உறைகின்றனர். இம்மூவரிலும் மென்மையாகவும், உண்மையாகவும், வாய்மையாகவும் உறைவதால் காயமாகவும், மனமாகவும், வாக்காகவும் உறைந்து நிறைந்து நிற்கிறார்கள். மனம், மொழி, மெய் வழிபாட்டிற்கு இது உகந்ததாகின்றது. ஆன்மா வீடு பெறுவதற்கு அம்பிகையின் அருட்கடாட்சம் அவசியம். நவரசநாயகியின் வழிபாட்டு மகிமையைக் குறிப்பதே இந்த விரத வழிபாடு.

அம்பாளைக் கும்பத்தில் எழுந்தருளச் செய்து கும்பத்தை உடலாகவும், மந்திரம் உயிராகவும் கருதி திருவுருவமாக்கப்பட்டு ஒன்பது இரவுகளில் மந்திர உச்சாடனத்தால் அம்பிகையை ஆவாகனம் செய்து அம்பாள் கடாட்சத்தை வேண்டி நிற்பார். அம்பிகை மகிடாசுரனைச் சங்காரம் செய்ததை நினைவுபடுத்தவே கன்னிவாழையில் வன்னிக் கிளை நட்டு மானம்பூ தினத்தில் வெட்டும் வழக்கம் ஏற்பட்டது.

மக்களுக்கு உண்டாகும் மிகக் கொடிய துன்பம் பிறப்பதும், இறப்பதும் ஆகும். இவற்றைப் போக்கி அமைதி பெற்ற வாழ்வை அருளுகிறவள் அன்னை. அம்பிகையின் திருவடியில் சரணம்புகும் அடியார்கள் இந்த ஓயாத சுழற்சியில் சிக்கித் தடுமாறித் துன்புறாது முத்தியின்பத்தை அடைவார்கள். பரம்பிகையே அந்த வாழ்வைத் தரக்கூடியவள். சக்தி என்றாலே ஆற்றல். ஆற்றலில் மூன்று வகை, உண்டு. கலைமகள் அறிவுசக்தி; அலைமகள் ஆகிய திருமகள் பொருள் சக்தி; மலைமகள் ஆகிய பார்வதி ஆற்றல் சக்தி. மலைமகள், அலைமகள், கலைமகள் என்ற மூவரும் நவராத்திரியில் வணங்கப்படுகின்றார்கள். முதல் மூன்று நாளும் அலைமகளைக் கும்பிடுகிறார்கள். அடுத்த மூன்று நாட்களும் மலைமகளைக் கும்பிடுகின்றார்கள். பின் மூன்று நாளும் கலைமகளைக் கும்பிடுவார்கள். அறிவுச்சக்தி, பொருட்சக்தி, ஆற்றல்சக்தி ஆகிய மூன்றையும் வணங்குவது தான் நவராத்திரி. இந்த மூவரும் பார்வதி மலைமகளாகவும், லட்சுமி அலைமகளாகவும், சரஸ்வதி கலைமகளாகவும் இருக்கிறார்கள். திருமால் எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றுகின்ற பேராளன் நியதி நடத்துகிறவன். அவனுக்குப் பணம் வேண்டும். இலட்சுமி அவனுடன் இருக்கிறாள். பிரமன் படைப்புக்குத் தலைவன் அவனிடத்தில் உள்ளவன் படைப்பு ஆற்றலுக்கு இன்றியமையாத அறிவுச் சக்தியாகிய கலைமகள். துடைக்கிறவன் உருத்திரன் துடைப்புப் பேராற்றலுக்கு உடம்புப்பலம் வேண்டும். அந்தப் பலம்தான் உமையவள் பலம். தூர்க்கையைப் பலமுடையாள் என்று சொல்லவில்லை. தூர்க்கை

என்று சொஸ்கிறோம் துர்க்கை தான் பேராற்றல் உடையவள். ஆகவே உலகத்தைப் படைத்து, காத்து, துடைக்கின்ற மூன்று தொழில்களை பிரம்மா, திருமால், உருத்திரன் என்ற மூன்று பேரிடையும் நின்று சரஸ்வதியாகிய கலைமகளும், அலைமகளாகிய திருமகளும், ஆற்றல் மகளாகிய உருத்திராணியும் செய்கிறார்கள். இந்த மூன்றுபேரையும் தான் கும்பிடுகிறோம் நவராத்திரியில். பாலசுந்தரி, மாணிக்கம், பத்மநாதன், சுபத்திரை, செந்தூரன், அருளானந்தம், மீனாட்சி சுந்தரம், தம்பு, கணேச ஆகிய ஒன்பது அடியார்கள் நவராத்திரி பூசையைச் செய்து வருகிறார்கள்.

மகாநோன்பு (மானம்பு)

கோவிலில் சுவாமி எழுந்தருளும் வாகனங்கள் நிற்கும் நிலையில் உருவாவன. குதிரை வாகனம் மட்டும் இவ்வாறு வேறுபடும். இது இயல்பான உருவில் பாய்ந்து விரைந்து ஓடும் கோலத்தில் உருவாக்கப்படும். கீழ்ப்பட்டடையின் நடுவில் ஒரு கம்பம் பொருத்தப்பட்டு அதில் இணைக்கப்பட்ட குதிரை முன்னும் பின்னும் தாழ்ந்து பதிந்து மேலே எழும்வண்ணம் அசைந்து பாயும் நிலைகொள்ளுமாறு அமைக்கப்படும். குதிரைவாகனம் எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் உரியது. வாகனம் தனிக்குதிரையினை உடையதாகவும், இணைக்குதிரைகள் சேர்ந்து ஒரு பீடத்தில் அமைவனவாகவும் கோவில்களில் காண்கிறோம். மகோற்சவத் திருவிழா ஒன்றில் சுவாமி குதிரை வாகனத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலிப்பர்.

ஆரம்பகாலத்தில் புதுக்கோவிலில் மிகப்பெரிய அழகான குதிரை வாகனம் உபயோகத்திலிருந்தது. பின்னரே சிறிய குதிரை வாகனம் உருவாக்கப்பட்டது. மானம்பூத் திருவிழா கோவிலில் வெகுவிமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அத்தினத்தில் சுவாமி எழுந்தருளி, கிராமப் பிரதக்ஷணம் செய்யும் வழக்கம் இருந்தது. சுவாமி வீதிவலம் வரும் பாதையில் வசிப்பவர்களுக்கு முன்னறிவித்தல் (சேமக்கலம் அடித்து) கொடுக்கப்படும். மாலை ஆறு மணியளவில் சுவாமி குதிரை வாகனத்தில் இவ்ந்தவாறு புதுக்கோவிலில் இருந்து யாழ் - காங்கேசன் வீதி வழியாக தலையாளி (தலைசை) ஞானபைரவர் கோவிலுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அக்கோவிலின் முன்வீதியில்தான் சுவாமி அம்புபோட்டுக் கன்னிவாழை வெட்டும் வைபவம் நடைபெறும். சுவாமி புதுக்கோவிலுக்குத் திரும்பும்போது பாதையிருமருங்கிலும் இருக்கும் வீடுகள், கடைகள் மாவிலை தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பூரணகும்பத்துடன் மண்டப்படியோடு அர்ச்சனை ஆராதனைகள் செய்வித்து அகமகிழ்ந்து சுவாமியை மக்கள் வரவேற்பது வழக்கமாயிருந்தது. தீவட்டிகளும் காஸ் (Gas) விளக்குகளும் ஒளியூட்டின. சுவாமி கோவிலை வந்தடைய அடுத்தநாள் அதிகாலை 1.00 மணி லுரையாகும்.

தலையாளி பைரவ கோயிலில் சுவாமி இளைப்பாற வசதியான மண்டபம் அமைத்து இவ்வற்சுவத்திற்குச் சகல வசதிகளும் அப்பகுதி மக்கள் செய்துதவுவார்கள். இரண்டு கோவிற்பொறுப்பாளர்களின் ஒத்துழைப்பும், ஒற்றுமையும் இவ்விழா சிறப்புற நடைபெறப் பேருதவியாயிருந்தன. இந்த ஒழுங்கு பல வருடங்களாகத்தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இருபகுதி மக்களும் கிராமம் முழுவதும் பக்தி சிரத்தையுடன் மகிழ்ச்சியோடு கொண்டாடும் பெருவிழாவாக இது விளங்கியது.

1931ஆம் ஆண்டு விழாவில் புதுக்கோவில் முருகன் கன்னி வாழை வெட்ட எழுந்தருளிக் கிராமப் பிரதக்ஷணமாக எங்கள் வீட்டுப் பக்கம் வரும்பொழுது தான் எனது தம்பி நடராசாவின் ஜனனம் நடைபெற்றதாகவும் அதைக் குறிக்கவே அவருக்கு மயில்வாகனம் என்று பெயரிட்டதாகவும் எமது பெற்றோர் கூறி மகிழ்வர்.

காலப்போக்கில் இச்சிறந்த ஒழுங்கு கைவிடப்பட்டுத் தற்போது சில வருடங்களாக. மானம்புத்திருவிழாவில் கன்னி வாழை வெட்டும் நிகழ்ச்சி புதுக்கோவில் வாசலில் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் நடைபெறுகின்றது. முழுக் கிராமமும் இவ்விழாவைக் கோலாகலத்துடன் கொண்டாடிய காலம் மறைந்துவிட்டது கவலைக்குரியதே.

பல வருடங்களாக, பொன்னம்பலம் நடராசா இத் திருவிழாவைச் செய்து வந்தார். இவர் புதுக்கோவில் முக்கிய தொண்டர்களில் ஒருவர். இவர் அரசாங்க சேவையிலிருந்து இளைப்பாறி 1963இல் கொக்குவிலுக்கு வந்த காலம் தொடக்கம் 1987ஆம் ஆண்டில் மறையும் வரையும் மருதப்பு, சிற்றம்பலம் ஆகிய அவர் மாமன்மார் வழிநின்று கோவில் தொண்டே செய்து வந்தார். பிரம்மரீ குமாரசுவாமிக்

குருக்கள் இவரின் சமகாலத்தவராயிருந்ததும், சிறுபிராயந்தொட்டுக் கோவிலுக்கு அருகில் வளர்ந்ததும் இவரை நெருக்கமாகக் கோவிற்தொண்டில் ஈடுபட வைத்தது. இளம்பிராயத்தில் கோணாவலை பைரவப் பெருமான் கனவில் வந்து இவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் அக்கோவிலில் விட்டுமறைந்தாராம். அன்றுதொட்டு அப்பெருமானையும் பக்திசிரத்தையோடு வழிபட்டு வந்தார். க. பொன்னம்பலம் தலைவராய் இருந்த காலத்தில் சில வருடங்கள் நடராசா பரிபாலன சபையின் பொருளாளராகவிரிந்து பணிசெய்தார். பன்றித்தலைச்சி அம்மன் கோவிலிலும் வருடாவருடம் பொங்கியும், மக்களுக்கு கஞ்சி காய்ச்சி வார்த்தும், நிவேதனம் செய்தும் மகிழ்ந்தவர். புதுக்கோவிலில் வேணுகோபாலர் ஸ்தாபித்ததிலும் கோபாலர் எழுந்தருளிக் கும்பாபிஷேகப் பிரதிஷ்டையிலும் முன்னின்று உழைத்தவர்.

வருடாந்த வைகுந்த ஏகாதசி உற்சவத்தையும் புதுக்கோவிலில் அடியேன் சார்பில் அர்ப்பணிப்புடன் செய்துதவியவர்.

அவர் பிள்ளைகள் புதுக்கோவிலில் மகானோன்பு உற்சவத்தைத் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்கள்.

வரலக்ஷ்மி வீரதம்

ஆண்டுதோறும் ஆவணிமாதம் பெளர்ணமிக்கு முன்வரும் வெள்ளிக்கிழமை இவ்விரதம் அநுஷ்டிக்கப்படும். இவ்விரத மகிமையை பரமேஸ்வரன் பார்வதிதேவிக்கு உபதேசித்ததாகப்புராணவரலாறு.

மகததேசத்தில் குண்டினபுரம் என்னும் ஊரில் சாருமதி என்னும் பெண் கற்புடைய பெண்ணாக வாழ்ந்தாள். பதிபக்தியிலும், தெய்வபக்தியிலும், பயபக்தியிலும் சிறந்து விளங்கிய இவளுக்கு மகாலக்ஷ்மியின் திருவருள் நோக்கம் கிடைத்தது. இறைவியின் ஆணைப்படி கலசம் அமைத்து அலங்கரித்து லக்ஷ்மிதேவியை ஆவாஹனம் செய்து மாலைக்காலத்தில் உரிய சுலோகங்களைச் சொல்லி வணங்கினாள். ஒன்பது இழைகளும் ஒன்பது முடிச்சுகளும் கொண்ட நோன்புக் காப்பை வலது கையில் கட்டி, ஒன்பதுவித பலகாரங்கள் நிவேதித்து தீபாராதனை செய்து பூஜித்தாள். மூன்றுமுறை வலம்வந்த போது சகல செளபாக்கியங்களும் கிடைக்கப்பெற்றாள் சாருமதி. இவற்றைப் பார்த்த பெண்கள் சாருமதியைப் புகழ்ந்தனர். அன்றுமுதல் மற்றப்பெண்களும் இவ்விரதத்தை அநுஷ்டித்து லக்ஷ்மியின் அருள்பெற்று இன்பம் பெறுகிறார்கள்.

கடந்த சில வருடங்களாக அபர்ணா ரவிமோகனின் உபயமாக வரலக்ஷ்மி பூசை புதுக்கோவிலில் நடைபெற்று வருகின்றது.

சூரசம்ஹாரம்

சம்ஹார உற்சவமாக நடைபெறும் திருவிழாக்களில் ஒன்று சூரன்போர் அல்லது சூரசங்காரம். சூரபன்மன், இயமதர்மன் முதலாய உருவங்களை மரத்தால் அமைத்து சம்ஹார உற்சவங்களை நிகழ்த்தும் மரபு தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையிலும் உண்டு. புதுக்கோவிலில் ஆரம்பகாலத்தில் மரத்திலான சூரன் இருக்கவில்லை. தேகக்கட்டுள்ள ஆண்மகன் ஒருவர் தாரகாசுரன், சிங்கமுகன், சூரன் முதலாய முகமுடிகள் அணிந்து நடித்து சூரன்போர்த் திருவிழா நடைபெற்றது. பின்னர் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மா.வேலுப்பிள்ளையின் உபயமாக மரத்தாலான சூரன் செய்வித்துக் கோவிலுக்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது.

அச்சூரன் மிகவும் பெரியதாகவும் உருவ அமைப்பில் அழகானதாயும் விளங்கியது. வட்டுக்கோட்டையில் ஆச்சாரி ஒருவரால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் சூரனின் உயர, பரும அளவுகளிலும் பார்க்க ஒரு அடி கூடிய உயரத்தில் அமைக்கும்படி ந.மருதப்ப, ஆச்சாரியைப் பணித்ததால் இந்தப் பிரமாண்டமான உருவம் அமைந்தது. தலைகள் பயங்கரப் பொலிவுடனானவை. தாரகன் துதிக்கை வளைந்து மார்புவரை தொங்கியது. சிங்கன்தலை கோர வடிவத்தில் கழுத்து உரோமங்களை உதறிய அமைப்பில் பயங்கரக் காட்சியளித்தது. சூரன் தலையில் கோபப் பொலிவு துலங்கியது. சூரன்தலை மட்டும் அழியாது இன்றுவரை பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. மற்றைய இருதலைகளும் காலக்கிரமத்தில் பழுதடையத் திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வாகன வசதியில் லாத அக்காலத்தில் முருகன் அடியார் எண்மர் வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து சூரனைத் தோளில் காவிக் கொக்குவிலுக்குக் கொண்டு வந்தனர் என்று முத்த தலைமுறையினர் கூறிப் பெருமைப்படுவர். தலைகள் அசைவதும், விழுவதும் தாமாகவே நடைபெறுவது போல் காட்சியளித்தன. கீழே நிலத்தில் நின்றே இச்செயல்களை ஒருவரால் செய்விக்கக் கூடியதாக பிணைச்சலொடு கூடிய இரும்புச் சலாகையில் தலைகள் கழற்றிமாற்றிப் பூட்டக்கூடியதாக நுட்பமாக அமைக்கப்பட்டிருப்பது இதன் சிறப்பம்சம் ஆகும். சில இளைஞர்களின் முயற்சியின் பயனாய்ப் பழைய சூரன் புதுப்பிக்கப்பட்டு 2009ஆம் ஆண்டுப் உற்சவத்தில் அதுவே உபயோகிக்கப்பட்டது.

பாரம்குறைந்த சிறிய சூரன் 2000ஆம் ஆண்டில், செல்லத்துரை சுப்பிரமணியம் (குட்டி), குமாரசுவாமி இந்திரகுமாரன் ஆகிய இருவர் உபயமாகக் கோவிலுக்கு அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். திருவிழா பொதுவானதாயும், சங்காரத்தின் பின் நடைபெறும் அபிடேக ஆராதனைகள் (சண்முக அர்ச்சனை உட்பட) பல வருடங்களாக செ. சுப்பிரமணியத்தின் அபிடேகவுபயமாகவுமிருந்தது. இப்போது அவர் மருகர் கு. இந்திரகுமாரன் (ஜேர்மனி) இவ்வுபயத்தைத் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்.

ஆணவமலம் : சூரபன்மன், கன்மமலம் : சிங்கமுகன், டாயாமலம் : தாரகன், இம்மலங்களின் பெருவலியை முருகவேள் அடக்கி அருளியது தான் சூரசங்காரம். வேல் - ஞானம், ஞானவேல் உள்ளத்திலே பாயவேண்டும். பாய்ந்தால் தான் முதலில் ஒழிவது மமகாரம், பின்னர் ஒழிவது அகங்காரம். அகங்காரம், மமகாரம் ஒழிந்தால் பிறவி அறும், திருவடிப்பேறு வாய்க்கும் மலஇருள் கெடுத்து, ஞான ஒளி கொடுத்து அருளை அள்ளித்தருவது வேல்.

படம் - 8

புதுக்கோவில் பழைய சூரபத்மன்

சூரபன்மன் பாதாரகமனம் செய்யவில்லை. பொய் சொல்ல வில்லை, கொடுமைகளைச் செய்யவில்லை. செய்ந்நன்றி கொன்றான் அதனால் குலத்தோடு அழிந்துவிட்டான். நன்றிகொன்றான் நிச்சயமாக உய்வுபெறமாட்டான் என்ற ஒரேயொரு தர்மத்தை வலியுறுத்துவது கந்தபுராணம். சூரபன்மனுக்கு 1008 அண்டங்களையும், 108 யுகங்களையும், வஜ்ஜிர யாக்கையையும் அள்ளி வழங்கிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரன் வந்தவுடனே அவரை வணங்கி 'எம்பெருமானே! உனது தந்தையார் தந்த வரங்களினாலே நான் வாழ்கின்றவன்.' என்று நன்றி சொல்லாமல் சிவகுமாரனை அழிக்கமுயன்றான். ஆகவே வேலாயுதம் சூரபன்மனை அழித்ததில்லை. அவன் கொன்ற நன்றி அவனை அழித்துவிட்டது. நன்றி மறத்தல் பாவம். நன்றி கொல்வது தான் மிகப்பெரிய பாவம். அதாவது உதவி செய்தவனுக்கு மேற்கொண்டு கெடுதல் செய்வது நன்றி கொல்லுதல்.

'எந்நன்றி' கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லைச்
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு'

- திருவள்ளுவர் -

சூரசம்ஹார தத்துவம்

சூரன் முருகனுடன் இறுதிப்போர் செய்யும் போது பல்வேறு வடிவங்களை எடுத்து நின்றான். நீருரு எடுத்தான். தீயுரு எடுத்தான். புயல் வடிவானான். எல்லாவற்றையும் முருகன் கணைகள் சென்று அழித்தன. இறுதியில் சூரன் கடல் நடுவில் ஒரு பெரிய மாமரம் ஆனான். முருகனின் வேல் மரத்தை இருகூறாகப் பிளந்து ஒரு கூறு மயிலாகவும், மறுகூறு சேவலாகவும் மாறியது. முருகன் ஞானநோக்கால் அவனுக்கு அருள்புரிந்து மயிலைத் தன் வாகனம் ஆகவும் சேவலைக் கொடியாகவும் ஆக்கிக் கொண்டான். இதன் தத்துவ விளக்கம் :-

முருகனின் வேல் எதனையும் தூளாக்குவது. அது ஐம்பெரும் பூதத்தையும் அழிப்பது. ஏய புல் உயிரெதையும் மடிப்பது. மாயிருந்திறமை யாவையும் சிந்த வைப்பது. கிரௌஞ்ச கிரியைப் பிளந்தது. அது வீரவேல், தாரைவேல், விண்ணோர் சிறைமீட்ட வேல். சூரன் மாமரமாக நின்றவரை முருகனை அடையவில்லை. இருகூறாகப் பிளக்கப்பட்ட பின்பே முருகனை அடைந்தான். இருகூறாகச் சேர்ந்திருக்கும் நிலைக்குத்தான் 'செருக்கு' அல்லது 'ஆணவம்' என்று பெயர். அவ்விரு பொருள்களுள் ஒன்று 'நான்' என்னும் அகப்பற்று, மற்றொன்று 'எனது' என்னும் புறப்பற்று. இவை இரண்டும் அற்றுப்போகும் போது தான் மனிதன் கடவுளை அடையமுடியும் தகுதி பெறுகிறான்.

நம் வாழ்க்கையிலும் ஞானம் பெறுகிறபோது தான் நாமும் 'யான்', 'எனது' என்னும் செருக்கை அறுத்துக்கொள்கிறோம். ஞானமே வேல் (சூரன் - மனிதன், முருகன் - தெய்வம்; சேவற்கோழி - யான், மயில் - எனது, வேல் - ஞானம்) மனிதன் தெய்வச் சிந்தனையால் யான், எனது என்னும் செருக்கை அறுத்துக் கொள்கிறான். முருகனை இழித்துப் பேசியும், பலதீய செயல்களைச் செய்தும் வந்த சூரன் முருகனால் ஆட்கொள்ளப் பட்டான். இதுவே கந்தன் கருணை. தெய்வமே நம் பாவத்தைப் போக்கும். கருணை வழங்குவது கடவுளுக்கே உரிமை.

படைவீடு

படைவீடு என்பது 'படைகள் தங்குமிடம்' என்று பொருள்படும். முருகன் படை தங்கிய இடம் 'ஏமகூடம்' என்ற ஒரு இடமே.. அதுவே தற்போது இலங்கையில் உள்ள 'கதிர்காமம்' ஆனால் திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருஆவினன்குடி, திருவேரகம், பழமுதிர்சோலை, குன்றுதோறாடல் ஆகிய ஆறு இடங்களை 'ஆறுபடைவீடுகள்' என்று அழைப்பது வழக்காகி விட்டது. இவ்வாறுபடை வீடுகளிலும் எந்தப் படையும் தங்காத போது, 'ஆறுபடை வீடு' என்ற தொடர் எப்படி வந்தது?

நக்கீரர் எழுதிய திருமுருகாற்றுப்படையில் இந்த ஆறு பதிகளும் குறிக்கப் பெறுகின்றன. 'ஆற்றுப்படை' என்பது 'வழிப்படுத்துவது' என்று பொருள்படும். அருள் வேண்டும் ஒருவனை வழிப்படுத்தும் ஆசிரியர் மேற்குறித்த ஆறுபதிகளையும் பற்றி விரிவாகக் கூறுகிறார். அதனால் இவை 'ஆற்றுப்படை வீடுகள்' என்று ஆகிவிட்டன. ஆற்றுப்படையில் வரும் இடங்கள் எண்ணிக்கையில் ஆறாக இருந்ததும் இந்த மாற்றத்திற்கு உதவி செய்து விட்டது.

முருகனுக்கு காந்தள், வெண்கடம்பு, வெட்சி என்னும் மலர்கள் உகந்தவை. கோழி, மயில் என்ற இரண்டுமே முருகன் கொடிகள். ஆடு, மயில், யானை என்பன முருகன் வாகனங்கள். இவை திருமுருகாற்றுப்படை தரும் செய்திகள். நீலோற்பலம், செங்கழுநீர், செவ்வந்தி, கொன்றை, கடப்பம், நீபம், குவளை, செங்காந்தள், கூதாளம், நந்தியாவர்த்தம், செம்பருத்தி, மந்தாரை, திருவாத்தி, முல்லை, மல்லிகை குரா, குமதம், சண்பகம் முதலாய மலர்களும் முருகனுக்கு உகந்தவை. பூக்கள், நீர்ப்பூ, நிலப்பூ, கோட்டுப் பூவென மூன்றுவகைப்படும் இவற்றுள் ஒன்றையாவது இறைவன் பூசையில் சேர்க்க வேண்டும்.

பன்னிரண்டு (12) ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பூக்கும் அழர்வ நீல குறிஞ்சிப் பூக்களும் முருகனுக்குகந்தவை. இந்தியாவின் கேரளாவில் மூணாறு மலைப்பகுதியில் இவை காணப்படும். 1994ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் இறுதியாக 2006ஆம் ஆண்டில் இவை பூத்துக் குலுங்கின. அடுத்து மூன்று மாதங்களுக்கு நீலக்கம்பளம் விரித்தாற்போல் காட்சியளிக்கும். காணவரும் சுற்றுலாப் பயணிகளால் கேரளாவுக்குப் பலகோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கின்றது.

கதிர்காமத்தில் முருக வழிபாடு (ஆங்கிலத்தில்)

“SKANDA - KATARAGAMA GOD”

“At Kataragama there is no figure of the God. He is not worshipped there in any image or form. A veil or curtain, never raised, separates the worshippers from the holy of holies, where there is only a casket containing a yantra or mystic diagram engraved on a golden tablet in which Divine power and grace are believed to reside. It is this casket which is carried in procession on the back of an Elephant during festival. Kalyanagiri, a devotee from North India, came to Kataragama and performed, for twelve years, severe penances and austerities and experienced a vision of the God and his consort Valli. He settled down at Kataragama where he engraved the mystic diagram (yantra) and enshrined it there for worship, in a building constructed or restored with the help of the ruling king of Ceylon. When the sage quitted his earthly body, he is believed to have changed into a pearl image (Muthulingam) and is still worshipped in an adjoining shrine under that name (Muthulinga Swami)

Kalyanagiri's pupil and successor was Jayasingiri Swami who received Governor Brownrigg at Kataragama. Kalyanagiri was the first priest of the temple. Kalyanagiri was reputed to be a much greater yogi as also his successor Jayasingiri. Practice of Yoga is known to be favourable to health and long life. Kalyanagiri belonged to the time of Rajasinge II who administered the kingdom for his father Senerat before 1634. The Sinhalese Kapuralas were active participators of the 1818 rebellion which was suppressed with severity by General Brownrigg's (Governor and Comander in chief) military operations in the Uva province. The custody of the principal temple was taken from Kappuralas and delivered to the Hindu monks and a military guard was left to protect them. When the guard was removed sometime later, the Kappuralas resumed forcible possession of the temple. Hindu monks continued to be in charge of the Teyvayanai Amman temple and monastery (next to the principal shrine) belonging to the Hindu foundation. This institution belongs to a section of the Dasanami order of monks founded by the great Sankaracharya of Siringeri Madam (Mysore)

Sir Ponnampalam Arunachalam

Year 1923

(extract from the worship of Muruga or Skanda)

திருவெம்பாவை

மார்கழிப் பூரட்டாதி தொடக்கம் திருவாதிரை வரையும் உள்ள பத்து நாட்களும் திருவெம்பாவை விழாக்காலம். அதிகாலை நான்கு மணியிலிருந்து ஆறுமணிவரை பிரம்மமுகூர்த்தம். கடவுள் வழிபாட்டிற்குச் சிறந்த நேரம். 'அறிவாற் சிவனே' எனப் போற்றப்பெற்ற மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவாசகத்தில் உள்ள 51 பதிகங்களில் ஒன்று தான் திருவெம்பாவை. திருமணம் செய்யப்பெறாத கன்னிப் பெண்கள் ஒருங்கு கூடிச் சிவபெருமானின் அருட்செயலைப் பாடிக் கொண்டு தாமரைத் தடாகத்திற்குச் சென்று நீராடி, அங்கு கௌரியாகிய உமாதேவியாரின் திருவுருவை மணலால் அமைத்துப் பூசித்து வழிபட்டதைக் கூறுவது. அழிக்கப்பட்ட உலகத்தை மீள்ப படைக்கத் தொடங்கும் சிவசக்தியின் அருட்செயலைத் திருவெம்பாவைப் பதிகம் கூறுவதாகும். ஆதலால் இது 'சக்தியை வியந்தது' என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. மாணிக்கவாசகர் சக்திகளாகிய அம்பிகை, கனகாம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராசக்தி, ஆதிசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தியாகிய நவசக்திகளை ஒருத்தரை ஒருத்தர் எழுப்பி ஈசனின் பாதார விந்தங்களை நாடிச் செல்லும் பாவனையில் திருவெம்பாவையைப் பாடியருளினார். முதல் எட்டுப் பாடல்களும் பெண்கள் ஒருவரையொருவர் எழுப்பி நீராடச் செல்கின்ற காட்சி 20 பாடல்களும் தரும் உட்பொருள் வருமாறு:

01. இது 'மனோன்மனி' என்னும் சக்தி, சர்வபூதமன என்னும் சக்தியை துயில் எழுப்பியதாகக் கூறப்பட்டது.
02. இது 'சர்வபூதமனி' என்னுஞ் சக்தி, பலப்பிரமதனி என்னும் சக்தியைத் துயில் எழுப்பியதாகக் கூறப்பட்டது.
03. இது 'பலப்பிரமதனி' என்னுஞ் சக்தியும், அவர்களுடன் வந்த வர்களும் 'பலவிகரணி' என்னும் சக்தியைத் துயிலெழுப்பியதாகக் கூறப்பட்டது.
04. இது 'பலவிகரணி' என்னுஞ் சக்தியும், அவளுடன் வந்தவர்களும் 'கலவிகரணி' என்னும் சக்தியைத் துயிலெழுப்பியதாகக் கூறப்பட்டது.
05. இது 'கலவிகரணி' என்னுஞ் சக்தியும், அவளுடன் வந்தவர்களும் 'காளி' என்னும் சக்தியைத் துயிலெழுப்பியதாகக் கூறப்பட்டது.
06. இது 'காளி' என்னுஞ் சக்தியும், அவளுடன் வந்தவர்களும் 'இரௌத்திரி' என்னும் சக்தியைத் துயிலெழுப்பியதாகக் கூறப்பட்டது.

07. இது 'இரௌத்திரி' என்னுஞ் சக்தியும், அவளுடன் வந்தவர்களும் 'ஜ்யேஷ்டை' என்னும் சக்தியைத் துயிலெழுப்பியதாகக் கூறப்பட்டது.
08. இது 'ஜ்யேஷ்டை' என்னுஞ் சக்தியும், அவளுடன் வந்தவர்களும் 'வாமை' என்னும் சக்தியைத் துயிலெழுப்பியதாகக் கூறப்பட்டது. மற்றைய அனைத்தும் கன்னிப் பெண்கள் தம்மீற்றாமே கூறினவாகும்.
09. இறைவனிடம் வேண்டிநிற்கும் வரங்கள்.
தமக்குரிய நற்கணவர் இயல்புகூறி அத்தகையவரைத் தமக்கு அருள வேண்டும் என்பதை உணர்த்துவது.
10. அடிமுடி காணமுடியாத இயல்பு.
இறைவன் புகழ் அறுதியிட்டுக் கூறுவது.
11. பெண்கள் நீராடத் தொடங்குதலையும், இறைவன் தம்மை உடனிருந்து காக்கவேண்டுமென அவர்கள் வேண்டுகலைக் கூறுவது.
12. பொய்கையிலேயன்றிச் சுனையிலும் நீராடுதலைக் காட்டுவது.
13. பொய்கை அம்மையப்பராய்க் காட்சியளித்தலைக் குறிப்பது.
14. கௌரி நோன்பிற்கியையச் சோதிதிறம் கூறி, இறுதியில் சக்தியின் சிறந்த கருணைத்திறத்தை இயம்புவது.
15. இறைவன் அருட்குணங்களில் ஈடுபடுவோர்க்கு உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகளை உணர்த்தி, அத்தகைய இறையன்பினைத் தாமும் பெற அவன் அருளுவான் என இயம்பிக் கன்னிப் பெண்கள் நீராடுதலைக் கூறுவது.
16. மழையின் கொடை பற்றிக் கூறி உலகர் அனைவருக்கும் பயன்படும் மழை வேண்டுகலை மொழிவது.
17. தன்னை அடைந்து வழிபடும் அன்பர்க்கே அன்றி அன்பர் ஆயினார் அனைவருக்கும் தானே சென்று அருளும் இறைவன் அருள எளிமையை அறிவிப்பது.
18. சூரியோதயத்தை உவமை நயந்தோன்றக் கூறி, இறைவன் இலக்கணங்களைச் சாத்திரக் கருத்திற்கமைய எடுத்தியம்புவது.
19. பெண்கள் தங்கள் கற்புடைமைக்குரிய உறுதியான கொள்கைகளை எடுத்தோதி, அவற்றைத் தாங்கள் நன்கு கடைப்பிடித்தற்கு இல்லறவாழ்வை இறையன்பர் கணவனாக அருள்புரிய வேண்டுமென உரைப்பது.

20. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்ற ஐந்தொழில் இயற்றும் இறைவன் இயல்பை உணர்த்தி, அவன் திருவடியாம் கௌரி தம்மை ஆட்கொள்ளும் திறம் இயம்பி, மார்கழி நீராடலின் (ஆர்த்த பிறவித் துயர்க்கெட நீராடுதல்) முடிவைக் கூறும் வாழ்த்து.

‘மலவிருளுற்று உறங்காமல்
மன்னபரி பாகர் அருள்
செலமுமுக வருகவெனச்
செப்பல் திருவெம்பாவை’

- திருப்பெருந்துறைப் புராணம் -

இறைவன் பாண்டிய மன்னனுக்கும், அவனது மந்திரியான திருவாதவூரருக்கும், பிட்டு வாணிச்சியான வந்திக்கும், பிறருக்கும் இன்னருள் புரியத் தம் அடியாரான திருவாதவூரின் வாழ்வில் குருவாகவும், குதிரைச் சேவகனாகவும், கூலியாளாகவும் வந்து திருவிளையாடல் புரிந்தது பக்திப் பரவசமுட்டும் திருவருட் செயலாகும். இதை நினைவுகூருவதே மார்கழி மாதத்தில் திருவாதிரை நாளுக்கு முன்னர் ஒன்பது நாட்கள் செய்யப்படும் திருவெம்பாவைப் பூசையில் ஏழாவது நாளில் கோயிலில் செய்யப்படும் ‘பிட்டுப்பூசை’. இது பல வருடங்கள் சின்னத்துரையின் உபயமாயிருந்தது. அவர் மறைவின் பின்னர் மனைவி வள்ளியாச்சி அம்மையார் தொடர்ந்து செய்து வந்தார். இப்போது அ.நடராசா, இரத்தினசிங்கம், மாணிக்கவாசகம், கந்தையா, சிவப்பிரகாசம், தம்பு, குழந்தைவேல், கனகலிங்கம், தர்மலிங்கம் ஆகியோர் திருவெம்பாப் பூசையைச் செய்து வருகிறார்கள்.

திருவாதிரை ஆருத்ரா தரிசனம்

மார்கழி திருவாதிரை நட்சத்திர நிறைமதி நன்னாள். சிவபெருமான் அந்தகாசுரனை வென்று ஆட்கொண்ட நாள். அந்தகாசுரன் அவித்தை, அஞ்ஞானமே உருவானவன். சிவனின் கருணையில் அவனை அடக்கி ஒளியை உலகுக்குக் கொடுத்தார். தீமை ஒழிந்து நன்மை ஓங்கச் செய்த திருவிளையாடல் நடராஜர் தன் நடனத்தைப் பதஞ்சலிக்கும் வியாக்கிரபாதருக்கும் ஆடிக் காட்டியது இந்தத் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தன்று தான். நடராசருடைய ஆட்டம் உலகம் இயங்குவதையே குறிக்கின்றது. அணுக்கள்முதல் அண்டங்கள் வரை எல்லாம் ஒழுங்குமுறை தவறாது ஆடுகின்றன. இந்த நடனத்தில் தான் வேதங்கள், ஆகமங்கள், கீதங்கள். கலைகள் முதலான சகலமும் உதயமாகின்றன. நம்மை ஆட்டிவைக்கிறவன் தானும் ஆடுகிறான். அவன் ஆடுவதால் தான் உலகம் ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றது. அவனுடைய அற்புதக் கூத்தே உலக சிருஷ்டி.

புதுக்கோவிலில் பல வருடங்களாக திருவாதிரை உற்சவம் (பிரம்மஹத்தி) ச. சின்னையாவின் உபயமாகவிருந்தது. இவர் ஆசார சீலர்; பயபக்தியுடன் இவ்விழாவை வருடா வருடம் செய்து வந்தார். கோவிலில் ஓதுவார் பணியையும் ஓழுங்காகச் செய்தவர். ஓதுவார் பணியைச் சிறப்புற ஆற்றிய இன்னொருவர் ச. சபாபதி. இருவரும் கோவிலுக்கு அண்மையில் வசித்தவர்கள். இருவரும் பண்புள்ள முருகபக்தர்கள். கோவிற்கருமங்களில் சிரத்தையுடன் பங்குபற்றிய இவ்விருவரையும் நாம் மறக்க முடியாது. அவர்கள் காலத்தில் இறைவன் தோத்திரங்களை கோவிலிற் பண்ணோடு பாடி மகிழ்ந்தவர்கள். இப்போது ஆருத்ரா தரிசன உற்சவத்தை M.T. தர்மலிங்கம் செய்து வருகிறார்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

மதுரைக்கு அருகிலுள்ள திருவாதவூரில் அவதரித்தார். இளமையில் கல்வியறிவு பெற்று நல்லொழுக்கத்தின் தலை நின்றார். அரிமர்த்தன பாண்டியனால் முதலமைச்சரானார். அரசன் ஆணையால் கீழ்க் கடற்கரைக்குக் குதிரை வாங்கச் சென்றார். திருப்பெருந்துறையில் குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளி வந்த இறைவனிடம் ஞானோபதேசமும் மாணிக்கவாசகர் என்ற திருநாமமும் பெற்றார். இறைபணியில் நின்றார். பின்பு அரசனின் கோபத்திற்கு இலக்கானார். நரிகள் பரிகளானதையும், வைகை நதி பெருகியதையும், இறைவன் பிரம்படிபட்டதையும், கண்ட பாண்டியன் வாதவூரின் பெருமையை உணர்ந்து மன்னிப்பு வேண்டினான். வாதவூர் அரசியலைத் துறந்து, திருப்பெருந்துறை உத்தரகோச மங்கை, திருவாரூர், திருவண்ணாமலை, முதலிய சிவத்தலங்களை வணங்கிப் பதிகம் பாடி இறுதியில் தில்லையை வந்தடைந்தார். தம்மிடம் வாதுக்கு வந்த புத்தர்களை வென்றார்.

ஒருநாள் நடராசப்பெருமான் அந்தண வடிவங்கொண்டு மாணிக்கவாசகரிடம் வந்து திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகிய இரண்டினையும் கேட்டு தாமே எழுதிக் கைச்சாத்திட்டுக் கனகசபையில் வைத்து மறைந்தருளினார். மாணிக்கவாசகர் ஆனி மகத்தில் இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்தார்.

தைப்பூசம்

பூசம் 27 நட்சத்திரங்களில் எட்டாவது. தைத்திங்களில் பூச நட்சத்திரம் வரும் நாள் புண்ணிய நாளாகக் கொண்டாடுகின்றோம். ஞானசம்பந்தர் மயிலாப்பூரில் பாம்பு தீண்டி இறந்த பூம்பாவை என்ற சிவநேசச் செல்வரின் பெண்ணை மீண்டும் உயிர்ப்பித்த நாள்.

‘மைப்பூசு மொண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பூசு நீற்றன் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
நெய்ப்பூசு மொண்புழுக்க ல்நேரிழையார் கொண்டாடும்
தைப்பூசங் காணாதே போதியோ யும்பாவாய்’ - தேவாரம் -

திருவிடை மருதூர் தைப்பூசு விழாவிற்குப் பேர்போன தலம். முருக பக்தர்கள் வைத்தீஸ்வரன் கோயிலுக்கும், பழனிக்கும் செல்வர்.

1960 களிலிருந்து தைப்பூசு உபயம் வை.சி.சிவகுருவின் உபயமாக இருந்தது. சங்காபிஷேகத்தோடு மிகவும் சிறப்புறக் கொண்டாடப்பட்டது. புதுக்கோவிலில் தொடர்ந்து அவர் குடும்பத்தினரே இவ்வுபயத்தைச் செய்துவருகிறார்கள்.

ஒருவரே கடவுள்

சிவன், சக்தி, விநாயகர், திருமால், முருகன் ஆகிய எல்லா மூர்த்திகளும் ஒரு பரம்பொருளின் வெவ்வேறு தோற்றங்களே. ஆகவே இத்தெய்வங்களை நாம் இரந்து வணங்கும் போதெல்லாம் ‘ஒருவரே கடவுள்’ என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த மூர்த்திகளெல்லாம் திரண்ட ஒருவராகிய கடவுளை எம்மக்கள், பண்பாடு, மொழி, சமயம் ஆலயங்கள் அனைத்தையும் காக்க வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி : இம் மூன்று கலைச்சொற்களும் தொல்காப்பியத்திலே பொருளதிகாரத்தின் புறத்திணையியலிற் பாடாண்டிணைக் கூறுமிடத்தில் கடவுள் வாழ்த்தோடு பொருந்திவரும் வடுநீங்குசிறப்பின் முதலன முன்றையும் குறிக்க வந்துள்ளது.

‘கொடிநிலை கந்தழி வள்ளியென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன முன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே’ (குத்திரம். 88)

இச் சொற்களுக்குப் புலவர் சிவங்கருணாலய பாண்டியனார் கூறிய விளக்கம் பின்வருமாறு.

கொடிநிலை :- ‘உலகெலாமாகி நிகழ்ந்து மீண்டும் ஒருங்கிப் பாழாதற்றன்மையுடைய பொருள்’ அதாவது வைதீக நூல் கூறும் ‘பிரகிருதி மாயை’ என்பது.
கந்தழி :- ‘முத்தொழிற்கும் முதலாகிய கடவுட்கூறு’ அதாவது ‘பராசக்தி’ அல்லது திருவருட்சக்தி.
வள்ளி :- ‘ஒரு தொழிலுமின்றி எல்லாத் தொழிலும் தன முன்னிலையளவில் நிகழ்தற்குப் பொருட்டாயிருக்கும் பரம்பொருள்’ அதாவது ‘பிரமம்’ அல்லது ‘பரசிவம்’

இம் முப்பொருளும் ஒன்றாகி நிற்கும் ஒரு தனிப்பொருளே கடவுள் எனப்படுவது, இது வேதாந்தக் கொள்கைக்கும் சைவசித்தாந்தக் கொள்கைக்கும் ஒத்துப்போகும். பாண்டியனாரின் இக்கருத்தே தொல்காப்பியர் கூறிய வரைவிணக்கத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமாகவும் உள்ளது.

முப்புரம் எரித்த வீளக்கம்

சிவபெருமான் மூன்று புரங்களைச் சிரித்து எரித்தார். அவர் மேருமலையாகிய வில்லை வளைத்தார். அம்பு கோத்து எய்யவில்லை. அதற்குள் அம்பாக இருந்த திருமாலுக்கு அகங்காரம் வந்தது. அதை எண்ணிச் சிரிப்பது போலச் சிரித்தார். அந்தச் சிரிப்பே திரிபுரங்களை அழித்தது. வித்யுன்மாலி, தாரகாட்சன், கமலாக்கன் என்னும் மூன்று அசுரர்கள் இரும்பு, வெள்ளி, பொன் ஆகியவற்றாலான மூன்று பறக்கும் கோட்டைகளை உடையவர்களாகி மக்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்து வந்தார்கள். திரிபுரங்களையும் பறக்கச் செய்து எங்கேனும் இறக்கிப் படியச் செய்தார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் தமக்குக் கிடைத்த கோட்டைகளின் வலிமையால் யாவருக்கும் துன்பம் உண்டாக்கியதை அறிந்த இறைவன் அக்கோட்டைகளை அழித்தான். அசுரர்களை அழிக்கவில்லை. அவர்கள் இறைவனைப் பணிந்து தொண்டு பூண்டனர். தாரகாட்சனும் வித்யுன் மாலியும் வாயில் காவலர்கள் ஆகவும் கமலாக்கன் குடமுழவு வாசிப்பவனாகவும் இறைவன் திருத்தொண்டில் ஈடுபட்டார்கள்.

புராணக் கதைகளுக்கு உட்பொருள் உண்டு. இறைவனுடைய திருவருட் செயல்கள் சில உண்மைகளை எடுத்துக் காட்டுபவை. மூன்று புரங்கள் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்று மலங்களைக் குறிப்பவை. இறைவன் ஞான சொருபி அவன் புன்முறுவலாகிய ஞானத்தால் மும்மலங்களும் அழிந்தன. அவற்றோடிருந்த அசுரர்கள் மும்மலத்தோடு உள்ள ஆன்மாக்கள். மலம் நீங்கிய ஆன்மாக்கள் பேரின்பப் பெருவாழ்வை அடையும். அவ்வாறு அடைந்ததைக் காட்டுவது மூன்று அசுரர்களும் இறைவன் திருத்தொண்டில் ஈடுபட்டு இன்பத்தை அடைந்த செயல். இக்கருத்தை திருமந்திரச் செய்யுள் கூறுகின்றது.

‘அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரம் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புர மாவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யாரறி வாரே’

சொக்கப்பாணை

சிவபெருமான் திரிபுரதகனம் செய்ததினம் கார்த்திகைத் தினமாதலால் பகவான் அவர்களை எரித்த பாவனையைக் காட்டக் கோவிலுக்கு எதிரில் காய்ந்த ஓலைகளால் ஒரு கூண்டு கட்டி அதற்குத் தீயிருவது சொக்கப்பாணை என்று கூறப்படும். சொர்க்கத்தில் உள்ள அரக்கர்களை எரித்த பாவனையே சொக்கப்பாணை என்று மாறியிருக்க வேண்டும். கார்த்திகையில் நெற்பொரியே நிவேதனம் செய்யப்படும். பொரி வெண்மை நிறமுடையது. முத்தி பெற்றவர்களுக்கு மறுபிறவி இல்லை என்பதை இது காட்டுகிறது. பேரொளியாய்த் தோன்றி பிரம்மா, விஷ்ணுவின் ஆணவம் அகற்றிய சிவன் ஒரு தீபஒளியாகத் தன்னைச் சுருக்கிக்கொண்டு காட்சி தந்தார். இதனாலேயே கார்த்திகைத் தீபத் திருநாள் ஆலயங்களில் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

நான்முகன்

இறைவன் செய்த மற்றொரு பராக்கிரமம். பிரமனது தலையைக் கிள்ளியமையே, பிரமனுக்கு ஆதியில் ஐந்து தலைகள் இருந்தன. சிவபெருமானுக்கும் ஐந்து தலைகள், தத்புருஷம், வாமதேவம், சத்தியோஜாதம், ஈசானம், அகோரம் என்பன அவை. பிரமன் 'எனக்கும் சிவனுக்கு உள்ளது போல தலைகள் ஐந்து இருக்கின்றன. நானும் அவனும் சமானம்' என்று அகந்தை கொண்டான். அப்பொழுது சிவபெருமான் உக்கிர தோற்றம் கொண்டு அவனுடைய உச்சியிலுள்ள தலையைத் தன் நகத்தினால் கிள்ளி எறிந்தார். பிரமனுடைய அகங்காரம் ஒழிந்தது. பிரமன் சிரமம் கொய்த வரலாறு இறைவன் அகங்காரத்தை ஒழிக்கும் அருளையுடையவன் என்பதைச் சுட்டுகின்றது. திரிபுரத்தை அழிக்கச் சென்ற போது சிவபெருமானுடைய திருக்கரம் மேருமலையை வளைத்தது. பிரமனுடைய அகங்காரத்தைப் போக்குவதற்காக அவன் தலையைக் கிள்ளியது.

உண்டங்களைச் சிருஷ்டித்தவன் நான்முகக் கடவுளாகிய பிரமதேவன். தத்துவங்களை விளக்குவதற்கு நான்கு முகங்கள் உருவகப்படுத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்கு முகங்கள் நான்கு வேதங்களுக்கு அடையாளமாக அமைந்திருக்கின்றன. பிரபஞ்சத்தின் உண்மைகள் அனைத்தும் வேதங்களில் இடம்பெறுகின்றன. நான்கு திக்குகளிலும் வியாபகமாகியிருப்பவை படைப்புத் தெய்வமும், அவனால் படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமும் ஆகும். கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் ஆகிய நான்கு யுகமாகவும் இருப்பதை நான்கு முகங்கள்

விளக்குகின்றன. வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்கும், பிரமச்சரிய ஆசிரமம், கிருஹஸ்த ஆசிரமம், வானப்பிரஸ்த ஆசிரமம், சன்னியாச ஆசிரமம் ஆகிய நான்கு ஆசிரமங்களுக்கும் உருவகமாக அமைந்தவை பிரமனின் நான்கு தலைகள்

வேறு உற்சவங்கள்

மேலே குறிப்பிட்ட விஷேட விழாக்கள் தவிர, 2009ஆம் ஆண்டில் 52 வெள்ளிக்கிழமைகளிலும், 11 சதுர்த்தி தினங்களிலும், 13 கார்த்திகைத் தினங்களிலும் உற்சவங்களும் வெவ்வேறு அடியார்களின் உபயமாகக் கோவிலில் நடைபெற்றன. நடேசப்பெருமானுக்கு வருடத்தில் முக்கியமான 6 தினங்களிலும் அபிடேக ஆராதனைகள் நடைபெறுகின்றன.

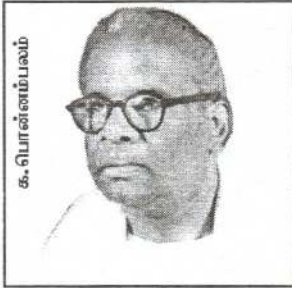

‘நாயகனே தொல்லை மறைநான்கிற் கறிவரிய
சேயவனே கொக்கூர்த் திரவியமே - தோயுமருட்
கோயிற்பணிய னைத்தும் குன்றா தியற்றவருள்
ஈயிற் சிறிய வெனக்கு’

கந்தப்பிள்ளை பொன்னம்பலம் பணி

கில்வாழ்வு

உடம்பு பெற்று வாழும் மனிதன் தான் முன்பு செய்தவினைப் பயனை நுகர்கிறான். புதிய வினைகளைச் செய்கிறான். பழைய வினையைப் போக்கிப் புதிய நல்ல செயல்களால் இறைவன் திருவருளைப் பெறவேண்டும். அதற்காகவே உடம்பு கிடைத்திருக்கின்றது. அறத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்வது வாழ்வு. அறம் இம்மையில் இன்பத்தையும் மறுமையில் வீட்டையும் தரும். அறம் புரியவே மனைவியைத் துணையாகக் கொள்கிறோம். வள்ளுவர் மனைவியை வாழ்க்கைத்துணை என்றும், வடமொழியாளர் தர்மபத்தினி என்றும் கூறுவர். உடம்பும், வீடும், மனைவி மக்களும் உயிர் நன்மை பெறுவதற்கு ஏற்றவகையில் அறம் செய்யவும், வீடு பெறவும் அமைந்த கருவிகள். அவற்றால் இறைவன் திருவருளை அடையும் பேற்றைப்பெற மக்கள் முயலல் வேண்டும்.

க. பொன்னம்பலம்

தபாலதிபராக வெளியூர்களில் அரசாங்க சேவையிலிருந்த க. பொன்னம்பலம் ஓய்வூதியம் பெற்றுக் கொக்குவிலுக்கு வந்து வசித்தது அவரைக் கிருபாகரப்பெருமான் தொண்டில் ஈடுபட வைத்தது. இவர் சேவையிலிருந்த காலத்திலே புதுக்கோவிலுக்கு ஓர் இடப வாகனமும், சண்முகருக்கு ஓர் எண்கோணப்பீடமும் அன்பளிப்புச் செய்திருந்தார். ஒரு நாற்கோணப்பீடம் (பிள்ளையாருக்கு) தியாகராசா பத்மராசா அன்பளிப்புச் செய்திருந்தார்.

இப்பீடங்கள் இரதோற்சவத்தில் முதலாம் பிரகாரத் திருவுலாவில் உபயோகிக்கப்பட்டன. 1963இல் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் க.பொன்னம்பலம் பரிபாலனசபைத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அன்றுதொட்டு (17) வருடகாலம் தொடர்ச்சியாக 1980 வரை புதுக்கோவிலுக்கு இவர் பெருந்தொண்டாற்றி யுள்ளார். இவர் தலைமையில் 1965ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் கோவிலில் பாலஸ்தாபனம் செய்து திருத்தவேலைகள் செய்யப்பட்டன. பாலஸ்தாபன சபையின் பெருளாளராக முத்துவேலு அருணாசலம் (தியாகராசா) பணியாற்றினார். திருப்பணிக் குழுவில் தலைவரோடு வ.கந்தையா, மு.சபாரத்தினம், ச.சின்னையா, சு.சங்கரசிவம் முதலானோர் இணைந்திருந்தனர். முதலாம் பிரகார நாற்புறமும் நிலத்தில் சீமெந்துக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டுப் பூசப்பட்டன. நாகலிங்கம் நவரத்தினம் (கொழும்பு) தனது உபயமாக இத்திருப்பணியைத் செய்துதுவினார்.

வண்ணார்பண்ணை நாகலிங்க ஸ்தபதியாரின் குமாரர் நா. தங்கவேல் தலைமையில் மூலவிமான வேலைத் திருத்தங்களும், பரிவார மூர்த்திகளின் தூபி வேலைகளும் நடைபெற்றன. வேணுகோபாலர் சந்நிதி புதிதாகக் கோயிலின் வடமேற்கு முலையில் அமைக்கப்பட்டுச் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவிலில் சிற்ப வேலைகள் செய்த தமிழ்நாட்டுப் பெரியசாமி ஆச்சாரியின் கைவண்ணத்தில் உருவாகியது அச்சிலா விக்கிரகம். பொ.நடராசாவின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி ஆசனக்கல்லு நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் முதலாளி குமாரதாசமாப்பாண முதலியார் அன்பளிப்புச் செய்திருந்தார்.

கோவிலில் திருத்த வேலைகள் செய்த காலத்தில் நடந்த அற்புதச் சம்பவம் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். கொழும்பு வந்த தலைவர் பொன்னம்பலம் பம்பலப்பிட்டி ஆர்தாஸ் பிளேசில் வசித்த சுப்பிரமணியத்தைச் சந்திக்க அவர் வீட்டுக்கு ஒருநாள் காலை போயிருந்தார். அங்கே பூசை முடித்து வெளியே வந்த சைவச் சீலர் சீ. வினாசித்தம்பி பொன்னம்பலத்தைக் கண்டதும் 'நீ இங்கே என்ன செய்கின்றாய் அங்கே (புதுக்கோவிலிலே) விநாயகர் கோவில் பிழையாகக் கட்டுகிறார்கள். போய் அதைப் பார்' என்று பணித்தார். சுப்பிரமணியமும் வினாசித்தம்பியின் உபாசனாமூர்த்திதான் இப்படிச் சொல்கிறது எனவே அக்கூற்றை ஏற்று நடக்கும்படி அறிவுரை கூறினார். பொன்னம்பலம் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி அங்கு கோவிலின் அமைப்புப் பிழையைத் திருத்தினார். பிள்ளையார் ஆசனக்கல் நிலம் உயர்த்தப்பட்டதால் ஆசனக்கல் உயரம் குறைந்து சாஸ்திரவிதிக்கு முரண்பாடாயிருந்ததாம். ஸ்தபதி வேலையாட்களைக் குற்றம் சொன்னார். 32 வருடங்களுக்குப் பின்னர் 1998ஆம் ஆண்டில் ஸ்தபதி கோபாலசிங்கம் பிள்ளையார் சந்நிதியை சிறிது இடம் மாற்றியமைக்க நேர்ந்தது. இதுவும் 1966இல் திருத்தப்படாத குறைபாடுதான்.

கந்தரம்பிள்ளை சங்கரசிவம் பணீ.

அரசாங்க சேவையிலிருந்து 1960இல் இளைப்பாறிய பின்னர் சங்கரசிவம் கொழும்பில் ஒரு தனியார் ஸ்தாபனத்தில் (Rowlands Ltd.) கடமையாற்றினார். தலைவர் பொன்னம்பலத்திற்கு உறுதுணையாயிருந்து, 1966இல் கும்பாபி ஷேகத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்தக் கொழும்பில் ஓர் உபகுழு சு. சங்கரசிவம் தலைமையில் செயற்பட்டது. வ.குலசிங்கம், செ.இரத்தினப் பிரகாசம், ஆகிய இருவரும் இக்குழுவில் பணியாற்றினர். மேலே குறிப்பிட்ட சுப்பிரமணியத்தின் உதவியின் பயனாம்

அன்றைய வெள்ளவத்தை சபையர் படமாளிகையில் 'பெண்ணின் பெருமை' என்ற படக்காட்சி மூலம் (Benefit Show) பணம் சேகரிக்கப்பட்டது. ரூபா 100/=, ரூபா 10/=, ரூபா 5/= துண்டுகள் விலையாயின. தம்பு நீதிராசா முக்கியஸ்தராக வந்திருந்தார். த.செ. நடராசா, சு. நாகலிங்கம், சு. குமாரவேலு ஆகியோர் டிக்கற் விற்பனையில் உதவினர். குலசிங்கத்தின் மோட்டார் வண்டியில் உபகுழுவினர் பல இடங்களுக்கு அலைந்தே ரூபா 100/= டிக்கற்றுகள் விற்கமுடிந்தது. ரூபா 12,000/= வரை சேர்த்தோம். பணம் முழுவதும் கும்பாபிஷேகச் செலவிற்குப் பாவிக்கப்பட்டது.

கும்பாபிஷேகப் பாவனைக்கு 12 தயிர் முட்டிகள் இ.சவுந்தர லிங்கம் மட்டக்களப்பிலிருந்து அனுப்பினார். 12 போத்தல் பசு நெய் த. செ. இராசையா பெந்தோட்டையிலிருந்து அனுப்பினார். 2 கூடை தாமரை மலர்கள் பொ. சண்முகநாதன் அனுராதபுரத்தில் இருந்து அனுப்பினார். பெருந்தொகையான மாதுளம்பழங்கள் பொ. கேதாரநாதன் வேலணையிலிருந்து அனுப்பினார். த.நீதிராசா இந்தியாவிலிருந்து மருக்கொழுந்து தருவித்துத் தந்துதவினார். விளைவு கர்ப்பூரம் குமரன் சுப்பிரமணியம் கொழும்பிலிருந்து அனுப்பினார். இவர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்து மருக்கொழுந்துடன் விபூதிப்பிரசாதமும், கும்பாபிஷேக மலரும் அனுப்பியிருந்தோம். வேதிகையில் சதுரயோநி, அர்த்த சந்திர, திரிகோண, ஷட்கோண, விருத்த, எண்கோண பத்ம குண்டங்கள் மத்தியில் பிரதான கும்பம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கோவில் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் கோயிற் கிழக்கு வாசலில் இருந்து சண்முகர் வாசல் வரை பந்தல் அமைத்து அது மாவிலை, தோரணம், குலை வாழைகள், சிகரங்கள் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ.தி.கி.சீதாராம சாஸ்திரிகள் மேற்பார்வையில் பிரம்மஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் தலைமையில் பல குருக்கள்மார் கிரியைகளில் பங்கு பற்றினர். கோவில் குமாரசுவாமிக் குருக்கள் வேண்டிய உதவிகள் செய்தார். விசுவாச வருடம் பங்குனித் திங்கள் 18ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை (31.03.1966) பகல் 11.00 - 12.00 மணி சுபமூர்த்தத்தில் பிரதான கும்பம் மங்கள வாத்தியங்களுடன் வீதிவலம் வந்து வள்ளி தேவசேனா சமேத மூலமூர்த்தி கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் கும்பாபிஷேகம் சிறப்புற நடைபெற்றது. கிரியைகளின் சிறப்பைக் குறிக்க, கோவில் சுற்றாடல் முழுவதும் அவ்வேளையில் பெருமழை பொழிந்தது. C. V. இராசசுந்தரம் நிகழ்ச்சிகள் இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்ப ஒழுங்கு செய்திருந்தார். C. S. S. மணிபாகவதர் கலந்து சிறப்பித்ததோடு தனது அருளமுதச் சஞ்சிகையில் (சித்திரை 1966) புதுக்கோவில் சிறப்புமலர் வெளியிட்டிருந்தார். திருமதி அமுதாம்பிகை சதாசிவம் கோவிலின் முதல் வெளியீடான கும்பாபிஷேக மலரை அத்தினம் வெளியிட்டார். அமுதாம்பிகை தமிழ்

பண்டிதையாகவும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்து இரட்டைப் பட்டதாரியாகவும் விளங்கியதோடு சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரத்திடம் சைவ சாஸ்திரங்களைக் கற்று, சைவப் பிரசாரமும் செய்து வந்தவர். கோயில் நாற்புற முதற்பிரகாரக் கூரை வேலைகள் வை. சி. சிவகுரு தன் உபயமாகச் செய்து முடித்துவினார். சுப்பையா துரைராசா விநாயகர் கோயில் திருத்த வேலைகளுக்குரிய செலவைப் பொறுப்பேற்று உதவினார். 45 நாட்கள் மண்டலாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து பூர்த்தி சங்காபிஷேகம் பராபவ ஆண்டு வைகாசி 1ஆம் திகதி சனிக்கிழமை (14.05.1966) நடைபெற்றது. அன்று அதிகாலை காட்டுப்புலம் முருகமுர்த்தி கோவிலிலிருந்து பாற் காவுகள் புறப்பட்டுத் தெருவீதி வழியாகத்தலைவர் பொன்னம்பலம் அங்கப்பிரதிட்டை செய்துவர பொன்னுத்துரையும் வேறு சிலரும் தோளில் காவடி தாங்கி கோவிலை வலம் வந்து காலை 7.00 மணியளவில் வாசல் வந்தடைந்தனர். முருகப்பெருமானின் பால் அபிடேகத்தின் பின் யாகபூசை, சங்குபூசை, ஹோமம், திரவிய அபிஷேகம் செய்து பகல் 10.00 மணிக்கு பூரணாகுதி, யாகதீபாராதனையாகி சங்குவீதிப் பிரதக்ஷணம் வந்து பகல் 11 மணியளவில் சகஸ்திர சங்காபிஷேகம் நடைபெற்றது. மகேஸ்வர பூசை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். கோயிலின் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் சிறிய அன்னதான மண்டபம் பின்னரே அமைக்கப்பட்டது. அன்று இரவு 7மணியளவில் திருக்கலியாண விழாவும், சண்முகார்ச்சனையும், புஷ்பத் தண்டிகையில் சுவாமி வீதிவலமும் நடைபெற்றன. பின் 9.00 மணியளவில் 45 நாள் 'வள்ளியை வேட்டவன்' என்ற பொருளில் கந்தபுராண விரிவுரை செய்த வண்ணை C.S.S. மணிபாகவதர் பிரம்ம ஸ்ரீ சீதாராம சாஸ்திரிகளால் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். அதே வருடம் 25.05.1966 புதன்கிழமை தொடங்கிய பிரம்மோற்சவப்பத்து நாட்களிலும் C.S.S.மணிபாகவரின் 'கந்தரனுபூதி' விரிவுரை தினமும் நடைபெற்றது. 1966ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற திருப்பணி வேலைகள், கும்பாபிஷேகம், மண்டலாபிஷேகம், சங்காபிஷேகம் முதலாயவற்றிற்கு ரூபா 86,882.95 செலவாகியதாக வரவுசெலவுக் கணக்கு அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தனர். தலைவர் பொன்னம்பலமும், வ.கந்தையா காரியதரிசியும் அறிக்கையில் கைச்சாத்திட்டு உறுதிப்படுத்தியிருந்தனர். கோவிலில் தொடர்ந்து வருடாவருடம் வரும் கும்பாபிஷேக தின உற்சவத்தைத் தனது உபயமாகப் பலவருடங்கள் (1967 - 1994 வரை) சு.சங்கரசிவத்தைத் தொடர்ந்து அவர் குடும்பத்தினரும் சிறப்புறச் செய்து மகிழ்ந்தனர். 1966ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் அவர் கோயிலுக்கு ஆற்றிய சேவைகள் முந்திய இயல்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1945ஆம் ஆண்டளவில் புதுக்கோவிலில் ஐப்பசிமாத நான்கு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் உற்சவம் செய்வதைச் சங்கரசிவமே தொடக்கி வைத்ததோடு ஐப்பசிமாதக் கடைசி வெள்ளிக்கிழமை

குளிர்ந்தி உற்சவத்தைத் தான் பொறுப்பேற்றுப் பலவருடங்கள் விசேட அபிடேக ஆராதனைகளுடன் வெகுவிமரிசையாகச் செய்து மகிழ்ந்தார். இக் காலப்பகுதியில் நவரத்தினம், யோகரத்தினம் கோவிலில் சரியைத் தொண்டு ஆற்றி வந்தார்.

ஆதனம்

கோவில் காணிக்ஞரிய பழைய உறுதிகள் எங்கோ தங்கிவிட்டன இதுவரை கிடைக்கவில்லை. க.பொன்னம்பலத்தின் முயற்சியால் கோவில் ஆதனங்களுக்கு நிலையான சாதனங்கள் 1968க்குப் பின் தயாரிக்கப்பட்டன.

1. K. ஐயாறு அவர்கள் தயாரித்த நில அளவைப் படம்
Survey Plan No 896 of 04.09.1968
2. C. அருளம்பலம் நொத்தாரிஸ் எழுதிய
(அ) உறுதி இலக்கம் 4099 திகதி 13.01.1969
(ஆ) உறுதி இலக்கம் 4245 திகதி 10.08.1970
3. (அ) மாணிக்கவாசகம் தயாரித்த நில அளவைப் படம்
Survey Plan No 896 of 10.01.1987
Kokuvil Kirupakara Sivasubramaniya Swamy Kovil
Temple vesting order dated 20.02.1970 by District Court Jaffna

இவற்றிற்கு முன்னைய காலப்பகுதி ஆவணங்களைச் சேகரிக்க, பரிபாலன சபையார் அன்பர்களின் உதவியைக் கோருகிறார்கள். 1970இல் திருமதி. கந்தவனம் பரிபாலனசபையின் அனுமதியுடன் வடக்கு வீதியில் மாதர்சங்கக் கட்டடம் அமைத்துப் பெண்களுக்குத் தையல் வகுப்புகள் நடந்தன. இதற்கருகே 1982இல் கோவிற் பரிபாலன சபையின் அனுமதியுடன் (20 வருடங்களுக்கு மட்டும்) ஒரு கட்டடம் அமைத்து வாசிகசாலையாகப் பொதுமக்கள் பயன்பாட்டிற்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கோயிற் காணியிலேயே இவ்விருகட்டடங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இக்கட்டடங்களால் விசாலமான வடக்கு இரண்டாம் பிரகாரம் குறுகித் தேர்மட்டும் வரக்கூடிய வீதியாக ஒடுங்கியிருக்கிறது. முன்னர் வீதிகளில் எதுவும் அமைக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. அன்று வாசிகசாலை கோயிலுக்கு முன்னுள்ள காணியில் அமைந்திருந்தது. பின் சில ஆண்டுகள் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு பின்னுள்ள கடைக் கட்டடம் வாசிகசாலையாகப் உபயோகிக்கப்பட்டது.

புதிய கடைத்தொகுதி

கோவில் வருமானத்தைக் கூட்ட எண்ணி 1972ஆம் ஆண்டில் க.பொன்னம்பலம் அரும் பாடுபட்டு நான்கு கடைகள், (மேல்மாடியில் இரண்டு) அடியார்கள் ஆதரவுடன் ரூபா 23,000/= வரையிற் செலவு செய்து K.K.S. வீதிக்கருகில் அமைத்துக் கோவிலுக்குச் சொந்தமாக்கினார். பல இடர்ப்பாடுகளுக்கு முகம் கொடுத்த அவரின் இடையீடற்ற முயற்சியாலேயே

புலிட் - 9

தண்டாயுதபாணி

இது கைகூடிற்று. Dr.கி.இராசகோபால் அவருக்கு உறுதுணையாய் இருந்தார். இம்முயற்சியை எதிர்த்த சிலர் கொக்குவில் கிராமச் சங்கத்தையும் வீதி அபிவிருத்திச் சபையையும் (Road Development Authority) தலையிடச் செய்து கட்டட அமைப்பை நிறுத்துவதற்கு எத்தனித்தனர். சம்பந்தப்பட்ட உயர் அதிகாரிகள் (Road Engineer) வந்து இடத்தைப் பார்த்து வரைபடத்தின்படி கட்டடம் அமைக்கக்கூடாதென்று உத்தரவிட்டனர். வரைபடம் வரைந்துதவிய Engineer S.M. ஆறுமுகத்தின் ஆலோசனைப்படி பொன்னம்பலம் கொழும்பு வந்து போக்குவரத்து அமைச்சரின் அனுமதி பெற முயற்சித்தார். அன்றைய அமைச்சர் மைத்திரிபாலா சேனநாயக்காவைச் சந்திக்க நீதிராசா ஓழுங்கு செய்துதந்தார். நியமித்த தினம் நீதிராசாவோடு அடியேனும் பொன்னம்பலமும் அவ்வமைச்சுக்குச் சென்றோம். செயலாளர் திருமதி ரஞ்சி ஹன்டி, அமைச்சரின் பணிப்பின்படி, விசாரணை செய்து உயரதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டு கட்டடத்தைத் தொடர்ந்து அமைக்க அனுமதி பெற்றுத் தந்தார். முருகன் திருவருளே உதவியது என நாம் மகிழ்ந்தோம். பொன்னம்பலம் அத்தினமே கதிர்காமம் சென்று கந்தனுக்கு நன்றி கூறி வழிபாடு செய்த பின்னரே கொக்குவிலுக்குச் சென்று கட்டட வேலையைச் செய்து முடித்தார். மாடிக்கடைகளால் வரும் வாடகைப்பணம் கோவிற்பரிபாலனத்துக்கும் பேருதவியாயிருக்கிறது. அவருடைய அர்ப்பணிப்பான கோயிற் தொண்டை நாம் போற்றவேண்டும்.

தண்டாயுதபாணி ஸ்தாபிதம்

முருகனைப் பலபல கோலங்களில் வழிபடலாம். இளங்குழந்தை யாகவும், பாலனாகவும், கட்டிளங் காளையாகவும், தண்டபாணியாகவும், ஒருமுகமுடைய இளங்குமரனாகவும், ஆறுமுகமுடைய அண்ணலாகவும், தேவசேனாதிபதியாகவும், பார்வதி குமாரனாகவும், வள்ளி மணாளனாகவும், குமரகுருபரனாகவும் கண்டு இன்புறலாம்.

முருகனைத் துறவிக் கோலத்தில் வைத்து வழிபடும் முறையும் வழக்கில் உண்டு. மொட்டந்தலையும், உருத்திராக்கமும், காவியுடையும் பூண்டு கோவணாண்டியாக விளங்கும் திருக்கோலம் இது. இப்படியான கோலம் உலகமக்களுக்கு, பற்று அறுக்கும் வழியைக் காட்டுகிறது. 'அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு' தந்தை சிவபிரானும் 'தையலோர் பாகத்தர், தாபத வேடத்தராய்' ஆன்மாக்களுக்குப் போகமும் வீடும் அருளுகின்றார். அத்தந்தையின் வேறாகாத மைந்தனும் அவ்வாறே ஆன்மாக்களுக்கு இருநிலைகளையும் காட்டுகின்றான். தண்டபாணி வீட்டுக்கு வழிகாட்டும் மூர்த்தி.

க. சண்முகநாதன்

தலைவர் க. பொன்னம்பலத்தின் முயற்சியினாலேயே புதுக்கோவிலில் தீர்த்தக் கிணற்றுக்குக் கிழக்கே இரண்டாம் பிரகாரத்தில் தண்டாயுத பாணி சந்நிதி 1974ஆம் ஆண்டில் உருவாகியது. ஐம்பொன் மூர்த்தி, சீனிவாசகம் பெண் இராசாத்தியம்மாவினதும், ஆலயம் பொன்னர் அப்பாத்துரையினதும் உபயங்கள் ஆகும். மின்சாரத் தொடர்பு நடராசா விவேகானந்தனின் உபயமாகும். பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர் தெல்லிப்பழையில் வசித்த தம்பிப்பிள்ளை சண்முகநாதன், கொக்குவில் திருமதி பாக்கியம் சுப்பிரமணியம், சு. முருகதாஸ், பொ. சிவபாதசுந்தரம், மு. சபாரத்தினம் முதலாயோர் ரூபா 18,500/= செலவில் தண்டாயுதபாணி சந்நிதி முன் மண்டபம் அமைக்கும் திருப்பணியை 1984இல் செய்துதவினர். மண்டப வரைபடத்தை சீ. பவானந்தன் வரைந்துதவினார். கொக்கூர் ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி விருத்தப் பால்கள் 1990இல் வெளியிடப்பட்டன. (பிரபந்தத் திரட்டு I)

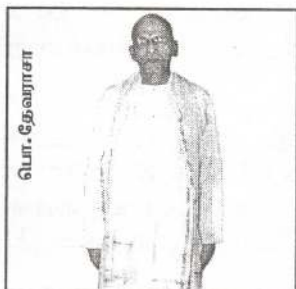
க. பொன்னம்பலத்தின் தலைமைக் காலத்தில் வ. கந்தையா பொ. தம்பி, இ. திருநாவுக்கரசு, பொ. நடராசா, வே. தம்பு முதலானோர் பொருளாளர்களாகப் பணிபுரிந்தனர். சேவையில் கொழும்பில் இருந்த போதிலும் சு. சங்கரசிவம் கோவிற் கருமங்களில் தலைவருக்குப் பல வழிகளிலும் உறுதுணையாய் இருந்தார். பிரம்மஸ்ரீ குமாரசுவாமி குருக்கள் தனது வெள்ளிதிசைக் காலப்பகுதியில் தான் அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றும் புதுக்கோவில் சிறப்புற முன்னேறியிருப்பதாகப் பெருமிதம் அடைந்தார்.

1967ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கோயிலில் வருடாந்த கும்பாபிஷேக தினத்தில் சங்கரசிவம் குடும்பம் பகலில் சங்காபிஷேகத்தையும் இரவில் கோண்டாவில் த.சதாசிவம் கர்ப்பூரத்திருவிழாவையும் செய்து வந்தனர். பின்னர் க.பொன்னம்பலம் இரவு கர்ப்பூரத்திருவிழாவைத் தொடர்ந்து செய்துவந்தார். 1999இல் இருந்து கும்பாபிஷேக தின உபயத்தைப் பொ. தேவராசா குடும்பம் செய்து வருகின்றது.

தெற்குப்புற வெளிச்சுற்று மதிலோரமாக ஒரு சிறிய அன்னதான மண்டபம் ரூபா 6,000/= செலவில் 1970இல் அமைக்கப்பட்டது. அவ்விடத்தில் இருந்த வில்வம், திருவாத்தி, மந்தாரை, கொன்றை, பலா முதலிய பழைய மரங்களை அகற்றியது கவலைக்குரியதே. பொன்னம்பலம் கோவிற் பரிபாலனத்தில் பல எதிர்ப்புகளுக்கு முகங்கொடுத்து வெற்றி கண்டார். 1978ஆம் ஆண்டு தீர்த்தோற்சவம். காலை பதினொரு மணியளவில் விசேட அபிடேக ஆராதனைகளில் பொன்னம்பலம் பங்குபற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் திடீரென இளைஞன் ஆறுமுகம் சொர்ணலிங்கம் ஏவப்பட்டு ஒரு கொடுவாக் கத்தியோடு கோவிலுக்குள் வந்து பொன்னம்பலத்தை வெட்டவோ, வெருட்டவோ எத்தனித்தார். இதைக்

கவனித்த பெண் பீதாம்பரம் அன்னம்மா ஓடிச்சென்று சொர்ணலிங்கத்திடம் இருந்து கத்தியைப் பறித்துவிட்டதும் அவன் வெளியே ஓடிவிட்டான். இக் கொடுரசம்பவம் வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தவர் மனத்தை உறுத்தியது. சங்கரசிவத்தின் முறையீட்டை அடுத்து ஆனைக்கோட்டைப் பொலீசார் யாழ்ப்பாணம் நீதிமன்றத்தில் சொர்ணலிங்கம் பேரில் வழக்குத் தொடர்ந்தனர். கொழும்பிலிருந்து போய் புதுக்கோவிலில் அன்று நின்ற இ. சீவரத்தினத்தையும், செ. இரத்தினப்பிரகாசத்தையும் சாட்சிகளாகப் பொலீசார் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அழைத்தனர். வழக்கில் கொக்குவில் சதாசிவம் மகன் ஸ்ரீநிவாசன் பொன்னம்பலத்தின் சார்பில் அப்புக்காத்தாகச் செயற்பட்டார். மூன்று தவணை நாட்களுக்குச் சாட்சிக்காரர் கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் கோட்டுக்குப் போக நேர்ந்தது. வழிபடுவோர் சிலர் சமாதான முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் சொர்ணலிங்கத்தின் தகப்பன் ஆறுமுகம் மகன் செய்த பாரிய குற்றத்திற்குத் தண்டனை அனுபவிக்கவே வேண்டும் எனக் கூறி முதல் ஒத்துழைக்க மறுத்தார். ஈற்றில் அவர் சொர்ணலிங்கத்தை பொன்னம்பலத்திடம் மன்னிப்புக்கோரச் செய்தபின் வழக்கு வாபஸ்பெறப்பட்டது. செல்லப்பா ஆறுமுகம், பொன்னம்பலத்தின் கோவிற்தொண்டைப் போற்றி, கோவில் நிகழ்ச்சிகளில் தொடர்ந்தும் பங்குபற்றத் தவறவில்லை.

தேர்த்திருப்பணி

க. பொன்னம்பலம் தொடர்ந்து பரிபாலனசபைத் தலைவராகப் பணியாற்றினார். 1979ஆம் ஆண்டு ஆணியில் (30.06.1979) முருகன் அடியார்கள் தேர்த்திருவிழா உபயகாரர் சின்னத்தம்பி பற்பநாதபிள்ளை வேலாயுத பிள்ளை தலைமையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் அவரைத் தலைவராகவும் சு.நாகலிங்கம் செயலாளர், பொ.தேவராசா பொருளாளர், மற்றும் ஆறு அங்கத்தவர்கள் கொண்ட தேர்த்திருப்பணிச் சபையை தெரிவு செய்தனர். இச்சபையும் கோவிற்பரிபாலன சபையும் இரு வேறு நிறுவனங்களாகச் செயற்பட்டன. கொழும்பில் வசித்த புதுக்கோவில் முருகன் அடியார்கள், வே. சண்முகம் (திருநாவுக்கரசு) வீட்டில், வெள்ளவத்தையில் கூடி அவர் தலைமையில் செ. இரத்தினப்பிரகாசத்தை இணைச் செயலாளராகவும், 11 அங்கத்தவர்களையும் தெரிவு செய்து தேர்த்திருப்பணியில் ஈடுபட வைத்தனர். இவர்கள் அனைவரினதும் இடைவிடா முயற்சியால் பணம் சேர்த்துத் தேர், தேர்முட்டி அமைப்பு வேலைகள் நான்கு வருடங்களுள் ரூபா 525,000/= செலவில் செவ்வனே நிறைவுற்று 1983ஆம் ஆண்டு வைகாசியில் புதிய சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்டம் புதுக்கோவிலில் நடைபெற்றது.

க.நாகலிவீலம்

ஆறுமுக மூர்த்திக்கு அமைத்த அறுகோணவடிவினதான 'அந்திரம்' வகையில் அமைக்க ஸ்தபதி கலாகேசரி ஆதம்பித்துரை புதுமுறையைக் கையாண்டிருந்தார். இவ்வமைப்பில் பன்னிரண்டு (12) யாளிகள் அடங்குகின்றன. சேலையாலான வாகை மாலைகள் திருமதி புஷ்பகாந்தி சண்முகம் (கொழும்பு) இந்தியாவிலிருந்து வரவழைத்துக் கொக்குவிலுக்கு அனுப்பியுதவினார். புதிய தேர் வடம்

தம்பிப்பிள்ளை சண்முகநாதன் (தெல்லிப்பழை) வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து எடுப்பித்து உதவினார்.

இனி க.பொன்னம்பலம் இருதய நோயுற்றமையால் பரிபாலனசபைத் தலைவர் பதவியிலிருந்து 1980இல் விலகினார். அப்பதவிக்குக் கந்தையா சோமசுந்தரம் பொதுக்கூட்டத்தில் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். தேர் வெள்ளோட்டத் தினத்தில் (25.05.1983) கொழும்புச் செயற்குழு பொருள் பொதிந்த தேர்த்திருப்பணி மலரை வெளியிட்டிருந்தனர். மலர் பலரால் போற்றப்பட்டது. எங்கள் மூத்ததலைமுறையின் வழித்தோன்றல் இ.சீவரத்தினத்தின் கோவிற பரிபாலன வரலாற்றுக் கட்டுரை மலரில் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தது. சைவசித்தாந்த வித்தகர் காஞ்சிபுரம் வச்சிரவேலு முதலியார் எமக்கனுப்பிய மடலில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

'இம் மலர் போற்றிக் கொள்ளத்தக்கது, அப்படியே போற்றிக் கொண்டுள்ளேன் இறைவன் சம்பந்தமாக மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அத்துணைப் பொருளும் அதில் தரப்பட்டுள்ளன. அதைப் பெறுவதற்கு ஒருவர் புண்ணியம் செய்திருத்தல் வேண்டும்.'

இதழாசிரியராகப் பணிபுரிந்த செ.வேலாயுதபிள்ளையும், த.செ.நடராசாவும் இம் முயற்சியில் முக்கிய பங்கேற்றனர். வேலாயுதபிள்ளை 1987இல்

மெ. வேலாயுதபிள்ளை

கனடாவுக்குப் போய் வசித்து அங்கு 1996இல் மறைந்தார். விளம்பரங்களைச் சேகரிக்க ஆ.செல்வரத்தினமும் மு.ஜெயரத்தினமும் பெரிதும் உதவினர். பொருளாளராயிருந்து மகத்தான பணியாற்றிய பொ.தேவராசா 1986இல் இங்கிலாந்துக்குப் போய் வசித்து அங்கு 2004இல் மறைந்தார்.

புலம் - 10

புதிய சித்திரத்தோர் - 1983

வேலாயுதபிள்ளை பாடசாலைப் பருவத்தில் இலக்கணம் கற்பதற்கு முன் மரபுமுறையான கவிபாடும் ஆற்றலுடையவர். தமிழ் விஷேட பட்டதாரி. பல்கலைக்கழகத்தில் முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடிகளிடம் தமிழ் கற்கும் பேற்றினைப் பெற்றவர், புலவர் சிவங்குணாலய பாண்டியனாரிடம் பல ஆண்டுகள் தமிழும் சைவசித்தாந்தமும் கற்று அவ்வாசிரியரால் 'தமிழ்ப் புலவன்' என்ற பாராட்டைப் பெற்றவர். முன்னை வினையால் சிலகாலம் தெய்வநம்பிக்கை தளர்ந்து, நாத்திகம் பேசியவர். முருகனாற் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டதும் அடிமனத்தில் மறைந்திருந்த இறைபக்தி மறுமலர்ச்சி பெற பொருள்நயம், சொல்நயம் செறிந்த பல பக்திப் பாடல்களை, கொக்கூர் முருகனை விளித்துப் பாடியவர். தேர்மலரில் வெளிவந்த 'நல்லோர் வகுத்த நாலெட்டு அறங்கள்' - 'ஆயகலைகள் அறுபத்துநான்கு' என்ற தலைப்பில் அவரின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பலரால் போற்றப்பட்டன.

தேர்த் திருப்பணிச் சபைத் தலைவராகப் பணிபுரிந்த பற்பநாதபிள்ளை வேலாயுதபிள்ளை நோயுற்று 1985இல் மறைந்தார். சு.நாகலிங்கம் 1989இல் கனடா தேசத்துக்குக் குடும்பத்துடன் சென்று அங்கு வசித்து வருகிறார்.

தேர் நம்பிக்கை நிதியம்

தேர்மலர் வெளியீட்டுச் செலவை விட மிஞ்சிய 26,000/= ரூபாவை, மூலதனமாக யாழ்ப்பாணம் இலங்கை வங்கியில், நிரந்தர வைப்புச் செய்து 1986இல் புதுக்கோவில் தேர் நம்பிக்கை நிதியம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கொக்குவில் நொத்தாரிசு பொ.நவரத்தினம், நம்பிக்கைச் சொத்து உறுதியை எழுதினார். (இலக்கம் 6621 திகதி 1986.07.05 யாழ் காணிப் பதிவுக் கந்தோர் இலக்கம் GM/15/175 of 1986.07.11) இந்த நிதியை நிர்வகிக்க நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்களாக, க.சோமசுந்தரம், வ.குலசிங்கம், பொ.தேவராசா ஆகிய மூவர் அதே உறுதியினால் நியமிக்கப்பட்டனர். கிடைத்த வட்டிப் பணத்தில் இருந்து 1998ஆம் ஆண்டு வரை ரூபா 78,500/= தேர்ப்பராமரிப்புச் செலவுக்கு எடுத்திருந்தனர். ஆறுமுகம் செல்வரத்தினமும், செல்லத்துரை இரத்தினப்பிரகாசமும் இந் நிதியத்தை ஏற்படுத்தியவர்களாவர். செல்வரத்தினம் 2003இல் கொழும்பில் மறைந்தார். கொழும்பில் வசிக்கும் சட்டத்தரணி சுப்பையா சின்னத்தம்பி, இராமலிங்கம் பசுபதி நடராசா (வெள்ளவத்தை) ஆகிய இருவரும் இம் முயற்சிக்குப் பேருதவியாயிருந்தனர். பொ.தேவராசா 2004ஆம் ஆண்டிலும் க.சோமசுந்தரம் 2003ஆம் ஆண்டிலும் மறைந்த பின்னர் அவர்களின் வெற்றிடங்களுக்கு முறையே நடராசா சச்சிதானந்தனும், பாலகிட்டர் அனந்தகிருஷ்ணனும் புதிய நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதை இலங்கை வங்கிக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது (2010 வரை) நிதியத்தின் மூலதனம் ரூபா 300,000/= ஆக ஏற்பாட்டாளரால் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வட்டிக் கணக்கில் 30.01.2010 வரை ரூபா 27473/= இருக்கிறது.

திகதி	இலங்கை வங்கி பத்திர இலக்கம்	வழங்கியோர்	தொகை வழங்கியோர்
29.07.1986	C/33754653 - 1158265	ஆரம்பநிதி	ரூபா 26,000/=
18.10.2003	917961	செ.இரத்தினப்பிரகாசம்	ரூபா 74,000/=
17.12.2008	751810	த.செ.நடராசா	ரூபா 100,000/=
22.02.2010	926505	வட்டிப்பணம்	ரூபா 100,000/=
			ரூபா 300,000/=

மூலதனம் நிரந்தரமாக இருக்கவும், வட்டியை மட்டும் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள் வங்கியிலிருந்து தேர்ப் பராமரிப்புச் செலவுக்கு பாவிக்கக் கூடியதாகவும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பரிபாலன சபையினர் 2001ஆம் ஆண்டில் ரூபா 107,200/= செலவில் தேர்ச் சில்லுத் திருத்தி, தேர் முழுவதும் வர்ணம் பூசிச் சீலையால் தேரை முடியிருக்கிறார்கள். தேர் ஓடுவதற்கு வசதியாகத் தேர் வீதி முப்புறமும் ரூபா 364,000/= செலவில் 2004ம் ஆண்டில் கல் அடுக்கித் தார் போட்டதும் பரிபாலன சபையினரே. பொருளாளர் வை.சி. அம்பிகாபதியின் முயற்சியாலேயே இவை கைகூடின.

பதினேழு வருடங்கள் தொடர்ந்து தலைவராயிருந்து புதுக்கோவிலுக்குப் பெருந்தொண்டாற்றிய கந்தப்பிள்ளை பொன்னம்பலம் 07.02.1984ல் மறைந்தார்.

வெளியீடுகள்

1966இல் வெளியிடப்பட்ட மகாகும்பாபிஷேக மலரே முதலாவது கோயில் வெளியீடாகும். பின் 1983இல் வெளியிட்ட தேர்த்திருப்பணி மலரைத் தொடர்ந்து கொழும்புத் தொண்டர்கள் கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் முர்த்திகளை விளித்துப் பாடிய கீழ்க்காட்டிய நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

- 1983 ஆறுமாழகன் அருட்பேராயிரம்
- 1984 சித்திரத் தேர் சிறப்பிதழ்
(பக்திப் பாமாலைத் திரட்டு அடங்கியது.)
- 1986 சண்டேச மலர்
- 1988 (Reprint) Essentials of Hinduism (English)
By S. Sabaratna Mudaliyar
- 1990 புதுக்கோயில் பிரபந்தத் திரட்டு (முதற்பாகம்)
- 1992 புதுக்கோயில் பிரபந்தத் திரட்டு (இரண்டாம்பாகம்)
- 1998 மஹா கும்பாபிஷேக மலர் (பரிபாலன சபையினர்)
- 1998 புதுக்கோயில் பிரபந்தத் திரட்டு (முன்றாம்பாகம்)
- 1999 திருமால் ஆயிரம் திருநாமதுதி
- 2001 (Reprint) Life of Thiru Gnana Sambanthar English
By S. Sabaratna Mudaliyar

- 2001 புதுக்கோவில் பிரபந்தத் திரட்டு (நான்காம்பாகம்)
(கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் பிள்ளைத் தமிழும்
புதுக்கோவில் மான்மியமும் அடங்கியது.)
- 2003 நால்வர் வழிபாடு
- 2010 கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
(புதுக்கோவில்) தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (கிரியா தத்துவ
விளக்கங்கள் அடங்கியது.)
- 2010 புதுக்கோவில் பிரபந்தத்திரட்டு (ஐந்தாம் பாகம்)

சீத்திரத் தேர்ச் சிறப்பிதழ்

நன்கொடையாக முருகனடியார்கள் அன்பளிப்புச் செய்த பணமே தேர்த்திருப்பணி, மற்றைய திருப்பணிகள் வேலைகளுக்கு மூலதனம். கணக்குப் பரிசோதகர்களால் உறுதி செய்யப்பட்ட 30.04.1984 வரையிலான முழு வரவு செலவுக் கணக்கு விபரங்களும், நன்கொடையாளர்கள் உதவிய பணத்தொகையும், பெயர்ப்பட்டியலும் 12.06.1984இல் வெளியிட்ட 'சீத்திரத்தேர்ச் சிறப்பிதழ்' மூலம் அடியார்களுக்குத் தெரிவித்திருந்தனர். அதன் பாமாலைப் பகுதியில் குகதாசர் சபாரத்தினமுதலியார், குகநேசர் அம்பலவாணர் நாகலிங்கம் (அராலி), செல்லத்துரை வேலாயுதபிள்ளை ஆகிய மூவர்கள் இயற்றிய பாடல்களும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. பின்னர் 11.01.1987இல் கூடிய பொதுக்கூட்டத்தின் தீர்மானப்படி தேர்த்திருப்பணிச் சபையும் அதன் கொழும்புக் கிளையும் கலைக்கப்பட்டு தேர், வாகைமாலைகள், வடம் முதலாய பொருட்களும், எஞ்சிய பணமும் (ரூபா 3,000/=) பரிபாலன சபையாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டதாக செயலாளர் நாகலிங்கம் அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார்.

1980ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் வருடந்தோறும் நிர்வாக சபை பொதுக்கூட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்டுக் கோவிற் பரிபாலனம் செவ்வனவே நடைபெற்று வருகின்றது. 1980ஆம் ஆண்டின் பின் முறையே கந்தையா சோமசுந்தரம், தம்பிராசா பாக்கியராசா, வல்லிபுரம் குலசிங்கம், த.பொன்னம்பலம் முதலானோர் தலைமையில் பரிபாலன சபையின் நிர்வாகங்கள் செவ்வனவே செயற்பட்டன.

'காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டிர்அகண்டாகார சிவ
போகமெனும் பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏக வருவாய்க் கிடக்குதையோ வின்புற்றிட நாமினியெடுத்த
தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாருள் செகத்தீரே!'

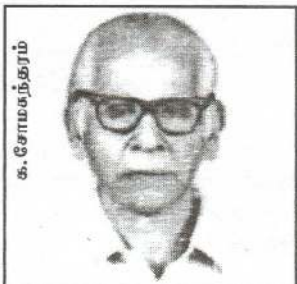
கந்தையா சோமசுந்தரம் பணி

ஆத்மநிவேதனம்

பழம்பெரும் சமயங்கள் யாவும் உருவவழிபாட்டைப் பாராட்டுகின்றன. விக்கிரக ஆராதனை இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஆழமாக வேரூன்றி இருக்கிறது. நாம் உடல், உரை, உள்ளம் என்ற மூன்று கரணங்களோடு வாழ்கிறோம். உடம்பால் பணிந்து, உரையால் புகழ்ந்து, உள்ளத்தால் தியானிக்க வேண்டும். இறைவனை வழிபட்டு மனம் உருகவேண்டும். அவ்வாறு வழிபடுவதற்காகவே விக்கிரகங்களை வைத்து வழிபடுகிறோம். விக்கிரகங்கள் இறைவனைக் குறிக்கும் குறிகள்.

‘குறிகளும் அடை யாளமும் கோயிலும்
நெறிகளும் அலர் நின்றதோர் நீர்மையும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஓதினும்
பொறியி லீர்உமக் கென்கொல் புகாதவே.’ - அப்பர்சுவாமிகள் -

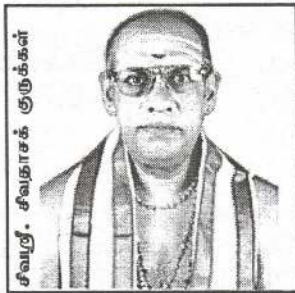
புறத்தேகானும் திருவுருவை உள்ளே நிறுத்திப் பழகவேண்டும். ஆத்ம நிவேதனம் செய்யும் தகுதிக்கு வழி, விக்கிரக ஆராதனை. குறிக்கப்படாமல், சுட்டப்படாமல், பொறிகளுக்கு அகப்படாமல், அறிவுக்குத் தட்டுப்படாமல் உள்ள பரம்பொருளை நினைப்பதற்குரிய அடையாளம் அது. கல்லாகவும், செம்பாகவும் உள்ள இறைவன் திருவுருவங்கள் உரிய இடத்தில், உரிய வகையில் நிறுவப்பெற்றால் தனியான சிறப்பைப் பெறுகின்றன. அவற்றை இறைவன் வடிவமாகக் கண்டு அதனால் குறிக்கப்படும் உண்மைகளை உணரும் போது நல்ல பயன் உண்டாகிறது. அவற்றை நாம் அவசியம் தரிசித்து வழிபட வேண்டும். நாம் கோயிலில் இத்திருவுருவங்களை வழிபடும்போது ஒவ்வோர் உருவ அமைப்பையும், அதுசுட்டும் வரலாற்றையும், உருவத்தின் திருக்கரங்களில் விளங்கும் படைக்கலங்களின் குறிப்பையும், கைகள் காட்டும் முத்திரையையும் அணிந்திருக்கும் அணிகள் உணர்த்தும் பொருளையும் கருத்திற் பதித்துத் தியானித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு தியானிக்க இறைவன் கொண்ட இத்திருக்கோலம் எல்லாம் தன் பொருட்டாகாது, உயிர்களின் பொருட்டே என்னும் உண்மை தெளிவாகும்.

க. சோமசுந்தரம்

சிவஸ்ரீ இ.குமாரசுவாமிக் குருக்களுக்குப் பின் தகைமை வாய்ந்த குருக்கள் ஒருவர் நிரந்தரமாக புதுக்கோவிலுக்கு இல்லாதது பெருங்குறையாய் இருந்தது. பல வருடங்கள் வெவ்வேறு குருக்கள் மாரைப் பரிபாலன

சபையினர் நியமித்து நிதி, நெமித்திய பூசைக் கிரமங்களைச் செய்வனவே செய்விக்க பல இடர்ப்பாடுகளுக்கு முகம்கொடுக்க நேர்ந்தது.

சிவதாசக் குருக்கள்

கோவிலுக்கு நிரந்தர குருக்களின் அவசியத்தை உணர்ந்த தலைவர் க.சோமசுந்தரம் மன்னார்ப்பகுதி நானாட்டானில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த புதுக்கோவிலின் உரிமைக்குரிய சிவரீ சிவதாசக் குருக்களைத் தேடிழைத்து புதுக்கோவிலில் 1982ஆம் ஆண்டிலிருந்து பணியாற்ற நியமித்தது ஒரு வரலாற்று முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். சிவதாசக் குருக்கள் குமாரசுவாமிக் குருக்களின் பேரனாவார்.

சண்டேசர் கோயில்

இரத்தாஷ்டி ஆண்டு வைகாசி மாதம் 31ஆம் திகதி (1984.06.13) தீர்த்தோற்சவ தினம். வயது முதிர்ந்த அயலார் முருகன் அடியார் ஒருவர் கோவிலுக்கு வந்து அபிடேக ஆராதனைகளில் பங்குபற்றி வழிபாடு செய்து முதற் பிரகாரத்தைச் சுற்றித் தரிசனம் முடித்து எம்மை அணுகிக் கீழ்க்காட்டியவாறு குறிப்பிட்டுப் போய்விட்டார்.

‘கோவில் அமைப்பு அழகாக இருக்கிறது. கோமுகைக்கு அருகில் சண்டேஸ்வரர் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லையே! அங்கே அம்முர்த்தியைத் ஸ்தாபிப்பது நல்லது. வேணுகோபாலருக்கு அருகில் மகாலட்சுமியையும் எழுந்தருள் செய்யுங்கள்.’

தெய்வம் தான் இப்படி வந்து எம்மை அறிவுறுத்தியதோ என்று வியந்தோம். சக்தி இல்லாத சிவனுக்குப் பெருமையோ செயலோ இல்லாதது போல திருமகள் இல்லாத நாரணனும் உவந்தவரல்லர் என்பது பக்தர்களின் தீர்மானம். புராணங்களும் துதிநூல்களும் இந்தத் தத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

வீ.ஆ.செல்வரத்தினம்

அவ்வடியார் கூற்றுக்கமைய 1986ஆம் ஆண்டில் சண்டேசர் சந்நிதியை வீரவாகு ஆறுமுகம் செல்வரத்தினமும், இரத்தினப்பிரகாசமும் சேர்ந்து ரூபா 24,000/= செலவில் கோவில் அமைத்து சண்டேஸ்வரர் சிலா விக்ரகம் பிரதிட்டை கும்பாபிஷேகம் செய்துதவினார்கள். இருவரும் கொழும்பிலிருந்தமையால் பொன்னம்பலம் தேவராசா பொறுப்பேற்று இத்திருப்பணியை மேற்பார்வை செய்து அமைக்க உதவினார். அதன் கும்பாபிஷேகப் பிரதிட்டையில் ஆ.செல்வரத்தினம் கொழும்பிலிருந்து போய் தமையனார் ஆ.சம்பந்தனோடு

புதுக்கோவிலிற் கிரியைகளிற் பங்குபற்றினார்கள். கூடிய விபரங்களை 22.05.1986இல் வெளியிடப்பட்ட சண்டேசு மலரில் காணலாம். சண்டேசுருக்குச் சாரூபமுத்தியும் சண்டேசுர பதவியும், பிரம்ம விட்டுணுக்கள் போன்ற பெருந்தேவர்களும் தொழும் வண்ணம் சிவபெருமான் அருள் செய்தார். தொண்டர்களுக்கு அவரைத் தலைவர் ஆக்கிய அருட் செயல் பெற்றகரியபேறு. சண்டேசுவர் எழுந்தருளிமூர்த்தி கோவிலின் மகோற்சவம் தொடங்கிய காலம் தொடக்கம் மகாமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

விசாரசுருமருக்குச் (சண்டேசுவர நாயனார்) சிவன் சண்டேசுப்பதம் வழங்கி அனுக்கிரகம் புரிந்த மூர்த்தமே சண்டேசு அனுக்கிரக மூர்த்தமாகும். இது சிவனது 64 திருவுருவங்களுள் ஒன்று. அருட்சக்தியின் பெயர் மகாபாதகநாசினி. இம்மூர்த்தியை வழிபட்டால் சிவகண பதவி கிடைக்கும்.

சந்திரன், சப்தமாதர்கள், சேட்டை, பைரவர் என்னும் தெய்வங்களுடன் மானிடப்பிறவி எடுத்துச் சிவனின் அனுக்கிரகம் பெற்ற சண்டேசுவரும் அட்ட பரிவாரத் தெய்வங்களுள் ஒருவராகக் கருதப்பட்டார். சிவனடியார்களுள் இவருக்கு மட்டுமே இத்தகைமை. சிவபூசையின் முடிவில் சண்டேசுவரை வழிபடுவதன் மூலமே பூசை நிறைவடையும். சிவதரிசனத்தின் பலன்களைக் கொடுப்பவர் சண்டேசுவரராதலால் கோயில் வலம் வந்து இறுதியில் சண்டேசுவரைத் தரிசிக்கின்றோம்.

‘சண்டனை அர்ச்சித்தவரே சம்புவை அர்ச்சித்த பயன் கொண்டிருவர் மறையர் கொள்ளார்.’

நாகதம்பிரான்

ஞாயிற்று வணக்கத்தைப் போலவே நாகவழிபாடு கீழைத் தேச நாடுகளில் வியாபகம் பெற்றிருந்தது. ஆதி அநாகரீக மக்களுள் பாம்பு வழிபாடு பயத்தினால் எழுந்தது போலும். சத்தப்படாமல் நகர்ந்து போய்க் கன்னி ஈயைப் போற் சதிமானம் செய்வதும், குப்பை கூழங்களுள், பொந்து சந்துகளில் மறைந்து கிடந்து எவருங் காணமுன்னரே அனர்த்தம் விளைவிப்பதும், தன் சத்துருவின் தோற்புரையில் கல்வூதல் ஒன்றினால் அவனை மரணத்துக்கிடமாக்கி விடுகின்றதுமாகிய இந்தச் சொல்லரிய வல்லமை பொருந்திய பிராணி. இயல்பாகவே மக்களுடைய அச்சத்துக்கும் அதனால் உபாசனைக்கும் ஆதி தொட்டு இலக்காகிக் கொண்டது. பாம்பு வழிபாடு இந்தியாவில் ஆரம்பித்து எகிப்து, பொனீசியா, கிரேக்க, ரோம நாடுகளுக்குப் பரவியிருக்கிறது. சிவ, விஷ்ணு வழிபாடுகளுக்கு முன்னர் நாகவழிபாடு ஈழத்தில் தழைத்திருந்தது என்பர்.

ஆதிசேஷன் தனது தலையில் பூமியைத் தாங்கி நிற்கின்றான். பாற்கடலில் அமிர்த்தத்தினைக் கடைவதற்கு வாசுகியைக் கயிறாகப் பாவித்தது; திரிபுரத்தினைச் சிவன் அழித்த போது பாம்பு வில்லின் நாணாகப் பயன்பட்டது; கிருஷ்ணனால் காளிங்கன அடக்கப்பட்டது. விஷ்ணுவின் ஆசனம் ச்ஷை அல்லது அனந்தன என்பது போன்ற புராணக் குறிப்புகள் நாகவழிபாட்டின் சிறப்பைக் குறிக்கின்றன. சிவன், தூர்க்கை, கணேசர், சூரியன் ஆகிய தெய்வங்கள் நாகத்தினை அணிகலமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

புதுக்கோவிலில் சிலாவிக்கிரகத்தில் நாகதம்பிரான் ஆரம்பகாலம் தொட்டு மகா மண்டபத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறார். மலை, காடு முதலிய இடங்களில் எல்லாம் ஆதிகாலம் முதல் முருக வழிபாடே நடந்து வந்தது. பாம்புகள் மலிந்த பகுதியில் மக்கள் வாழவேண்டிய அவசியம் வந்தபோது முருகவழிபாடே அவர்கட்கு மனபலம் தந்தது. "In an unexplained way there exists an intimate connection between the worship of Subramania and of the serpent. The day of the Lunar month (Shasti) is Held as particularly sacred to Subramania as to the serpent God"

- South Indian Image

1986 சும்பாபிஷேகம்

நாட்டின் பாதுகாப்பு நெருக்கடி நிலை காரணமாக 1985ஆம் ஆண்டில் கோவிலில் மகோற்சவம் நடைபெறவில்லை. பரிபாலன சபையினர் நிதி தீரட்டி அத்தியாவசிய திருத்தங்கள் அர்த்தமண்டபம், யாகசாலை, வாகனசாலை, மடைப்பள்ளியறை, களஞ்சியம் முதலியவற்றில் ரூபா 32,500/= செலவில் செய்து 05.05.1986இல் சம்புரோக்ஷண சும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்புறச் செய்தனர். இந்திய அமைதிப் படையினரின் இராணுவ நடவடிக்கை காரணமாக 14.10.1987 தொடக்கம் 22.12.1987 வரையுள்ள இரண்டு மாத காலப்பகுதியில் புதுக்கோவிலில் நித்திய பூசைகள் நடைபெறவில்லை. கோவில் அகதிகள் முகாமாக இருந்தபடியால் 23.12.1987இல் பிராயச்சித்த அபிடேகம் செய்தே நித்தியபூசைகள் தொடங்கப்பட்டன. கோவிலுக்கும் சுற்றாலுக்கும் பெரும் சேதங்கள் ஏற்பட்டுருந்தன. கோயிலுக்குச் சொந்தமான கடைத்தொகுதியின் மேல்மாடி முற்றாகச் சேதமாக்கப்பட்டது. பரிபாலன சபைத் தலைவர் கொழும்புக்கு வந்து கோவிலின் இக்கட்டான நிலையை எமக்கு விளக்கினார். மாதப் பூசைகளுக்குத் தேவையான பணம் கொழும்பிலிருந்து அனுப்புவதாக உறுதிசெய்து அவரைக் கொக்குவிலுக்குப் போய், கோயிற்பூசைகளை ஆரம்பிக்கும்படி திருப்பி அனுப்பிவைத்தோம்.

மாதாந்த பூசை ஒழுங்கு

இந் நிலையில் புதுக்கோவிலில் பணநெருக்கடியினால் கோயிற்பூசைகள் தடைப்படாது இருக்க வெளியூர்களில் வசித்த பன்னிரு (12)

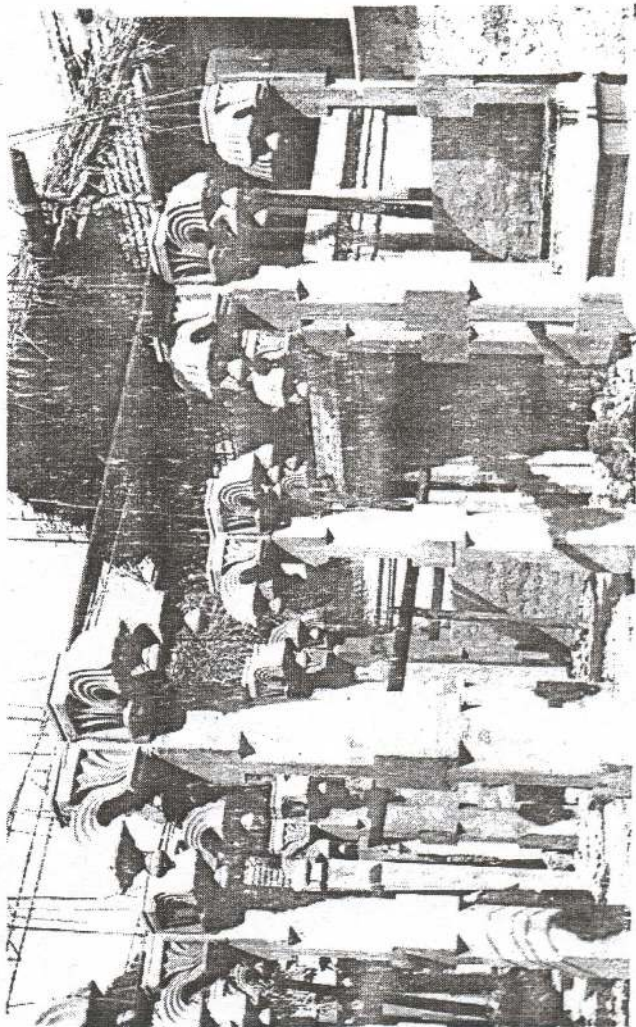
முருகனடியார்கள் முன்வந்து ஒவ்வொரு மாதப் பூசைச் செலவைப் (ரூபா 2000/=) பொறுப்பேற்றுப் பணம் அனுப்பியுதவினார்கள். 1988ஆம் ஆண்டு மாதப் பூசைச் செலவை மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்.

தை மாதம்	- க.சோமசுந்தரம்
மாசி மாதம்	- ந.பாலகுமாரன்
பங்குனி மாதம்	- திருமதி.கமலா மகேஸ்வரன்
சித்திரை மாதம்	- திருமதி.சொருபி இராமகிருஷ்ணா (லண்டன்)
வைகாசி மாதம்	- செ.இரத்தினப்பிரகாசம்
ஆனி மாதம்	- அ. நடராசா
ஆடி மாதம்	- த.செ.நடராசா
ஆவணி மாதம்	- அ.மாணிக்கவாசகம்
புரட்டாதி மாதம்	- கி.பாலகிட்டினர்
ஐப்பசி மாதம்	- ச.வல்லிபுரம்
கார்த்திகை மாதம்	- திருமதி.சங்கரசிவம் (கனடா)
மார்கழி மாதம்	- பொ.சுந்தரலிங்கம் (ஜேர்மனி)

கொழும்பில் வசிக்கும் செ.இரத்தினப்பிரகாசம் இந்த ஒழுங்கினைச் செய்துதவினார். தொடர்ந்தும் இவ்வொழுங்கு மாதாந்த உபயகாரர்களில் சில மாற்றங்களுடன் நடைமுறையிலிருப்பது கோவில் நிர்வாகத்திற்குப் பேருதவியாயிருக்கிறது. 2009ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மாதப்பூசைச் செலவு ரூபா 6000/= எனப் பரிபாலன சபையினரால் உயர்த்தப்பட்டு உபயகாரர்களுக்கு அறிவித்திருந்தனர். அதற்கிணங்கி அடியார்கள் கூடிய பணம் அனுப்பி உதவிவருகிறார்கள்.

தை மாதம்	- திருமதி.சகுந்தலா இராமச்சந்திரன் (U.S.A)
மாசி மாதம்	- செ.இரத்தினப்பிரகாசம்
பங்குனி மாதம்	- ச.விஜயரத்தினம் (U.S.A)
சித்திரை மாதம்	- அ.மாணிக்கவாசகம் (கனடா)
வைகாசி மாதம்	- திருமதி.கமலா மகேஸ்வரன்
ஆனி மாதம்	- அ. நடராசா (கனடா)
ஆடி மாதம்	- த.செ.நடராசா (கனடா)
ஆவணி மாதம்	- ரகு / தேவராசா (கனடா)
புரட்டாதி மாதம்	- கிரிசான் இராமகிருஷ்ணா (லண்டன்)
ஐப்பசி மாதம்	- திருமதி ரதி கனகசபை
கார்த்திகை மாதம்	- திருமதி.சொருபி இராமகிருஷ்ணா (லண்டன்)
மார்கழி மாதம்	- ந.கிருபாகரன் (லண்டன்)

மேற்காட்டிய அன்பர்கள் 2009ஆம் ஆண்டில் மாதப் பூசைச் செலவைப் பொறுத்துதவினார்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் கோவிற் சார்பில் நன்றி கூறக் கடப்பாடுடையோம்.

புதுக்கோவில் மகாமண்டப மறுஅமைப்பு ஆரம்ப வேலைத் தோற்றம் - 1994

சீவியகால சந்தா நிதி

பரிபாலன சபையின் பிரமாணங்களின்படி முருகன் அடியார்கள் மாதச் சந்தாவாக ரூபா 5/= சீவியகால அங்கத்தவர் சந்தாவாக ரூபா 1000/= கட்டி சபையில் அங்கத்தவராகச் சேரலாம். 1987இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த ஒழுங்கில் 31.12.2008 வரை 226 அடியார்கள் வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் உட்பட, ஆயுட்கால சந்தா கட்டி, உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இப்பணம் ரூபா 259,000/= இலங்கை வங்கியில் பரிபாலன சபையின் பெயரில் நிரந்தர வைப்புக் கணக்கில் இடப்பட்டுள்ளது. இதனால் பெறும் வட்டி கோவிற் பரிபாலனச் செலவுக்குப் பயன்பட்டு வருகின்றது.

திகதி	வைப்புப் பத்திர இலக்கம்	தொகை
15.01.1993	591155	ரூபா 25,000/=
27.07.1993	591655	ரூபா 25,000/=
07.07.1994		ரூபா 100,000/=
20.12.2002	92215	ரூபா 70,000/=
		ரூபா 220,000/=
		பரிபாலனசபையிடம் 39,000/=

பரிபாலனசபைப் பிரமாணங்களும், 2008வரையுள்ள சீவியகால 259,000/= அங்கத்தவர்கள் பெயர்ப்பட்டியலும் அநுபந்தம் IIIஇல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயுட்காலசந்தாவால் சேரும் பணம் இலங்கை வங்கியில் நிலையான வைப்புக்கணக்கில் இடப்படவேண்டுமென்றும், நிலையான வைப்புக் கணக்கு முதலீடுகளைப் பொதுச்சபையின் அங்கீகாரம் பெறாமல் நிர்வாக சபையினர் மீள்ப் பெறக்கூடாது என்றும் 1991ம் ஆண்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தற்போது மாதச் சந்தாவாகப் பணம் கட்டுவோர் மிகக் குறைவு.

1988 கும்பாபிஷேகம்

1988ஆம் ஆண்டிலும் நாட்டில் அமைதியற்ற நிலை தொடர்ந்தது. C.விநாசித்தம்பி இராசேந்திரம் செயலாளராகப் பணியாற்றி வந்தார். கோவிற் பரிபாலனத்திலும் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஈற்றில் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரின் விசாரணையின் பின் ஒரு இடைக்கால நிர்வாகக்குழு பா.சடாட்சரம் தலைமையில் பரிபாலனப் பொறுப்பு வைகாசி முற்பகுதியில் 15.05.1988இல் கொடுக்கப்பட்டது. அதே மாதத்தில் கோவிலில் ரூபா 75,000/= பெறுமதியான வெள்ளி அணிகலன்களும் (கொழும்பு R.P.நடராசா அன்பளிப்புச் செய்த வெள்ளியினாலாய வேலும், சேவற்கொடி,

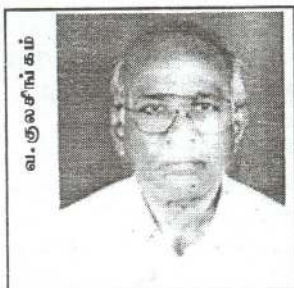
த.செ.நடராசா குடும்பத்தினால் அன்பளிப்புச் செய்த மூலவரின் வெள்ளி அங்கி உட்பட) உண்டியற் பணமும் களவாடப்பட்டன. பிள்ளையார் சிலாமூர்த்தி ஆசனத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டு யந்திரமும், நவமணிகளும் களவாடப்பட்டிருந்தமையால் பூசைகள் தடைப்பட்டன. பரிபாலன சபையினரால் மீண்டும் சித்திவிநாயக மூர்த்தி பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் செய்தே கோயில் பூசைகள் தொடங்கின. 30.06.1989இல் தனாதிகாரி து.அழகராசா விலகியதும் செயலாளர் ந.ஸ்ரீரஞ்சன் பதில் தனாதிகாரியாக இரு பதவிகளிலும் 31.10.1990 வரை பணியாற்றினார். 06.05.1988இல் நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தின் பின்னரே கோவில் நித்திய பூசைகள் தொடங்கின. அப்பாத்துரை நடராசா 01.11.1990 தொடக்கம் தனாதிகாரியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

அ.நடராசா

நிரந்தரமான பரிபாலன சபை க.சோமசுந்தரம் தலைமையில் அ.நடராசா தனாதிகாரியாகவும் ந.சண்முகம்பிள்ளை காரியதரிசியாகவும் 12.05.1991இல் தெரிவு செய்யப்பட்டது. 1992ஆம் ஆண்டு முதல் வெள்ளிக்கிழமைகளில் உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. 1993, 1994 ஆகிய இரு ஆண்டுகளிலும் முருகப்பெருமானுக்கு 10 நாட்கள் விசேட இலட்சார்ச்சனை பங்குனி மாதங்களில் நடைபெற்றன. தனாதிகாரி சண்முகம்பிள்ளை 16.04.1994இல் பதவி விலகியதும் த.வில்வராசா தனாதிகாரியாகப் பணியாற்றினார். மகோற்சவ நாட்களில் இரவில் ஆறுதிருமுருகனின் பெரியபுராணத்தொடர் விரிவுரை 1993இலும் த.சிவகுமாரனின் கந்தபுராணத் தொடர் விரிவுரை 1994ஆம் ஆண்டிலும் நடைபெற்று, சைவசமய அறிவுப் போட்டியில் வெற்றியீட்டிய மாணாக்கர்களுக்குப் பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டன. வழமை போல் 1994இல் கோவிற பரிபாலனமும், மகோற்சவமும் சிறப்புற நடைபெற்றன.

1994 பாலஸ்தாபனம்

வ.குலசிங்கம்

பரிபாலன சபையினர் 1995ஆம் ஆண்டு மகோற்சவத்தின் முன் மகா:கும்பாபிஷேகம் செய்யத் தீர்மானித்து 07.09.1994இல் பாலஸ்தாபனக் கிரியை முடித்து க.சோமசுந்தரம் (தலைவர்), வ.குலசிங்கம் (செயலாளர்), அ.நடராசா (பொருளாளர்) ஆகிய மூவரையும் பணம் சேர்த்துக் கும்பாபிஷேகத்தை நடத்த ஒரு விஷேடகுழு அமைத்தனர். நாட்டின் நிலைமை

சீராயில்லாது இருந்த போதிலும் இவர்களை இம் முயற்சியில் துணிவுடன் இறங்க வைத்ததும் முருகன் திருவருளே. இவர்கள் துரிதமாகச் செயல்பட்டு ஓரளவு பணம் சேர்த்ததும் கோவிலை பழைய நீள அகல அளவுக்கு அமையப் புதிதாக அமைக்க எண்ணி பழமையாய் இருந்த மூன்று மண்டபங்களையும் (அர்த்த, மகா, ஸ்நான மண்டபங்கள்) இடித்தழித்துத் தரைமட்டமாக்கினர். புதிய மண்டப அமைப்புக்கு இருபத்தெட்டு போதிக்கல் பொருந்திய உயரிய 28 தூண்கள் (Concrete Columns) நிறுவியிருந்தனர்.

புதிதாகப் பரிவாரக் கோயில்கள் முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு பொன்னம்பலம் தேவராசாவும், மகாலட்சுமிக்கு, சுப்பிரமணியம் முருகதாசும் அமைக்க விரும்பியதால் அவற்றின் அமைப்பு வேலைகளையும் கும்பாபிஷேகக் குழுவினர் பொறுப்பேற்றிருந்தனர். ஸ்தபதி சோமசுந்தரத்தின் ஆலோசனைப்படி, இரு சந்நிதிகளும் உரிய இடங்களில் அமைக்க அத்திவாரமிட்டு 5அடி உயரம் வரை நாற்புறச் சுவர்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. இலங்கை வங்கியில் கும்பாபிஷேகக் கணக்கில் ரூபா 419,647/50 சதமும் சேமிப்புக் கணக்கில் ரூபா 33,000/= வும் இடப்பட்டிருந்தன. இந்நிலையில் எதிர்பாராத விதமாக 1995ம் ஆண்டு அக்டோபர் 30ம் திகதி யாழ்ப்பாண மக்கள் இடம்பெயர்ந்து வெளியேற்றப்பட்டமையால் புதிதாகக் கோவில் மண்டபங்கள் அமைக்கும் நிர்மாண வேலைகள் தடைப்பட்டன. 1995ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் கோயிலில் மகாமண்டபங்கள் அமைப்பு வேலையின் நிலையைப் படத்தில் காணலாம்.

கொழும்பு வந்திருந்த கும்பாபிஷேக செயற்குழுவினர் மூவரும் 19.05.1996இல் வெள்ளவத்தையில் புதுக்கோவில் அடியார்கள் நாற்பதின்மரைக் கூட்டி, நிலைமையை விளக்கையில் தலைவர் சோமசுந்தரம் கோவிலைச் சேர்ந்த பொருட்கள், பதிவேடுகள், முக்கிய ஆவணங்கள் யாவையும் களஞ்சிய அறையில் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கோயிலைப் பூட்டிவிட்டே தான் கொக்குவிலை விட்டு வெளியேறியதாகத் தெரிவித்தார். நிர்மாண வேலைகள் இவ்வளவிலிருக்க செயற்குழு மூவரும் செயலிழக்க நேர்ந்தது. (1980-1985, 1990-1995) பத்து வருட காலப்பகுதியில் பரிபாலன சபைத் தலைவராகிப் பணியாற்றிய க.சோமசுந்தரம் கனடா தேசத்திற்குச் சென்று அங்கு 27.05.2003ல் மறைந்தார். 30.10.1995 முதல் 02.05.1996 வரையுள்ள ஆறுமாத காலப்பகுதியில் கோவில் பூட்டப்பட்டு நித்திய பூசைகளோ, கோவில் நிர்மாண அமைப்பு வேலைகளோ எதுவும் நடைபெறவில்லை. பின்னர் 1996 சித்திரை மாதத்திலேயே இடம்பெயர்ந்தோர் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினர்.

1996ல் புதிய நிர்வாகம்

கொக்குவிலுக்கு முதல் திரும்பிய சில முருகன் அடியார்கள் கோவிலடியில் கூடி, யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர், கிராம சேவர்கள் முன்னிலையில் 12.05.1996இல் பூட்டப்பட்டிருந்த கோயிலைத் திறந்து ந.வேல்தாசன் தலைமையில் மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை செயலாளராக ஒரு இடைக்கால நிர்வாகம் அமைத்துச் செயலாற்றினர். கோவில் துப்புரவாக்கப்பட்டு சிவதாசக்குருக்கள் தலைமையில் 18.05.1996இல் சாந்தியும், பிராயச்சித்த அபிடேகமும் செய்தே கோவிலில் அன்று தொடக்கம் நித்திய பூசைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இடைக்கால நிர்வாகம் 22.05.1996இல் செயலிழக்க. புதிய நிரந்தர நிர்வாகம் த.பொன்னம்பலம் தலைமையில், அம்பிகாபதி (பொருளாளர்), ச.லோகேந்திரன் (செயலாளர்) என 15 அங்கத்தவர்கள் கொண்ட பரிபாலனசபை யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. வெளியேற்றப்பட்ட சோமசுந்தர ஸ்தபதி யாழ்ப்பாணம் திரும்பிவராததால் அராலியூர் ஸ்தபதி கோபாலசிங்கம் தெரிவு செய்யப்பட்டார். வேண்டிய திருத்தங்கள் செய்தே எஞ்சிய கோயிலமைப்பு நிர்மாண வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்ய முடியும் எனக்கூறி அதற்கு கோயில் நிர்வாகிகளின் அனுமதி பெற்ற பின்னரே அவர் வேலையைப் பொறுப்பேற்றார். போதிக்கற்கள் பொருத்தப்பட்ட 28 தூண்களும் வியாழவரிக்கு மேல் உயரம் கூடியிருந்ததால் அவற்றை அமைப்பு விதிக்கமைய உயரம் குறைத்துத் திருத்தியே நிர்மாண வேலைகள் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டது. இம்மாற்றங்களைப் பரிபாலன சபையினர் தவிர்க்க வழியின்றி உடன்பட்டனர். அத்தனை போதிக் கற்களும் அகற்றப்பட்டே மண்டப அமைப்பு வேலைகள் 1997இல், 17 மாத இடைவெளிக்குப் பின், தொடரப்பட்டன. இதுவே முருகன் திருவுள்ளம் போலும்!.

த.பொன்னம்பலம் பணி

கோவில் நிர்மாணவேலைகள் 1997ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் வரையில் பல காரணங்களால் தொடங்க முடியாதிருந்தது. 06.04.1997இல் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தின் பின்னர் புதிய பரிபாலனசபையினர் துரிதமாகச் செயல்பட்டு புதிய ஸ்தபதியின் ஆலோசனைப்படி திருத்தங்கள் செய்து சீமெந்துக் கூரையாக (Concrete roof) ஸ்நான மண்டப எல்லை வரை மூன்று மண்டபங்களும் அமைக்கப்பட்டன. (அர்த்த, மகா, ஸ்நாந)இவற்றின் முகப்புப் படம் பக்கம் 117இல் இருக்கிறது. விநாயகர், நவக்கிரகங்கள், தேரடி பைரவர் ஆகிய மூன்று பரிவாரக் கோயில்களும் ஸ்தபதியின் ஆலோனைப்படி சாஸ்திர அமைப்பு விதிகளுக்கு அமைய முன்

ஸ்ரீரங்க மண்டப வாசல்

பிரதான கும்பம் கோயில் வலம் வருதல்
1998 மஹா கும்பாபிஷேகம்

அமைந்திருந்த இடங்களில் சிறிது மாற்றம் செய்தே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1998இல் மூலவர் கோயில் வெளிப்புறம் தெற்கு நோக்கிய மாடகோபுரத்தில் புதிதாகத் தட்சணாமூர்த்தி சந்நிதி அமைத்துச் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இத்திருப்பணி த.பொன்னம்பலம், சி.அம்பிகாபதி ஆகிய இருவரின் உபயமாகும். கோவிலின் தெற்கு வாசல் மண்டபம் திருத்தி உயர்த்திக்கட்டி பெரிய மரக்கதவு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தம்ப மண்டபத்தில் அமைந்திருந்த ஆறு வட்ட வடிவமான பாரிய தூண்களும் அகற்றப்பட்டு அவ்விடங்களில் Concrete தூண்கள் இடம்பெறுகின்றன. கோயிலின் பிரதான மூன்று மண்டபங்களும் புதிதாக அமைக்கப்பட்டதும் கீழே குறித்திருக்கும் முருகன் அடியார்கள் முன்வந்து வெவ்வேறு சந்நிதிகளின் நிர்மாண திருத்தச் செலவுகளைப் பொறுத்து உதவியமையால் மிகுதி நிர்மாணவேலைகள் சுணங்காது நிறைவுபெற்றன.

1. கர்ப்பக்கிருகம் - ச.பிரேம்குமார் குடும்பம்
2. சண்முகர் சந்நிதி - திருமதி அம்பிகா பாலசுப்பிரமணியம் குடும்பம்
3. முத்துக்குமாரசுவாமி சந்நிதி - பொ.தேவராசா குடும்பம் (லண்டன்)
இது முன்பு கோவிலில் இருக்கவில்லை. முத்துக்குமாரசுவாமிக்கென புதிதாகத் தனிக்கோயில், சண்முகர் சந்நிதிக்கருகாமையில் 1998ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உற்சவமூர்த்தி சண்முகம் முருகேசுவின் காணிக்கையாக ஆரம்பகாலம் தொட்டேயிருக்கிறது.
4. பிள்ளையார் சந்நிதி - க.செ.துரைரத்தினம், } குடும்பங்கள்
த.பாஸ்கரமூர்த்தி, }
செ.சத்தியானந்தம் }
5. மகாலட்சுமி சந்நிதி - திருமதி பாக்கியம் சுப்பிரமணியம் குடும்பம்
சு.முருகதாஸ் குடும்பம்
6. வேணுகோபாலர் சந்நிதி - செ.இரத்தினப்பிரகாசம் குடும்பம்
7. நவக்கிரகங்கள் சந்நிதி - இராமலிங்கம் ஆறுமுகம் குடும்பம்
(லண்டன்)
8. பைரவர் சந்நிதி - ஆறுப்பிள்ளை குட்டித்தம்பி குடும்பம்
9. கண்டாமணிக் கோபுரம் - அப்பாத்துரை நடராசா குடும்பம்

1998 மஹா கும்பாபிஷேகம்

முருகப்பெருமான் திருவருளால் முருகன் அடியார்களின் தாராள பொருளுதவியாலும் புதிய பரிபாலனசபையாரின் அயரா முயற்சியினாலும் புதுக்கோவிலில் ஆக்கபூர்வமான புனருத்தாரண வேலைகள் 1998ஆம் ஆண்டு பங்குனியில் நிறைவுபெற்று ஸ்ரீவள்ளி தேவசேனா சமேத கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமிக்கும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் பங்குனி உத்தரதினமான வெள்ளிக்கிழமை (10.04.1998) பகல் 10 மணியளவில் பிரம்மஸ்ரீ மகாதேவக் குருக்கள் மேற்பார்வையில் சிவஸ்ரீ சு.சிவதாசக் குருக்கள் தலைமையில் மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து 48 நாட்கள் மண்டலாபிஷேகமும் நடைபெற்று ஈற்றில் சங்காபிஷேகத்துடன் கிரியைகள் நிறைவேறின. பரிபாலன சபையினர் ஒரு கும்பாபிஷேக மலரும் 10.04.1998இல் வெளியிட்டனர். பிரதான கும்பம் கோயில் வலம் வருதலைப் படத்தில் காணலாம்.

இத்திருப்பணிக்கான வரவு செலவுக் கணக்கு விபரங்கள் முறையே பேணப்பட்டு, கணக்காய்வாளர்களினால் (Someswaran G.M.Rajanayagam + co) உறுதி செய்யப்பட்ட 1994, 1995, 1996, 1997 ஆண்டுகளுக்குரிய பாலஸ்தாபன கும்பாபிஷேக வரவு செலவு கணக்குகளும், அறிக்கைகளும் பொதுச்சபையினால் அங்கீகரிக்கப் பட்டு 2000ஆம் ஆண்டு மாசி மாதத்தில் வெளியிடப்பட்டன. அதே காலப்பகுதிக்குரிய பரிபாலன சபையின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரவுசெலவுக் கணக்குகளும் அத்தருணத்தில் வெளியிடப்பட்டன. முருகன் திருவருளால் இப்பொழுது புதுக்கோவில் பெயருக்கமைய புதுப்பொலிவுடனும் தூய்மையுடனும் விளங்குகின்றது.

தகஷணாமூர்த்தி

சிவனின் இக்கோலம் பிரம்ம நிலையைக் காட்டுகின்றது. அங்கே காரியம் இல்லை, ஒரே மௌனம் தான். பேராணந்தமாக இருக்கிறோம் என்ற பிரக்கஞ்சுடன் சாந்தமாக இருப்பது தான் தியான யோகத்தின் முடிவான சமாதிநிலை. தகஷணாமூர்த்தியின் சாந்தம், பூரண பிரக்கஞ் கொண்ட ஆனந்த நிலை. இவர் காரியம் இல்லாமல் இருந்தாலும் முழுப் பிரக்கஞ்சுடன் அப்படி இருக்கிறார். உள்ளுக்குள் காரியம் இல்லாததாலேயே வெளியிலே அவரால் எத்தனையோ காரியம் செய்ய முடிகிறது. வெறுமனே உட்கார்ந்து இருக்கும் தகஷணாமூர்த்தி தான் ஆனந்தத்தாண்டவக் கூத்தும் ஆடுகிறார். திரிபுர தகனம் செய்கிறார். பிஷ்டானம் செய்கிறார். பக்தர்களுக்கு வரம்கொடுத்துவிட்டு ஊர் ஊராகத் திண்டாடுகிறார். உள்ளே அடக்கமாக இருக்கிறார். வெளியிலே கூத்தடிக்கிறார்.

நமக்கும் உள்ளே அடக்கம் வந்துவிட்டால் வெளியிலே எந்தக் காரியமும் செய்யலாம். பராசக்தியாகிய சாந்தியை உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு உள்ளே நிறைந்திருக்கும் சாந்தியை வெளியிலும்

தன்னுடைய மோன ஸ்வரூபத்தில் காட்டிக் கொண்டு விளங்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தியை நாம் தினந்தோறும் ஸ்மரிப்பதே ஆத்ம தியானத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் பெரிய உபாயம்.

நமது முதலாவது குருவாகத் தெட்சணாமூர்த்தியே விளங்குகிறார். குரு பாரம்பரியம் அவரில் இருந்தே ஆரம்பிக்கிறது. இறைவனே குருவாக வந்து மாணிக்கவாசகரை ஆட்கொண்ட வரலாறு நமது சமயத்திலே தான் உண்டு. அதன் பயனாக எழுந்ததே திருவாசகம். அருச்சுனனுக்குப் பகவான் கண்ணனே குருவாக அமைந்தான். அதன் விளைவாக எழுந்ததே 'பகவத்கீதை', கடவுள் சொல்லி மனிதன் கேட்டான். அது பகவத்கீதை; மனிதன் சொல்லி கடவுள் எழுதினார் அது திருவாசகம்.

ஞானகுருவாகிய தெட்சணாமூர்த்தி காட்டுவது தன் சுட்டுவிரலாகிய பசு (உயிர்) கட்டைவிரலாகிய பதியை (கடவுளை) பக்தியால் நாடவேண்டும் என்ற குறிப்பு ஆகும். மற்றைய மூன்று விரல்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களாலும் அன்று. மூளைத்திறன் மனிதனுக்குக் கடவுள் தந்த நன்கொடை. ஆனால் ஆணவம் அதனைக் கெடுத்துவிடக்கூடாது. பக்தியால் உணர்வு நேர்பெறச் சித்தமலம் நீங்கிவரும்சிவஞானம் என்கிறது திருவருட்பயன்.

பரமேசுவர மூர்த்தி ஆலமரத்தின் அடியில் தக்ஷிணாமூர்த்தியாக அசையாமல் இருந்தார். அதற்கு 'சம்பு' என்று பெயர். 'சம்' என்றால் 'நித்ய சுகம்' என்று அர்த்தம். நித்ய சுகம் உற்பத்தியாகும் இடமே சம்பு. ஆனந்த ஊற்றே சம்பு. இந்த ஆனந்த ஊற்று இருந்த இடத்திலேயே இருக்கும். கண் பார்ப்பதில்லை, வாய் பேசுவதில்லை, உடம்பு அசைவதில்லை, ஒரே நிஷ்டை, சமாதி, மௌனம். ஆனால் அந்த மௌனத்திலிருந்து ஸனகாதி யோகிகள் மகா உபதேசம் பெற்றுத் தாங்களும் பிரம்ம நிஷ்டை பெற்றனர். ஆனந்த ஊற்றைத் தேடிப் போய் இவர்கள் அதை மொண்டு குடித்தார்கள். மௌனம் தான் இவர்கள் பெற்ற மகா உபதேசம்.

கல்லால நிழலின் கீழ் சனகர் முதலிய நால்வர்க்குச் சொல்லாமற் சொன்னவரைக் காணும்தோறும் குருபக்தி தானே பெருக்கெடுத்தோடும். குருமூர்த்தியின் ஞான சொருபத்தைக் கண்டதும் மௌனநிலை தானே வந்தமைந்துவிடுகிறது.

'மூன்றாய தன்மையவர் தம்மின் மிகமுயங்கித்
தோன்றாத இன்பமதன் சொல்'

என்ற உமாபதிசிவாச்சாரியார் கூற்றுக்கிணங்க காண்பவன், காட்சி, காட்சிப் பொருள் (ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம்) மூன்றும் சிவமாகவே தோன்றும் பேரின்ப அனுபவத்தைப் பெறமுடிகிறது.

‘கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான் மறையா றங்கமுதற் கற்ற கேள்வி வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலாய் எல்லாமா யல்லதுமாய் இருந்ததனை இருந்தபடி இருந்து காட்டிச் சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாமல் நினைந்து பவத் தொடக்கை வெல்வாம்’

உரை :- திருக்கையிலே கல்லால் மரத்தின் கீழ் இருந்து நான்கு வேதங்கள், ஆறு வேதாங்கங்கள் முதலான ஞான நூல்களையும் கற்றும், கற்றவர் வாய்க் கேட்டும் அறிந்த வல்லாளர்களான சனகன் முதலான நான்கு முனிவர்களுக்கு, வாய்ச்சொல்லைக் கடந்த நிறை பொருளாய், நான்கு வேதங்களுக்கும் அப்பாலாய், பிரபஞ்சத்திலுள்ள பொருள்கள் எல்லாமாய், அப்பொருள்களின் வேறுமாய் இருந்த பிரமத்தை (அல்லது சிவத்தை) அது இருந்த வண்ணமே தாமும் இருந்து காட்டி, வாய்ச் சொற்களால் சொல்லாமல் விளக்கியருளிய தட்சிணாமூர்த்தியை நினைக்கின்றோம், என்ற உணர்வு இல்லாமல், தியானத்தில் ஆழ்ந்து, பிறப்பாகிய தீட்டினை வெற்றிகொள்வோம். பிறப்பு இல்லாத முத்தியை அடைவோம்.

விளக்கம்

நான்மறை : இருக்கு, யசூர், சாமம், அதர்வணம் என்ற நான்கு வேதங்கள்

ஆறுஅங்கம் : வேதப் பயிற்சிக்குத் துணையான சிகை, கற்பம், விபாகரணம், நிருத்தம், சந்தோபிசிதம், சோதிடம் என்னும் ஆறு கலைகள்

நால்வர் : சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர் என்னும் பிரமனுடைய மானச புத்திரர்களாகிய முனிவர்கள் நால்வர். இந்த நால்வரும் வேதம், வேதாங்கம் முதலாக கலைஞானங்களையும் கற்றுத் தேறிய போதும், மாறுபட்ட கருத்துக்களால் மலைவுற்று மெய்ப்பொருள் தேறாமல் சிவபெருமானை அணுகி முறையிட்ட போது சீவபெருமான் கல்லால் மரத்தின் கீழ் தட்சணாமூர்த்தியாக அமர்ந்து கையிலே சின் முத்திரை பிடித்துக் காட்ட முனிவர்கள் உண்மைப் பொருளை அறிந்து கொண்டனர் என்பது புராண வரலாறு.

சனற்குமாரர் கல்லால் மரத்தினடியில் ஞானமலையாய் வீற்றிருக்கும் தட்சணாமூர்த்தியிடம் உபதேசம் பெற்ற நால்வருள் ஒருவர் (பிரம்மாவின் மனதிலிருந்து உதித்தவர்) பிரம்மஞானி. வியாசரின் புத்திரராகிய சுகமுனிவரைப் போன்று உள்ளும் புறமும் எல்லாம் ஒன்றாகக் காண்கின்ற சத்தியத்தில் நிலைத்தவர். வாக்கு, மனம், காயம் ஆகிய மூன்றும் ஒருவருக்கு சத்தியத்தில் நிலைத்துவிட்டால் அவரது சக்தி அளவற்றதாகிவிடும். அவர் சத்தியத்தைக் கூற வேண்டும் என்பதில்லை அவர் கூறுவதெல்லாம் சத்தியமாகிவிடும். இப்படிப்பட்ட உத்தம ஞானியை மகனாகப் பெற்ற நான்முகனின் பாக்கியம் சிவபெருமான் தனக்கும் கிடைக்க

வேண்டுமென்று விரும்பி 'மறு ஜன்மத்தில் நீயே எனக்கு மகனாகப் பிறக்க வேண்டும்.' என்று நீலகண்டன் அவரைக் கேட்டார். சனற்குமாரரும் அதற்கு இசையும் பொழுது உமையம்மையை நோக்கி 'தாயே, நான் பிரம்ம ஞானியாக இருந்தாலும் பெண்களின் கருவில் தங்கி, கர்ப்பவாசஞ் செய்து கீழ்முகமாகப் பிறப்பது என்பது அருவருப்பைத் தருகின்றது. அதனால் தயை கூர்ந்து சிவபெருமானுக்கு மட்டுமே மகனாகப் பிறக்கும் பேற்றை தந்தருள்வாய் என்று பணிவுடன் வேண்ட உலக அன்னையும் அதற்கு உடன்பட்டாள்.

சனற்குமாரரின் எண்ணப்படியே பெண் சம்பந்தமில்லாமல் சிவபெருமானின் நெற்றி வழிநாட்டத்திலிருந்து தோன்றிய ஆறு தீப்பொறிகளை அம்பிகை தானே சரவணப்பொய்கையாகி அதை ஏற்றாள். குமார சம்பவம் நிகழ்ந்தது. சனற்குமாரரே குமரக் கடவுளாக அவதாரம் செய்தார். நாரத மகாமுனிவருக்கும் ஐயங்களைத் தெளிவித்து உண்மையான ஆத்ம ஸ்வரூப நிலையை உணர வைத்தார். சனற்குமார சங்கிதை இவரால் உபதேசிக்கப்பட்டது.

சாந்தோக்கிய உபநிடதம்

மஹாலக்ஷ்மி

ஸர்வசம்பத்துகளுக்கும் அதிஷ்ட தேவதையாவாள். லட்சுமி என்ற சொல்லுக்கு அழகு, செல்வம் என்று பொருள். அன்பு, கருணை, அமைதி ஆகிய நற்பண்புகளின் உறைவிடமே லட்சுமி தேவி. சுத்த தத்துவ வடிவினளாகவும், கோபாலர்களாலும், கோபிகைகளாலும் சூழப்பட்டுச் சதுர்புயனாகிய மகாவிஷ்ணுவோடு வைகுண்டலோகத்தில் அவருக்குப் பத்தினியாகவும் இருந்து வருகிறாள். அவளை வணங்குவோர் துயர்களைந்து அடியார்களுக்கு இன்பங்களை வாரி வழங்கி மகிழ்வித்து தானும் மகிழ்ந்து நாராயணனின் மார்பில் குடியிருக்கிறாள். மகாலக்ஷ்மியைப் பணிந்து வணங்கினால் வெற்றி கைகூடும், விதி விலகிப் போகும், கற்றுத் தெளிவுறலாம், கவலை பறந்துபோகும், துன்பநினைவுகளும், சோர்வும், பயமும் நம்மைவிட்டு நீங்கிப் போகும். லக்ஷ்மியின் மனம் மலரை விட மென்மையானது என்பர். தாமரை மலர் மீது வீற்றிருக்கும் அழகுத் தெய்வம் தன் செந்தாமரைக் கரங்களிலும் தாமரை மலரை ஏந்தியிருக்கிறாள். அவளது மலர்ப்பாதங்கள் செந்தாமரை போல் சிவந்து காணப்படுகின்றன. அவளது திருநயனங்களும் தாமரை மலர்களின் நிறத்தைப் பெற்று ஒளிர்கின்றன. மஹாலக்ஷ்மி பாற்கடலில் தோன்றியதால் அலைமகள் ஆகின்றாள். மூன்று சக்திகளாக பராசக்தியைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அறிவுச்சக்தி - கலைமகளாகிய சரஸ்வதி, பொருள் சக்தி - அலைமகளாகிய இலக்குமி, ஆற்றல் சக்தி - மலைமகளாகிய பார்வதி.

- (1) சகல சித்திதரும் ஆதி சக்தி
- (2) தான்ய லக்ஷ்மி
- (3) வீரம் நல்கும் தைர்ய லக்ஷ்மி

- (4) ராஜபோகம் அருளும் கஜலக்ஷ்மி
- (5) மக்கட் பேறு நல்கும் சந்தானலக்ஷ்மி
- (6) வெற்றியெல்லாம் தரும் விஜயலக்ஷ்மி
- (7) சௌபாக்கியம் தரும் வித்யாலக்ஷ்மி
- (8) சகல செல்வங்களைத் தரும் தனலக்ஷ்மி

ஆகிய அஷ்ட சக்திகளின் அடக்கமே மகாலக்ஷ்மி என அழைக்கப்படும் தாயாகும்.

‘பொருளற்ற றவர்க்கிவ் வுலகில்லை யென்றிப் புவிபுகழும்
தெருளுற்ற ஞானியப் பொய்யா மொழியிற் றெரிந்துரைத்தான்
மருளுற்ற மாந்தரும் வற்றாத செல்வமில் வையகத்துன்
அருளுற் றலாதடை வாரோ? செந் தாமரை ஆண்டவளே’

இப் பாடலில் இலக்குமிதேவி வாழ்த்தப்பட்டுள்ளார். இவ்வுலக வாழ்விற்குப் பொருள் அத்தியாவசியம். அப்பொருளைப் பெறுவதற்கு இலக்குமியின் அருள் வேண்டும்.

‘அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க் (கு)
இவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு’ திருக்குறள்.

உரை :- (இவ்வுலகு இல்லை - இவ்வுலக இன்பம் இல்லை, புவி - பூமி, தெருள் - அறிவு, உற்ற - மிக்க, ‘ஞானி’ என்றது திருவள்ளுவரை பொய்யாமொழி - திருக்குறள், உரைத்தான் - கூறியுள்ளார்’

(மருள் - மயக்கம், வற்றாத - குறையாத, வையகம் - பூமி, ‘உன்’ என்றது இலக்குமியை, உற்று - அடைந்து, அலாது - அல்லாது, அடைவாரோ - அடைவார்களோ? அடையார் என்றவாறு செந்தாமரை ஆண்டவள் - இலக்குமி)

‘சிருஷ்டியிலே கலைமகளாய்த் திகழ்கின்றாய் தாயே
சீவர்களை காப்பதற்குத் திருமகளே யாவாய்
மருட்டுகின்ற அரக்கர்களை அழிக்கின்ற போது
மகா தூர்க்காவென விளங்கும் வல்லமையும் நீயே
பெருகுபிறை சந்திரனைச் சூடுகின்ற பெம்மாள்
பிரிய பத்னி பார்வதியாய் விளங்குபவள் நீயே
குருவிஷ்ணு பத்தினியே முவுலக மெல்லாம்
கொண்டாடும் மகாலட்சுமி திருவடிக்கே சரணம்’

Lakshmi represents the Luxuriance of the world, the Lord's glory. She sits near the feet, the Avidya - Pada, the sphere of ignorance, which is the mother of creation of the world. Vishnus two sakhis are Bhumi and Lakshmi. They represent sattwa and rayas gunas.

வை. சி. அம்பிகாபதி பணி

இவர் 1996ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2006ஆம் ஆண்டு வரை பரிபாலன சபையின் பொருளாளராகப் பணியாற்றிக் கோவிலுக்குப் பெருந் தொண்டாற்றியுள்ளார். தொடர்ந்து பத்துவருடகாலம் அவர் ஆற்றிய பங்கு மகத்தானதாகும். தலைவர் த.பொன்னம்பலம் 29.05.1998இல் பதவி விலகிய பின்னும், தொண்டர்கள் குறுகியிருந்த காலத்திலும், தனியொருவராக முன்னின்று முழுமனதுடன் பணியாற்றியதாலேயே கோயிலை இன்றைய சிறப்பு நிலைக்கு உயர்த்த முடிந்தது. பரிபாலனத்துக்குப் பணக்கஷ்டம் இருந்த வேளைகளிலும் அவர் சளைக்காதுழைத்தார். மேன் மேலும் கோவிலில் திருப்பணி வேலைகள் தொடரப்பட்டு 2000ஆம் ஆண்டில் கோயிலின் மேற்குப் புறத்தில் காங்கேசன்துறை யாழ்ப்பாணம் வீதியில் இருந்த மின்சார மின்மாற்றி (Transformer) அகற்றுவிக்கப்பட்டு, அவ்விடத்திலேயே புதிதாக மேற்கு வாசல் அமைத்து, கோவிலின் பின்புறத்தில் புதிய சிறிய சந்நிதியமைத்து, பாலமுருகன் தாமிர விக்கிரகம் பிரதிட்டை செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவர் முயற்சியால் இத் திருப்பணியை க.மகேந்திரன், இரத்தினம் சதீஸ்குமார், திருமதி பத்மநாதன் ஆகிய மூவரும் தங்கள் உபயமாகச் செய்துதவினர். தேர்முட்டியில் குறையிலிருந்த வேலைகள் யாவும் செய்து முடிக்கப்பட்டன. கோவிற் கடைத் தொகுதியில் மேல்மாடிக் கட்டடம் திருத்திக் கூரையமைத்து உபயோகத்துக்கு விடப்பட்டுள்ளது. கோவில் அமைப்புவிதிக் கமைய வடக்கிலும் சிறிய வாசல் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இம்முன்று திருப்பணி வேலைகளுக்கும் ரூபா 540,098/= வரை செலவாகியது. ஸ்தபதி கோபாலசிங்கத்தின் ஆலோசனைப்படியே இத் திருத்தங்கள் கோவிலில் செய்யப்பட்டன. 2008 மார்சுமீயில் பொருளாளர் பதவியிலிருந்து அவர் விலகிவிட்டார்.

மேம்பாட்டுத் திருப்பணிகள்

புதுக்கோவில் பழைய சூரன் உருவ அமைப்பில் மிகவும் பெரியது. அழகுடையது. மிகப் பாரமானது. இக்கால இளைஞர் இதைத் தோளில் காவிப் போர் செய்யக் கஷ்டப்படுவர். எனவே ரூபா 50,000/= செலவில் புதிய சிறிய சூரன் செல்லத்துரை சுப்பிரமணியம் (குட்டி), குமாரசுவாமி இந்திரகுமாரன் (ஜேர்மனி) ஆகிய இருவரது உபயமாக திருநெல்வேலி விநாயகர் சிற்பாலய ஆசாரி சு.இராசரத்தினத்தின் கைவண்ணத்தில் உருவாகிக் கோவிலுக்கு 2000 ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்தில் அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள்.

வெள்ளிக்கிழமை உற்சவங்களில் உபயோகத்துக்காக, திருமதி பூப்பிள்ளை நடராசா குடும்பத்தின் உபயமாக அவர்களின் மகள் நாகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் வழங்கிய வள்ளி தேவசேனா சமேத சுப்பிரமணியர் தாமிர விக்கிரகம் (சிறியது) 2001ஆம் ஆண்டு பங்குனி உத்தர தினத்தில் பிரதிட்டைக் கும்பாபிடேகம் பிரம்மஸ்ரீ சிவதாசக் குருக்கள் தலைமையில் நடைபெற்றுக் கோயிலுக்கு அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறார்.

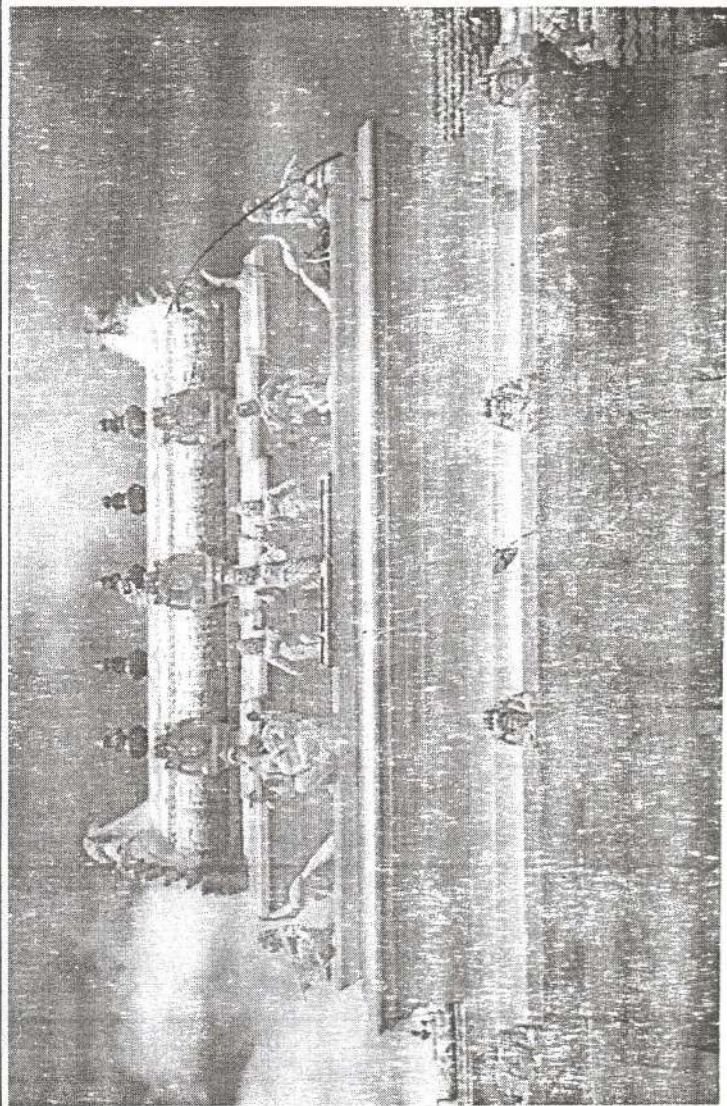
கோவில் தீர்த்தக் கிணறும் 2001ஆம் ஆண்டில் ரூபா 107,200/= செலவில் சிறிய வட்ட உருவில் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

புதிய வசந்த மண்டபம்

கோவில் இதுவரை இருந்த வசந்த மண்டபமும், யாகசாலையும் பழுதடைந்திருந்ததமையால் அவற்றின் இடங்களில் ஸ்தபதி கோபாலசிங்கத்தின் ஆலோசனைப்படி புதியதாக வசந்த மண்டபமும் யாகசாலையும் 2002ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விரு கட்டடங்களுக்கும் இடையில் பாதுகாப்பான களஞ்சிய அறையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொண்டர் செ.இரத்தினப்பிரகாசம் முன்வந்து பணம் சேர்த்து இத்திருப்பணியை 01.06.2001இல் ஆரம்பித்து 31.08.2002இல் நிறைவேற்றி வைத்தார். பல முருகன் அடியார்கள் பணமாகவும், பொருளாகவும் இத்திருப்பணிக்கு மனமுவந்து உதவினர். பரிபாலன வரவு செலவுக் கணக்குகளோடு சேர்க்காது வேறாகக் கணக்குகள் பேணித் திருப்பணி செய்து முடித்து, கணக்காய்வாளர்களினால் (எம்.இராசநாயகம் அன் கம்பனி) உறுதி செய்யப்பட்ட இக் காலப்பகுதிப் பெறுவனவு கொடுப்பனவுக் கணக்கும் அன்பளிப்புச் செய்தவர்களின் பணத்தொகையும் பெயர்ப்பட்டியலும் 30.08.2002இல் வெளியிட்டு நன்கொடையாளர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டன.

நடராஜர் கோயில்

வசந்த மண்டபத்திற்கு அருகில் கோவிலின் வடகிழக்கில் அம்பிகாபதியின் மகன் அம்பிகாபதி கருணாகரன் குடும்பத்தின் உபயமாக பரிவாரமுர்த்தி சிவகாமசுந்தரி சமேத நடராசப் பெருமானுக்குக் கோயில் அமைத்துப் பிரதிட்டை, கும்பாபிடேகம் 30.05.2002இல் நடைபெற்றது. அங்கு மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் எழுந்தருளியிருக்கிறார். வசந்தமண்டபம், புதிய களஞ்சியஅறை, யாகசாலை, நடேசர் கோயில் ஆகிய நான்கும் அமைக்க ரூபா 1,577,757/= வரை செலவிடப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய கட்டடங்கள் அமைந்த பின் கோவில் மேற்கூரை சிறிது மாற்றியமைக்க வேண்டியிருந்ததால் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டும், ஸ்தம்ப மண்டபக் கூரையும் கருவறை விமானம் வரை நீட்டியமைக்கப்பட்டும்

புஷ்ப வசந்திமணி_புமி (2002)

சீவகாமசுந்தரி சமேத நடராஜ முர்த்தியுடன் மாணிக்கவாசகர்

மற்றைய மூன்று மண்டபங்களின் சீமெந்து கூரை மழை, வெய்யிலிலிருந்து ஓடுகளால் வேய்ந்த கூரையால் பாதுகாக்கப்பட்டுமுள்ளது. இத்திருப்பணியைச் செய்துமுடிக்க திருமதி மாதினி ஸ்ரீதரன் (கனடா) (அமுதாம்பிகை சதாசிவம் மகள்) ரூபா 259,230/= அனுப்பியுதவினார்.

நடராஜ தத்துவம்

ஆனந்தக் கூத்தன் சிதாகாசத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடுகின்றான். எந்நிலையில் அவனுடைய ஆட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் அதில் அசைவும், அதற்கிடையில் கீழே விழுந்துவிடாத வாறு சமநிலையும் சேர்ந்திருப்பதைக் காண்போம். இறைவனுடைய வலக்கால் கீழே முயல்கள் என்னும் ஓர் உயிர்த்தத்துவத்தின் மீது பட்டும் படாமலும் நிற்கிறது. இறைவனுடைய பாதத்தில் மிதியுண்டிருக்கின்ற முயல்கள் அழகற்றவன். அன்னவன் அகங்காரத்திற்கு உருவகம். ஜீவாத்மாதான் அல்லாத உடலைத் தான் எனக் கருதுவது அகங்காரம். ஆத்ம சாதகன் அகங்காரத்தை அறவே வெல்லுதல் வேண்டும் என்பது உட்பொருள். இடக்கால் தூக்கப்பெற்றிருக்கிறது. தூக்கிய பாதத்தை குஞ்சிதபாதம் என்பர். தூக்கியபாதம் பக்தன் ஒருவனுக்கு வேண்டிய மேலான மனநிலைக்குச் சின்னமாக அமைகிறது. அதற்கேற்றபடி ஆத்மபரிபாகத்தில் பக்தன் விரைந்து மேலோங்கி வருகிறான்.

நடராஜன் வலக்கையொன்றில் உடுக்கையைத் தாங்கியிருக்கிறான். அது நாதத்தின் சின்னமாகும். பரமன் நாதப்பிரம்மம். நாதம் அல்லது ஓசை உயிர்களுக்கு உற்ற ஒரு பெரிய கருவி. உலகிலுள்ள மொழிகள் அனைத்தும் இந்த ஓசையின் கூறுகளாம். பக்தன் ஒருவனின் பேச்சு, எண்ணம், பாடல் யாவும் பரமனின் பெருமைக்கே பயன்படுத்தல் வேண்டும். ஓயாது அம்பலக் கூத்தன் கூத்துக்கேற்றபடி ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் உடுக்கை இந்தச் செய்தியை அடியார்களுக்கு வழங்குகிறது. இடக்கை ஒன்று அக்கினியைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அது பூத அக்கினியன்று ஞான அக்னி. சிவனை அணுக அணுகச் சிவஞானம் சாதகனுடைய உள்ளத்தில் ஓங்குகிறது. பூத அக்னியால் எரிக்கப்படும் பொருள்கள் அனைத்தும் சாம்பலாகின்றன. அத்தகைய சாம்பல் அல்லது நீறு சிவசின்னம். உலகனைத்தும் ஞானாக்கினியில் எரிந்து மறைந்து போனபிறகு எஞ்சியிருப்பது சிவம். சிவனாரும் அவருடைய பக்தர்களும் அணிகின்ற திருநீறு சிவனுக்குப் பொருத்தமான சின்னமாம். யானும் சிவசொருபத்திலேயே திளைத்திருக்கின்ற சிவதொண்டன் சிவசொருபமாக மேலோங்குகிறான் என்னும் செய்தியை சிவனார் தாங்கியிருக்கும். ஞானாக்கி சர்வ காலமும் விளக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அம்பலத்திலே ஆடுகின்ற தெய்வத்திற்கு நான்கு கரங்கள் இருக்கின்றன. ஜீவர்களுக்கு எட்டாத சர்வசக்திமான் என்னும் கோட்பாட்டுக்கு அடையாளம் அவனது நான்கு கரங்கள். மூன்றாவது கரம் பக்தர்களுக்கு அபயம் தந்து கொண்டிருக்கின்றது.

பயத்திற்கு எதிரிடை அபயம். பயத்திற்குப் பிறப்பிடம் அஞ்ஞானம். பயத்திற்கு இருப்பிடம் பிரபஞ்சம். ஜீவர்கள் அனைவரும் அல்லும் பகலும் அஞ்சிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். அச்சத்தைத் தவிர்த்தல் உயிரின் குறிக்கோள். அச்சத்தைத் தவிர்க்கும் உபாயம் சிவசாந்நித்தியம். சிவனார் சந்நிதியில் அச்சத்திற்கே இடமில்லை. அபயநிலை சிவபக்தனுக்கு வந்தமைகிறது. என்ற செய்தியைத் தாண்டவமார்டும் தேவன் தனது அபயகரத்தின் வாயிலாக விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்றான்.

சிவனுடைய நான்காவது கரம் தனது தூக்கிய பாதத்தைச் சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது. சிவன் அளிக்கும் வரங்களில் சிறந்தது தன் சொருபத்தையே பக்தனுக்குக் கொடுத்துவிடுதலாம். சிவனை நாடுகின்ற பக்தனைத் தனக்குச் சொந்தமாகச் சிவன் எடுத்துக்கொள்கிறான். அதற்குக் கைம்மாறாகத் தன்னுடைய நிஜசொருபமாகிய சிவ சொருபத்தில் அந்த பக்தனைப் பரமன் ஒன்றுபடுத்துகிறான். அடைகிற பேறுகளில் சிவசொருபத்துக்கு நிகரானது வேறு எதுவுமில்லை.

உமாகாந்தன் என்பது சிவனாரின் மற்றொரு பெயர். உமாதேவியாரோ உலகனைத்தையும் ஈன்றெடுத்தவள். தலைவன் தலைவியிடத்தும் தமரிடத்தும் பெரும் பற்றுதல் வைத்திருக்கிறான். உமாகாந்தன் உயிர்கள் அனைத்தையும் தன்னிடத்துக் கவர்ந்து இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். இது காலமெல்லாம் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி. சிதம்பரத்தில் முற்காலத்தில் வியாக்ரபாதர், பதஞ்சலி முனிவர், திருமூலர் ஆகிய பெருமக்கள் சிதம்பரநாதனை நோக்கித் தவம் புரிந்து அருள் பெற்றார்கள். ஆனந்தக் கூத்தனுடைய பாங்குகள் அனைத்தும் அவனுடைய பக்தர்களிடத்தும், ஞானிகளிடத்தும், யோகிகளிடத்தும் மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் வாழ்விலே அப்பேரியல்புகள் நன்கு வெளியாகின்றன.

Nadarajah the cosmic dancer represents five functions of God, Drum in his right hand stands for creation. God or Guru holds in his hand the cause of all the world - Sound. Fire on the left hand. denotes destruction the light of Atman, that is brought by the Guru which is to be experienced; Foot crushing the giant Muyalaka which denotes endless illusion which is the cause of birth and death, denotes veiling; the uplifted foot denotes unveiling and enlightenment. It represents the Turiya state. which is beyond and above the three states of waking, dream and dreamless sleep and leaves behind the Maya and the world; the second right hand indicates the calmness of wisdom; the hand with abaya muthira denotes, promise of freeing from fear; Deer denotes the mind with all its fickleness; the tiger skin, he wears denotes egoism for this has to be killed for spritual progress; the Ganges denotes wisdom which is cooling and refreshing; the Moon denotes the ethereal light and blissfulness of the Atman. Natarajah represents the form aspect. The secret is, at the background of form is the formless and this is shown by not having any image at all, He is the Lord of the stage of this transitory world.

Shiva is the symbol of the un/changing reality that transcends. Time and Space. He represents the Absolute, the Unmanifest. When he enters the manifested world - the dance of life - He transforms himself into the Cosmic Dancer, Nadarajah. And in the symbolism of the dance of Shiva, Nadarajah is always portrayed as dancing within the halo or circle of flame, which represents the Tamil letters that signify "OM"

நால்வர் கோயில்

சைவசமய ஆசாரியார் வழிபாடு தமிழ்நாட்டிலும், ஈழத்திலும் பரவி வழங்கிவருகிறது. எங்கள் கோவிலிலும் நாயன்மார்கள் நால்வருக்கும் கோவில் எடுக்க 1987ஆம் ஆண்டளவில் திருவருள் எம்மைத் தூண்டிற்று. பொன்னம்பலம் நடராசா மூலமாக ஸ்தபதி கோண்டாவில் சோமசுந்தரத்திற்கு ரூ.7000/= முற்பணம் கொடுத்து நான்கு தாமிர சிலைகளும் வார்க்க ஒழுங்கு செய்திருந்தோம். அவர் வார்ப்பு வேலையைக் காலம் தாழ்த்தி வந்து பின்னர் 1995ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் அவரும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டார். அவர் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி வரவில்லை. கொழும்பில் மரணமானார். எனவே 2002இல் வண்ணார்பண்ணை பாஸ்கரன் ஆச்சாரியாரின் ஆலோசனையைக் கோரினோம். அவர் இந்தியாவில் இருந்து 2003ஆம் ஆண்டு ஐப்பசிமாதம் நால்வர் சிலைகளை (தாமிரம்) தருவித்து கோவிலுக்குத் தந்துதவினார். ஸ்தபதி கோபாலசிங்கம் உரிய இடத்தில்

சந்நிதி நிர்மாண வேலைகளைச் செய்தார். சபானு வருடம் கார்த்திகை மாதம் 26ஆந்திகதி வெள்ளிக் கிழமை (12.12.2003) திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் சந்தரமூர்த்தி, மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வர் தாமிர சிலைகளும் பிரதிஷ்டை செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. ரூபா 247,842/= செலவில் இத் திருப்பணியை பொன்னம்பலம் பொன்னையா (துரைராசா) குடும்பத்தின் உபயமாக மலேசியாவில் வசிக்கும் அவர் மகன் பொ.பாலகிருஷ்ணன் 1982இல் கொக்குவிலுக்கு வந்து தனது தகப்பனின் வழிபடுகூல தெய்வமாகிய கிருபாகரரை வழிபட்டுத் திரும்பும் போது இத்திருப்பணியைச் செய்யச் சம்மதித்தார். தகப்பன் வழிநின்று வருடா வருடம் மகோற்சவ இறுதிப் பிராயச்சித்த அபிடேகத்தையும், ஞானசம்பந்தர் குரு பூசையையும் தவறாது அவர் கோவிலில் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார். கோயில் பாவனையில் இருக்கும் வெள்ளியினான கட்டியப் பொல்லு பொ.பொன்னையாவால் 1945இல் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது. ஆரம்பகாலந் தொடக்கம் கோவிலிலிருந்த வெள்ளியினாலான கட்டியப் பொல்லு களவுபேர்னதை அறிந்ததும் அவர் முன்வந்து புதியதைச் செய்துதவினார். மாணிக்கவாசகர் குருபூசை ரவி தேவராசா (அபர்ணா) குடும்பமும், சந்தரமூர்த்தி குருபூசை ரகு தேவராசா குடும்பமும், திருநாவுக்கரசர் குருபூசை ரவிமோகன் தேவராசா குடும்பமும் உபயங்கனாக வருடந்தோறும் கோவிலில் நடைபெறுகின்றன. இத்திருப்பணி ஒழுங்குகளுக்குக் காரணகர்த்தா தொண்டர் இரத்தினப்பிரகாசமே.

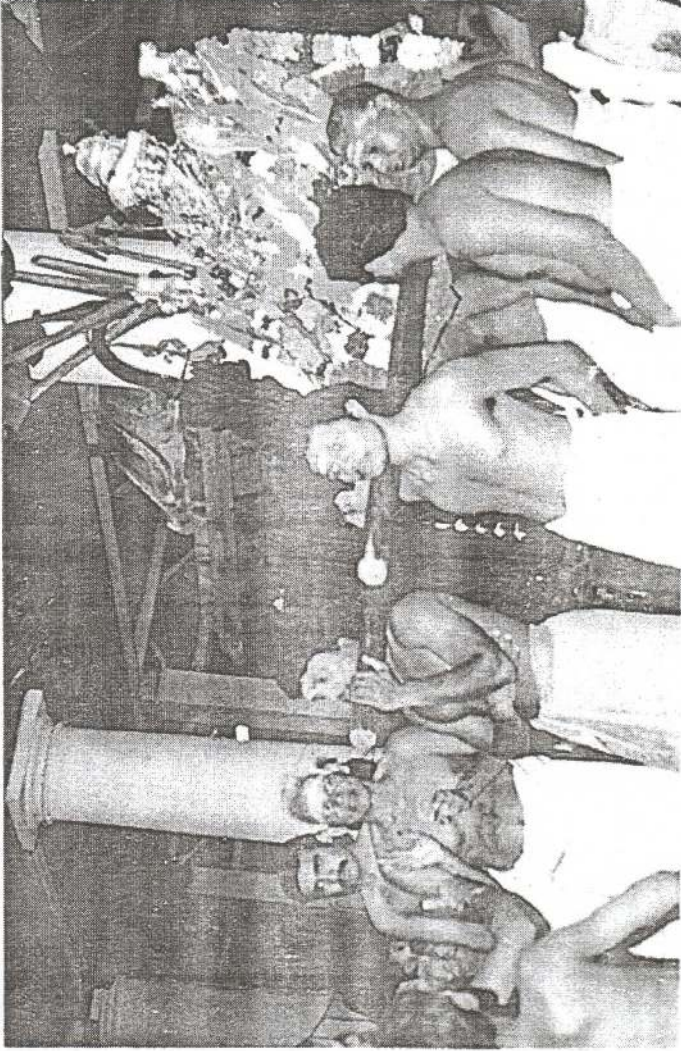
1. தமிழ் நாட்டிலே வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர் (அபர்) 81வயது. (கி.பி 574 - 655)
2. சீகாழிப்பதியிலே தோன்றிய இளைஞராகிய திருஞானசம்பந்தர். (சம்பந்தர்) 16 வயது. (கி.பி 639 - 655)

3. கொல்லம் ஆண்டினனத் தொடங்கிய கேரளமன்னர் ஆகிய சேரமான் பெருமாளின் ஆசிரியரும் நண்பருமாகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் (சுந்தரர்) (கி.பி 807 - 825)
4. மந்திரித் தொழிலை நீத்துத் துறவுபுண்ட மாணிக்கவாசகர் உள்ளிட்ட நால்வரும் அன்பு கலந்த ஞானப் பாடல்களை உலகுக்கு நல்கினார்கள். 'எல்லா உடமைகளிலும் மிக்கது ஊக்கமுடமை' என்னும் ஊக்கத்தினை தமிழ்மக்களுக்கு நல்கினார்கள். பக்திமை நெறிநின்று சைவசமயத்தில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை, உயர்வை, சிந்தனைச் செறிவை ஏற்படுத்தினார்கள். மாணிக்கவாசகர் அஞ்ஞானம் அறவே நீங்கிய மெஞ்ஞானி. இறைவனே அந்தணவடிவில் வந்து, குருந்தமரநிழலில் இவரை ஆட்கொண்டார். சிவநேசச் செல்வரான நாயன்மார்கள் பாடிய திருமுறைப் பதிகங்கள் சிவபிரானைப் பாடுகின்றன. அவர், முத்தமிழும் நான்மறையுமான பெருமையையும், மூவர்க்கும் மூலமாகி முதல்வனாகி நிற்கும் தலைமையையும் சிறப்பாக வலியுறுத்துகின்றன. தமிழில் பன்னிரு திருமுறைகளோடு, பதினான்கு சித்தாந்த சாஸ்திரங்களும் மற்றும் பல விளக்க நூல்களும் சைவசமயத்தின் மேம்பாட்டினை விவரிக்கின்றன.

பன்னிருதிருமுறைகள்

திருமுறைகள் முதல்வன் பேரருட்பெருக்கத்தால் செந்தமிழ் மொழிக்கண்ணே தோன்றிய விலைமதிப்பறியாப் பெருமந்திரநூல்கள். இந்நூல்கள் எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுள்ளே அடக்கித் தான் பிற்தொன்றும் அடங்காது நின்று, அனைத்தையும் இயக்கி உலகத்தை நடைபெறவைக்கும் சிவபெருமானையே முழுமுதற்கடவுளாகக் கொள்ளுகின்றன. கடவுள், உயிர், உலகம் என்னும் முப்பொருள்களின் உண்மைகளையும், சிவபெருமான், உலகெலாமாகி வேறாய் உடனாய் நிற்கும் நிலையையும், உயிர்களைப் பிணித்த இருண்மலப் புணர்ப்பினின்றும் அவை நீங்கித் தூய்மைபெறும் நெறிகளையும் மிகத் தீவ் நுட்பமாக அறிவுறுத்துவன. இம் மந்திரநூல்களை நாம் ஓதவேண்டும். முறை பிறழாது, உண்மை நம்பிக்கையும், பேரன்பும் வைத்து முறைப்படி ஓதிவருவோமாயின், உடம்போடு மருவிய காலத்து யாம் வேண்டும் பொருட்செல்வம், கல்விச் செல்வம், பிணிநீக்கம், முதலாம் ஆக்கமும், ஊழ்வினையால் வரும் பேரிடர், இறப்பு முதலியவற்றின் நீக்கமுமாகப் பெற்று இறுதியில் வீட்டின்ப நுகர்ச்சி பெறுதல் ஒருதலை, இறைவனை நோக்கி முகிழ்த்தெழும் உயிருணர்வை அசையவிடாது ஒருமுகப்படுத்தி நாளடைவில் அவ்வுணர்வை உருக்கி உருக்கி அவனிடத்திலே ஒன்றை வைக்கும் ஓர் அற்புதசக்தி திருமுறைகளுக்கு உண்டு. தருமை ஆதீன வெளியீடான, நூல்தொகுதி (16 பகுதிகள்) பன்னிரு திருமுறைகள்(மூலமும் உரையும்) புதுக்கோவிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

Saiva saints who lived during the period from the 7th century AD. to the 9th century travelled from place to place in Tamil Nadu offering worship at the temples and singing the glory of the Lord in the company of devotees. These devotional hymns are considered to have mystic powers and are in melodious language with rare appeal to anyone seeking spiritual communion. Thevarams were sung spontaneously by Saints Thirunavukkarasar, Thirugnanasambanthar and Sundaramoorthi. Saint Manickavasagar's heart felt outpourings in praise of the God are called the Thiruvagasam.

வள்ளி தெய்வயானை சமேத ஆறுமுகசுவாமி தேருக்கு எழுந்தருளல்

எழுதும் மறை

தேவாரத் திருமுறைகள் எழுதக்கூடிய மிக உயர்ந்த தமிழ் வேதங்கள்.

1. 'திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து நின்று தமிழ்வேதம் பாடினார் தாளம் பெற்றார்.' பாடல் 260
2. 'அக்கரைப் பரமர்பால் அன்றும் பரிவுகூர் மிக்க சொற்றமிழினால் வேதமும் பாடினார்.' பாடல் 362
3. 'பழுதில் சீர்த்திருப் பரிதி நன்னியமும் பணிந்தங்கு எழுது மறை யாம் பதிகத் திசை போற்றி.'பாடல் 375
4. 'பன்னு தமிழ் மறையாம் பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி.' பாடல் 362

சம்பந்தர் புராணம்

பஞ்சபுராணம்

இறைவற்கு மிக உவப்பான வழிபாடு பாமாலை பாடுதல். மேலும் 'சொற்றமிழ் பாடுக.' என்பது இறைவனாரது ஆணை. ஆதலாலே தமிழ்வேதம் எனப் போற்றப்படும் தேவாரத்தை முன்னிட்டுப் பஞ்சபுராணம் ஓதும் முறை தோன்றியது. பஞ்சபுராணம் என்பதன் பொருள் (சைவத்திருமுறையில் இருந்து) தேர்ந்தெடுத்த ஐந்து திருப்பாக்கள் என்பதாம். சைவத்திருமுறை பன்னிரண்டினும் இருந்து திருமுறைக்கொன்றாகத் தெரிந்த பக்திப்பாமாலைகளை நிரலாகப் பாடஇயலாதார்க்கு வாய்ப்பாகப் பஞ்சபுராணப் பாராயண மரபு தோன்றியது. இப் பஞ்சபுராணத்துள் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழையும் அடக்கிக்கொள்ளும் வழக்கம் ஆறுமுகச் சிவனார் நம்மனோரது குலதெய்வமாயுள்ளமை ஆகிய காரணங்களால் ஏற்பட்டதாகும். இவ்வாறு அடங்கிய பஞ்சபுராண பாராயணம் நம்மனோர்க்கு ஓரளவு ஆறுதலளிப்பதுடன் திருமுறைப் பற்றையும் ஏற்படுத்த வல்லதாம்.

இயல் (9)

மூலவரும் பரிவார முர்த்திகளும்

கொக்குவில் கிராமத்தின் நடுவில் யாழ்ப்பாணம் காங்கேசன்துறை வீதியில் கிழக்குப் புறமாக கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, ஆரம்பப் பாடசாலை என்பவை முறையே வடக்கிலும் தெற்கிலும் அமைய ஆலயம் கிழக்குநோக்கிய சந்நிதியாக அமைந்துள்ளது. கர்ப்பக்கிருகத்துள் வள்ளி தெய்வயானை சமேதராகக் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் சிலா விக்கிரகமாக அமைந்து அருள் பாலிக்கின்றார். கர்ப்பக்கிருகத்திற்கு முன் அமைந்திருப்பது அர்த்த மண்டபம் இங்கு சிவாசாரியார்கள் நின்று மூலவருக்கு தீபாராதனை, சோடசோபசாரங்கள் முதலியன செய்வார்கள்.

அடுத்து மகாமண்டபத்திலே தெற்கு நோக்கிய விமானத்துடன் கூடியகிருகத்துள் சண்முகர் மயிலின் மீதமர்ந்த உருவினராகத் தனித்தனி வள்ளி தெய்வயானை இருமருங்கும் மினிர ஐம்பொன்னாலாய எழுந்தருளு முர்த்தியாய் விளங்குகிறார். வள்ளி தெய்வயானை சமேத முருகன் சிறிய எழுந்தருளி விக்கிரகமும் (2001இல் செய்தது) இங்கே இருக்கிறது. அர்த்த மண்டப நுழைவாயிலின் இடப்புறத்தே (வடக்கில்) நாகதம்பிரான் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. எதிரில் தெற்குநோக்கிச் சண்டேசர் எழுந்தருளி முர்த்தி பீடத்தில் காணப்படுகிறார். மகாமண்டபத்தின் முன் உள்ள நிருத்தமண்டபத்தில் வடக்கே விமானத்துடன் கூடிய சந்நிதியில் எழுந்தருளி முர்த்திகளான விநாயகர், பாலசுப்பிரமணியர், முத்துக்குமாரசுவாமி (சக்திகளுடன்) வேணுகோபாலர் ஆகிய திருவுருவங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. முத்துக்குமாரசுவாமி சந்நிதி, 1998ஆம் ஆண்டு சித்திரையில் உருவாக்கப்பட்டது. தம்ப மண்டபத்தலே மயூரமும், பலிபீடமும், தம்ப விநாயகரும் சிலாவிக்கிரகங்களாக அமைந்திருக்கின்றன.

முதலாம் பிரகாரத்திலே வலமாகத் தென்புற வாயிலுக்குமேற்கே வடக்கு நோக்கிப் பண்டிகையுடன் கூடிய கிருகத்துள் சைவசமய குரவர்களாகிய திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரின் எழுந்தருளித் திருவுருவங்கள் தாபிதமாகியுள்ளன. இச் சந்நிதி 2003ஆம் ஆண்டு மார்கழியில் உருவாகியது. நிருதிமுலையில் உரிய இடத்தில் சித்தி விநாயகர் (சிலாவிக்கிரகம்) பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. வடமேற்கு முலையில் மகாலட்சுமி, வேணுகோபாலர், சிலா விக்கிரகங்கள் விமானத்துடன் கூடிய தனித்தனி கிருகங்களில் கிழக்கு நோக்கிப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. வடக்கில் வசந்த மண்டபத்திற்கு மேற்குப் புறமாக பண்டிகையுடன் கூடிய கிருகத்துள் சிவகாமசுந்தரி நடராசப் பெருமான், அமுதடியடைந்த அன்பராம் மாணிக்கவாசகர் திருவுருவுடன் தென்திசை நோக்கித் திருநடனஞ் செய்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு களிக்கலாம்.

பைரவப் பெருமானுக்கும், நவக்கிரகங்களுக்கும் உட்பிரகாரத்தில் உரிய இடத்தில் சந்நிதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கர்ப்பக்கிருகத்தை நோக்கியபடி திருமஞ்சனக் கிணற்றுக்கு மேற்கே சண்டீசர் எழுந்தருளி அநுக்கிரம் செய்கிறார்.

கர்ப்பக்கிருகத்தின் பின்புறம் தெற்கு நோக்கிய மாடக்கோபுரத்தில் தட்சணாமூர்த்தி (சிலா விக்கிரகம்) 1998 சித்திரையில் அமைக்கப்பட்டது. மேற்கில் பாலமுருகன் (ஐம்பொன் விக்கிரகம்) சந்நிதி காங்கேசன் துறை - யாழ்ப்பாணம் வீதி வாசலிலிருந்து தரிசிக்கக் கூடிய முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனித் தேரோடும் இரண்டாம் தெற்கு வீதியில், சண்முகர் சந்நிதி வாசலுக்குச் சற்றே மேற்குப் பக்கமாக, தீர்த்தக் கிணற்றுக்குக் கிழக்காக முகப்பு மண்டபத்துடன் வடக்கு நோக்கி பழனியாண்டவர் கோயில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேர்முட்டியின் மேற்குப்புறச் சுவருடன் கூடியதான சிறுபண்டிகையுடன் அமைந்த கிருகத்துள் தேரடி வைரவராக முத்தலைச் சூலம் தாபிதமாகியுள்ளது.

வேதம்

ஆதியில் திருமால் வேதத்தைத் தன் கொப்பூழ்த் தாமரையில் தோன்றிய நான்முகனுக்கு அருளினார். அந்நான்முகன் உலகத்துக்கென அதனை வெளியிட்டான். ஒருவராலும் ஆக்கப்படாமல் இறைவனைப்போல் நித்தியமாக இருப்பது வேதம். அது தன்னை ஓதுவாரின் உள்ளத்தில் அறியாமையைப் போக்கி நல்லறிவை அவர்களுக்கு உண்டாக்கும். வேதத்தை நுட்பமாக ஆராய்பவர் உண்மைப்பொருளை அறிந்து, உணர்ந்து, ஆனந்தம்கொண்டு, மனம் தெளிவுபெற்று மேன்மையுறுவர். முற்றறிவு படைத்தவனாகிய இறைவன் வேதாகமங்களை அருளிச் செய்திருக்காவிட்டால் சிற்றறிவு படைத்த நாம் அவனை உணர்ந்து அவனது திருவடித் தாமரைகளை அடைதல் இயலாத ஒன்று. வேதம் கர்மகாண்டம். ஞானகாண்டம் என இருவகைப்படும்.

- கர்மகாண்டம் - வேள்வி முதலியவற்றைக் கூறும் முதற்பகுதி
 பிரமகாண்டம் - இறைவனைக் குறித்துச் சொல்வதும், வேதத்தின் முடிந்த கருத்தாகவும் உள்ளது. வேதாந்தம்; உபநிடதம் எனவும் கூறப்படும்.

அயன், அரி, அரன் என்ற இறைவனின் வடிவங்கள் செய்யறிவு (ஞானம்)ச் சமயங்களின் நெறிகளில் உள்ள மாறுபாட்டைப் போக்கும். சமயங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படை நூலாக இருப்பது வேதம். செய்ய வேண்டியதை விதித்தும், செய்யத்தகாதவற்றை விலக்கியும் வழிகாட்டுகிறது. வேதம் சொன்னவழியே நடப்பது இந்துக்களின் கடமை. வேதாந்தக் கருத்தைத் தத்துவநெறியில் விளக்கஞ் செய்வது சைவசித்தாந்தம். அது வேதாந்தத் தெளிவு.

‘ஓரும் வேதாந்த மென்றுச்சியிற் பழுத்த
ஆராவின்ப வருங்கனி பிழிந்து சாரங்கொண்ட
சைவசித் தாந்தத் தேனமுதின் சுவையைச்
சைவர் நுகரத் தொடங்கினர்.’

சைவசமயம்

கடவுள் உண்மையை அறிதற்கு முயலும் சமயங்களுக்கு எல்லாம் தாயாகும் சமயம் சைவசமயம். இது உலகம் உய்ய அருளிச் செய்யப்பட்டது. இந்தியாவிலே ஆரியர் வருகைக்கு முன்பே கி.மு 2500 அளவில் நிலவிய சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் சிவன், சக்தி வழிபாடு இருந்தமையால் சைவம் ஏனைய எல்லாச் சமயங்களுக்கும் காலத்தால் முற்பட்டது. இல்லறம், துறவறம் என வாழ்க்கை நியதிகளுக்குப் பொருந்த நெறிப்படுத்தும் சமயம் சைவசமயமே. இறை, உயிர், தளை (பதி, பசு, பாசம்) என்னும் முப்பொருட்களின் இருப்பையும், இயல்பையும், இடைத் தொடர்பையும் தருக்க முறைப்படி ஆராய்ந்து நிறுவி எல்லா மக்களுக்கும் உய்தி உண்டெனக் கூறுவதும் சைவசமயமே. இக்காரணங்களால் சைவசமயம் ஏனைய எல்லாச் சமயங்களுக்கும் தாயாகும். இல்லறத்தில் இடையறாது கடைப்பிடிக்கவேண்டியவை அறமும், ஒழுக்கமுமே, மக்கள் இயற்கையோடு ஒட்டி இல்லறத்தில் நின்று, அன்பை வளர்த்து, பின் துறவறத்திலே அருளை வளர்க்க வேண்டும். அன்பிலிருந்து அருள் பிறப்பது, அருளினால் உண்டாவதே பல்லுயிரும் ஓம்பும் மனப்பான்மை, மனத்தைத் திருத்திப் பண்படுத்தலே வாழ்க்கையின் நோக்கம். இதற்குச் சிவனை மறவாது சிந்தையில் வைத்திருத்தல் வேண்டும். சித்தத்தை சிவன்பால் வைத்தால் இயல்பாகவே உயிரைப் பற்றிநிற்கும் ஆணவத்தின் முனைப்பு அடங்கும். நல்வினை செய்தால் நற்பிறப்பும், தீவினை செய்தால் இழிந்த பிறப்பும் உண்டாகும். என்பதை உணர்ந்து நல்வினை செய்யவேண்டும். பின்னர் நல்வினையும் பிறப்புக்கு ஏதுவாகும் என உணர்ந்து ‘எல்லாம் சிவன் செயலே’ என்று வினைப்பயனை இறைவனிடம் ஒப்புவித்து இறைபணி நின்று வினைசெய்யப் பிறவாமை கைகூடும்.

மேலே கூறியவாறு முயலுவோர் இறைவன் அருளால் ஞானகுரவனைத் தலைப்படுவர். திருவருட்சக்தியே நற்குரவனில் அதிட்டத்து நின்று பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு அருள் ஞானம் அளிக்கும், ஞானக்கண் திறக்கப்பெற்று, அகங்கார, மமகாரம் (நான், எனது) என்னும் ஆணவமுனைப்புக் கெட்டு, குரவனிடம் பெற்ற ஞான உபதேசத்தால் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் படிகளில் ஏறித் தவத்தின்பால் உடலுக்கு வரும் நோயைப் பொறுத்தல் வேண்டும். ஓரறிவுயிர் முதல் ஆறறிவுயிர் வரை பகுதிப்படும் எல்லா உயிர்களுக்கும் சார்பாய் இருப்பான்

சிவன் என்றெண்ணி அவனைப் பற்றி நிற்க வேண்டும். உயிரின் இயல்பு ஏதாவது ஒன்றைச் சார்ந்திருத்தல் அது சார்ந்ததன் வண்ணமாய் இருப்பது அது உலகைப் பற்றி நிற்கும் போது மேலும் மேலும் ஆசைகளை வளர்த்து மீண்டும் மீண்டும் பிறவியில் அழுந்தும். பிறப்பறுக்க வேண்டுவோர் உலகப் பற்றை விட்டு, பற்றற்றான் (சிவன்) பற்றினைப் பற்றிநிற்கவேண்டும். பின்னர் எங்கும் நிறைந்த இறைவன் எழில் நுகர்ந்து, பேரன்பில் பூரித்து நிற்கச் சிவன் திருமேனி அழகாகக் காட்சி தரும். அப்போது தான் வேறான ஒரு பொருள் என்னும் உணர்வே உயிருக்கு இல்லாமல் சிவனது திருவருளில் கலந்து நிற்கலாம். இதுவே சீவன் முத்தர் நிலை (உயிரோடு இருக்கும் போதே முத்தி பெற்றவர் நிலை) இவ்வாறே இப்பிறப்பில் தானே இறைஞானம் கைவந்த சிவஞானம் (பதிஞானம்) கிட்டப்பெற்று சொல்லினால் கூறமுடியாத முத்தியின்பம் பெறுவது உறுதி. இம்முறையில் சைவசமயம் சிவஞானத்தை அடைவிக்கும்.

‘காமாதிகள் வந்தாலும் கணத்திற் போம்மனதிற் பற்றார்
தாமரைஇலைத் தண்ணீர்போல் சகத்தொடும் கூடி வாழ்வார்
பாமரரெனக் காண்பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டார்
ஊமருமாவார் உள்ளத் துவகையாம் ஜீவன் முத்தர்’

- கை. வல்லியம்

சைவசமயத்துக்கு வேதமும் ஆகமமும் முதனூல்கள் ஆகும். இவை இறைவனால் பக்தர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மைகளைக் கொண்டிருப்பதால் இவற்றை இறைவனே அருளிச் செய்தான் என்று நாம் கொள்ளுகிறோம். உலகத்தவர் பொருட்டு அருளிச் செய்யப்பட்டது பொது நூலாகிய வேதம். வேத வழிப்படுவது வைதீகம். திருவருள் வழிநின்ற பக்குவர்களுக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டது சிறப்பு நூலாகிய ஆகமம். ஆகமம் வழிப்படுதல் சைவம். எமது சமயத்தை வைதீக சைவம் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

‘வேதநூல் சைவநூல் என்றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கும் நூல் இவற்றின் விரிந்த நூல்கள்
ஆதிநூல் அநாதியம் லந்தருநூல் இரண்டும்
ஆரணநூல் பொதுசைவம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம்
நீதியினால் உலகர்க்கும் சத்திநிபா தர்க்கும் நிகழ்த்தியது.....’

- சித்தியார் -

(1. அநாதியமலன் - தோற்றம் முடிவு இல்லாதவன்; இயல்பாகவே மலத்தின் நீங்கியவனுமாகிய இறைவன்; 2. சத்திநிபாதர் - திருவருட்சக்தி படியப் பெற்ற சிவஞானச் செல்வர்; 3. ஆரணநூல் - வேதம்)

சைவசித்தாந்தம்

சிவத்தின் தொடர்புடையது சைவம், அதை உணர்கிறவன் சைவன். முடிந்த முடிபாக இருப்பது சைவசித்தாந்தம், வேதத்தின் முடிவாக இருப்பது சைவசித்தாந்தம், வேதத்தின் நுண்பொருளாய் இருக்கின்ற உபநிடதங்களின் சாரமாய் இருப்பது சைவசித்தாந்தம். சித்த + அந்தம் - முடிந்த முடிபு; நிலைநாட்டிய முடிபு - மெய்யறிவு சித்திக்கப் பெற்ற சித்தர் கண்ட முடிபு.

‘சான்றவர் ஆய்ந்திடத் தக்க வாய்ப்பொருள்
முன்றுள மறையெலா மொழிய நின்றன
ஆன்றதோர் தொல்பதி ஆருயிர்த் தொகை
வான்திகழ் தளையென வகுப்பர் அன்னவே’ - காசிமுனிவர்

தொல்பதி	-	கடவுள்
ஆருயிர்த்தொகை	-	ஆன்மாக்கள்
தளை	-	ஆன்மாவிலே உள்ள பாசம்
பதி (இறைவன்)	-	தான் அறிகின்ற பொருள்
பசு (ஆன்மா)	-	அறிவித்தால் அறிகின்ற பொருள்
தளை (பாசம்)	-	அறிவித்தாலும் அறியாத பொருள் பாசம்
அனாதியே சீவனைப் பற்றியுள்ளது.
சிவபெருமானே சீவனைப் பாசத்தினின்று
அகற்றித் தன்னடியில் சேர்க்க வல்லன்

‘சைவசித்தாந்த தத்துவம் உலக சிந்தனை நிதியத்திற்கு அளித்த ஒப்பற்ற பங்காகும்.’ என்று ஜி.யூ.போப் என்னும் மேனாட்டுத் தமிழறிஞர் பாராட்டியுள்ளார். சைவசித்தாந்தம் கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டிலே மெய்கண்டதேவரால் தனியொரு கோட்பாடாக வகுத்து வரையறை செய்யப்பட்டது. அதன் தோற்றவாய் மெய்கண்டாருக்கு முற்பட்ட திருமுலர், திருமுறை - ஆசிரியன்மார், திருவள்ளுவர் ஆகியோரின் நூல்களில் விரிவிக் காணப்படுகிறது. சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படைக் கருத்துக்கள் இந்நூல்களுக்கும் முற்பட்ட புறநானூற்றுப் பாடல்களிலே அரும்பிக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் பாடியனவாகவுள்ள புறநானூற்றுப் பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு சைவசித்தாந்தச் சிந்தனைச் சூழல் சங்ககாலத்திலே அங்கு நிலவிற்று என்று கொள்ளலாம். எனவே உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் வரலாறுடைய முதற் சைவசித்தாந்த ஆசிரியர் என்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

இல்லாத பொருள் ஒன்று புதிதாகத் தோன்றாது, உள்ள பொருள் சிதைந்து போகாது. இதுவே சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம். அதற்குச் ‘சத்காரிய வாதம்’ என்று பெயர். ஆன்மாவாகிய நீ அவனை

அடைந்து ஒன்றுபடுகிறாய். ஒன்றுமன்று, இரண்டமல்ல கலப்பினாலே ஒன்றாகிறது. ஆன்ம போதத்திற்கு இறைவன் அருளறிவு துணைசெய்தாலொழிய ஆன்மா தானே ஒன்றை அறியாது. அது - இன்னொரு ஒளியின் துணையினாலேயே கண்ணொளி மற்றப்பொருளைப் பார்ப்பது போல 'அறிவித்தால் அறிவது', இறைவன் என்றைக்கு உண்டோ அன்றைக்கே ஆன்மாவும் உண்டு. ஆன்மாவைக் கடவுள் படைக்கவில்லை. 'பதியினைப் போல் பாசம் அனாதியே'

'பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல்பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றனு கா,பாசம்
பதியனு கிற்பசு பாசம் நிலாவே' - திருமந்திரம்

மும்மலங்கள்

ஆணவம் : ஆணவம் என்பது உயிர்களை அனாதியே பற்றி முத்திநிலையிலும் அணுத்தன்மைப்பட்டு ஒருங்கிக் கிடப்பதல்லது ஆன்மாவை விட்டு அகலாத இயல்பிற்று. ஆகையால் இது சகசமலம் எனப்படும். சகசமாவது இயற்கை, ஆன்மாவை அணுத்தன்மை செய்து நின்றலானும், ஆன்மாவின் முத்திநிலையில் அதனை அணுத்தன்மை செய்து நின்ற தான், அணுத்தன்மைப்பட்டு நின்றலானும், ஆணவம் எனப்பட்டது. துன்பத்துக்கெல்லாம் மூலகாரணம் அறியாமை வடிவிறறாகிய ஆணவமே. ஆணவம் செம்பிற களிம்புபோல் ஆன்மாவை அனாதியே பற்றியுள்ளது. தொன்றுதொட்டுள்ள ஆணவமலத் துன்பத்தில் அமுத்திய மனப்பற்றால் விளைந்த ஆசையால் அறிவு மயங்கி நாம் வெவ்வேறு உருக்கொண்டு பிறந்து பிறந்து சுழல்கின்றோம். ஆணவத்தின் வலியைக் கெடுத்து ஆன்மாவை இறைவனடியிற் சேர்த்தற்குக் கருவியாகிய இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டதே இந்த யாக்கை.

மாயை : மாயை என்பது உயிர்களுக்கு ஆணவத்தின் வலியைக் கெடுத்துப் பேரின்பப் பேற்றை அளித்தற்குச் சாதனமான இறைவனது திருவருட்சக்தியால் தொழிற்படுத்தப்படும் தனு, கரண, புவன, போகங்கள் தோன்றி ஒருங்குவதற்கு இடமாகும் முதற்காரணம் (மா - ஒருங்குதல், யா - வருதல்)

கன்மம் : கன்மம் என்பது ஆணவ இருளிற் கட்டுண்டு, செயலற்றுக் கிடந்த ஆன்மா, இறைவனது அருட்குறிப்பால் பேரின்ப முத்திநிலை எய்தற்பொருட்டு மாயா காரியமான தனு,

கரணாதிகளோடு பொருத்தப்பட்ட வழி அறிவு விளக்கமுறத் தொடங்குதலானே அவ்வறிவு விளக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு நிகழ்த்தும் வினை. இச்சா, ஞானக் கிரியைகளால் உண்டாகும் தொழில் கன்மம் எனப்பட்டது.

(கன்மம் - தொழில், வினை) கன்மம் என்ற முன்வினையே உயிர்கள் உடம்பைப் பெறவும், இன்ப துன்பங்களை நுகரவும், வாழ்நாளில் கால எல்லைக்கும் மூல காரணமாகும். நல்வினை புண்ணியத்தையும், தீவினை பாவத்தையும் கொடுக்கும். அவற்றைச் செய்த உயிர்களே அப்புண்ணிய பாவங்களை அநுபவிக்க வேண்டியது இயற்கை நியதி. அதனால் சட்பொருட்களாகிய அப்புண்ணிய பாவங்களை அவற்றைச் செய்த அந்தந்த உயிர்களுக்கு தவறாது கூட்டி வைப்பவன் இறைவனேயாகும்.

பிறப்பை ஒழிப்பதற்கு மலங்கள் மூன்றையும் அறுத்தல் வேண்டும். ஆணவமலம் இறைவனுடைய ஞானசக்தியால் ஒழிக்கப்படும். வாதனை பற்றி நிகழும் ஆகாமிய கன்மமும் இந்த ஞானசக்தியினாலே ஒழிக்கப்படும். சஞ்சித கன்மம் கிரியா சக்தியினால் ஒழிக்கப்படும். பிராரத்த கன்மம் அனுபவித்தே ஒழித்தற்குரியது. மலங்கள் அறுவதற்காக உயிர், படிமுறையாக ஏறிச் செல்வதற்குச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு மார்க்கங்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அம்மையப்பர் வழிபாடு

கடவுள் என்னும் மெய்ப்பொருள் உயிர்களின் அறிவைக் கடந்து நிற்பதோடு, உயிருக்கு உயிராக உள்ளே நின்று அவற்றைக் கடவுவதாயும் (இயக்குவதாயும்) உள்ளது. உரையுணர்விறந்த இந்த உட்பொருளை, சைவசித்தாந்தம் சிவம் என்று பேசும். உலகுயிர்களைச் சாராத நிலையில் சொரூபசிவம் என்றும் உலகுயிர்களைச் சார்ந்த நிலையில் தடத்தசிவம் என்றும் பேசப்படும். சிவத்தின் மிக மேலான நிலையே சொரூபசிவம் எனப்படுவது அது மனம், வாக்கு, காயங்களுக்கு எட்டாதது. மக்களுக்குத் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியாதது. அந்தச் சிவமே உயிர்களின் மேல் வைத்த அருளினால் ஒருபடி இறங்கித் தடத்தநிலை (சகளநிலை) அடைகின்றது. இந்த நிலையிலே சிவமானது, சிவன் என ஆண்பால் வாய்ப்பட்டாலும், அவனோடு பின்னமின்றி விளங்கும் அருள், சக்தி எனப் பெண்பால் வாய்ப்பாட்டாலும் கூறப்படுகின்றது. சைவநூல்கள் பதி (இறைவன்), பசு (உயிர்), பாசம் (தளை) என்னும் முப்பொருண்மை கூறும். அநாதியாகவே பாசத்தால் (மூலமலமான ஆணவத்தால்) கட்டுண்டு கிடக்கும் உயிர்களுக்கு வீடுபேறு அளிப்பதற்காகவே சொரூபசிவம் படியிறங்கித் தடத்தசிவம் ஆகின்றது. இந்த நிலையிலேயே சிவத்தோடு

இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் சக்தி தொழிற்படத் தொடங்குகிறது. ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யு முகத்தால் சக்தியே அணுக்கமாய் நிற்பதால் நாம் இறையை அம்மையப்பராக வைத்து வழிபடுவதில் மனநிறைவு கொள்கிறோம்.

இறைபணி நிற்பல்

எல்லா உயிர்களிடத்தும் இறைவன் இருப்பதை வற்புறுத்தி எவ்வுயிர்பாலும் அன்பு வைத்துத் தொண்டு செய்வதே இறைபணி நிற்பல். மனிதப்பிறவி எடுத்த உயிர், மேற்கொள்ளவேண்டிய ஒழுக்கம் இதுவே. அகப்பூசை, புறப்பூசை, மந்திர செபம், திருக்கோயில் வழிபாடு அடியார் வழிபாடு, சமூகத் தொண்டு ஆகிய இவை எல்லாம் இறைபணி நிற்பல் என்பதில் அடங்கும். இறைவன் கொடுத்த பொருளைக் கொண்டு, இறைவன் கட்டளையிட்டு அறிவுறுத்தும் இவ்வழியில் இறைவனுடைய கருவியாய் நின்று இதைச் செய்யும் பேறுபெற்றேன் என்ற உணர்வோடே ஒருவர் இப்பணிகளைச் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்யும் போது அவ்வுயிரின் பக்குவம் படிப்படியாக முதிர்ச்சிபெறும். இப்படிகளை இருவினைஒப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம் என்பது சித்தாந்த மரபு.

- இருவினை ஒப்பு - நல்வினை, தீவினை இரண்டிலும் அவற்றின் பயன்களிலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி, இரண்டையும் ஒரே தன்மையாக எண்ணி, உவர்த்து விடுதலாம்.
- மலபரிபாகம் - பழுத்த பழம் மரக்கிளையிலிருந்து தானாக விழுவதற்குரிய நிலையை எய்துவது போல மலம் தனது சத்தி தேய்வதற்குரிய நிலையை எய்துதல்.
- சக்திநிபாதம் - உயிரின்கண் இறைவனது திருவருட்சக்தி படிந்து, உயிரைத் தன்வசப்படுத்தி நிற்பல்.

முத்தி (வீடுதலை)

உயிரானது பிறப்பு, இறப்பு என்னும் தொடர்ச்சியிலிருந்து விடுபட்டு, இறைவன் திருவடியில் இரண்டறக் கலந்து அவனுடைய ஐந்தொழில்களிற் கலவாது, என்றென்றும் பேரின்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையே முத்திநிலை அல்லது வீடுபேறு ஆகும். முத்திநிலை அனுபவிக்கத்தக்கதே தவிர, வாக்கினாற் கூறமுடியாததும், மனதினால் எண்ணமுடியாததுமாகும். முத்தி நிலையிலும் இறைவன் தலைவனாகவும் உயிர் அவனது அடிமையாகவும் இருக்கும். இறைவனும் உயிரும் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றாய் நிற்கினும் உயிரின் அழியாத நிலையில் மாற்றம் இல்லை. இறைவன் தலைவன், உயிர் அடிமை.

விஞ்ஞானிகள் பிரபஞ்சத்திலுள்ள பௌதீகப் பொருள்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமானவை 93 மூலப்பொருள்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். மெஞ்ஞானிகள் பஞ்சபூதங்களில் இருந்தே இந்தச் சடமான உலகம் அத்தனையும் தோன்றியது என்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சபூதங்களைப் போலவே வெவ்வேறு தத்துவங்கள் இருக்கின்றன. தத்துவத் தோற்றத் திற்கும், தத்துவ ஒடுக்கத்திற்கும் இறைவனே காரணமாக நிற்கிறான்.

தத்துவங்கள் 36 (அவை மூன்று அடுக்குகளாக உள்ளவை) பரம்பொருளிடம் இருந்து தோன்றுவன.

01. சிவதத்துவம் (சுத்த தத்துவம்)	- சிவம், சக்தி, சதாக்கியம், ஈஸ்வரம், சுத்தவித்தை	5
02. வித்தியா தத்துவங்கள் (சுத்தாசுத்த தத்துவங்கள்)	- மாயை, புருஷன், அராகம், வித்தை, கலை, நியதி, காலம்	7
03. ஆன்மதத்துவங்கள் (அசுத்த தத்துவங்கள்)	- பிருதுவி. அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், (ஐம்பூதங்கள்)	5
	மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, ஞானேந்திரியங்கள்	5
	சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் தன்மாத்திரைகள்	5
	கை, கால், வாய், கருவாய், எருவாய் கன்மேந்திரியங்கள்	5
	மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் (அந்தக்கரணங்கள்)	4
		<hr/> 36 <hr/>

இந்த 36 தத்துவங்களுக்கும் அப்பால் விளங்குகின்றவன் இறைவன். உலகம் தோன்றும் போது இவை விரியும். ஒடுங்கும் போது இறைவனிடம் ஒடுங்கும்.

உதாரணம் : தாமரை மலர்ந்தால் எப்படி இதழ்வரிசைகள் ஒவ்வொன்றாக விரியுமோ அப்படி அவை விரியும். உலகம் ஒடுங்கும் போது தாமரை குவிவதுபோலவே அடுக்கடுக்காக ஒடுங்கும்.

ஞானம் பெற்ற ஆன்மா உலகநிலை எப்படி இருப்பினும் தத்துவங்கள் கழல, மேலே சென்று இறைவனோடு ஒன்றும் அதுவே முத்தி. முத்தி நான்கு வகைப்படும்.

1. சாலோக்கிய பதம் - சாலோக முத்தி
(சரியை) சிவலோகத்தில் இருத்தல்.
2. சாமீப்பியம் - சாமீப முத்தி
(கிரியை) சிவனுக்கு சமீபத்தில் இருத்தல்.
3. சாருப்பியம் - சாருப முத்தி
(யோகநெறி) சிவனது உருவத்தைப் பெற்றிருத்தல்.
4. சாயுச்சியபதம் - அத்துவித முத்தி
(சிவஞானம் பதித்தவா) இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தல்.

‘பவவினை நூறுங்கூட்டி சிவமதிதானும் கூட்டி
பதிபாசங் காட்டி - மலம்மாய
படிமிசை போவென்றோட்டி அடிமையை நீவந்தேத்தி
பரகதி தானும் காட்டி அருள்வாயே’

வினைக்கேற்ப பிறவியைத் தருபவனும், வினைநீங்குவதற்குரிய வழியைக் காட்டுபவனும், அவ்வழியில் நிற்பவரை வலிய வந்து ஆட்கொள்பவனும் இறைவன் ஒருவனே.

வீட்டார் வீடுற்றார்

மனிதப்பிறவியின் நோக்கம் ஆன்ம ஈடேற்றமே. அறிவுப் பொருளாகிய ஆன்மா, மலவயப்பட்டு சடம் போற் கிடக்கும் நிலையைக் கேவலம் என்பர். அறிவிருந்தும் சடம்போற் கிடக்கும் ஆன்மாவை உய்விப்பதற்காக அதற்கு விருப்பு, அறிவு, டெயல் என்னும் தூண்டுதலைக் கொடுப்பதோடு அவை அநுபவத்திற்கு உட்பட தனு, கரண, புவன போகங்களையும் மாயையினின்றும் உருவாக்குகிறான் இறைவன். அறிவற்ற நிலையில் இருந்து விடுபட்டு இச்சிற்றறிவு தூண்டப்பட்ட நிலையை ஆன்மாவின் சகலநிலை எனப்படும். தனு, கரண, புவன போகங்களுக்கு உட்பட்ட ஆன்மா, நான், எனது என்னும் அகங்கார மமகாரங்களுக்கு உட்பட்டுப் பல பிறவிகளிலும் இன்ப துன்ப அநுபவங்களைப் பெற்று, அவ்வனுபவங்களால் மெல்ல மெல்ல அறிவு வாய்ப்படுகின்றது.

ஒரு நிலையில் முழுமையாய் மலங்களில் நின்று விடுபடும் ஆன்மா, முற்றான அறிவுகிட்ட, தன்னையுணர்ந்து இறைவயப்படுகின்றது. இந்த முத்திநிலையை ஆன்மாவின் சுத்தநிலை என்பர். ஆன்மாவின் அகங்கார மமகாரங்கள் முற்றாய் நீங்குதலே முத்திநிலைக்கான தகுதியாய்க் கருதப்படுகின்றது. ஆன்மாவின் தனு, கரண, புவன போகங்களோடு கூடிய மாயைக்கு உட்பட்ட பெத்தநிலையில் அதனிடம் ‘நான்’ என்னும் அகங்காரம் முதலில் பிறக்கின்றது. அதன் தொடர்பாய்

‘எனது’ எனும் மமகாரம் பிறக்க ஆன்மா பந்தப்படுகிறது. பின்முத்தி நிலையின் போது மமகாரம் முன் நீங்க அகங்காரம் பின் நீங்குகிறது. இங்ஙனம் மலங்களின் வயப்பட்ட ஓர் ஆன்மா, மமகார அகங்கார நீக்கம் பெற்று அன்புநிலை எய்தி பரம்பொருளோடு கலக்கும் என்பது சித்தாந்தக் கருத்து. ஆணவ மலத்தைப் போக்க மாயாமலமும், கன்மமலமும் தருகிறார் இறைவன். அவன் சுகசொருபி; நாம் துக்கத்தின் வடிவம். துக்கத்துக்கெல்லாம் மூலகாரணம் ஆணவமலம், அது இடையில் வந்ததில்லை. என்றைக்கும் உள்ளது. மலம்போனால் சீவன் சிவமாகும். சாஸ்திர ஞானத்தாலே, அநுபவ ஞானத்தாலே இந்த மலங்கள் போய் சீவன் சிவனாகிறது.

உவமை : ஆன்மா - நெல்லு (ஜீவாத்மா)

மேலே இருக்கும் உமி - மாயா மலம் - நெல்லைக் குத்த முதல் போவது உமி.

அரிசியின் நுனியில் } - கன்மமலம் - மேலும் குத்தினால் போவது முளை
இருக்கும் முளை } (கன்மம் நன்றாக அழுத்திப் பிடித்திருக்கும்.)

தவிடு - ஆணவமலம் - மேலும் குத்தப் போவது தவிடு

மெய்கண்டார்

காமிகம் முதலாய சிவாகமங்களின் மெய் உணர்ந்த முனிவர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழ்ந்த மூன்று வயதுப் பிள்ளையான மெய்கண்டதேவநாயனார் அவ்வூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரை வழிபட்டு, அப்பெருமானிடம் கலைஞானம் அனைத்தையும் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்தார். அவர் சைவசித்தாந்தத் தத்துவத்தின் தனிச்சிறப்பை உணர்ந்து முப்பொருளின் (பதி, பசு, பாசம்) உண்மை விளக்கும் ‘சிவஞான போதம்’ எனப்படும் நூல் செய்துதவினார். மெய்கண்டார் வேதத்தில் ‘ஏகம் அத்துவிதீயம்’ என வரும் தொடரிலுள்ள ‘அத்துவிதம்’ என்னும் சொல்லுக்கு அ + துவிதம் என்பதில் அகரத்திற்கு அண்மைப் பெர்ருள் கண்டு உயிர்கள் முத்திநிலையில் சிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தலே ‘அத்துவிதம்’ என்று தர்க்க வாத முறையால் நிலைநாட்டினார். மேலும் தமது நூலின் இறுதியிலே

‘தன்னை அறிவித்துத் தான் தானாச் செய்தானை
பின்னை மறத்தல் பிழை’

Rishi Paranjothi Maha Munivar initiated Swethavanam into the Truth giving him the name Meykanda Devar (he who saw the Truth) Atchutha Kalappalar was the father of Swethavanam. Arulnanthi Devar (சகலாகம பண்டிதர்) was the family Guru of Atchutha Kalappalar. Meykanda Devar was dumb till his fifth year. He was blessed by Polla Pillaiar (பொல்லாப்பிள்ளையார்) to speak

என அறிவுறுத்தினார். இவ்வாறு மெய்கண்டார் விளக்கிய அத்துவிதப் பதத்தின் மெய்ப்பொருளை நாம் தெளிந்து, உலகத்தில் வாழும் முறையறிந்து வாழ்ந்து வாழ்க்கைப் பயனை எய்தலாம்.

'மெய்கண்டார் காணாப் புனிதமெனும் அத்துவித மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநாள் எந்நாளோ?'

- தாயுமானார் -

ஞானயோக நிட்டை கூடுதல் வாயிலாக உண்மை முத்தியின்பத்தை அநுபவித்தறிந்த சிவஞானப்பிரகாசம் பெற்றவன் என்று உலகம் சொல்லுவதற்கேதுவான தமது சிவஞானபோத நூலகத்துப் பொருள்களை திருவெண்ணெய் நல்லூரின் கண்ணே மெய்கண்டதேவநாயனார் தெளிவாக அறிந்து அந்நூலினை இயற்றும்படி பொல்லாப்பிள்ளையார் உள்நின்று உணர்த்தினார். தமக்குக் குருவாய் எதிர்ப்பட்ட பரஞ்சோதிமுனிவர் உபதேசத்தின்படி, மெய்கண்டதேவர் திருவெண்ணெய் நல்லூர் பொல்லாப் பிள்ளையாரின் ஆலயத்திலிருந்து அவரது திருவருளை முன்னிட்டு ஞானநிட்டை கூடிச் சிவஞானபோத நூலினை இயற்றுங்காலையில் அவருக்கு விநாயகர் உள்நின்று உணர்த்தி உதவினார்.

பக்திநெறி

அத்தை சித்தி நமக்கு ஏற்படுவதற்கு இறைவனுடைய அநுக்கிரகம் இன்றியமையாதது. இவ் அநுக்கிரகத்தை வேண்டிச் செய்கின்ற உபாசனையே பக்தி, நெஞ்சுருகி அன்பு செலுத்த வேண்டும். உலக வாழ்வில் அல்லற்படுகிற ஜீவனைப் பரிசுத்தப் படுத்துவதற்குப் பக்திச் சாதனையே சிறந்தது. பகவான் என்று ஒருவன் சர்வசாட்சியாகவும், சர்வசக்தனாகவும் இருந்து நம் கர்மங்களுக்குப் பலன் தருகிறான் என்ற பயபக்தி உணர்ச்சிதான் மனிதனை தர்மமார்க்கத்தில் நிறுத்த உதவியிருக்கிறது. பக்தியின் லட்சியம் நமக்குக் காரணமான சக்தியைத் தெரிந்து அதற்கும் நமக்கும் பேதமில்லை என்ற பரமஞானத்தை அடைந்து சம்சாரச் சூழலிலிருந்து தப்புவது. ஆலய நெறியில் பக்திநெறி மகத்தானது. ஆனந்தானுபவத்தைப் பெறுவதே நம் வாழ்வின் குறிக்கோள். அப்பெற்றுக்கு மூலமாயிருப்பது ஆலய வழிபாடு. ஈசன் திருவடி எய்துவதற்கு அன்பும், அறிவும் இன்றியமையாதது. அன்பு அறிவினும் மிகுந்து நிற்கப் பெற்றவர் பக்தர். அறிவு அன்பினும் மிகுந்து நிற்கப் பெற்றவர் ஞானிகள். ஞானமலது கதி கூடுமோ?

இறை வழிபாட்டு முறை, ஆத்மார்த்த வழிபாடு, பரார்த்த வழிபாடு என இருவகைப்படும். சமயதீட்சை பெற்றவர்கள் தம்முடைய சொந்த நலன் கருதித் தாமே பூசை செய்து வழிபடுவதே ஆத்மார்த்த வழிபாடு. பரார்த்த வழிபாட்டு முறை என்பது தீட்சை பெற்றவர்கள் பிறருடைய

நலனுக்காக கோவில் முதலிய பொது இடங்களில் பூசை செய்து இறைவனை வழிபடுதல் ஆகும். பெரும்பாலும் கோவில்களில் பரார்த்த வழிபாடே நடைபெறுகின்றன. பிரம்மம் எல்லாவற்றையும் கடந்தநிலை, அது நிர்க்குணம் (அகளம்); எல்லாவற்றிலும் கலந்த நிலை, சகுணம் (சகளம்); அங்கிங்கெனாதபடி, எங்கும் நிறைந்த குணங்குறியற்ற அறிவே உருவாய் பரப்பிரமத்தை வழிபடுதல் முழு ஞானிகளுக்கே அன்றி, ஏனையோருக்கு இயலாத காரியமாகும். சகுணப் பிரமமே வர்க்கு மனமுடைய மக்களின் வழிபாட்டிற்குரியதாகும். ஆன்மாக்கள் மீது கருணைகொண்ட கர்ணமாக, இறைவன் அகலநிலையிலிருந்து இறங்கித் திருமேனி தாங்கிச் சகள நிலையை அடைகின்றார்.

1. 'அகளமாய் ஆருமறி வரிது அப்பொருள்
சகளமாய் வந்த தென்றுந் தீபற
தன்னையே தந்த தென்றுந் தீபற'

- திருவந்தியார் -

2. 'திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பா ராகில்
தீவண்ணர் திறம் ஒருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழா ராகில்
உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட்டு உண்ணா ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீறு அணியா ராகில்
அளிஅற்றார் பிறந்தவாறு ஏதோ என்னில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்தும்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே'

3. 'ஆக்கையாற் பயன்என் - அரன்கோயில் வலம் வந்து
பூக்கையால் அட்டிப்போற்றி என்னாதஇவ் வாக்கையாற் பயனென்'
- தேவாரம்

பரிபாலன சபை (2007)

2007ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி 7ஆம் திகதி தொடக்கம் த.சகாதேவன் தலைமையில் ந.ஸ்ரீறஞ்சன் செயலாளராகவும், ந.ரவீந்திரராஜன் பொருளாளராகவும் 11 அங்கத்தவர்களும் கொண்ட பரிபாலனசபை பொதுக்கூட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்டு, கோயிற் கருமங்களுக்குப் பொறுப்பாயிருந்தார்கள். 2009ஆம் ஆண்டு உற்சவங்களும் உபயகாரர்களின் பெயர்ப் பட்டியலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருந்தது. பொருளாளர் பதவியிலிருந்து ந.ரவீந்திரராஜன் 31.12.2008இல் விலகியதும் க.வசீகரன் அப்பொறுப்பை ஏற்றுப் பணியாற்றி வந்தார். பிரம்ம ஸ்ரீசிவதாசக்குருக்கள் 01.03.2009இல் புதுக்கோவிற்கு பூசகர் சேவையிலிருந்து விலகிக் கொண்டார். அவ்வெற்றிடத்திற்கு வேறுகுருக்கள் முன்னைய பரிபாலன சபையாரால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

பல வருடங்களாக எம் இராஜநாயகம் அன் கம்பனி பட்டயக்கணக்காளர் கோயில் வருமானச் செலவுக் கணக்குகளையும் ஐந்தொகைகளையும் உறுதிசெய்திருந்தனர். 09.09.2008இல் அன்னலிங்கம் அசோசியேட் பட்டயக் கணக்காளர் 31.12.2007 வரையுள்ள கோயிற் கணக்குகளைப் பரீட்சித்து உறுதி செய்துள்ளனர்.

பொ.சிவபாலசுந்தரம் இந்திரஜோதி தம்பதிகள் ரூபா 110,000/= செலவில் கோயில் உபயோகத்திற்கு ஒரு மயில்வாகனம் 2009ஆம் ஆண்டு மாசி மாதத்தில் அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள்.

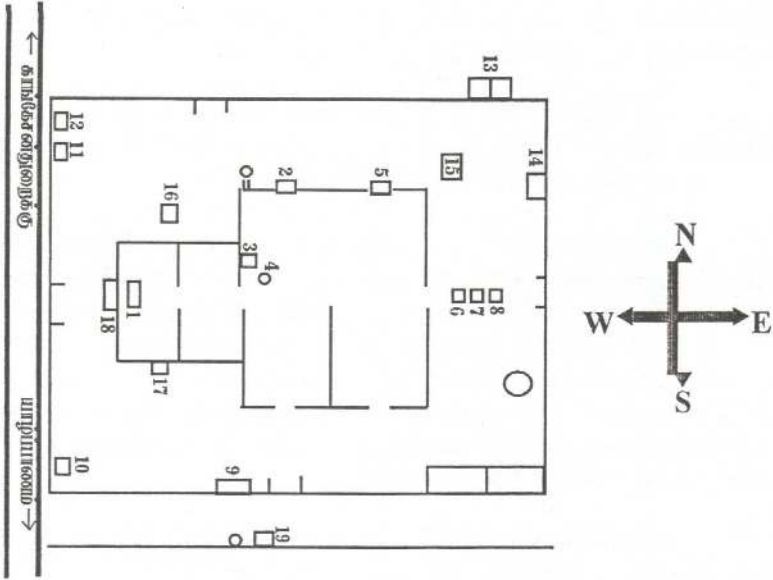
இங்கிலாந்தில் வசித்துவரும் ந.சண்முகம்பிள்ளையின் முயற்சியினால் அங்கு வசிக்கும் பத்து புதுக்கோவில் முருகன் அடியார்கள் சேர்ந்து ரூபா 154,250/= செலவில் உபயோகத்திற்கு ஒரு மின்பிறப்பாக்கி (Electric Generator) 2009ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்தில் அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். 18.04.2010இல் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் செ.செல்வராஞ்சன் தலைவராகவும், அ.அருள்நேசன் செயலாளராகவும், ச.பாலாவர்ணம் பொருளாளராகவும் புதிய நிர்வாகக்குழு தெரிவு செய்யப்பட்டு பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

திருக்கோவிலை மேன்மேலும் புதுப்பித்து அழகுருப்பெய்து இன்பம் காணும் புதுக்கோயில் முருகன் அடியார்களை வாழ்த்துகிறோம். அவர்கள் திருப்பணி வாழ்க. 'கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்' ஒரு ஆலயத்தின் சிறப்பும், அழகும், நிறைவும் கோபுரம் அமைந்ததும் நிறைவு பெறும். எங்கள் கோவிலில் 'இராசகோபுரம்' இல்லாதது பெரும் குறையாயிருக்கிறது. முருகன் அன்பர்கள் முன்வந்து பணம் உதவி இத்திருப்பணியையும் தொடங்கி நிறைவேற்ற வள்ளி தெய்வானை சமேத கிருபாகர் சிவசுப்பிர மணியசுவாமி அருள்புரிவாராக.

‘பாடப் படிக்கப் பயனா நினக்கன்பு
கூடக் கருணை கொழித்தருள்வாய் - தேடவரும்
மந்தா நிலந்தவமும் மாயூர மானகர்வாழ்
கந்தா கடம்பா குகா’

ஆலயக் கிடைப்படம்

1. கர்ப்பக்கிருகம் மூலவர்	2. சண்முகர்
3. நாகதம்பிரான்	4. சண்டீசர் எழுந்தருளி
5. முத்துக்குமாரசுவாமி எழுந்தருளிகள்	6. மயூரம்
7. பலிபீடம்	8. தம்பவிநாயகர்
9. நால்வர்	10. விநாயகர்
11. மகாலக்குமி	12. வேணுகோபாலர்
13. நடேசர்	14. பைரவர்
15. நவக்கிரகங்கள்	16. சண்டீசர்
17. தெட்சணாமூர்த்தி	18. பாலமுருகன்
19. பழனியாண்டவர்	

கோவீற் கிரியைகள்

திருக்கோயில்

நமது முன்னோர் அறிவு விருத்தியடையும் வழிகளை - கற்கை, கேட்கை, கோயில் வழிபாடு என மூன்றாகக் கூறுவர். குரு, லிங்கம், சங்கமம் என்ற வழிபாட்டு முறைகளில் லிங்கம் கோயில் வழிபாட்டைக் குறிக்கும். கோயில்கள். மனிதனைப் புனிதனாக்கும் தன்மைவாய்ந்தவை. ஆன்மாக்கள் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி எங்கும் வியாபகமான இறைவனைத் தியானித்து, அமைதி பெற்று இன்புற்று வாழ உதவுவன கோயில்கள். தம்பத்திலும், விம்பத்திலும், கும்பத்திலும் மறைந்து நின்று பரமேஸ்வரனும், பரமேஸ்வரியும் அருள்புரிகிறார்கள். கோயில் முழுவதையும் சிவசொருபமாகக் கருதவேண்டும். இராசகோபுரம், கொடிஸ்தம்பம், ஸ்தூபி, பலிபீடம், மூர்த்தி ஆகிய ஐந்து லிங்கங்களையும் ஐம்புலன்களால் தரிசித்து ஆணவத்தை அடக்கி அறிவினால் உள்ளகத்தில் இறைவனை மனம், வாக்கு, காயம் முதலியவற்றால் பக்திசிரத்தையுடன் வழிபடக் கோயில்கள் உதவுகின்றன. உலகெங்கணும் பரந்து விளங்கும் பரமன் மக்களின் ஆன்ம ஈடேற்றங்கருதிக் கருணை மேலீட்டினால் உருவந்தாங்கி எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் கோயில். அதன் வகைகள்:

- 01. பெருங்கோயில் - வானளாவிய மாடங்களைக் கொண்டது
- 02. கரக்கோயில் - மரக்கை பரப்பிப் புல்லாலும் ஓலையாலும் வேய்ந்தது.
- 03. ஞாழற்கோயில் - அடர்ந்து வளர்ந்த பலமரங்கள் சூழ்ந்த கூடாரம் போன்றது.
- 04. கொகுடிக்கோயில் - ஒருவகை முல்லைப் பந்தின் கீழுள்ளது.
- 05. இளங்கோயில் - கர்ப்பக்கிரகம் மட்டும் உள்ளது.
- 06. ஆலக்கோயில் - நாற்பக்கமும் நீராற் சூழப்பட்டது
- 07. மாடக்கோயில் - யானை ஏறஇயலாதபடி கொண்ட உயரமான கருவறை உடையது.
- 08. தூங்காணை மாடக்கோயில் - தூங்குகின்ற யானையின் பின்புறம் போன்ற அமைப்புடையது. விண்ணிழி விமானம் உடையது.

பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும்
 பெருங்கோயி லெழுபதினோ டெட்டும் மற்றும்
 கரக்கோயில் கடிபொழில்கூழ் ஞாழற் கோயில்
 கருப்பறியல் பொருப்பனைய கொகுடிக்கோயில்
 இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட்டேத்து
 மிளங்கோயில் மணிக்கோயி லாலக் கோயில்
 திருக்கோயில் சிவனுறையுங் கோயில் சூழ்ந்து
 தாழ்ந்திறைஞ்சத் தீவினைகள் தீரு மன்றே'

திருக்கோயிலமைப்பில் காணப்படும் கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்நாநமண்டபம், அலங்கார (ஸ்தம்ப) மண்டபம், சபாமண்டபம் என்பன மூலாதாரம். சுவாதிஷ்டானம், மணியூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்சை என்பவற்றால் உணர்த்தப்படும். அண்டத்தில் உள்ளதெல்லாம் பிண்டத்தில் உண்டு புறப்பூசைக்கு வேண்டிய சூழ்நிலை அகப்பூசைக்கேற்றதாக மனிதனின் உள்ளத்திலும், அதை நடுவே கொண்டவையுமாக அவன் சரீரத்திலும் அமைந்துள்ளது. கோவிலின் அங்கங்களில் இன்றியமையாதவை கர்ப்பக்கிருகமும், மூலவிக்கிரகமும்.

ஆன்மார்த்த பூசை :- ஆசாரியரால் தீக்ஷை செய்விக்கப்பட்டு, அந்த தீக்ஷை குருவாற் கொடுக்கப்பட்ட மண்டலம், சஷணிகம், ஸ்படிகம் முதலான விங்கங்களில் ஆன்ம நலம் கருதிச் செய்யப்படுவது ஆன்மார்த்த பூசையாகும்.

பரார்த்த பூசை :- சிவாலயங்களில் தனக்கும், பிறருக்கும் அருள்பாலிக்கும் பொருட்டு, சிவாலயங்களில் விளங்கும் சுயம்புவம், தேவிகம், திர்யம், மானுஷம், ஆர்ஷம், பாணம் என்ற ஏழுவித விங்கங்களுள் ஒரு விங்கத்தில் ஆதி சைவர்கள் எனப்படும் சிவாசாரியாரைக் கொண்டு செய்விக்கப்படும் பூசை பரார்த்த பூசையாகும்.

அபிஷேகம் :- சாதாரண பூசை செய்யும் போதும், திருவிழாக்கள் எடுக்கும் போதும் அபிஷேகம் செய்வது மாறுபடும். அபிஷேகம் என்பது மனத்தினால் பூசித்த இறைவனை விக்கிரகங்களில் எழுந்தருளுமாறு வேண்டி உபசாரங்கள் மூலம் செய்யப்படும் கிரியைகள் (அபிஷேகமாக அமையும்) மந்திர உபசரிப்பால் தூய்மைபெற்ற நீரே அபிஷேகத் தீர்த்தமாகும். குளிர்ச்சியும், நறுமணமும் அடையும் பொருட்டு இத் தீர்த்தத்துள் நறுமணமுள்ள திரவியங்களும் தாமரை, வாதுளை, அலரி, சண்பகம் முதலிய பூக்களும் இடப்படும்.

கும்பம் :- ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று ஆகிய கும்பங்கள் அமைக்கலாம். கும்பம் - குடம், அதனுள் நீர், உள் இரத்தினங்கள், குடத்தைச் சுற்றிய நூல், செபிக்கும் மந்திரம், சூர்ச்சம், மாவிலை, தேங்காய், வஸ்திரம் என்பன சேர்ந்ததாகும்.

குடம் - தசை; நீர் - குருதி; இரத்தினம் அல்லது நாணயம் - எலும்பு; மந்திரம் - உயிர்; சூர்ச்சம் - தலைமயிர்; மாவிலை - சடை; தேங்காய் - தலை; வஸ்திரம் - தோல்; இவைகள் இறைவனைக் குறிக்கும். இதனால் இறைவனை ஆவாகனம் செய்து, தர்ப்பையால் தொட்டு, குடத்தைச் சுற்றியுள்ள நூல் நாடிகளை எழுப்பி உயிர் பெறச் செய்வது. இந்தத் தீர்த்தம் அபிஷேகத்திற்குப் பிரதானமானது.

அபிஷேகப் பொருட்கள் :- தூயநீர், மலரிட்டநீர், வாசனைத் திரவியம், சந்தனம், பால், தயிர், நெய், தேன், கருப்பஞ்சாறு, சர்க்கரை, வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம், தாமரத்தம் பழம், மாதுளம்பழம், நாரத்தம்பழம், இளநீர், கோரோசனை, பச்சைக் கர்ப்பூரம், கஸ்தூரி, பன்னீர், அன்னம், மாக்காப்பு, மஞ்சட்காப்பு, பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாமிர்தம் என்பன. இத்திரவியங்கள் எடுக்கக்கூடிய அளவு எடுத்துப் பயன்படுத்தும் போது ஆகக் குறைந்தது ஐந்தாவது இருத்தல் வேண்டும்.

சந்தனக் காப்பு முக்கிய இடம்பெறுவதும் உண்டு. அது பெருமானைச் சந்தனத்தால் மூடி மறைத்து அபிஷேகிப்பது. விபூதி அபிஷேகம், பஞ்சாமிர்த அபிஷேகம் என்பனவும் இடம்பெறும்.

சங்காபிஷேகம் :- கூடியது ஆயிரத்து எட்டுச் சங்குகளில் அர்ச்சித்தத் தூயநீர் நிரப்பி அவற்றால் அபிஷேகிப்பது.

தூல உலகில் வாழும் மனிதனைச் சூக்கும உலகில் அருட்சக்திகளோடு இணைக்கும் நிலையங்களே ஆலயங்கள். அங்கு விக்கிரகங்கள் ஊடே விளங்கும் மெய்ப்பொருள்தான், இறைவன். ஆலய அமைப்பு உடம்பின் அமைப்பைப் போன்றது. மூன்று வீதிகள், தூலம், சூக்குமம், காரணம்; பதி - கொடிமரம் (ஆறு ஆதாரங்கள் கொடிமரம் தொடக்கம் மூலஸ்தானம் வரை அமைந்த பகுதிகள்); பசு - மாயூரம் (நந்திசிவன் கோவில்களில்); பாசம் - பலிபீடம்; கோபுரம் - தூலலிங்கம்; கர்ப்பக்கிருகம் - உள்ளம்; விமானம் - மூலவிக்கிரகம் இருக்கும் பகுதி; ஸ்தூபி - மேற் கூரை (ஸ்தூபியின் கீழே கர்ப்பக்கிருகம்) அர்த்தமண்டபம்; மகா மண்டபம் முதலாய அங்கங்கள் கொண்டது ஆலயம். கோவிற்கு கட்டட வகைகள் - நாகரம், (நாற்சதுரவடிவம்) வேசரம் (வட்டவடிவம்) திராவிடம் என்பன. அநேகமாகத் தமிழர்கள் கோவில்கள் திராவிட வகையாய் அமையும்.

பரிபாலன முறைகேடு

கோயிற் பரிபாலனம் முறைகேடாக நடந்தால் கீழ்க்காட்டிய குறைகள் மலிந்து காணப்படும்.

‘ஆற்றரு நோய்மிகும், அவனி மழைகுன்றும்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
சூற்றுதைத் தான்திருக் கோயில்க ளானவை
சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடிற் றானே’

‘முன்னவர் கோயிற் பூசைகள் முட்டிடின
மன்னற்குத் தீங்குள, வாரிவளங் குன்றும்
கன்னங் களவு மிகுத்திடும் காசினிக்
கென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே’

‘என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே’ என்பது நாவேந்தர் திருவாக்கு. அதற்கேற்பக் கோயிற் பரிபாலகர், வழிபடும் அடியார்கள் பொது நலங்கருதி கோயிற்கருமங்களைச் சிரத்தையோடு தொண்டாகச் செய்தல் உத்தமம்.

திருநீறு

சிவசின்னங்களிலொன்று திருநீறு ‘நீறில்லா நெற்றி பாழ்’ என்பது ஔவை வாக்கு. பாண்டியனுடைய வெப்புநோயைத் தீர்த்ததும் திருநீறே. வெந்து சாம்பலாகிய திருநீற்றை மேலும் எரிக்க முடியாது. திருநீற்றை உள்ளங்கையில் வாங்குவதே வழக்கம். உள்ளங்கை அகங்கை எனவும் வழங்கப்படும். எனவே அகம் - உள்ளம் நீறாகவேண்டுமென்பதுதான் இதன் உட்பொருள். நீறுபூத்த நெஞ்சில் இறைவன் குடியிருப்பான். காம, குரோத, லோப, மோக, மத, மாற்சரியங்களில்லாது, தூய்மையான உள்ளங்களிலே இறைவன் நடம்புரிவான்.

சைவர்களின் முக்கிய சின்னங்கள் விபூதியும், உருத்திராக்கமும் ஆகும். விபூதி மூன்று வகைப்படும். கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம் என்பனவாகும்.

01. கற்பம் : கன்றுள்ள பசுக்கள் இடும் சாணத்தைத் தாமரையில் ஏற்றுச் சிவாக்கினியில் இட்டுச் சுட்டு எடுத்து சிவ சிந்தனையோடு சேர்த்து வைப்பது.
02. அநுகற்பம் : காட்டில் உலர்ந்துள்ள பசுஞ்சாணத்தைக் கொண்டு வந்து பொடியாக்கிக் கோசலத்தை இட்டு நன்றாகப் பிசைந்து அத்திரமந்திரத்தால் உருண்டையாகச் செய்து ஓம நெருப்பிலிட்டுச் சுட்டு எடுத்துக்கொள்வது.
03. உபகற்பம் : காட்டிலே நெருப்பினால் எரித்து வெந்த நீறும், காட்டிலே தீயினால் வெந்த சாணத்தின் நீறும், செங்கல்லைச் சுடும்போது உண்டான நீறும், இவைகளைத் தனித்தனியாக உருண்டையாகச் செய்து மடத்திலுள்ள சிவாக்கினியில் இட்டுச் சுட்டு எரித்து எடுத்துக்கொள்வது.

விபூதி வெண்ணிறமானதாகவே இருத்தல் வேண்டும். இதுதான் அணிபவர்களுக்குச் சகல செல்வங்களையும், சேமத்தையும் தரும். ‘முத்தி தருவது நீறு’ ‘போதற் தருவது நீறு’ ஆன்மாக்களுக்கு முத்தியையும், போதத்தையும் (சிவஞானம்) கொடுப்பது சிவசக்தி. ஆதலால் திருநீறு சிவசக்தி எனப்படும். திருநீற்றை உத்தூளனமாக வேனும், திரிபுண்டரமாகவேனும் தரிக்கலாம்.

விழுதி	- மேலான செல்வத்தைக் கொடுப்பது.
பசிதம்	- ஓளியை (ஞானம்) தருவது.
பஸ்மம்	- பாவங்களை நீக்குவது
ஊரம்	- தடைகளை அறுப்பது
இரட்சை	- காப்பது
திரிபுண்டரத்தின் } முதற்குறி	- பிரணவத்தில் அகந்தையையும், கிரியாசக்தி யையும் மகேசுவரனையும் குறிக்கின்றது.
இரண்டாவதுகுறி	- உகரத்தையும், இச்சாசக்தியையும், சதாசிவனையும் குறிக்கின்றது.
மூன்றாவதுகுறி	- மகரத்தையும், ஞானசக்தியையும், மகா தேவனையும் குறிக்கின்றது.

இறுதியான வெண்மைக்கு அடையாளமாகவே, கரியையும் ஓமகுண்டத்தில் எரிந்தபின் கிடைக்கின்ற விழுதிச் சாம்பலையும் சைவர்கள் தரிக்கிறார்கள். சரீரம் பஸ்மமான பின்பும் சாசுவதமாக இருக்கின்றது. சிவமயமான பரமாத்மாவுக்கு அடையாளம் திருநீறு. இந்துக்கள் விழுதியைத் 'திருநீறு' என்றும் நாமத்தைத் 'திருமணி' என்றும் சொல்வர். காரணம் இந்த உடல் தீயில் வெந்து நீறாகப் போகிறது. அல்லது மண்ணில் புதைந்து மண்ணாகப் போகின்றது. என்பதைத் தினமும் நினைத்துக்கொள்வதற்காகவே.

உருத்திராஊம்

தேவர்கள் திரிபுரத்தசுரர்களாலே தங்களுக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்ட பொழுது, திருக்கைலாசபதியுடைய மூன்று திருக்கண்களின்றும் பொழிந்த நீரிற்றோன்றிய மணியே உருத்திராஊம். உருத்திராஊதாரணம் சிவபெருமானுடைய திருக்கண்ணிறோன்றுந் திருவருட்பேற்றிற்கு அறிகுறி. உருத்திராஊத்தில் ஒரு முக மணி முதற் பதினாறு முக மணி வரையும் உண்டு. வெள்ளி இடையிடையே இட்டு முகத்தோடு முகமும் அடியோடு அடியும் பொருந்தக் கோத்துத் தரித்தல் வேண்டும். சைவர்களால் ஆவசியகமாகச் சரீரத்திலே தரிசிக்கப் பாலனவாகிய சிவசின்னங்கள் விழுதி, உருத்திராஊம் என்னும் இரண்டுமாம். உருத்திராஊமரத்திலிருந்து உருத்திராஊம் எடுக்கப்படுகிறது.

சந்தனம்

நறுமணமும், குளிர்ச்சியும் கொண்ட சந்தனம் இந்துக்களின் பூசைப்பொருளாக விளங்குகின்றது. பகவானுக்குச் சந்தனம் சாத்திய பின்பு பக்தன் அதனைத் தனது நெற்றியில் வைத்துக்கொள்கின்றான். இதயத்திற்கு நலம் அளிப்பதும், உடலிலுள்ள மலம், பித்தம் ஆகியவற்றை முறைப்படுத்த

துவதும் சந்தனத்தின் முக்கிய குணங்கள் ஆகும். சந்தன மரக்கட்டைகளில் இருந்து சந்தனம் பெறப்படுகின்றது. மருத்துவக்குணங்கள் உள்ள சந்தனத்தை அணிவது உடலுக்கு நன்மையாகும். மரணத்திற்குப் பின்பும் இறுதிக்கிரியை செய்யும் போதும் சந்தனக்கட்டை உபயோகித்தல் வழக்கம். சந்தன மரத்தின் சிறப்பம்சம் சந்தன மரவோர் நேராக இரை எடுக்காது மற்றொரு மரத்தின் மூலமே இது இரை எடுக்கும்.

கர்ப்பூர ஆராத்திகை

கர்ப்பூர வடிவம் போலவே ஆன்மாக்களும் வெண்ணிறமான சாத்துவிக குணவடிவமுறல் வேண்டும் என்பதும், கர்ப்பூரமாவது அக்கினி பற்றிய விடத்தே தன்வடிவமாக விளங்காது அவ்வக்கினிச் சோதிவடிவமாய் எவ்வாறு விளங்கி நிற்குமோ அவ்வாறே ஆன்மாக்களும், சிவஞானாக்கினி பற்றிய விடத்தே பசத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவ விளக்கமுற்று நிற்கும் என்பதும் பின்னர் அக் கர்ப்பூரம் யாதோர் பற்றுமில்லாமல் தன்வடிவம் முழுதும் கரையப் பெற்று, வெளியாமாகாயத்திற் கலந்து அவ்வாகாயத்தோடு எவ்வாறு அத்துவிதமாய் விளங்குமோ அவ்வாறு இவ்வான்ம கூட்டங்களும், தம் தூல, சூக்கும், காரண சரீரங்கள் கரையப் பெற்று, எப்பற்றுங் கழன்று சிதாகாசத்தோடு அத்துவிதப் பேரின்பப் பெருவாழ்வடைவார்கள் என்பதும் குறித்துணர வைத்த உய்திக் கேதுவான நற்குறியேயாம்.

‘தீதணையாக் கர்ப்பூர தீபமென நான்கண்ட
சோதியுட னொன்றித் தூரிசறுப்ப தெந்நாளோ’

- தாயுமானசுவாமிகள்

சமுதாய வாழ்விலுஞ் சரி, தனிமனிதவாழ்விலுஞ் சரி, வாழ்வானது துன்பக் காட்டில் அலையும் போது அல்லது துயரக் கடலில் அமிழ்ந்தும் வேளையில் தான் தெய்வத்தைப் பற்றியோ, ஆத்மாத்ம உண்மைகளைக் குறித்தோ சிந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் மனிதனுக்கு வலிய வந்து சேருகிறதெனலாம்.

இறைவனை வணங்காதவர்கள் வறுமையில் உழல்வர்.

‘கரவோடு நின்றார் கடிமனையில் கையேற்று
இரவோடு நிற்பித்தது எம்மை - அரவோடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனை முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்’

- பழம்பாடல்

வழிபாட்டு முறைகள்

- திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும்போது நீராடி உலர்ந்த ஆடை தரித்துச் சுத்தமாகச் செல்லவேண்டும்.
- திருக்கோயிலை சமீபித்ததும் திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்து நாமங்களை உச்சரித்து உள்ளே போகவேண்டும்.

- ✘ பலிபீடத்தையும், கொடிமரத்தையும், முருகன் ஆலயத்தில் மயூர தேவரையும் கும்பிடல் வேண்டும். இது ஏனைய ஆலயங்களில் மாறுபடும்.
- ✘ வடக்கு, மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியாயின் இடப்பக்கத்திலும்; கிழக்கு, தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியாயின் வலப்புறத்திலும் நின்று வணங்க வேண்டும்.
- ✘ வீழ்ந்து வணங்கும் போது ஆண்கள் - தலை, இரண்டு கைகள், இரண்டு கால்கள், முகம் இவை நிலத்தில் படும்படி (அஷ்டாங்க) நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்.
பெண்கள் - தலை, இரண்டு கைகள், இரண்டு முழங்கால்கள் இவை பூமியில் பதிய (பஞ்சாங்க) நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்.
- ✘ நமஸ்காரம் மூன்று அல்லது ஐந்து அல்லது ஏழுதடவை செய்தல் நலம். கீழே விழுந்து வணங்கும் போது, மேற்கு நோக்கியும், தெற்கு நோக்கியும் கால்நீட்ட வேண்டும்; கிழக்காகவும், வடக்காகவும் நீட்டக் கூடாது.
- ✘ கொடிமரத்தைத் தாண்டி உள்ளே சென்றபின் எந்த இடத்திலும் வீழ்ந்து வணங்கக் கூடாது.
- ✘ நமஸ்காரம் செய்தபின் திருநாமம் உச்சரித்து அடிமேல் அடிவைத்து வலம் வரவேண்டும். குறுக்கே நுழையக்கூடாது. வலம் வரும்போது வாகனங்களையும் சேர்த்துத்தான் வலம் வரவேண்டும்.
- ✘ ஒரே திருக்கோயிலில் உள்ள கண்பதி - முருகன் - அம்பாள் சந்நிதிகளைத் தனித்தனியாக வலம்வரக் கூடாது. சேர்த்துப் பொதுவாக வலம் வரவேண்டும்.
- ✘ வலம்வந்த பின்னர் துவாரபாலகரை வணங்கி மயூரதேவரைத் துதித்து உள்செல்ல வேண்டும்.
- ✘ சிவன்கோயிலாயின் விநாயகரைத் தரிசித்து பின் சிவனையும் - தேவியையும் வழிபட்டு பின்னர் சபாபதி, தட்சிணாமூர்த்தி, சோமஸ்கந்தர், சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையும் சமய குரவர்களையும் வழிபடவேண்டும்.
- ✘ வழிபட்டதும், வடக்காகச் சண்டேசுவரை அடைந்து மூன்றுமுறை கைகொட்டிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். பின் வலமாக வந்து நந்திதேவரின் இரண்டு கொம்பின் இடைவெளி வழியாக பெருமாளைத் தரிசித்து, பலிபீடத்திற்கு இப்பால் மூன்றுமுறை வீழ்ந்து வணங்க வேண்டும்.
- ✘ கோயிலிலிருக்கும் மரங்களிலிருந்து இலைகளையோ, பூக்களையோ வீட்டுவழிபாட்டிற்கோ அல்லது ஆத்மார்த்த பூஜைக்கோ பயன்படுத்தக் கூடாது. மூர்த்திகளுக்கு அபிஷேகம், நிவேதனம் நடக்கும் போது வீழ்ந்து வணங்கக்கூடாது.

← நிர்மால்யத்தைக் கடக்கவோ, மிதிக்கவோ கூடாது. ஸ்தூபி, கொடிமரம், பலிபீடம், விக் கிரகம் இவைகளின் நிழலை மிதிக்கக்கூடாது. சவாமிக்கும் பலிபீடத்திற்கும் குறுக்கே போகக்கூடாது.

கிரியைகளின் விளக்கம்

ஆகமங்கள் கிரியைகளை விரிவாக விளக்கியுள்ளன. கிரியைகளுக்கு முக்கியமானவை காரணாகமம், காமிகாகமம், சுப்பிரபேதம் முதலியன. இவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பிரிவுகளை உடையன. கிரியைகளை, கர்ஷணம், பிரதிஷ்டை, உற்சவம், பிராயச்சித்தம் என்னும் நான்கு பிரிவுகளாக வகுத்துக் கிரியைகள் செய்ய வேண்டிய முறையினை ஆகமங்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

வருடந்தோறும் செய்யப்படுவது நைமித்தீகோற்சவம்

இத் திருவிழாக்களாற் பஞ்சகிருத்தியம் பெறப்படும்.

அநுஞ்சை	பலிபீடப் பிரதிட்டை
கிராமசாந்தி	சந்தியாவாகனம்
வாஸ்துசாந்தி	அஸ்திரயாகம்
மிருத்சங்கிரகணம்	யாகாரம்பம்
அங்குராஈர்ப்பணம்	உற்சவம்
விருஷாதிவாசம்	திருக்கல்யாணம்
இரட்சாபந்தனம்	வசந்தோற்சவம்
பேரீதாடனம்	தைலாப்பியங்கம்
தம்பப் பிரதிஷ்டை	கிருஷ்ணகந்தோற்சவம்
துவசப் பிரதிஷ்டை	மிருகயாத்திரோற்சவம்
திரிகூலப் பிரதிஷ்டை	கந்தோற்சவ சகித ரதோற்சவம்
சமஸ்த தேவதாவாகனம்	சூர்ணோற்சவம்
அலங்கார சூரணிகை	தீர்த்தோற்சவம்
கணபதிதாளம்	யாகோத்வாசனம்
இடபதாளம்	யாககும்பாபிஷேகம்
தானவகை	துவசாவரோகணம் (கொடியிறக்கம்)
துவசாரோகணம் (கொடியேற்றம்)	சந்திவிசர்ச்சனம்
அஸ்திரதேவதாவாகனம்	மௌனோற்சவம்
மகாசீர்வாதம்	சண்டேசோற்சவம்

முதலாய பல கிரியாங்கங்களை உடைத்து இதனைச் சாம்பவீதீக்கை என்று சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன.

- நா.கதிரைவேற்பிள்ளை -

Rituals and ceremonial worship form the first steps of symbolic worship, Upasana and Dyanam or meditation and it is these that lead to Gnanam. It is idle to pretend that one can attain Supreme knowledge or Gnanam at one leap without passing through the preparatory stages of symbolic worship.

திருவிழாக் காலத்தில் இறைவன் தம்பம் (கொடிமரம்), விம்பம் (முர்த்தியின் திருவுருவம்) கும்பம் முதலாய மூன்று இடங்களில் வெளிப்பட்டு அருள் செய்வான். திருவிழாக்களிலே நடைபெறும் கிரியைகள் நாட்டினை நலம் செய்வதற்காக அமைந்தவை. மேலே காட்டியவற்றுள் சில அவற்றின் விபரங்களும் விளக்கங்களும்

- அநுஞ்ஞை - குருக்கள் மகோற்சவம் ஆரம்பித்து நடத்த அருள்கோரிப் பெருமானை வேண்டுகல் செய்தல்
- கிராமசாந்தி - நோய் துன்பம் நீங்கி, இலட்சுமி கடாட்சம் ஏற்படச் செய்வது
- வாஸ்துசாந்தி - குற்றங்கள் நீங்கச் செய்வது
- மிருத்சங்கிரகணம் - புண்ணிய தீர்த்தக்கரை, நந்தவனம், வில்வ விருட்சத்து அடி போன்ற இடங்களைச் சுத்திகரிப்புச் செய்து முளையிடுவதற்கு மண் எடுத்தல் - இறைவன் தடத்தநிலையில் நிலைக்களங்களாகத் தமக்குக் கொள்ளுபவை சுத்தமாயையிலுள்ள சிவதத்துவ ஸ்தானங்கள் அந்தச் சுத்தமாயையில் விதையிட்டு முளைக்கச் செய்வதே மிருத்சங்கிரகணம்.
- அங்குராப்பணம் - முளையிடுதல்
- இராட்சாபந்தனம் - தொடங்கிய கிரியைகள் இனிது நிறைவேறக் காப்புக் கட்டுதல் (சேயின் நோய் நீங்குவதற்குத் தாய் மருந்து உண்பது போல ஆன்மாக்களது மலப்பிணியைப் போக்குவதற்காக இறைவனே காப்புக்கட்டிக் கொள்கிறார்.
- பேரீதாடனம் - மேளம் அடித்தல், உலகங்களுக்கும், உயிர்களுக்கும் நன்மை பெருக, தீமை ஒழியக் குருக்கள் மேளம் அடித்து ஓசை எழுப்புவார்.
- கொடியேற்றம் - உயிர்களின் மலநீக்கத்தையும், சிவபதப் பேற்றினையும் குறிக்கும். சிவன் சார்பில் அல்லாமல் ஆணவத்துடன்ஆன ஆன்மாவுக்குப் பந்தமோட்ச வாழ்வு இல்லை என்ற விளக்கம் தர நிகழ்விக்கின்றது.
- கொடிமரம் - சிவம் ஓடுக்க நிலையில் தானே தனித்து நிற்கும் நிலையைக் காட்டும் (வெறுமையாக நிற்கும் போது)
- கொடிச்சீலை - ஆன்மா } ஆன்மா பாசத்தினின்றும் நீங்கி
தருப்பைக்கயிறு - பாசம் } இறைவனை அடைய வேண்டின்
வெண்கயிறு - சக்தி } சிவசக்தி வாயிலாகவே அடைய
கொடிமரம் - சிவம் } வேண்டும்.

ஆன்மாவாகிய கொடிச்சீலை, திருவருளாகிய வெண்கயிறு வழியாகச் சென்று, தம்பத்தில் ஆறு ஆதாரத்தை ஆசனமாகக் கொண்டு அங்கே வீற்றிருக்கும் பரம்பொருளை, பரமசிவத்தை அடையும். தம்பத்தில் கொடிச்சீலை சுற்றப்பட்டு இருந்தல் ஆன்மா சிவத்தில் இரண்டு அற்று நிற்கும் அத்துவித நிலையைக் குறிப்பதாகும்.

யாகசாலையில் அக்கினியில் ஆகுதி செய்தல்

- ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களை அனுபவத்துக்குவர ஒட்டாது சுத்தமாக்கும் பாவனை

நெற்பொரியினை சுவாமிக்குச் சமர்ப்பித்தல்

- மலம் நீங்கிய ஆன்மாக்களை சிவத்தோடு சேர்க்கும் பாவனை

அட்டபாலகர் பூசை

- திரோதன சத்தியால் கர்மங்களைப் பரிபக்குவப்படுத்துதலைக் குறிக்கும்.

அஸ்திரதேவர்

- அரசனுடைய செங்கோலைக் கருதுவது போல ஆண்டவனுடைய ஆணையாகிய செங்கோலைக் காட்டித் தருவது ஆலயத்தின் மூலமூர்த்தி எதுவோ. அதன் ஆயுதமே அஸ்திரதேவர்.

குருக்கள்

- அடியவர்களுக்குத் தாம் செய்யும் கிரியையினால் மலஇருள் நீக்கம் உண்டாக்கிச் சிவபதபேற்றுக்கு இட்டுச் செல்கிறார். ஆண்டவன் அகில உலகிலும் உள்ள உயிர்களின் மேல் கொண்ட கருணையினால் திருவிழாக் கொண்டு பக்குவம் உள்ள ஆன்மாக்களை முத்தியில் சேர்க்கிறார்.

பஞ்சகிருத்தியங்கள்

1. சிருட்டி

(படைத்தல்)

- ஆன்மாக்களுக்குத் தனு, கரண, புவன போகங்களை மாயை முதற்காரணத்தில் நின்றுந் தோற்றுவித்தல். இல்லாததை உண்டாக்குதல் அன்று சூக்குமம் (நுட்பமான) நிலையில் இருந்ததைத் தூல (பரம்பொருள்) நிலைக்குக் கொண்டு வருவதையே சிருட்டி குறிக்கும்.

2. திதி (காத்தல்) - தோற்றுவிக்கப்பட்ட தனுசுரண போகங்களை நிறுத்தல். தோன்றிய உலகங்களையும், உடம்பெடுத்த உயிர்களையும் உரிய கால எல்லை வரையில் காப்பாற்றிக் கன்ம நுகர்ச்சிக்குத் துணை செய்தலே காத்தல் (திதி) எனப்படும்.
3. சங்காரம் (அழித்தல்) - தனுசுரண போகங்களை முதற்காரணத்தில் ஒடுக்குதல். பல பிறவிகளிற் பிறந்து உழுவும் உயிர்களை இளைப்பாற வைத்தல் ஆகும். ஆகவே இதுவும் அருட்செயலேயாம்.
4. திரோபவம் (மறைத்தல்) - ஆன்மாக்களை இருவினைப் பயன்கள் ஆகிய போக்கியப் பொருளில் அமிழ்த்துதல் இருவினை யொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்வுக்கும் அருட்செயலாம்.
5. அநுக்கிரகம் (அருளல்) - ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கிச் சிவத்து வத்தை விளக்கல் உயிர்களின் பக்குவ நிலையில் அவற்றின மல பந்தத்தை ஒழித்து, வீடுபேறு என்னும் முத்தியை அருளுதலாகும்.

உயிர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை ஒழித்து அனைவருக்கும் முத்தியின்பம் கொடுப்பதற்காகவே கடவுள் சொரூப நிலையில் இருந்து தடத்த நிலைக்குப் படியிறங்கி வருகின்றார். அப்படி வந்த இறைவன் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களைச் செய்கின்றான். இறைவன் உயிர்களைப் படைப்பதில்லை. அவை இறைவனைப் போலவே அனாதியானவை. உயிர்களுக்கு நிலைக் களனான உடம்பு, உணர்வதற்கு வேண்டிய கருவிகரணங்கள், வாழ்க்கை நடத்துவதற்கான இடங்கள், நுகர்ச்சிக்கு வேண்டிய பொருள்கள் என்னும் இவற்றையே இறைவன் படைக்கின்றான். இந்நான்கும் தனுசுரண புவன போகங்கள் எனப்படும்.

மாயை - உலகம் ஒடுங்குவதற்கும் (மா) தோன்றுவதற்கும் (யா) இடமாயிருப்பது மூலப்பிரகிருதி என்றும் சொல்வர். உயிர்களுக்கு இறைவன் படைத்துக் கொடுக்கும் உடம்பும், உலகமும், நுகர்ச்சிப் பொருள்களும் அகத்த மாயையால் ஆனவை.

இந்த ஐந்தொழில்களும் எப்போதும் இடைவிடாமல் பல படிகளிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும். முழுமுதற் கடவுள் முன்னிலையில் (சன்னிதியில்) அவனது சங்கர்ப்பத்தால் கீழ்ப்படிகளில் உள்ள அதிகாரிகளால் இவை நடைபெறும். இந்த ஐந்தொழில்களில் மறைத்தலைக்

காத்தலிலும், அருளலை அழித்தலிலும், அடக்கி இறைவனுடைய தொழில்களை மூன்றாகக் கூறுவதுமுண்டு. ஆலயங்கள் ஆத்மீக விளக்க நிலையங்கள்.

ஆலயத்திற்குரிய நித்திய, நைமித்திய பூசைவிழா ஒவ்வொன்றும் சித்தாந்த ஞானப் பின்னணியோடு கூடியவை.

1. கோயிலில் மணியடித்தல்

- சகல படைப்புகளுக்கும் ஆதிகாரணம் ஆவதும், சகல படைப்புகளிலும் நின்று கொண்டு இருப்பதுமான நாத தத்துவத் தோற்றம்.

2. அபிஷேகம் - சீவ அன்பில் சிவனை முழுகவைத்தல்

3. ஆன்மா சிவனருளில் முழுகுதல் } சிவனது கிரியா
ஆன்மா சிவனருளில் தீர்த்தமாடல் } சக்தி விளைவின்
ஆன்மா சிவனருளில் தூபங்காட்டுதல் } தோற்றம்.

(நாசித் துவாரத்திற்கு எதிரே தூபம் காட்ட வேண்டும்) இப் பிரபஞ்சம் எல்லாம் பிரமத்தின் நிச்சவாசம். பிரபஞ்சம் கிரியா சக்தியினால் ஆம் விளைவு. பஞ்ச பூதங்களின் கலப்பால் அமைந்தமையால் தான் 'பிரபஞ்சம்' என்ற பெயர் உலகத்துக்கு வந்தது.

4. தீபந்தரிசிப்பித்தல்

- சிவனது ஞானசக்தி விளக்கம் (அது முக்கண் களுக்கு எதிரே தரிசிக்கப்படல் வேண்டும்.)

5. நைவேத்தியம் சமர்ப்பித்தல்

- சீவ போதத்தைச் சிவன் ஏற்க வைத்தல்

6. பிரம்மோற்சவ நிகழ்வுகள்

- ஒட்டுமொத்தமாகச் சிவனது பஞ்சகிருத்திய விளக்கம் போற்றுபவை

7. திருக்கல்யாணம்

- பிரபஞ்ச சிருஷ்டிப் பொருட்டுச் சிவன் சக்தியைத் தோற்றி அதனுடன் கூடுதல் என்ற ஞான விளக்கப் பின்னணியில் அமைகின்றது. அருள் வடிவமான சத்தி அறிவுமயமான சிவத்தோடு கலந்து பிரபஞ்சத்தை இயங்க வைப்பதையே இது குறிப்பதாகும்.

8. ஆலய வழிபாட்டில் -

(அ) கையுயர்த்திக் கூப்பல்

தன்னளவுக்கு உடனிருந்தானேனும் ஆன்மா எட்டுத்தகரிய உச்சத்திலுள்ளதான சிவன் என்ற உண்மையின் விளக்கம்

(ஆ) நிலத்தில் விழுந்து கும்பிடுதல்

தேகப்பற்றைக் கீழ்ப்படுத்தி விடுவதாகும். மீள எழுதல் தேகத்தை விட்டுத் தேகியாகிய ஆத்மாவாக வழிபடுவதாகவும் உள்ள இலட்சணத்தைக் காட்டும்.

அங்ஙனம் கும்பிடுங்கால் முகத்தை அழுத்தித் தலையைத் தாழ்த்துதல் சிவனடிக்கீழ் ஆன்மா ஒடுங்கி இன்புறும் தாடலை என்ற அத்துவச் சேர்க்கை அனுபவ விளக்கம். தாடலை = தாள் + தலை - உயிரின் தலை இறைதாளுடன் ஒன்றல்

(இ) திருவிழாவில் சுவாமிக்குப் பின் போதல்
ஆன்மா தன் முனைப்படங்கித் திருவருளின் பின் செல்லுதல் என்ற ஞான அனுபவ விளக்கம்.

(ஈ) அடியளித்தல்
திருவிழா உலாவில் புறப்பட்ட சிவனது நிலத்திற் பதிந்த திருவடிச் சுவடிகளை தலைமேற் கொள்ளல் என்ற ஞானவிளக்க அம்சமாயமையும்.

(உ) தேங்காய் உடைத்தல்.
ஆன்மா - உள்ளே இருக்கும் பருப்பு; அதோடிருக்கும் இளநீர் - அருள்வெள்ளம்; ஆன்மாவை ஆணவம் இறுகப் பிடித்திருப்பது போல தேங்காயை உலக ஆசாபாசங்களாகிய மட்டை, தும்பு போன்றன சுற்றி இருக்கின்றன - சிரட்டை மிகவும் கடினமாகத் தேங்காயைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் செய்த பாவங்கள் எல்லாம் திரண்டு தேங்காய் போல உருண்டு இருக்கின்றன. இறைவன் முன்னிலையிலே அப் பாவங்கள் எல்லாம் சிதறிப் போகின்றன. என்ற பெருங்கருத்து அமையவே தேங்காயைச் சிதற அடிக்கிறார்கள்.

(ஊ) அர்ச்சனை செய்தல்
அர்ச்சகர் - ஞானகுரு; சத்தி - திருவருட்சக்தி; மூர்த்தி - சிவம்; கர்ப்பூரம் - ஞானம்; தேங்காய் ஆணவம்; பழம் முதலியன கன்மமாயா மலங்கள். ஞானாசிரியரின் ஞானோபதேசத்தினால் திருவருட்சக்தி தோன்றி, ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்களையும் அழித்து, அவைகளை அர்ப்பணம் செய்யச் சிவஞானம் தோன்றும்.

வாழ்க்கையின் நோக்கம்

இறைவன் உயிர்களை இவ்வுலகிலே பிறந்து வாழும்படி செய்திருக்கிறான். முன்னை வினைப்பயனை நுகர்வதற்கும், இனிமேல் பிறவாத வண்ணம் இறைவன்பால் அன்பு செய்து ஞானம் பெறுவதற்கும்

இந்த வாழ்வு பயன்படுகிறது. வாழ்வதற்கு ஏற்றபடி பிரபஞ்சத்தையும், கருவிகரணங்களையும் இறைவன் வழங்கியிருக்கிறான். இவற்றை வைத்துக்கொண்டு எப்படி வாழவேண்டுமோ அப்படி வாழ்ந்தால் பிறவியைப் பெற்ற பயனை அடையலாம். இப்பிறவியைப் பயனுள்ளதாகப் போக்குவதே அறிவாளருக்கு அழகு.

மனிதக் குறைபாடுகளாக உள்ளவை எல்லாந் தீர்த்தற்கு அவசியமான ஆணவ நீக்கம் முற்றாகப் பெற்றுப் பூரணமனிதன் ஆகிச் சிவன் கருணைக்காளாகி, சிவனை நோக்கியெழும் அன்பினில் முழுகிச் சிவானந்தம் பெற்று இன்புறும் நிலையிலேயே முடிவுற்றதாகக் கொள்ளத்தக்கது வாழ்க்கை நோக்கம். சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் இதனை விதியாக வகுத்து விளக்கி உள்ளன. சைவத் திருமுறைகள் அனுபவப் பிழிவாகத் தெரிவித்துள்ளன. குறித்த இலக்கை அடைதற்கு உரிய முறையில் சிவனை நினைத்தற்காம் அங்கங்களாக, குருவருள், திருநீறு, ஐந்தெழுத்து, திருக்கோயில், சிவனுருவம், திருவடி, திருத்தொண்டு, அர்ச்சனையென எட்டு உண்மைகள் ஆன்றோரால் தழுவுப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ் எட்டையுமே தமது உருவும் திருவுமாகக் கொண்டு மிளிருகின்றன சைவத்திருமுறைகள்.

முவகை ஆன்மாக்கள்

- விஞ்ஞானகலர் - ஆணவமலம் ஒன்றுமே உடையவர்.
 பிரளயாகலர் - ஆணவம், கன்மம் என்னும் இருமலமுடையோர்.
 சகலர் - ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களும் உடையோர்.
 சீவன்முத்தர் - சிவனடியிலே திளைத்த சிந்தையராய், சஞ்சித வினை யொழிந்து, ஆகாமியவினை அணுகப்படாதவராய் பரார்த்த உடலோடு நிலவும் ஞானியர். இவர் இம்மையிலே பரமுத்தி. எய்துவர்.

இப்பிறப்பில் இன்ப வாழ்க்கையினையும், இப்பிறவியின் முடிவில் பேரின்ப வாழ்க்கையான முத்தியினையும் தம் அடியார்க்குக் கொடுத்தருளுகின்றவனும், பசுக்களாகிய நம்மை ஆட்கொள்ளும் உரிமையுடைய பசுபதியுமாகிய இறைவன் தாள்களையடைய எண்ணாமல் மக்கள் உலக இச்சைகளில் உள்ளம் பொருமிக் கொடிய துன்பங்களை அனுபவிக்கும் நிலை நீங்க முயலுதலையே வாழ்க்கையின் நோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இறைவன் மாயையாகிய திரையால் உயிர்களின் கட்புலனுக்குப் புலப்படாமல் சிதாகாயத்தில் மறைந்து நின்று, மாயாகாரியமாகக் கட்புலனாக அமைந்த உடலோடு கூடிய உயிர்களைக் கன்மத்தின் வழியே தன் இச்சைப்படி ஆட்டுவிக்கிறான். இறைவன் இயக்கினாலன்றி உயிர்கள்

இயங்கா. பிறவியாற் பெறத்தக்கபயன் வீடுபேறு. இறைவன் இயல்பு அவன் அருள் வழிநின்று அநுபவவாயிலான் உணரப்படுவதன்றி, வெறும் அறிவின் ஆற்றல் கொண்டு அறியப்படுவதன்று. இறைவன் அநாதிமலத்தில் கட்டுண்டு கிடக்கும் ஆன்மாக்களை அக்கட்டகற்றித் தொழிற்படுத்தி அவ்வாற்றால் ஆணவ வலியைக் கெடுத்துப் பேரின்பப் பெருவாழ்வளிக்கும் அருட்குறிப்போடு சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் எனும் ஐந்தொழிலும் இயற்றுவதை விளக்கும் நோக்கத்திலேயே திருக்கோவிலில் செய்யும் கிரியைகள் நடைபெறுகின்றன. எனவே திருக்கோவில்களை நாம் பேண வேண்டும்.

விழாக்கள் ஒரு நாட்டின் மக்களுடைய மனமகிழ்ச்சிக்கும், செல்வச் செழிப்புக்கும், கலை நாகரிகப் பண்பாடுகளின் வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைந்து பெருந்துணை புரிகின்றன. ஆதலின் நம் சமயச் சான்றோர்கள் பலவகை விழாக்களுக்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தனர். சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவக் கருத்துக்களைத் தெளிவாக விளக்குவதற்கு ஏற்பட்டதே சமயச் சடங்குகள். ஆனால் நாளடைவில் தத்துவங்கள் மறக்கப் பெற்றுச் சடங்குகளே சமயநெறியாகக் கொள்ளப்பெற்றன. அடிப்படைத் தத்துவங்களை அறியாத இறைபற்று பயன்றது.

பஞ்சோபாசாரம்

பஞ்சேந்திரியங்களால் அனுபவிக்கும் பிரபஞ்ச வஸ்துக்களைப் பரமேஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் மனோ பாவனையில் பிறந்ததுதான் பஞ்சோபாசாரம் என்கிற ஐந்து உபசாரங்கள். கோயிலிலும் வீட்டுப் பூஜையிலும் ஸ்வாமிக்குக் குறைந்தது ஐந்து உபசாரம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்வாமியின் விக் கிரகத்திற்கு

சந்தனமிடுவது	- கந்தம் பிருதிவி தத்துவம் என்ற மண்ணைக் குறிப்பது.
புஷ்பத்தால் அர்ச்சிப்பது	- ஆகாயத்தைக் குறிப்பது
தூபம் காட்டுவது	- வாயுவைக் குறிப்பது
தீபாராதனை	- அக்கினியைக் குறிப்பது
நைவேத்தியம்	- அமிர்தமாகிய நீரைக் குறிப்பது

எனவே பஞ்சபூதங்களும் பஞ்சோபசாரத்தில் அடக்கம். பஞ்சபூதங்களில் இருந்து தான் பஞ்சேந்திரியங்களின் அத்தனை நுகர்ச்சி வஸ்துக்களும் உண்டாகின்றன. ஆகவே பஞ்சோபசாரத்தில் ஈகவரன்,

பிரபஞ்சம், ஜீவன் எல்லாம் ஒன்றுபடுத்தப்பெறுகின்றன. தீபாராதனையில் ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு, பல என்று வரிசையாகத் தீபங்கள் ஏத்தி இறக்கிக் காட்டுதலின் கருத்து, ஒன்றேயான நிஷ்களமான பரம்பொருள் ஸகள - நிஷ்கள வடிவில் மூன்றாகவும், பின்னர் விரிந்து ஐந்து, ஏழு, பல என்றும் காணப்படுகின்றது என்பதேயாம்.

‘எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய் அங்கங்கிருப்பது நீயன்றோ பராபரமே’ - *நாயுமானவர்.*

தூபதீபம் ஞானவிளக்கம் நண்ணுதற்பொருட்டு அமையும். கர்ப்பூரம் வெண்ணிறம் வாய்ந்தது. இது சாத்துவீக நிலையினைச் சுட்டும். இந்நிலையே ஆன்மா எய்தவேண்டியது. கர்ப்பூரத்தில் அக்கினி பற்றியதும் அது தன்வயமிழந்து அக்கினி மயமாகவே ஆகிவிடுகின்றது. ஆன்மாவும் அவ்வாறே ஞானாக்கினி தன்னைப் பற்றுங்கால் பசுவென்னும் நிலை நீங்கி சிவதத்துவம் பெறும். கர்ப்பூரம் சிறிது சிறிதாகத் தன்னுருவம் தேய்ந்து சுற்றில் வெளியுடன் இரண்டறக் கலந்துவிடும். இவ்வத்துவித நிலையே ஆன்மா சீவத்துடன் ஒன்றாகக் கலந்து பேரானந்தப் பெருவாழ்வு எய்தவிருக்கும் சிவாதத்துவ நிலை. இதுவே கர்ப்பூரத்திரிகை சுட்டும் தத்துவம்.

சோடசோபசாரம் - தவிசளித்தல், கைகமுவ நீர் தரல், கால்கமுவ நீர் தரல், முக்குடிநீர்தரல், நீராட்டல், ஆடைசாத்தல், முப்புரி நூல் தரல், தேய்வை(சந்தனம்) பூசல், மலர் சாத்தல், மஞ்சள் அரிசி தூவல், நறும்புகை காட்டல், விளக்கிடல், கற்பூரமேற்றல், அமுதம் ஏந்தல், அடைக்காய் (வெற்றிலை பாக்கு தரல்) மந்திர மலரால் அர்ச்சித்தல் என்பனவாம்.

கண்டாமணி

கோவிற் பூசைத் தளபாடங்களுள் முக்கியமானது மணி. தேவர்களைக் கூவியழைப்பதற்கும், அரக்கர்களை விரட்டுவதற்கும் இது அடிக்கப்படுகிறது. பெரியமணி கண்டாமணி எனப்படும். இதற்கென அமைக்கப்பட்ட உயரிய இடத்தில் அமைவதனால் நெடுந்தூரத்திலிருந்தும் இதனொலியைக் கேட்கலாம். இதைவிட கொத்துமணியும், கையில் இலகுவாக எடுத்து அடிக்கக்கூடிய கைமணியும் உண்டு. ஒளிமயமாக விளங்கும் இறைவன், ஒலிவடிவினனாகவும் திகழ்கிறான். நாதப்பிழம்பாக அவன் விளங்குவதை நமக்கு நினைவுபடுத்துவது ஆலயமணி ஓசை. உயிரின் இயக்கத்தைப் புலப்படுத்துவது இதயத்துடிப்பொலி. அவ்வாறே ஆலயத்தின் தெய்வ சாந்நித்தியத்தை இயம்பிக்கொண்டு இருப்பது ஆலயமணி. சங்கு, சேமக்கலம், மேளம், நாதஸ்வரம் முதலியன கோவில்களில் இடம்பெறும் இசைக் கருவிகளாகும்.

ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் புதுக்கோவிலிலிருந்த கண்டாமணி பழுதடைய 1945இல் கந்தையா குமரையாவின் உபயமாக யாழ்ப்பாணத்தில் வார்க்கப்பட்ட ஒரு கண்டாமணி அன்பளிப்புச் செய்திருந்தார். அதை இழுத்தடிக்க இழைக்கயிறு இருந்தது. பின்னர் ஆ. இராசம்மா உபயமாகக் கண்டாமணியடிக்க இரும்பினாலான சங்கிலி செய்வித்துதுவினார். 1967இல் மணி பழுதடைந்ததும் வ. கந்தையாவின் முயற்சியின் பயனால் வழிபடுவோரால் 5000ரூபா செலவில் புதியதொரு கண்டாமணி செய்யப்பட்டது. மணிக்கோபுரமும் பெலப்படுத்தி உயர்த்தி அமைக்கப்பட்டது. சிலகாலமாக அதிகாலை 4.30மணிக்கு ஆலயமணி அடிக்கும் பணியைக் க.தேவராசா செய்துதுவினார். வ.கந்தையாவின் மறைவுக்குப்பின் அ.நடராசா குடும்பம் மணிக் கோபுரப் பராமரிப்பைப் பொறுப்பேற்றுச் செய்துவருகின்றனர். அண்மையில் புதிதாக ஒரு மணி அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள்.

சாமரை

வாயு சம்பந்தமான உபசாரத்தில் சாமரம் இரட்டப்படும். வெண்ணிறக் கவரியின் ரோமமடைந்த வாலே ஆலயங்களிலும், அரண்மனைகளிலும் ஆண்டவனுக்கும் வீச உபயோகிக்கப்படும் சாமரை ஆகும்.

யாக் என்னும் சடைமாதே திபெத்தியருக்குப் பெரும்பயன் கொடுக்கிறது. இதனைக் கவரிமாடு என்று கூறுவர். வெண்ணிறக் கவரிகளும், கருநிறக் கவரிகளும், இருநிறக் கலப்புமுடையனவுமான மந்தைக் கூட்டங்களைத் திபெத் தேசத்தின் மைதானங்களில் காணலாம்.

கோவில்ல் இறைவனை வழிபடும் முறை

கோவில் வழிபாட்டுமுறை சரியை, கிரியைகளில் அடங்கும்.

சரியை-திருக்கோவிலைப் பெருக்கி துப்பரவு செய்தல், திருவிளக்கிடுதல், நந்தவனம் அமைத்தல், பூக்கொய்து மாலை தொடுத்தல், திருக்கோலத்தைத் தரிசித்தல். முதலியன.

கிரியை-சிவாசாரியார் செய்யும் திருக்கோல வழிபாடு. இறைவனைக் குறிக்கும் விக்கிரகத்திற்கு பிரசோதம், அபிஷேகம், அர்ச்சனை, பலிதானம், ஆராதனை, பிரசாதம், விசர்ச்சனம் ஆகிய உபசாரங்களை சிவாசாரியார் செய்வதற்கு முன்னர் அவர் பூசைகளைச் செய்யத் தம்மை ஆயத்தமாக்கிக் கொள்ளவும், இறைவனை விக்கிரகத்தில் நிலைபெறச் செய்யவும், நியாசம் எனும் பூசை செய்வர்.

நியாசம்-என்பது இறைவனின் சக்தி சிவாசாரியார் உடல் முழுவதும் பரவுதல் வேண்டி இறைவனின் சூட்சும உடலின் பல்வேறு உறுப்புக்களை அவர் தொடுவதாகக் கற்பனை செய்துகொண்டும், மந்திரங்களை ஓதிக் கொண்டும், தம்முடைய உடல் உறுப்புக்கள் பலவற்றையும் தம்முடைய கைவிரல்களால் தொடுவதாகும்.

ஆவாகனம்-சிவாசாரியாரின் உடல் முழுவதும் இறைவனின் சக்தி பரவிய பின்னர் அவர் தம்முடைய மணியூரசக்கரத்தில் இருந்து விக் கிரகத்தின் மணியூரசக்கரத்திற்கு இறைவன் சக்தியை இடமாற்றம் செய்தல். இவ்வாறு ஆவாகனம் செய்த பின்னர் தான் இறைவனுக்கு உரிய உபசாரங்கள் நடைபெறும்.

உபசாரங்கள் -

- (1) பிரசோதம் (இறைவனை எழுந்தருளச் செய்தல்)
- (2) அபிஷேகம் (எண்ணெய், அரிசிமாவு, பசுவின் பால், தயிர், நெய், கோமயம் ஆகியவற்றாலாகிய பஞ்சாமிர்தம், மஞ்சள் நீர், கஸ்தூரியும், குங்குமப் பூவும் கலந்த நறுமண நீர், கருப்பஞ்சாறு, எலுமிச்சம்பழச்சாறு, நாரத்தம் பழச்சாறு, மாதுளம் பழச்சாறு, இளநீர், சந்தனக்குழம்பு, தூயநீர், ஆகியவற்றை ஒவ்வொன்றாக விக் கிரகத்தின் மீது ஊற்றி திருமஞ்சனமாடச் செய்தல்.
- (3) அர்ச்சனை (இறைவனின் குணவியல்புகளைக் குறிக்கும் மந்திரங்களை ஓதியவாறு இறைவனைப் போற்றுதல்.)
- (4) பிரதட்சணம் (விக் கிரகத்தைச் சுற்றி வலம் வருதல்)
- (5) பலிதானம் (பலி கொடுத்தல்)
- (6) ஆரத்தி (தீபாராதனை செய்தல்)
- (7) பிரசாதம் (நிவேதன அன்னம் கொடுத்து அனுக்கிரகம் வேண்டுதல்.)
- (8) பிரார்த்தனை செய்தல்.
- (9) விசர்ச்சணம் (பூசைகளோடு கூடிய வழிபாடு முடிவுற்ற பின்னர் கடவுட் சக்தியை மீண்டும் வழிபடுவருக்கு இடமாற்றம் செய்தல்.

உபசாரத்தின் உட்பொருள்

அபிஷேகம், நைவேத்தியம், ஆராதனை, ஆகியவற்றில் பயன்படும் எண்ணெய், மாவு, பால், நெய், பழம், மலர், இலை, தீபம், மணியொலி ஆகியவை இறைவனின் எழுச்சியையும் சிருஷ்டியையும் வெளிப்படையாகக் காட்டும் இயற்கைப் பொருட்களாகும். விக் கிரகத்திற்கு மனமாரக் கொடுத்தலானது கட்டிலனாகாததும் ஒருபடித்தானதும் தனியொன்றானதுமான நிலையையுடைய தனிமுதற் பரம்பொருளிடம் அப்பொருட்கள் மீண்டும் சென்று சேருமாறு செய்வதற்கு ஒப்பாகும்.

விக்சிரகங்களை மாலைகளால், வகை வகையான அணிகலன்களால், தங்க, வைர கிரீடங்களால் அணி செய்தல், பல வகை ஊர்திகளில் - வாகனங்களில் - பவனிவரும்படி எழுந்தருளச் செய்தல் யாவுமே தேவோபசாரங்கள். சந்தனம், மலர், தூபம், தீபம், நைவேத்தியம் என்ற ஐந்தும் அடிப்படையான தேவோபசாரங்கள். இவை பதினாறாக விரிந்து சோடசோபசாரங்கள் எனப்படுகின்றன. அடியார் சமர்ப்பிக்கும் உபசாரங்களில் முக்கியமானவை :- சாமரை இரட்டல், குடை பிடித்தல், ஆலவட்டம் ஏந்தி நிற்பல், நெற்பொரி, மலர் தூவுதல் முதலியன. இவை சுவாமி பவனிவரும் பொழுது அவர் பெருமதிப்பை வெளிப்படுத்தி நிற்கும்.

பஞ்சாங்கம்

திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் ஆகிய ஐந்து அங்கங்கள் ஒருநாளில் அடங்கும் பஞ்ச அங்கங்களை கணித்துச் சொல்வது “பஞ்சாங்கம்” 1670ஆம் ஆண்டு முதல் வாக்கிய பஞ்சாங்கம் கொக்குவில் இராமலிங்க முனிவரால் கரலிகிதமாக வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் ஊர்மக்கள் உதவியுடன் சோதிட பரிபாலன மடம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இராமலிங்கரின் சந்ததியாராலும் 1781 முதல் முதலாம் இரகுநாதையரினாலும் பின் சிவராமலிங்கையர், இரண்டாம் இரகுநாதையர் முதலியோராலும் 1965 முதல் இ. வெங்கடேசையராலும் கணிக்கப்பட்டு வாக்கிய பஞ்சாங்கம் அச்சேற்றி வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு அச்சுக்கூடமும் அங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. வாக்கிய கணித மரபுக்கு அமைய மரபுமுறை வழுவாது பஞ்ச அங்கங்களையும் “வரரசி” முனிவரின் வாக்கிய கணித நூலுக்கமையக் கணித்துப் பிரசுரிக்கப்படுவது “வாக்கிய பஞ்சாங்கம்”. கொக்குவில் கிராமத்து சோதிட பரிபாலன மடத்திலிருந்து வெளிவரும் பஞ்சாங்கத்திற்கு இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் பெருமதிப்புக் கிடைக்கின்றது. “அண்டத்தில் உள்ளது தான் பிண்டத்திலும், மனிதனும் பிரபஞ்சமும் ஒரு நியதியின் கீழ்” என்கிறோம். மனிதனின் அகத்திலுள்ள உயிரையும் அதன் கூர்ப்பையும் ஆலயம் எழுப்பி விழாக்கள் எடுத்துக் கொண்டாடுகின்றோம். மனிதனின் அகத்தில் உயிரின் மிக இரகசியமான கூர்ப்பை கண்ணுக்கு இனிய அசைவுள்ள நடனமாகவும், உள்ளத்தில் பக்தி ஊட்டும் உருவமாகவும், சித்தத்துக்கு இனிமை தரும் சித்தாந்தமாகவும் வடித்துத் தந்துள்ளனர் எமது முன்னோர்கள்.

வைய நீடுக மாமழை மண்ணுக
மெய் விரும்பிய அன்பர் விரும்புக
சைவ நன்னெறி தழைத்து ஓங்குக
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே

20.04.2010

தமிழ்வேதம் 12

காணிக்கை

முத்தையா சின்னத்தம்பி
பண்டிதர் சைவப்பலவர் பி.ஏ (சிறப்பு)

குரு வணக்கம்

அம்புவிடீற் செந்தமிழ் மாங்கலமும்
எனக்குணர்த்த யறிவு தீட்டி
வம்புநெறி வெண்சலச வல்லியருள்
கூட்டிவைத்த வள்ளல் சின்னத்
தம்பி யெனும் பெயருடையோன்
தமிழறி புலவன் தகைமையோன்றன்
செம்பதும மலர்ப்பதத்தைச் சீரத்திருத்தி
எஞ்ஞான்றும் சீந்தப்பேனே.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் முத்தையா சின்னத்தம்பி பெருந்தகைக்கு
இந்நூல் காணிக்கை

அநுபந்தம் - I

திருக்கோயிலினுந் திருவீதியினுள் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்

01. ஸ்நானஞ் செய்யாது போதல்
02. விபூதி உருத்திராக்கம் தரியாது போதல்
03. உலராத வேட்டி தரித்துச் செல்லுதல்
04. கால் கழுவாது போதல்
05. ஆசௌசத்துடனே போதல்
06. தலையில் வஸ்திரந் தரித்துக் கொள்ளுதல்
07. சட்டையிட்டுக்கொள்ளுதல்
08. போர்த்துக்கொள்ளுதல்
09. உத்தரீய மிட்டுக் கொள்ளுதல்
10. செருப்பு, மிதிதடியிட்டுக் கொள்ளுதல்
11. வாகனம் ஏறிச் செல்லுதல்
12. குடை பிடித்துக் கொள்ளுதல்
13. வெற்றிலை பாக்கு உட்கொள்ளுதல்
14. எச்சிலுமிழ்தல்
15. மலசலங் கழித்தல்
16. மூக்குநீர் சிந்துதல்
17. மயிர்கோதி முடிதல்
18. சூதாடுதல்
19. சிரித்தல்
20. சண்டையிடுதல்
21. வீண்வார்த்தைகள் பேசுதல்
22. பொய் சொல்லுதல்
23. காமப்பற்று வைத்தல்
24. ஆடம்பரத்துடன் போதல்
25. தம்மை பிறர் மதிக்கும்படி அதிகாரஞ் செலுத்துதல்
26. பணிவின்மை
27. கொடுஞ்சொற் சொல்லுதல்
28. வணங்கப் போவாரைத் தடுத்தல்

29. வணக்கம் புரிவதற்கு பணம் வாங்கிக்கொண்டு உள்ளே விடல்
30. காலை நீட்டிக்கொண்டு இருத்தல்
31. ஆசனத்தில் இருத்தல்
32. நித்திரை செய்தல்
33. சுவாமிக்கும் பலிபீடத்திற்கும் குறுக்கே போதல்
34. சாமிக்குக் காலை நீட்டிக்கொண்டு வணங்குதல்
35. ஒருமுறை இருமுறை வணங்குதல்
36. விழுந்து வணங்காமற் போதல்
37. அஞ்சலி செய்யாமை
38. பிரதட்ச்ஷணஞ் செய்யாமை
39. நிருமாலியத்தைக் கடத்தல்
40. நிருமாலியத்தை மிதித்தல்
41. புசிக்கத்தகாதவற்றைப் புசிக்கும் சண்டாளர், பதிதர், தீக்கையில்லாதார் முதலாயினோர்க்கு நிருமாலியங் கொடுத்தல்
42. தூபி, துவசத்தம்பம், பலிபீடம், விக் கிரகம் என்னுமிவைகளின் நிழலை மிதித்துப் போதல்
43. விக் கிரகங்களைத் தீண்டுதல்
44. தீர்த்தம், குளங்கிணறுகளை அழுக்காக்குதல்
45. மூர்த்தங்களைக் கல்லென்றும், செம்பென்றும் நினைத்தல், சொல்லுதல்
46. சிவதிரவியங்களைக் கவருதல், கவர்வதைக் கண்டு பேசாமல் இருத்தல்
47. தத்தம் வருணத்திற்கு வகுத்த எல்லை கடந்து போதல்
48. அபிடேக, அலங்காரங்களில் தரிசித்தல்
49. தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா முதலாகப் பெரியபுராணம் இறுதியாகவுள்ள பன்னிரு திருமுறைகளாகிய திருவருட்பாக்களை யன்றி, அவற்றிற்கு விரோதமானதாகவும் பசுத்துவமுடையாராற் செய்யப்பட்டதுமான பாடல்களைப் படித்தல் முதலியன. இவையிற்றை 'எச்சில் கான்றுமிழ்தல்' எனவருங் கடம்பவன புராணச் செய்யுள்களானுமுணர்க.'

நா.கதிரைவேற்பிள்ளை

அநுபந்தம் - II

கொக்குவில் கிருபாகர சீவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்

(புதுக்கோவில்)

சலகச் சட்டத்தின் பிரகாரம் பதவு செய்யப்பட்டது; பதவு இலக்கம் S.14-9 (30.11.1962)

பரிபாலனசபைப் பிரமாணங்கள்

01. பெயரும் காரியாலயமும்

- 1.1. இச்சபை கொக்குவில் கிருபாகர சீவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிற்பரிபாலன சபை (வரையறைவு செய்யப்பட்டது.) என வழங்கப்படும்.
- 1.2. இச்சபையின் காரியாலயம் கோவிற்புளைய அறை ஆகும்.
- 1.3. இச்சபைக்குக் கிளைத்தாபனம் வேறெவ்விடத்திலேனும் இருக்கலாகாது.

02. சபையின் நோக்கங்கள்

- 2.1. கொக்குவிலில் நிறுவப்பட்டு 'புதுக்கோவில்' எனப் பொதுவாக வழங்கப்படும் கிருபாகர சீவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிற்புளையங்களைப் பரிபாலித்தல்
- 2.2. கோவிலுக்குரிய எல்லா அசைவற்ற பொருட்களையும் நன்னிலையில் வைத்துப் பாதுகாத்தல், அசைவுள்ள பொருட்களையும், நிதியையும் பொறுப்பேற்று வைத்திருத்தல், நிதிப் பணத்தையும் மற்றும் பொருட்களையும் சபையின் நோக்கங்களுக்காகவும், அவையோடு தொடர்புள்ள காரியங்களுக்காகவும் உபயோகித்தல்
- 2.3. சிவாகம விதிப்படி கோவிலின் நித்திய பூசைகளையும், விஷேட பூசைகளையும், உற்சவங்களையும் செய்வித்தல்.
- 2.4. கோவிலுக்குத் தேவையான பூஜாட்களையும், பணியாட்களையும் நியமித்தல்
- 2.5. பொதுவாகக் கோவில் வளர்ச்சிக்கும் மற்றும் சைவசமய அபிவிருத்திக்கும் அவசியமென நிர்வாக சபையார் தீர்மானிக்கும் காரியங்களைச் செய்தல்

03. அங்கத்தவர்கள்

- 3.1. சைவசமயிகளாயோ, இக்கோவிலின் சுற்றாடலில் வசிப்பவராயோ, இக்கோவிலில் வழிபடுபவராயோ, பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்டவராயுள்ளோர் இச் சபையில் அங்கத்துவம் வகிக்க அருகதையுடையோர் ஆவர். மேற்கூறிய அருகதையுடையோரின

அங்கத்துவ விண்ணப்பங்கள் நிர்வாகசபையின் அங்கீகாரம் பெற்றபின் விண்ணப்பித்தோர் அங்கத்தவர்களாகப் பதிவு செய்யப் படுவர். அங்கத்தவர்கள் தொகை வரையறுக்கப்படமாட்டாது.

3.2. பிரமாணம் 3.1க்கு அமைய ஒரே முறையில் 1000/= ரூபாவுக்குக் குறையாமல் சந்தாப் பணமாகக் கொடுப்போர் சீவிய கால அங்கத்தவராவர். (08.02.1987 மாற்றத்தின்படி)

04. சந்தாப்பணம்

ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் சந்தாப்பணமாக ஒவ்வொரு மாதமும் ரூபா ஐந்துக்குக் குறையாமல் கொடுத்தல் வேண்டும். எவ்வங்கத்தவரேனும் சபையிலிருந்து சுய நன்மை பெறமுடியாது.

05. சபையின் உத்தியோகத்தர்

5.1. இச்சபைக்குப் பின்வரும் உத்தியோகத்தர் நியமிக்கப்படுவர். (1) தலைவர் (2) உபதலைவர் (3) காரியதரிசி (4) உபகாரியதரிசி (5) தனாதிகாரி (6) உபதனாதிகாரி (7) கணக்குப் பரிசோதகர்

5.2. நிர்வாகசபை :- இச்சபையின் கருமங்கள் மேலே சொல்லப்பட்ட உத்தியோகத்தவர்களையும் பொதுக் கூட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட வேறு (7) ஏழு அங்கத்தவர்களையும் கொண்ட ஒரு நிர்வாக சபையால் நிர்வகிக்கப்படும்.

5.3. கணக்குப் பரிசோதகர் :- சபையின் சட்டத்தின் 18ஆம் பிரிவின் கீழ் தத்துவம் பெற்ற கணக்குப் பரிசோதகர்களுள் ஒருவர் அதற்கு மேற்பட்ட தொகையினர் இச்சபையின் கணக்குகளைப் பரிசோதிக்க நிர்வாக சபையாரால் நியமிக்கப்படுவர்.

06. சபையின் நிதி வருடம்

6.1. இச்சபையின் நிதி வருடம் தை மாதம் முதலாம் திகதி தொடக்கம் மார்ச்சு மாதம் 31ஆம் திகதி வரையுமுள்ள ஒரு வருட காலமாகும்.

07. பொதுக்கூட்டம்

சபையின் வருடாந்த பொதுக்கூட்டம் ஒவ்வொரு வருடமும் மாசி மாதக் கடைசி ஞாயிற்றுக்கிழமை அல்லது நிர்வாகசபையோரால் தீர்மானிக்கப்பட்ட அதற்குக் கிட்டிய வேறொரு தினத்தில் நடைபெறல் வேண்டும். அக்கூட்டத்தில் நிர்வாக சபையின் கடந்த வருட அறிக்கையும், பரிசோதிக்கப்பட்ட வருடாந்த வரவு செலவுக் கணக்குகளும் பொதுச்சபையின் அங்கீகாரத்துக்காக அங்கே

சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும். பொதுக்கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு 35க்குக் குறையாத அங்கத்தவர்கள் சமூகமாய் இருத்தல் வேண்டும். பிரமாணம் 5.1. இல் குறிக்கப்பட்டபடி காரிய நிர்வாகசபை அங்கத்தவர்கள் அப் பொதுக்கூட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்படுவர்.

08. விசேட பொதுக்கூட்டம்

நிர்வாகசபை தானாகவோ, அல்லது 15 பேருக்குக் குறையாத அங்கத்தவர்கள் எழுத்து மூலமாகக் காரியதரிசிக்குக் கொடுத்த விண்ணப்பத்தின் பேரிலோ, ஒரு விசேட பொதுக்கூட்டத்தைக் கூட்டலாம். அவ் விசேட பொதுக்கூட்டத்தில் கூட்ட விளம்பரத்தில் குறிப்பிட்ட விடயம் மட்டுமே ஆலோசிக்கப்படல் வேண்டும். இக் கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு 35 பேருக்குக் குறையாத அங்கத்தவர்கள் சமூகமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

09. நிர்வாக சபைக்கூட்டம்

9.1. மாதமொரு முறைக்குக் குறையாமல் நிர்வாக சபைக் கூட்டம் நடைபெறல் வேண்டும். அக்கூட்டத்தில் தனாதிக்காரியிடம் இருந்து சபையின் கடந்த மாத வரவுசெலவுக் கணக்கைப் பற்றியும், பற்றுச் சீட்டைப் பற்றியும் விபரம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். இக் கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு ஏழுக்குக் குறையாத அங்கத்தவர்கள் சமூகமாய் இருக்கவேண்டும்.

9.2. நிர்வாகசபை அங்கத்தவர்கள் தொடர்ந்து மூன்று மாதாந்த நிர்வாக சபைக் கூட்டத்திற்கு சமூகமளிக்காவிட்டால் அவர் தமது பதவியை இழந்தவராகக் கணிக்கப்படுவர். அவரின் இடத்திற்கு நிர்வாகசபை வேறு ஒரு அங்கத்தவரை நியமிக்கலாம்.

10. கூட்ட அறிவித்தல்கள்

10.1.வருடாந்த பொதுக்கூட்டங்களுக்கும், விசேட பொதுக்கூட்டங்களுக்கும் ஆன அறிவித்தல்கள் (7) ஏழுக்குக் குறையாத நாட்களுக்குள் அங்கத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

10.2.நிர்வாகசபைக் கூட்ட அறிவித்தல்கள் (3) மூன்றுக்குக் குறையாத நாட்களுக்குள் அங்கத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

10.3.சங்கத்தின் எல்லாக் கூட்டங்களும் கோயில் மகாமண்டபத்திலேயே நடைபெறல் வேண்டும்.

11. கூட்டங்களில் பங்குபற்றுவதற்கு அங்கத்தவருக்கான உரிமைகள் சந்தாப்பணம் செலுத்திச் சபையில் அங்கத்தவர்களாக இருக்கும் இச்சங்கத்தின் எல்லா அங்கத்தவரும் பொதுக்கூட்டங்களுக்குச் சமூகமளிப்பதற்கும் அவற்றில் பங்குகொள்ளவும் அருகதையுடையவர்கள் ஆவார்கள். ஆயின் முன்று மாதத்திற்கு மேற்பட்ட சந்தாப்பணம் நிலுவையில் உள்ள அங்கத்தவர்கள் கூட்ட நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றுவோ, வாக்களிக்கவோ உரிமையற்றவர்களாவர். தொடர்ந்து ஒரு வருடத்திற்கு சந்தாப்பணம் செலுத்தாதவர்கள் அங்கத்துவத்தை இழந்தவர்களாவர். அங்கத்தவர்களுக்குச் சபைக்கணக்கு ஏடுகளையும், அசைவுள்ள பொருட்களின் இடாப்பையும் பார்வையிடவும் பரிசீலனை செய்யவும் உரிமையுண்டு.

12. நிர்வாகசபையின் வெற்றிடங்கள்

மரணத்தினாலோ, ராஜினாமாவினாலோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நிர்வாகசபையின் வெற்றிடங்கள் ஏற்பட்டால் அவ்வெற்றிடங்களை நிரப்ப வேறு அங்கத்தவரை நிர்வாகசபை நியமிக்கலாம்.

13. நிர்வாகசபையின் கடமைகள்

13.1. தலைவர்: பொதுக்கூட்டங்களிலும், விசேட பொதுக் கூட்டங்களிலும், நிர்வாக சபைக் கூட்டங்களிலும் தலைமை வகிப்பதும், பொதுவாகச் சபையின் காரியங்களை மேற்பார்வையிட்டு நடப்பிப்பதும் மற்றும் நிர்வாகசபை அங்கத்தவருக்கு அவர்கள் கடமைகளைச் செய்வதற்கு உதவி புரிவதும் தலைவரின் கடமையாகும்.

13.2. உபதலைவர்: தலைவர் பணியாற்ற முடியாத காலங்களில் அவருக்குப் பதிலாகக் கடமைகளை நிர்வகித்தல் உபதலைவர் கடமையாகும்.

13.3. காரியதரிசி: பொதுக்கூட்டங்களையும், விசேட கூட்டங்களையும், நிர்வாகசபைக் கூட்டங்களையும் கூட்டுதல், அவைகளுக்குத் தேவையான அறிவித்தல்களை அங்கத்தவர்களுக்கு அனுப்புதல், அங்கத்தவரின் பதிவுப் புத்தகத்தைத் தயாரித்து வைத்திருத்தல், கூட்ட வரலாற்றுப் புத்தகத்தை வைத்திருத்தல், பொதுக் கூட்டங்களிலும், நிர்வாகசபைக் கூட்டங்களிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களைக் கவனித்து அவற்றைச் செயற்படுத்தல், சபைக் கடிதப் போக்குவரத்தைக் கவனித்தல் என்பன சபைக் காரியதரிசியின் கடமைகளாகும். அவர் ஒவ்வொரு வருடமும் ஆனி மாதம் 1ஆம்

திகதிக்கு முன்னர் பற்றுச்சீட்டுச் செலவு விபரங்களையும், ஐந்தொகையையும் உத்தியோகத்தர் இடாப்பையும், காரிய நிர்வாக சபையினரின் பெயர் வரிசையையும் சபைப் பதிப்பாளருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

13.4. தனாதிகாரி : அங்கத்தவரிடம் சந்தாப்பணம் அறவிடுதல், கோவில் கடை வாடகைகள், மற்றைய பண வரவுகள் அறவிடுதல், சபையின் வரவு செலவுக் கணக்குகளை வைத்திருத்தல், கோவிலின் அசைவுள்ள, அசைவற்ற பொருட்களின் விபர இடாப்பை வைத்திருத்தல், சந்தாப்பணப் பதிவுப் புத்தகத்தை வைத்திருத்தல் ஆகியவை தனாதிகாரியின் கடமைகளாகும்.

13.5. உபகாரியதரிசியும், உபதனாதிகாரியும், முறையே காரியதரிசிக்கும், தனாதிகாரிக்கும் உதவி புரிதலும் அவர்கள் பணியாற்ற முடியாத காலங்களில் அவர்கள் கடமைகளைச் செய்தலும் இவர்கள் கடமைகள் ஆகும்.

13.6. உத்தியோகத்தர்கள் தங்கள் கடமைகளைப் பணியாற்ற முடியாத காலங்களில் அவர்களின் கடமைகளைச் செய்தற் பொருட்டு நிர்வாகசபை வேறு அங்கத்தவரை நியமிக்கலாம்.

13.7. பகிரங்க கணக்குப் பரிசோதகர்கள்: சபையின் கணக்குகளை பரிசீலனை செய்து பற்றுச் சீட்டுகளையும் செலவுக் கணக்குகளையும் பற்றிய தமது அறிக்கையை வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் சமர்ப்பிப்பதற்கு தனாதிகாரியிடம் தமது அறிக்கையைக் கொடுத்தல் கணக்குப் பரிசோதகர் கடமையாகும்.

14. சபையின் நிதி விபரம்

சபையின் நிதி முழுவதற்கும் தனாதிகாரியே பொறுப்பாளராவர். ரூபா 1000/= க்கு மேற்பட்டதொகை கோவில் பரிபாலன சபையின் கணக்கில் இலங்கை வங்கியில் கட்டப்படவேண்டும். அவ்விதம் கட்டப்பட்ட பணம் திரும்பி எடுக்கத் தேவைப்படின தனாதிகாரியுடன் தலைவர் அல்லது காரியதரிசி ஆகியோரின் கையெழுத்துடனேயே எடுக்கவேண்டும். சபைக்குரிய பணத்தை வட்டிக்குக் கொடுப்பதாயின் அரசாங்க உறுதிவாய்ந்த ஸ்தாபனங்களில் நிர்வாக சபையின் அங்கீகாரத்துடன் கட்டப்படவேண்டும்.

15. சபையின் பிரமாணங்கள்

சபையின் கருமங்களை நிர்வகித்தற்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரமாணங்கள் பொதுக் கூட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அப்

பிரமாணங்களைக் காரியதரிசி ஒரு பதிவுப் புத்தகத்தில் எழுதி வைத்திருத்தல் வேண்டும். நிர்வாகசபை பிரமாணங்களைத் தேவைக்கு ஏற்றவாறு ஆக்கலாம். ஆனால் இப் பிரமாணங்கள் பொதுக்கூட்டத்தில் அங்கீகாரத்திற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்படவேண்டும். பிரமாணங்களைத் திருத்தி அமைத்தால் திருத்தப்பட்ட பிரமாணங்கள் சபைப் பதிப்பாளரின் அங்கீகாரம் பெற்றுப் பதிவு செய்யப்படும் வரையில் அவை செல்லுபடியாகா.

16. நிர்வாகசபைப் பொறுப்புகள்

இக்கோவிலின் பரிபாலனம் கோவிலைச் சேர்ந்த அசைவன, அசையாத பொருட்களின் பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு சம்பந்தமான எல்லா காரியங்களுக்கும் சபையின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் முழுப்பொறுப்பும் நிர்வாக சபையாருக்கே உண்டு.

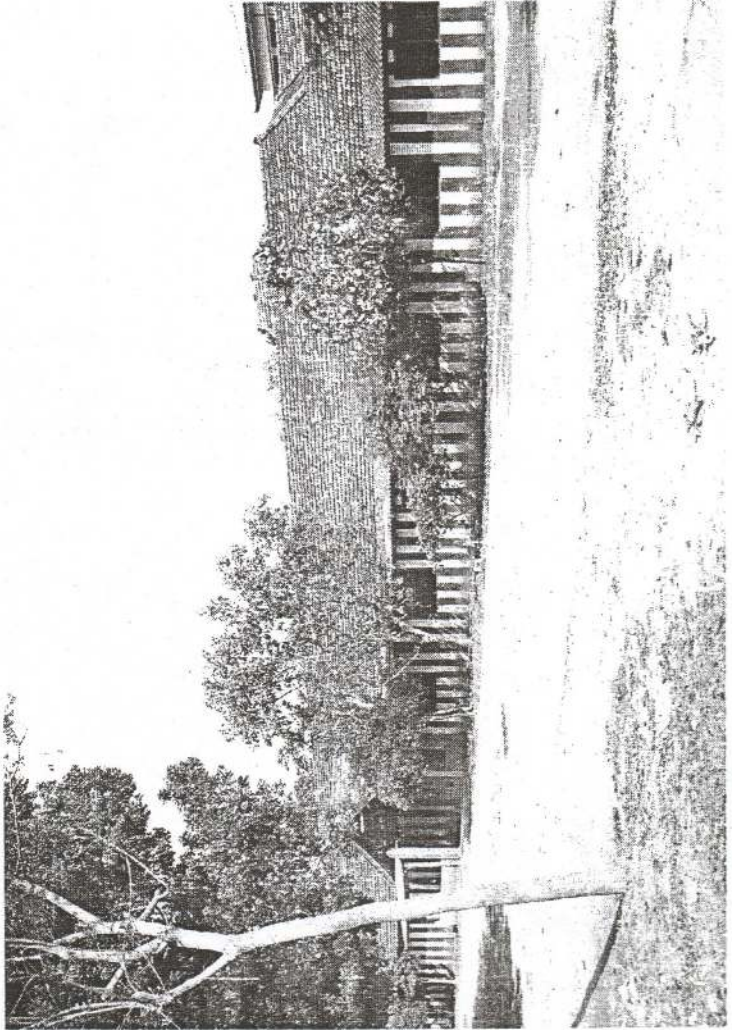
17. நிர்வாகசபைத் தீர்மானங்கள்

இப் பிரமாணங்களில் சொல்லப்படாத எந்தக் காரியங்களிலும் நிர்வாக சபையின் தீர்மானமே இறுதியான முடிவாகும். ஆனால் அத்தீர்மானங்கள் அடுத்துவரும் பொதுக் கூட்டத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு அங்கீகாரம் பெறப்படவேண்டும்.

18. ஒரு நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு, பொதுக் கூட்டத்திலாவது, விசேட கூட்டத்திலாவது அது நிறைவேற்றப்பட்டால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட அவ்வுத்தியோகத்தரோ அன்றி முழு நிர்வாக சபையினரோ வேலைநீக்கம் செய்யப்படுவர்.

கொக்குவில்
 கிருபாகர சீவகப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
 பரிபாலனசபை
 15.02.1987.

புடம் - 16

ஆலயத்தின் தென்பக்கத் தோற்றம்

அருபந்தம் - III

கொக்குவில் கிருபாகர சீவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் (புதுக்கோவில்)

கடந்தகால பரிபாலன சபை - முக்கிய உத்தியோகத்தர்கள்.

வருடம்	தலைவர்	காரியதரிசி	பொருளாளர்
1962	வே. மாணிக்கவாசகர்	வ. கந்தையா	வே. சிற்றம்பலம்
1963	க. பொன்னம்பலம்	வ. கந்தையா	கு.தாமோதரம்பிள்ளை
1980	க. சோமசுந்தரம்	மு. திருஞானசம் - பந்தபிள்ளை	அ. நடராசா
1986	த. பாக்கியராரா	அ. மாணிக்கவாசகர்	த. பொன்னம்பலம்
1987	வ. குலசிங்கம்	அ. மாணிக்கவாசகர்	க. சோமசுந்தரம்
1988	த. பொன்னம்பலம்	C.V. இராசேந்திரம்	து. அழகராசா
1990	பா. சடாச்சரம்	ந. ஸ்ரீரஞ்சன்	அ. நடராசா
1991	க. சோமசுந்தரம்	நா. சண்முகம்பிள்ளை	அ.நடராசா
1992	க. சோமசுந்தரம்	நா. சண்முகம்பிள்ளை	ந. சச்சிதானந்தன்
1993	க. சோமசுந்தரம்	நா. சண்முகம்பிள்ளை	ந. வேல்தாசன்
1994	க. சோமசுந்தரம்	த. வில்வராசா	அ. நடராசா
1995	க. சோமசுந்தரம்	த. வில்வராசா	அ. நடராசா
1995 ஐப்பசி மாதத்தில் யாழ்ப்பாண மக்கள் இடம்பெயர்வு			
1996	த. பொன்னம்பலம்	மு. திருஞானசம் - பந்தபிள்ளை	வை.சி. அம்பிகாபதி
1997	த. பொன்னம்பலம்	ச. லோகேந்திரன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
1998	29.05.1998 வரை த. பொன்னம்பலம்	ச. லோகேந்திரன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
98-99	அ. நாகராசா	ச. லோகேந்திரன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
2000	அ. நாகராசா	ச. லோகேந்திரன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
2001	செ. செல்வகுமார்	தி. ஞானசுந்தரன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
2002	30.02.2002 வரை செ. செல்வகுமார்	தி. ஞானசுந்தரன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
02-03	செ. மதனசுரேந்திரன்	தி. ஞானசுந்தரன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
2004	செ. மதனசுரேந்திரன்	தி. ஞானசுந்தரன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
2005	செ. மதனசுரேந்திரன்	ந. ஸ்ரீரஞ்சன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
2006	செ. மதனசுரேந்திரன்	ந. ஸ்ரீரஞ்சன்	வை.சி. அம்பிகாபதி
2007	த. சுகாதேவன்	ந. ஸ்ரீரஞ்சன்	ந. ரவீந்திரராஜன்
2008	த. சுகாதேவன்	ந. ஸ்ரீரஞ்சன்	ந. ரவீந்திரராஜன்
2009	த. சுகாதேவன்	ந. ஸ்ரீரஞ்சன்	க. வசீகரன்

அநுபந்தம் - IV

புதுக்கோவில் மஹோற்சவ விழா உபயகாரர்கள்

வகைச் சீ

01. <u>கொடியேற்றம்</u>	பகல் இரவு	திருமதி. நாகேஸ்வரி ஆறுமுகம் குடும்பம் (Canada) மு. ஜெயரட்ணம் (Canada)
02. 2ம் திருவிழா	பகல் இரவு	அ. மாணிக்கவாசகம் (Canada) மு. சின்னத்தம்பி குடும்பம்
03. 3ம் திருவிழா	பகல் இரவு	திருமதி. நித்தியரத்தினம் நடராசா குடும்பம் (U.S.A) திருமதி. அ. பாலசுப்பிரமணியம்
04. 4ம் திருவிழா	பகல் இரவு	த. செல்வநாயகம் குடும்பம் மு. சவுந்தரலிங்கம் குடும்பம் (Canada)
05. 5ம் திருவிழா	பகல் இரவு	கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி அ. பஞ்சலிங்கம்
06. 6ம் திருவிழா	பகல் இரவு	நாகலிங்கம். ரஞ்சித்குமார் (UK) இ. இராசேந்திரம், இ.வசந்தராசன் குடும்பங்கள் (Germany)
07. 7ம் திருவிழா <u>மாம்பழத் திருவிழா</u> 7ம் திருவிழா	பகல் பகல் இரவு	மா. மகாதேவா குடும்பம் திருமதி. மகேஸ்வரி இரத்தினம் ச. பிறேம்குமார்
08. 8ம் திருவிழா	பகல்	மு. மகாதேவா குடும்பம்
09. <u>சப்பரம்</u>	இரவு	கொ.ம.சனசமூக நிலையம்
10. <u>தேர்</u>	காலை மாலை	செ. ஸ்ரீராம் (UK)
11. <u>தீர்த்தம்</u>	காலை	வே. சிற்றம்பலம் குடும்பம்
12. <u>கொடியிறக்கம்</u>	மாலை	வே. சிற்றம்பலம் குடும்பம்
13. <u>திருக்கல்யாணம்</u>	மாலை	மபூரன் அபிராமி (Canada)
14. <u>பிராயச்சித்த அபிஷேகம்</u>	காலை	பொ. பொன்னையா குடும்பம் (Malaysia)
15. <u>பைரவர் பொங்கல்</u>	மாலை	A. அருள்நேசன்

குறிப்பு :- வங்கீ மூலம் பணம் அனுப்புபவர்கள் கோயில் நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் 0001090676 இலங்கைவங்கீ யாழ்ப்பாணம் என்னும் கணக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

அநுபந்தம் - V

புகுக்கோவில் சீவிய கால அங்கத்தவர்கள் விபரம்

01.02.1987 - 31.12.2008 வரை

01.	அருளம்பலம் மாணிக்கவாசகம்	Canada	
02.	செல்லத்துரை இரத்தினப்பிரகாசம்	Colombo - 6	
03.	சுபத்திரை இராசரத்தினம்	Kokuvil	+
04.	R. பசுபதி நடராசா	Australia	
05.	வாலாம்பிகை நல்லையா	Kokuvil	+
06.	ஜெயந்தி சிவானந்தன்	Colombo	
07.	பொன்னம்பலம் தேவராசா	U.K	+
08.	சொருபி இராமகிருஷ்ணா	U.K	
09.	நடராசா பாலகுமார்	Usan Mirusuvil	+
10.	சண்முகநாதன் லோகேந்திரன்	Pirampady Kokuvil	
11.	தேவராசா ரவிமோகன்	Canada	
12.	ஞானாம்பிகை பெருமாள்பிள்ளை	Colombo	+
13.	தேவராசா ரகு	Canada	
14.	நாகலிங்கம் ஜெயராஜலிங்கம்	Oman	
15.	ரதி கனகசபை	Colombo	
16.	சகுந்தலா ஜெகநாதன்	Canada	
17.	ஜெயறஞ்சிதம் மகேஸ்வரன்	Colombo	
18.	முருகையா மகேஸ்வரன்	Kokuvil	
1993 ஆம் ஆண்டு			
19.	நாகலிங்கம் மகாலிங்கம்	Germany	
20.	சிவகுருநாதன் சபாநாதன்	Colombo	
21.	அருளானந்தப்பிள்ளை அருள்நேசன்	Kondavil East	
22.	பத்மினி கணேசலிங்கம்	Colombo	
23.	குலதேவி செல்வரட்ணம்	U.K	
24.	சபாரட்ணம் விஜயரட்ணம்	U.S.A	
25.	கந்தையா பேரானந்தன்	Pirampady Kokuvil	
26.	உமாமகள் வேல்தாசன்	Kokuvil	
27.	சின்னையா சிவஞானசுந்தரம்	Colombo	+

28.	இராசையா வசந்தராசன்	Germany	
29.	சண்முகம் ஜெயராசா	U.K	
30.	முத்துவேலு சபாரத்தினம்	Canada	
31.	செம்மனச்செல்வி தர்மராசா	Kokuvil	
32.	அருணா மகேஸ்வரன்	Denmark	
33.	சுபத்திரா இராமநாதன்	Australia	
34.	கலாவதி ஜெயராஜா	U.K	
35.	சீவரத்தினம் கந்தையா	U.K	
36.	அப்பாத்துரை நடராசா	Canada	
37.	இராசசுவந்தரி மகாதேவா	Suthumalai	
38.	இரத்தினப்பிரகாசம் சுகுமாரன்	U.K	
39.	சுப்பிரமணியம் கருணாகரன்	Canada	
40.	செல்வரட்ணம் தேவரட்ணம்	U.K	
41.	செல்வரட்ணம் ஜெயரட்ணம்	U.K	
42.	பாலதேவி ரவிராஜ்	U.K	
43.	செல்வரட்ணம் பாலரட்ணம்	U.K	
44.	செல்வரட்ணம் குலரட்ணம்	U.K	
45.	இரத்தினதேவி முருகதாஸ்	U.K	+
46.	த. செ. நடராசா	Canada	
47.	ரவீந்திரா நடராசா	U.K	
48.	ராஜேந்திரா நடராசா	U.S.A	
49.	பொன்னம்பலம் நடராசா	U.A	
50.	சின்னையா சிவபாதசுந்தரம்	Canada	
51.	நல்லையா இராஜகுமார்	U.K	+
52.	சண்முகநாதன் சாந்தநாதன்	Germany	
53.	நாகலிங்கம் சண்முகம்பிள்ளை	U.K	
54.	நாகேந்திரா நடராசா	U.S.A	
55.	றுஞ்சிக்குமார் நாகலிங்கம்	U.K	
56.	பாக்கியநாதன் சிவநாதன்	Colombo	
57.	Dr. நல்லையா பாலகுமார்	U.K	
58.	நாகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்	U.S.A	

59.	திருநாவுக்கரசு பகீரதன்	U.K	
60.	பாக்கியநாதன் தர்மநாதன்	Dehiwela	
61.	வேலுப்பிள்ளை பரந்தாமன்	Australia	
62.	சிவகுரு ஹரிமனோகரன்	Canada	
63.	வரதராஜா கோகிலாமனோகரி	Canada	
64.	சண்முகரட்ணம் சத்தியகுமாரி	Canada	
65.	சிந்திரன் கலாரஞ்சினி	Canada	
66.	பாலகுமார் திலகமனோகரி	Canada	
67.	நாகரத்தினம் நந்தகோபன்	U.K	
68.	ரேணுகா நந்தசபேசன்	U.S.A	
69.	இராசநாயகம் சசிநாயகம்	Canada	
70.	கந்தையா சோமசுந்தரம்	Kokuvil	+
71.	உஷா முரளிதரன்	Canada	
72.	கங்காசுதன் கஜாகரன்	Colombo	
73.	கயிலாயபிள்ளை லாலாகரன்	U.K	
74.	பரமேஸ்வரி பரமேஸ்வரன்	Kokuvil	
75.	நாகரட்ணம் நந்தகுமார்	U.K	
76.	திரு. நடராசா ரவிகுமார்	U.K	
77.	சண்முகம்பிள்ளை சுதந்திரகுமார்	U.K	
78.	திருமதி. மாலினி சிவபாதம்	U.K	
79.	திரு. அப்புத்துரை சுதேந்திரகுமார்	U.K	
80.	திரு. தேவராசா ஜெயக்குமார்	Germany	
81.	திரு வில்வராசா விமல்ராசா	U.K	
82.	தம்பிஐயா வில்வராசா	Canada	
83.	திருமதி. கௌரி இரத்தினசிங்கம்	Singapore	+
84.	திரு. அசோக் இரத்தினசிங்கம்	Singapore	
85.	திரு. N. சிவபாலன்	Australia	
86.	தேவராசா றணாமோகன்	U.K	
87.	திரு. நாகநாதன் யோகநாதன்	U.K	
88.	திரு. சிவகுரு சிவமனோகரன்	U.K	
89.	திருமதி. மகேஸ்வரி ஜெகநாதபிள்ளை	Kokuvil	+

90.	திரு. சிவசம்பு சிவனையா	U.K	
	1994 ஆம் ஆண்டு		
91.	திரு. பொன்னுசாமி சிவபாதசுந்தரம்	U.K	
92.	திரு. சிவராமலிங்கம் நாகேஸ்வரன்	U.K	
93.	திரு. இராசேஸ்வரன் ஜெயராம்	Kokuvil	
94.	திரு. நடராசா ரவிமோகன் (மிலோனி)	Switzerland	
95.	திரு. நடராசா ரவிச்சந்திரன் (Basel)	Switzerland	
96.	திருமதி. சாமினி சிறிரஞ்சன் (லுகான்சுவிஸ்)	Switzerland	
97.	திருமதி. இராசா ஏகாம்பரநாதன் (திருமதி. றஜினி)	Canada	
98.	திரு. நடராசா ரவிகரன்	Canada	
99.	திருமதி. மகாலட்சுமி வேலுப்பிள்ளை	U.K	+
100.	திரு. பாலசுப்பிரமணியம் விஜயன்	Agrapatana	
101.	திருமதி. பரமேஸ்வரி மயில்வாகனம்	U.K	
102.	Dr. திருமதி. சாந்தினி சிவகுமார்	U.K	
103.	திரு. சுப்பிரமணியம் முருகதாஸ்	U.K	
104.	திரு. அருளானந்தபிள்ளை அருள்வதனன்	Badulla	
105.	திருமதி. ருக்மணிதேவி ஞானேஸ்வரன்	Newzeland	
106.	திரு. பாலகிட்ணர் அனந்தகிருஷ்ணன்	Colombo	
107.	திரு. செல்வரத்தினம் சிறீராம்	U.K	
108.	திருமதி. அனுஷா பஞ்சலிங்கம்	Canada	
109.	திருமதி மதினா சிவகுமார்	Norway	
110.	திருமதி. ரஜினி கேதீஸ்வரநாதன்	Canada	
111.	திரு. மதன் மாணிக்கவாசகம்	Canada	
112.	திரு. நாகநாதன் செல்வநாதன்	U.K	
113.	திரு. சிவசம்பு சிவசுந்தரம்	U.K	
114.	திரு. செல்லையா விஜயரத்தினம்	Singapore	
115.	திருமதி. நகுலா விஜயரத்தினம்	Singapore	
116.	திரு. தெட்சணாமூர்த்தி பாலசுப்பிரமணியம்	U.K	+
117.	திருமதி. ஞானபாக்கியம் பாலசுப்பிரமணியம்	U.K	
118.	திருமதி. பரிபூரணம் சங்கரசிவம்	Canada	+
119.	திருமதி. நகுலாம்பிகை ராஜா	Canada	

120.	திரு. த. பாக்கியராஜா	U.K	+
121.	திரு. S. வேலாயுதபிள்ளை	Canada	+
122.	திரு. சீவரத்தினம் சிவதரன்	Kokuvil	
123.	திரு. சீவரத்தினம் பவானந்தன்	Kokuvil	
124.	திரு. ஆ. செந்தில்நாதன்	Kokuvil	
125.	திரு. சபாரத்தினம் பாலாபரணம்	Kokuvil	
126.	திரு. கிருபாகரன் நடராசா	U.K	
127.	செல்வி. வச்சலா நடராசா	Canada	
128.	திருமதி. நடராசா தங்கச்சிஅம்மா	Kokuvil	+
129.	திரு. வி. கே. சுப்பிரமணியம்	Colombo	
130.	திரு. நடராசா செல்வநாயகம்	Trincomalee	+
131.	திருமதி. சுகிர்தம் சிவராமலிங்கம்	U.K	+
132.	திரு. சிவராமலிங்கம் இராசேஸ்வரன்	U.K	
133.	திரு. குமாரசாமி இந்திரகுமாரன்	Germany	
134.	திரு. சுப்பையா இரத்தினசிங்கம்	Kokuvil	+
135.	திரு. இ. இராசேந்திரம்	Kokuvil	
136.	திருமதி. சுகிர்தா நித்தியானந்தம்	Canada	
137.	திரு. சுகந்தன் சத்தியசீலன்	Canada	
138.	திருமதி. அரியநாயகி சத்தியசீலன் } செல்வி. சுமதி சத்தியசீலன் }	Canada	
139.	திரு. நாகலிங்கம் விஜயகுமார்	U.K	
1995 ஆம் ஆண்டு			
140.	திரு. வல்லிபுரம் குலசிங்கம்	Kokuvil	
141.	திரு. சுசீலன் சத்தியசீலன்	Canada	
142.	திரு. செ. துரைரத்தினம்	Kokuvil	
143.	திரு. குலசிங்கம் ஜெயதேவா	Canada	
1997 ஆம் ஆண்டு			
144.	திரு. S. செல்வரஞ்சன்	Kokuvil	
145.	திருமதி. குலசிங்கம்	Kokuvil	
146.	திரு. S. செல்வகுமார்	Kokuvil	

147.	சுகன்யா ரகு தேவராசா	Canada	
148.	றோஸன் ரகு தேவராசா	Canada	
149.	C. நேசரட்ணம்	Kokuvil	
	<u>1998 ஆம் ஆண்டு</u>		
150.	திரு. M. ஜெகதீஸ்வரன்	Colombo	
	<u>1999 ஆம் ஆண்டு</u>		
151.	திரு. T. சண்முகநாதன்	Colombo	+
	<u>2000 ஆம் ஆண்டு</u>		
152.	அ. ஜெயநாயகி	Kokuvil	+
153.	N. சண்முகரட்ணம்	Kokuvil	
154.	சிவபூபதி அரசகுலநாதன்	Kokuvil	
155.	சி. அம்பிகாபதி	Kokuvil	
156.	திருமதி. பாமா நகுலசிங்கரத்தினம்	Colombo	
157.	றோசன் மாலினி	Colombo	
158.	சிவரீ சிவதாசக் குருக்கள்	Kokuvil	
159.	N. சண்முகரட்ணம்	Kokuvil	
160.	T. பாஸ்கரமூர்த்தி	Kokuvil	
161.	N. மனோரம்மா	Kokuvil	
	<u>2001 ஆம் ஆண்டு</u>		
162.	குமாரசுவாமி பாலகுமாரன்	Wattala	
163.	N. சச்சிதானந்தன்	Kokuvil	
164.	திருமதி. கோசலை இராகுலன்	Kokuvil	
165.	இந்திரன் குலசிங்கம்	Canada	
166.	வீரவாகு ஆறுமுகம் செல்வரத்தினம்	Colombo	+
167.	செல்லையா கண்ணுத்துரை	UK	+
168.	திருமதி. நகுலேஸ்வரி இரத்தினப்பிரகாசம்	Colombo	+
169.	சுப்பையா நாகலிங்கம்	Canada	
170.	திருமதி. ஞானரஞ்சிதம் மயில்வாகனம்	Canada	
171.	குமாரசுவாமி ஆனந்தகுமாரன்	Batticaloa	
172.	பண்டிதர் ச.சுப்பிரமணியம்	Colombo	+
173.	திருமதி. அன்னலட்சுமி சுப்பிரமணியம்	Colombo	

174.	திரு. எஸ். சிவப்பிரகாசம்	Colombo	
175.	எஸ். இராசநாயகம்	Canada	
176.	யோகேஸ்வரி கமலநாதன்	Canada	
177.	எஸ். சின்னத்தம்பி	Colombo	
178.	வி. இராமகிருஷ்ணன்	U.K	
179.	கிருஷ்ணன் இராமகிருஷ்ணன்	U.K	
180.	அசான் இராமகிருஷ்ணன்	U.K	
181.	திரிசான் இராமகிருஷ்ணன்	U.K	
182.	திருமதி. இந்திராணி தேவராசா	U.K	
183.	பாலகிருஷ்ணன் பொன்னையா	Malaysia	
184.	P.S. சேகரம்	Australia	+
2002 ஆம் ஆண்டு			
185.	திருமதி. பாலலக்ஷ்மி கேதாரலிங்கம்	U.K	
186.	த. பொன்னம்பலம்	Kokuvil	+
187.	எஸ். சிவகுமார்	Kokuvil	
188.	செல்வரஞ்சினி கலைச்செல்வம்	Colombo	
189.	யோகா தில்லைநாதன்	U.K	
190.	ஜெயலக்ஷ்மி கணேசராசா	U.K	
191.	ஜெயநந்தினி யோகநாதன்	U.K	
2003 ஆம் ஆண்டு			
192.	அ. பஞ்சலிங்கம்	Kokuvil	
193.	இராமஜீவன்	U.K	
194.	சுபீதா புவனேந்தரன்	Canada	
195.	செ. மதனசுரேந்திரன்	Kokuvil	
196.	மு. தியாகராசா	Dehiwala	
197.	சின்னத்தம்பி சுஜீவன்	Colombo	
198.	சுப்பிரமணியம் முகுந்தன்	Colombo	
199.	சுப்பிரமணியம் ஆதித்தன்	Colombo	
2004 ஆம் ஆண்டு			
200.	திருமதி. டயானி சுரேந்திரன்	Kokuvil	
201.	S. சிவசுந்தரம்	U.K	
202.	R.K.சம்பந்தன்	Germany	

203.	பத்மினி கணேசலிங்கம்	Colombo	
204.	அ. நாகராசா	Kokuvil	
205.	தேவராசா அன்னபூரணம்	Kokuvil	+
206.	இராசேந்திரன் சுபாஷினி	
207.	தியாகராசா இராஜேஸ்வரி	Kokuvil	
208.	றமேஸ்	Kokuvil	
209.	கு. அம்பிகைபாகன்	Kokuvil	
210.	ந. ஸ்ரீறஞ்சன்	Kokuvil	
211.	திருமதி. சிவபாதம்	Kokuvil	
212.	சிவபாதம்	Kokuvil	

2003 ஆம் ஆண்டு

213.	கமலேஸ்வரி ஜெயரட்னம்	Canada	
214.	சசிமோகன் ரஜினி	Germany	
215.	சுப்பிரமணியம் அழகேசன்	Canada	

2008 ஆம் ஆண்டு

216.	க. சிவலிங்கம்	
217.	மாணிக்கம் சிவயோகம்	
218.	சிவயோகம் அர்ஜுன்	
219.	துளசி சுதந்திரகுமார்	
220.	அ. பிரபாகரன்	

2008 ஆம் ஆண்டு

221.	க. வசிகரன்	
222.	பா. தெய்வேந்திரன்	
223.	கே. சண்முகசுந்தரம்	
224.	செ. சூரியகுமாரன்	
225.	தே. சிவகுமார்	
226.	நா. சற்குணலிங்கம்	

சிலர் ரூபா 1000/= இலும் கூடிய தொகை அனுப்பியிருக்கிறார்கள் எனவே 2008ஆம் ஆண்டு மார்கழி வரை புதுக்கோவில் சீவியகாலச் சந்தாதரர்கள் நிதியத்தில் ரூபா 258,818/50 சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதாக, பட்டயக்கணக்காளர்களால் வெளியிடப்பட்ட ஐந்தொகைகளில் உறுதிசெய்திருக்கிறார்கள்.

மறைந்தவர்களை இக்குறியீடு குறிக்கும் - †

கூறுமொழி கேட்டுநீதங் கூறக் கற்றாய்
 கூண்டிலிருந் தென்கிளியே உனைவிடுப்பேன்
 சோறுபழம் பாலுடனே வாயில் வைப்பேன்
 சோராமல் என்றாதாய் செல்வா யம்மா
 ஆறுமுகப் பெருமானென் ஐயன் கொக்கூர்
 ஆலயத்தில் அமர்ந்துள்ளான் அவன்பா லேகி
 மாறுமுகங் கொண்டால்யான் வாழேன் என்று
 மறுமொழிபெற் றென்பால்நீ வாரா யின்னே!

வேண்டியபோ தெப்போதும் விண்ணா டாக
 விரும்புமிடம் பறந்துசெலும் மகன்றில் காரிளன்
 வேண்டுதலைக் கேட்டருள்வீர் வெற்றி வேலன்
 விண்ணவர்க்கு வாழ்வளித்த விசாகன் எங்கோன்
 காண்டகுதேர்ச் சிறப்புடைய கொக்கூர்க் கோயிற்
 கண்ணுள்ளான் என்னுள்ளம் கவர்ந்து சென்றான்
 ஆண்டொருகாற் செல்வீரேல் அவன்பால் நண்ணி
 அளியன் யான் படுந்துயரம் சொல்லு மின்னே!

நியலையே சிறுகுயிலே மலர்கள் கோதி
 நித்தமுமென் நெஞ்சருகக் கூவு கின்றாய்
 நோயினக்குச் செய்வதைநீ யறியாய் கொல்லோ
 நுவலக்கேள் என்னுள்ளங் கவர்ந்தான் கொக்கூர்க்
 கோயிலுளான் குமரவேள் குறிஞ்சீக் கோமான்
 குன்றுதொறும் ஆடுவான் கூர்வேல் கொண்டான்
 வாயினிக்க அவன்பெயரைக் கூறு கின்றேன்
 வள்ளலவன் எனையணைக்க வரக்கூ வாயே!

தலைவி தலைவன்பால் தூது விடல்

தருவளருங் காவெங்கும் பறந்து சென்று
தண்டேனை யுண்டுமகிழ் வண்டே நீவா
பொருவருமு விருமுகமும் புயமுந் நான்கும்
புண்டருளு மெம்பெருமான் உளங்க வர்ந்தான்
திருவளரும் கிலங்கையிலே வடபா லுள்ள
செழுப்பதியாங் கொக்கூர் கோயி லுள்ளான்
உருகுக்கின்றேன் அவன்பொருட்டாய் ஒருகால் நீபோய்
உறுதுயரம் அவர்க்கெடுத்துக் கூறு வாயே!

1

அஞ்சிறைய மடவனமே துணையோ டாடி
அல்ல மலர்ப் பொய்கையிலே நீந்துகின்றாய்
கெஞ்சியுனைக் கேட்கின்றேன் கிரங்கு வாயோ
கேளாவான் கொக்கூர் கோயி லுள்ளான்
நெஞ்சவர்க்குப் பறிகொடுத்தேன் நிறைவி ழந்தேன்
நனைவகலான் அவனென்னை நனைக்கு மாறே
மஞ்சினிலே பறந்துகிரு பாக ரற்கென்
மாற்றமொன்று சொல்லவர வேண்டு வேனே!

2

மின்னுகின்ற எழிற்றோகை வீர்த்து மெல்ல
மிதித்தாடும் இளமயிலே சொல்லக் கேளாய்
உன்னையை ஒருமயில்மீ தூருஞ் செவ்வேள்
உறைகின்றான் கொக்கூர் புதுக்கோ யிற்கண்
என்னிறையும் என்னுளமுங் கவர்ந்த கள்வன்
என்பாலே வருவானென் றிருந்து நொந்தேன்
அன்னவனை உன்முதுகில் ஏற்றிவந்தென்
அகமுறத் தழுவுவதற்குத் தருவாய் நீயே!

3